วารสารงานวิจัย

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔

ผลงานวิจัยดีเยี่ยมของสถานศึกษา :

- การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ ๗A เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน
  โดย : รัชนีวรรณ ศรีทองเพิง
- การพัฒนาทักษะการออกแบบรายการนำเที่ยวของผู้เรียนในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning : CBL) ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔
  โดย : วรณัน พงษ์จีน
- ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๕ ขั้น (๕E) ที่มีต่อผลการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน
  โดย : ณัฐวรรณ ภักดีชน

saraban@nvc.ac.th
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
0-7535-6156

คำนำ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน โดยกำหนดให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างน้อยคนละ 1 เรื่องต่อปีการศึกษา และมอบหมายให้งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ รวบรวม ตรวจสอบ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การประกอบอาชีพ และประโยชน์โดยรวมของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สารบัญ

แผนกวิชา	หน้า
แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย	1
แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ	12
แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์	31
แผนกวิชาการบัญชี	39
แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล	62
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ	82
แผนกวิชาการตลาด	89
แผนกวิชาเลขานุการ	102
แผนกวิชาการจัดการทั่วไป	116
แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ	124
แผนกวิชาการโรงแรม	142
แผนกวิชาการท่องเที่ยว	153
แผนกวิชาสามัญ	158
แผนกวิชาสัมพันธ์	173

แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

การพัฒนาทักษะโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาชุดไทย รหัสวิชา 20401-2211 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning)

ผู้วิจัย นางอารี มีบุญมาก
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(ผ้าและเครื่องแต่งกาย)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทักษะโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาชุดไทย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระบบการศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานตามทิศทางของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ในทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการพัฒนาทักษะที่ช่วยให้การทำงานด้านการตัดเย็บมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพที่หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาชุดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาชุดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 8 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาชุดไทย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ประกอบด้วย 3 ส่วน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. เอกสารประกอบการเรียนวิชาชุดไทย รหัสวิชา 20401-2211 ซึ่งเรียบเรียงโดย นางอารี มีบุญมาก
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ออกตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละหน่วยการเรียน ในรายวิชาชุดไทย รหัสวิชา 20401-2211 แล้วใช้เป็นเครื่องมือทอสอบก่อนเรียนและหลังการเรียน
4. แบบสอบถามระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการตัดการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบกาเรียนวิชาชุดไทย (20401-2211)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาชุดไทย สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในห้องเรียน
2. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมวิชาชุดไทย เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบ 14 สัปดาห์แล้ว จึงทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อสลับคำตอบ แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย
4. วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมวิชาชุดไทย
5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยการสอนปฏิบัติการตัดเย็บ โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลการสอนของครู

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดการสอนเรื่อง การตัดเย็บชุดไทย รายวิชาชุดไทย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.57 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.43 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนซึ่งมีค่า 1.72 หลังเรียนมีค่า .97 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยลง แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนกระจายกันน้องลง และจากค่า Sig. มีค่า 0.000 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า Sig. ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาชุดไทย ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}$=4.57) ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คือ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา / แผนการวัดผล / แผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.43) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คือ ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน ($\bar{x}$=4.71) สรุปคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ในเรื่องวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาและวิธีการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้เข้าใจในบทเรียนได้ง่าย มีการติดตามผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาชุดไทย ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้งานเอกสารประกอบการเรียนได้
2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาชุดไทย ต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

การพัฒนาชุดการสอนเรื่อง ส่วนประกอบของจักรเย็บระบบอุตสาหกรรม รายวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกัตติกา แก้วขาว
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการสอน เรื่อง ส่วนประกอบของจักรเย็บระบบอุตสาหกรรม รายวิชา พื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัย-อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษา-นครศรีธรรมราช ระบบการศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานตามทิศทางของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ในทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการใช้งานจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมที่ช่วยให้การทำงานด้านการตัดเย็บมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพที่หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจงคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัย-อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ในรายวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน สร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดมุ่งหมายทุกข้อและทุกเนื้อหาของบทเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก การสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาชนิดและลักษณะของจักรเย็บผ้า การเขียนแบบทดสอบ และการวิเคราะห์แบบทดสอบ

1.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหากับจุดประสงค์

1.3 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในรายวิชาที่เรียน จำนวน 20 ข้อ

1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test)

2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 กำหนดจุดประสงค์และหัวข้อของแบบประเมิน

2.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจในวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมตามแบบประเมิน Likert Scale โดยแบ่งเป็น 5 ระดับคะแนนดังนี้

ดีมาก	เท่ากับ	5	คะแนน
ดี	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
พอใช้	เท่ากับ	2	คะแนน
ควรปรับปรุง	เท่ากับ	1	คะแนน

2.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

2.4 แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.5 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลของตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อเปรียบเทียบเป็นคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ซึ่งต้องได้รับความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในรายวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในห้องเรียน

2. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบ 14 สัปดาห์แล้ว จึงทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อสลับคำตอบ แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย

4. วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม

5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลการสอนของครู

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาชุดการสอนเรื่องส่วนประกอบของจักรเย็บระบบอุตสาหกรรม รายวิชา พื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษา-นครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาตรวจสอบพิจารณาหาความเหมาะสมและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.57 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.43 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบก่อนเรียนซึ่งมีค่า 1.72 หลังเรียนมีค่า .97 ซึ่งเป็นค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่น้อยลง แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนกระจายกันน้องลง และจากค่า Sig. มีค่า 0.000 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า Sig. ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}$=4.57) ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี คือ ผู้สอนสอนเนื้อหาครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา/แผนการวัดผล/แผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}$=4.43) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก คือ ผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน ($\bar{x}$=4.71) สรุปคือ ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ในเรื่องวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้เข้าใจในบทเรียนได้ง่าย มีการติดตามผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้งานจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรมได้
2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานการเย็บระบบอุตสาหกรรม ต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ผู้วิจัย นางสุชาดา นิลสาขา
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(ธุรกิจเสื้อผ้า)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไข จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยฝึกการปฏิบัติให้ ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ฉะนั้น รูปแบบการจัดการเรียนการสอนจึงถือว่าเป็นกุญแจสำคัญเพื่อปลดล็อคให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้น “การท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ การเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเมื่อออกไปทำงาน ไม่ได้มีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้” มาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้มากขึ้น

Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ในระดับทักษะการคิดขั้นสูง อันประกอบด้วย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบ การมีวินัยในการทำงานแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะของ 21st Century Skills สำหรับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อย (Small Group Teaching/Learning) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ (Group Analysis / Learning) ร่วมกันแก้ไขปัญหา (Group Problem-Solving) การเรียนเป็นทีม (Team-Based Learning) ตลอดจนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing/Activities) ฯลฯ

การจัดการเรียนรู้ วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อทำให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะด้าน

สิ่งทอ เกี่ยวกับชนิด ลักษณะ คุณสมบัติ การทดสอบเส้นใย เส้นด้าย ผืนผ้า การผลิต การตกแต่งผ้า สามารถเลือกผ้าได้อย่างเหมาะสมกับโอกาส ประโยชน์ใช้สอย และดูแลรักษาผ้าชนิดต่าง ๆ มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดีในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ ประณีต รอบคอบ คำนึงถึงความปลอดภัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด คุ้มค่า และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ จำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหานั้น ๆ จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีต่อนักเรียน

การจัดการเรียนรู้ วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ในปัจจุบันประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่พึงพอใจ นักเรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพได้จำนวนน้อย อันเนื่องมาจากเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีมาก การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากเอกสารและการสอนโดยการอธิบายของครูเป็นหลัก นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และการแสดงความคิดเห็น หรือการมีส่วนร่วมในห้องเรียนน้อย จึงทำให้เดความเบื่อหน่ายและขาดสมาธิ ไม่เกิดกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้แบบถาวรในการเรียน จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยครูลดบทบาทการสอนให้เป็นการแนะนำเพิ่มเติม ส่วนองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าถึงองค์ความรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประเภทของเครื่องมือ
   1.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
   1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน
2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ เรื่องคุณสมบัติของเส้นใย ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน) หาค่าโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เอกสารแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาและศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน

2.2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่น ๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน

2.2.3 สร้างแบบสอบถาม

2.2.4 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามกรอบเนื้อหาและครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด

2.2.5 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

2.2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ดังนี้

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning เรื่องคุณสมบัติของเส้นใย
4. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเพิ่มเติมส่วนที่เป็นประเด็จสำคัญ พร้อมร่วมกันสรุปสาระสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกัน
5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำแบบทดสอบมาตรวจนับค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน นำมาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่น

และเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สรุปผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.92 คิดเป็นร้อยละ 76.40 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.00 คิดเป็นร้อยละ 36.67 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเท่ากับ 1.29 คิดเป็นร้อยละ 37.63 แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์ มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียน ทำให้เข้าใจมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.36

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ครูควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ และสื่อต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ติดขัด

3. ในวิชาต่าง ๆ ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน สื่อที่มีความทันสมัยและมีความหลากหลาย เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ และเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการใช้การพัฒนาทางการเรียน วิชาความรู้เรื่องสิ่งทอ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาแฟชั่นดีไซน์ เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น

2. ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และนักเรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในระดับดีมาก

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้สื่อการเรียนการสอนรูปแบบ Google Site ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุภาพร อามิตร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.ม.(คหกรรมมหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในช่วงออนไลน์ เนื่องจากผลกระทบจากโรคไวรัสโคโรนา 2019 (covid-19) แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ครูผู้สอนต้องมุ่งเน้นกระบวนการด้านการคิดวิเคราะห์ และทักษะในการปฏิบัติงานในยุคสมัย ปัจจุบันที่มีความหลากหลายและแปลกใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมและวิถีชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านธรรมชาติ อุตสาหกรรมหรือเทคโนโลยี ต่างก็มีความเจริญก้าวหน้าขึ้นมาก การตัดเย็บเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามามีบทบาท ต่อสังคมหรืออาชีพในอนาคต ซึ่งต้องมีความโดดเด่นและน่าสนใจ จึงสามารถดึงดูดความต้องการของผู้บริโภคได้ การสร้างสรรค์แนวทางกระบวนการคิด การหาแรงบันดาลใจรูปแบบใหม่ ๆ มาพัฒนางานตัดเย็บเบื้องต้น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยเสริมให้สายงานอาชีพอนาคตข้างหน้า มีความน่าสนใจ โดดเด่น และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การใช้สื่อการเรียนการสอนรูปแบบ Google Site วิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อออกแบบและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน เพิ่มทักษะด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนในการตัดเย็บเสื้อผ้าเบื้องต้นได้ในช่วงการสอยแบบออนไลน์ เพิ่มกระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานระหว่างทำงาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อการเรียนการสอนรูปแบบ Google Site ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการตัดเย็บเสื้อผ้าก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนการสอนรูปแบบ Google Site ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อสื่อการสอนในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 129 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน (นักเรียนที่เรียนในรายวิชาการตัดเย็บ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. ใบความรู้
3. แบบทดสอบทักษะการตัดเย็บ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดหัวข้อที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา
2. นำข้อมูลที่ต้องการมาวิเคราะห์จากการวัดผลก่อนทดลอง
3. ศึกษาแนวคิดตามทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
4. สร้างเครื่องมือ
5. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องการตัดเย็บเบื้องต้น วัสดุอุปกรณ์การใช้งานและการดูแลรักษาอุปกรณ์การตัดเย็บเบื้องต้น โดยการแนบภาพพร้อมยกตัวอย่างการใช้งานที่ถูกวิธี เพื่อให้เด็กเข้าใจเบื้องต้น เพื่อเตรียมในการปฏิบัติงานจริงในห้องเรียน
6. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้
7. นำผลที่ได้ก่อนและหลังเรียนของการใช้สื่อการเรียนรู้จาก Google Site ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้นมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิต
8. ประเมินผลและสรุปผลการศึกษา

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity)
2. การหาดัชนีประสิทธิผล
3. ค่าร้อยละ
4. ค่าเฉลี่ย
5. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
6. Paired Sample t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้สื่อการเรียนการสอนรูปแบบ Google Site ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1. ด้านคุณภาพสื่อการเรียนออนไลน์ Google Site กล่าวคือ รายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ การเข้าใช้งานสื่อง่ายและสะดวก เนื้อหาสื่อเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน และเนื้อหาสื่อมีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจด้านรายวิชาในหลักสูตร อยู่ในระดับ มาก

2. ด้านผู้สอนประจำวิชา กล่าวคือ ผู้สอนมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็น ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจด้านผู้สอนประจำวิชา อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ ใช้วิธีการสอนหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน กล่าวคือ การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม การใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนาไปสู่การพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

5. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน กล่าวคือ ในภาควิชามีหนังสือ ตำรา สำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ในภาควิชามีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยพบว่า จักรเย็บผ้าอาจมีปัญหาระหว่างบางครั้งทำให้งานล่าช้า เนื่องจากอุปกรณ์ที่ไม่ครบและพร้อม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนในแต่ละครั้ง สำหรับเด็กบางคนที่ตามงานไม่ทัน

2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมเด็กก่อนและหลังเลิกเรียนของในรายวิชานั้น ๆ เพื่อประสิทธิภาพในการสอนครั้งต่อไปเพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้และความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการตัดเย็บเสื้อผ้ามากขึ้น
2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพมากขึ้น
3. ผู้สอนได้ทราบผลความพึงพอใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ผลของการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการออกแบบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายภูสิทธิ์ ใจดี
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศล.บ.(ศิลปกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในแผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ครูผู้สอนต้องมุ่งเน้นกระบวนการด้านการคิดวิเคราะห์ และทักษะในการปฏิบัติงานออกแบบในยุคสมัยปัจจุบันบันที่มีความหลากหลายและแปลกใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสังคมและวิถีชีวิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านธรรมชาติ อุตสาหกรรมหรือเทคโนโลยี ต่างก็มีความ

เจริญก้าวหน้าขึ้นมาก การออกแบบก็เป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทต่อสังคม ซึ่งงานออกแบบต่างต้องมีความโดดเด่นและน่าสนใจ จึงจะสามารถดึงดูดความต้องการของผู้บริโภคได้เหมือนกับการออกแบบเครื่องแต่งกาย ควรมีการสร้างสรรค์แนวทางกระบวนการคิด การหาแรงบันดาลใจรูปแบบใหม่ ๆ มาพัฒนางานออกแบบเครื่องแต่งกาย รวมไปถึงการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการออกแบบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยเสริมให้งานออกแบบเครื่องแต่งกายนั้น ๆ มีความน่าสนใจ โดดเด่น และตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การนำเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อทักษะการออกแบบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู$แบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่ส่งผลต่อทักษะการออกแบบเสื้อผ้า ช่วยกันคิดวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานและเมื่อพบเจอปัญหาระหว่างทำงานจริง เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกแบบเสื้อผ้าด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ออกแบบเสื้อผ้าด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามเกณฑ์ร้อยละ 70

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. ใบความรู้
3. แบบทดสอบทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้สอนแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มวิจัย
2. ผู้สอนเก็บรวมรวมแบบสอบถาม
3. ผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยคำนวณค่าสถิติดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550)

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100
2. ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หรือ ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงแบนมาตรฐาน (S.D)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ ปวช. 2 แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร กล่าวคือ รายวิชามีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจานวนหน่วยกิต เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบด้านรายวิชาในหลักสูตร อยู่ในระดับมาก
2. ด้านผู้สอน กล่าวคือ ผู้สอนมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำและรับฟังความคิดเห็น ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด
3. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ ใช้วิธีการสอนหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ คิดวิเคราะหฺปฏิบัติกิจกรรม การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน กล่าวคือ การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม การใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนาไปสู่การพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด
5. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน กล่าวคือ ในภาควิชามีหนังสือ ตำรา สำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ในภาควิชามีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาพฤติกรรมเด็กก่อนและหลังเลิกเรียนของในรายวิชานั้นๆ เพื่อประสิทธิภาพในการสอนครั้งต่อไปเพิ่มขึ้น
2. ควรอธิบายให้ช้าลงพร้อมยกตัวอย่างประกอบสร้างความเข้าใจให้นักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงความพึงพอใจที่แท้จริงจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด สามารถนำข้อมูลมาสรุปผลได้
2. ได้ผลตอบรับด้านความคิดเห็นจากผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบ

พัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่อออนไลน์ ในรายวิชาเสื้อสตรีเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2005 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายภูวเดช แซ่ไหล
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศิลปบัณฑิต (ศล.บ.)
ปีที่ทำวิจัย	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นับจากอดีตถึงปัจจุบัน สังคมไทยยังคงให้ความสำคัญต่อ “ครู” ว่าเป็นบุคคลที่จะส่งเสริม และสรรค์สร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ และเมื่อสถานการณ์การเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไป ทั้งที่เป็นการ เรียนรู้ในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริม พัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านสื่อเทคโนโลยีมาใช้สำหรับการศึกษา จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกว้างขวาง ยิ่งขึ้น เรียนได้เร็วขึ้น เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา ทุกโอกาส ผู้เรียนมีอิสระในการแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อสังคมอย่างมาก ตลอดจนระบบอินเทอร์เน็ตมีใช้กันอย่างแพร่หลาย ด้วยการถ่ายโอนข้อมูลที่รวดเร็วและราคาถูกลงมากกว่าสมัยก่อน ทำให้สถาบันการศึกษาได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต บางสถาบันจัดหลักสูตรออนไลน์ เรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนด้านการพัฒนาวิชาชีพและยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนและผู้ดูแลระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ออนไลน์ได้ เล็งเห็นความสำคัญของระบบบริหารจัดการการเรียนรู้แห่งอนาคต เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ ศตวรรษที่ 21 จึงได้พัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Moodle เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนเปรียบ เหมือนห้องเรียนเสมือนจริง มีบทเรียนออนไลน์เป็นของตนเอง ครูสามารถเข้าร่วมจัดการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้เป็น การเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเข้ามาเรียนรู้เนื้อหาได้ตลอดเวลา สามารถพูดคุยสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนผู้เรียนกับผู้สอน สามารถสอบถามปัญหาทั้ง ทางด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจนการวัดและประเมินผลออนไลน์ เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ อันจะเป็นการช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ยังเป็นการ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่อออนไลน์ ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาเสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระบบการศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคเชื้อไวรัสโควิด 19 สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานตามทิศทางของการเรียนในรูปแบบออนไลน์และออนไซต์ โดยพัฒนาสื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิชาเรียน ให้ผู้เรียนมี ความพร้อมในการใช้สื่อออนไลน์เป็นองค์ประกอบ รู้จักขั้นตอนและกระบวนการในรายวิชาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปเป็นสื่อประกอบในวิชาเรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ความถูกต้องแม่นยำ ให้มีทักษะในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง พัฒนาสื่อ เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่อออนไลน์ ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ในจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์และออนไซต์ ในการหาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักขั้นตอนและกระบวนการในรายวิชาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปเป็นสื่อประกอบในวิชาเรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ความถูกต้องแม่นยำ ให้มีทักษะในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น ที่จัดการเรียนรู้แบบออนไลน์

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพการเรียนรู้ในรายวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและใช้ในการวัดผลก่อนเรียน (Pre-Test) เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน สร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของบทเรียน ซึ่งครอบคลุมจุดมุ่งหมายทุกข้อและทุกเนื้อหาของบทเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก การสร้างแบบทดสอบ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมิน

3. ดำเนินการทดลอง โดยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเสื้อสตรีเบื้องต้น สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในห้องเรียน

4. วัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น

5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลการสอนของครู

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการตัดเย็บเสื้อผ้าต้นแบบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” นั้น ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจใน 3 ด้าน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้นในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง พัฒนาสื่อ เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่อออนไลน์ ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา แฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ในจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์และออนไซต์ ในการหาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

3. นักเรียนรู้จักขั้นตอนและกระบวนการในรายวิชาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปเป็นสื่อประกอบในวิชาเรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ความถูกต้องแม่นยำ ให้มีทักษะในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

การพัฒนาการใช้สื่อการสอนโมเดลย่อส่วน วิชาเสื้อและกระโปรงเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2002 พื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวยุหงษ์ บัวสกุล
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตร์บัณฑิต
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่านานาชาติ

งานวิจัยนี้เป็นการทดลองที่มุ่งหาผลของการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาพื้นฐาน โครงสร้างแบบตัดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนั้นการที่สถานศึกษาจะมุ่งพัฒนาบุคลากรเพื่อ ตอบสนองความต้องการทางด้านตลาดแรงงาน ระบบของการทำงานไม่ใช่แค่พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ เพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการควบคุมและจัดการ จึงเป็นส่วนสำคัญ ในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าสู่ระดับสากล ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียน การสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในด้านทักษะการสร้างแบบ การแยกแบบตัดและการตัดเย็บเสื้อผ้าในรูปแบบต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบ อาชีพได้หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบโมเดลย่อส่วน เสื้อและกระโปรง เบื้องต้น คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา-นครศรีธรรมราช จำนวน 15 คน โดยวิธีการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัดที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพ ในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 กำหนดจุดประสงค์และหัวข้อของแบบประเมิน

2.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ตามแบบประเมินโดยแบ่งเป็น 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วงเริ่มแรกของภาคเรียนนักเรียนมีความรู้ด้านการสร้างแบบและแยกแบบตัด

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ รายรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนหลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาพื้นฐาน โครงสร้างแบบตัด ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการสร้างแบบโมเดลย่อส่วนเสื้อและกระโปรงเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัดต่อไป

3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได

แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยในงานอาหาร (30404-1001) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย นางสาวสยุมพร แซ่แต้
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา กศ.ย.
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัดการศึกษาที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 :6) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งหลักสูตรกำนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังมีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษา โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อการสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า บริการทางอินเทอร์เน็ตอย่างสังคมออนไลน์ (Social Network) เป็นที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ส่วนใหญ่พบในกลุ่มเด็กนักเรียน นักศึกษามากที่สุด ฉะนั้น ถ้าเรานำสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับการศึกษา จะทำให้นักเรียน นักศึกษาสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ด้านบทบาทของสังคมออนไลน์ต่อการจัดการในชั้นเรียน ด้วยลักษณะสำคัญของสังคมออนไลน์ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ของคนในระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์มาสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ย่อมก่อให้เกิดผลสำคัญในหลากหลายลักษณะเช่นกัน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นเรียน เนื่องจากบรรยากาศของสังคมออนไลน์เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารก่อให้เกิดความสัมพันธ์ของคนในเครือข่าย ด้วยเหตุนี้เมื่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนเข้าสู่การสร้างความสัมพันธ์ภายในระบบสังคมออนไลน์ ก็จะนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ในสังคมจริงในทิศทางที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจริง นอกจากนี้ลักษณะการนำเสนอข้อมูล สถานภาพที่เป็นปัจจุบัน ทำให้ทั้งผู้สอนสามารถติดตามพฤติกรรมและประสานข้อมูลได้อย่างทันท่วงที ช่วยในการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่กว้างขวาง การตั้งประเด็นแลกเปลี่ยนข้อสงสัยต่าง ๆ ผ่านสังคมออนไลน์ได้อย่างทันท่วงที และเป็นเครื่องมือสำหรับครูผู้สอนในการกระตุ้นผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกันผู้สอนสามารถนำเสนอเนื้อหาใหม่ ๆ ได้อย่างต่อเนื่องและผู้เรียนสามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่อง แต่ถึงอย่างไรก็ตามแม้ว่าในปัจจุบันเทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน แต่ก็มีข้อจำกัดหลายประการที่จำเป็นต้องพิจารณา เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนมนุษย์ (Human Connection) การกำกับตนเอง (Self-Regulation) การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น (Collaborative Learning) และการกำหนดทิศทางต่อการเรียนของนักศึกษา และนักศึกษาบางคนไม่สามารถศึกษาด้วยตนเอง การเรียนรู้ในระบบอิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ได้ แนวทางในการแก้ปัญหานี้อาจทำได้โดยการจัดการเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ซึ่งเป็นการรวมนวัตกรรมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์บนการเรียนแบบออนไลน์ และการมีส่วนร่วมในการเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน (Face to Face) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการเรียนรู้มีส่วนสนับสนุนและช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น (Thorne, 2003) สอดคล้องกับงานวิจัยของสายชล จินโจ (2550 : 133) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบผสมผสานอยู่ในระดับมาก นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความคงทนในการเรียนของนักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากการเรียนการสอนรายวิชาอาหารไทย (30404-2004) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักศึกษาสามารถค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ผู้รู้ แหล่งเรียนรู้จากสื่อ ICT คลิปวีดีโอ ยูทูป โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเป็นที่ปรึกษา และสืบเนื่องจากคาบเรียนที่มักจะตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์ และตรงกับกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียน จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอน มีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อการแก้ปัญหาการเรียนไม่ต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาและทบทวนเนื้อหาที่เรียนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งนักศึกษายังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นของตนเองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยมีการโต้ตอบสนทนากับนักศึกษาคนอื่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ การที่ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะแก้ปัญหา และทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ด้วย จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ผู้เรียนตื่นตาตื่นใจด้วยการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น วีดีโอสาธิต ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เมื่อเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ในรายวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย

ตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. พฤติกรรมการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์
4. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย (30404-1001)
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อผลการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย (30404-1001)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้นเองโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย (30404-1001) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี การจัดการเรียนการสอน วิธีการ/สื่อ นวัตกรรมที่เลือกใช้

1.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 รายวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย (30404-1001)

1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย (30404-1001)

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนโดยการสอดแทรกการมีวินัย จำนวน 1 แผน รวม 90 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่และให้ความคิดเห็นสำหรับการปรับปรุงแก้ไข

1.7 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

2. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักศึกษาให้รับรู้ถึงวัตถุประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนของการเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

3. ผู้วิจัยทำการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติและเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย (30404-1001) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานแนวตั้ง (Vertical Blended Learning) อัตราส่วน 50 : 50

4. ระหว่างดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยทำการประเมินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยจะบันทึกลงในแบบสังเกตที่สร้างขึ้น

5. เมื่อสิ้นสุดการวิจัย ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย (30404-1001)

6. ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจปลายปิดและปลายเปิด เพื่อสอบถามความคิดเห็นอื่น ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อนำเสนอในงานวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ จำนวน 20 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ จำนวน 20 คน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ จำนวน 20 คน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ จำนวน 20 คน ด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีผลการเรียนระดับ 4.00 (ดีเยี่ยม) ร้อยละ 25 ผล

การเรียนระดับ 3.50 (ดีมาก) ร้อยละ 55 ผลการเรียนระดับ 3.00 (ดี) ร้อยละ 15 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งจากภาคทฤษฎี การลงมือปฏิบัติจริงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง และมีการลงทะเบียนเรียนออนไลน์ผ่านระบบ Thai Mooc ในคอร์สเรียนอาหารล้านนา ทำให้การเรียนมีความต่อเนื่อง ส่งผลให้ความรู้ที่ได้มีความคงทนและให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนสอนกันเอง ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากเพื่อนสู่เพื่อน และการเรียนรู้เช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนรู้ช้าเกิดการเรียนรู้ได้เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจากสื่อสารกันนั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี ดังที่สุคนธ์ สอนธพานนท์ และคณะ (2545 : 31-33) วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดเจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า Learning by doing ตามแนวทฤษฎีของจอห์น ดิวอี้ โดยเน้นให้นักศึกษามีการรวมกลุ่มเพื่อการทำงานร่วมกันหรือการปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย และยังมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์จากเพื่อนนักศึกษาที่เก่งกว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นการเรียนการสอนที่อาศัยสื่อหลาย ๆ ชนิดผสมผสานกัน ตั้งแต่ด้านเทคโนโลยี กิจกรรมการเรียนการสอน และเหตุการณ์ที่เหมาะสมเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน การผสมผสานเการนำรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสมัยใหม่เข้ามาเสริมการเรียนการสอนตามรูปแบบปกติในชั้นเรียน ดังที่นวลพรรณ ไชยมา (2554 : 12-13) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการผสมผสานวิธีการหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกัน ทั้งวิธีสอน สื่อ และเทคโนโลยีการสอนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิม หรือการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้า (Face to Face) และการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) โดยเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพลอยไพลิน ศรีอ่ำดี (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 2 ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิรินธราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหา อยู่ในระดับดีมาก 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ จำนวน 20 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด ร้อยละ 97.70 รองลงมาคือความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ร้อยละ 96.77 การเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 96.77 การส่งงานตามเวลา ร้อยละ 95.39 การแสดงความคิดเห็น ร้อยละ 29.95 การตั้งคำถาม ร้อยละ 5.99 และการโพสต์และแชร์เนื้อหา ร้อยละ 3.69 ตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุดเนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้องเริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจในนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ จำนวน 20 คน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวม มีความพึงพอใจในอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน จึงเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บไซต์ (Google Sites) โดยมีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่เหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้วิจัยตั้งชุมชนไว้ในกูเกิลพลัส (Google Plus) ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันผ่านเอกสารออนไลน์ (Google Document) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนเข้าลงทะเบียนเรียนออนไลน์ผ่าน Thai Mooc ในคอนเรียนอาหารล้านนา จนได้รับเกียรติบัตรทุกคน ดังนั้น ด้วยรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนในครั้งนี้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนเพ็ญ ภานุรักษ์ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมการเรียนรู้ในรายวิชาการบริหารสารสนเทศ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบลักษณะขั้นตอนของกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและทำการศึกษาบทเรียนได้ถูกวิธี

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับการเรียนรู้รูปแบบอื่น เช่น ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (constructivist) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่นในรายวิชาต่าง ๆ เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาการใช้การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่าวิธีใดจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนมากที่สุด

4. ควรมีการศึกษาสาเหตุของการแสดงพฤติกรรมการเรียนผู้เรียนที่เรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป

5. ควรหาเทคนิคหรือวิธีการที่จะส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้มีพฤติกรรมการแสดงออกทางด้านการตั้งคำถาม การโพสต์ และการแชร์เนื้อหา เพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ องค์กรสามารถแก้ไขปัญหาคาบเรียนไม่ต่อเนื่อง และเป็นการปรับตัวให้เข้ากับกระแสสังคมในยุคปัจจุบันที่สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับดี

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

การศึกษาพฤติกรรมการขาดวินัยในการเข้าชั้นเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจินดาหรา ขำคม
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ว.ทบ.(อุตสาหกรรมการบริการอาหารอาหาร)
ปีการศึกษา	2563

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนากำลังคนให้มีความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลก จึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ.2550-2564) มีแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของชาติ (พ.ศ.2557) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และจากแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมากยิ่งกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) ซึ่งองค์การยูเนสโก้ได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ การเรียนการสอนในรายวิชาการผลิตภัณฑ์เบเกอรี่และการแต่งหน้าเค้ก รหัสวิชา 30404-2007 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการขาดวินัยการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการไม่ตรงเวลาในการเข้าเรียนของนักศึกษา

2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผลการปรับปรุงพฤติกรรมการขาดวินัยในการเข้าเรียนหรือเข้าเรียนให้ตรงต่อเวลา โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักศึกษารายบุคคล ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ในรายวิชาผลิตภัณฑ์เบเกอรี่และการแต่งหน้าเค้ก รหัสวิชา 30404-2007 ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาผลิตภัณฑ์เบเกอรี่และการแต่งหน้าเค้ก รหัสวิชา 30404-2007 จำนวน 5 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การเข้าชั้นเรียนของนักศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 พฤติกรรมการขาดวินัยการเข้าเรียนของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสาเหตุของการมีพฤติกรรมขาดวินัยการเข้าเรียน

2. แบบสังเกตพฤติกรรมการเข้าเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกตแบบมีโครงสร้างล่วงหน้า (Structured Observation)

การสร้างเครื่องมือวิจัย

รายละเอียดของการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

2. สร้างแบบบันทึกคะแนนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

3. นำแบบบันทึกที่ได้รับคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับจริง

4. นำแบบบันทึกคะแนนฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรมของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย สามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนที่ตรงเวลากับครูผู้สอนแล้ว ซึ่งจากข้อมูลที่บันทึกไว้นักศึกษาสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองโดยการเข้าเรียนในวิชาผลิตภัณฑ์เบเกอรี่และการแต่งหน้าเค้ก พบว่า มีการบันทึกการเข้าเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ศึกษามีจำนวน 5 คน มีคะแนนเข้าชั้นเรียนในการตรงต่อเวลา มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยนักเรียนพยายามปรับตัวและมาเข้าเรียนตรงเวลาตามที่ตกลงกันไว้ในทุก ๆ ครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการ

สังเกต นักศึกษามีความภาคภูมิใจต่อคะแนนการเรียนมากขึ้นและการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจน และครูผู้สอนได้ชมเชยให้คะแนนพิเศษในแต่ละครั้งที่นักศึกษามีการตั้งคำถามระหว่างเรียน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนได้ดีอีกแนวทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรสำรวจหรือเช็คจำนวนนักศึกษาก่อนเข้าเรียนและหลังจากเรียนเสร็จทุกครั้ง
2. ครูผู้สอนควรติดตามงานหรือการเรียนของนักศึกษา รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีพฤติกรรมการเข้าเรียน เป็นเหตุผลให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในรายวิชา รวมทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี
2. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ตรงเวลามากขึ้น

การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชาอาหารไทย (30404-2004) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย	นายญาณวัฒน์ แก้วสองดวง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คม.บ.
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า บริการทางอินเทอร์เน็ตอย่างสังคมออนไลน์ (Social Network) เป็นที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ส่วนใหญ่พบในกลุ่มเด็กนักเรียน นักศึกษามากที่สุด ฉะนั้นถ้าเรานำสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับ การศึกษา จะทำให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ด้านบทบาทของสังคมออนไลน์ต่อการจัดการในชั้นเรียน ด้วยลักษณะสำคัญของสังคมออนไลน์ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ของคนในระบบเครือข่าย สังคมออนไลน์มาสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อม ก่อให้เกิดผลสำคัญในหลากหลายลักษณะเช่นกัน กระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ผู้รู้ แหล่งเรียนรู้จากสื่อ ICT คลิปวีดีโอ จากยูทูป โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเป็นที่ปรึกษา จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอน มีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ ผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อการแก้ปัญหาการเรียนไม่ต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาและทบทวนเนื้อหาที่เรียนได้ ด้วยตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นของตนเองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยมีการโต้ตอบสนทนากับนักเรียนคนอื่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเวลาเรียนไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์บ่อย และครูผู้สอนติดภาระงานต้อนรับคณะศึกษาดูงาน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เมื่อเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 ห้อง 1 สาขาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนหลังเรียน วิชาอาหารไทย (30404-2004)
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่ผลต่อการทางการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคม รายวิชาอาหารไทย (30404-2004) ออนไลน์

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาอาหารไทย (30404-2004) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการได้สร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอน วิธีการ/สื่อ นวัตกรรมที่เลือกใช้

1.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิชาอาหารไทย

1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา รายวิชาอาหารไทย (30404-2004)

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนโดยการสอดแทรกการมีวินัย จำนวน 1 แผน รวม 90 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยหัวหน้าสาขาวิชา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและผู้อำนวยการวิทยาลัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่และให้ความคิดเห็นสำหรับการปรับปรุงแก้ไข

1.7 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

2. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนให้รับรู้ถึงวัตถุประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนการเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

3. ผู้วิจัยทำการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติ (Offline) และเรียนผ่านเครือข่ายสังคม ออนไลน์ (Online) ตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาอาหารไทย รหัส 30404-2004 ซึ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานแนวตั้ง (Vertical Blended Learning) ในอัตราส่วน 50:50

4. ระหว่างดำเนินวิจัย ผู้วิจัยทำการประเมินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจะบันทึกลงในแบบสังเกตที่สร้างขึ้น

5. เมื่อสิ้นสุดการวิจัย ให้นักเรียน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอาหารไทย รหัส 30404-2004

6. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบ ผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจปลายปิด และแบบสอบถามความพึงพอใจปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นอื่น ๆ

7. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อนำเสนอในงานวิจัย ต่อไป

การรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง ได้ใช้แบบทดสอบการประเมินผลภาคกับนักเรียน

2. ผู้รายงานดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น 1 แผน โดยให้นักเรียนเรียนและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 30 คน ด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทุกคนมีผลการเรียนระดับ 4.00 (ดีเยี่ยม) คิดเป็น 100% มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 4.44 , ค่าความแปรปรวน 19.76 และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV.) = 5.30 หมายถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งจากภาคทฤษฎี การลงมือปฏิบัติจริงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง และมีการลงทะเบียนเรียนออนไลน์ผ่านระบบ Thai Mooc ในคอร์สเรียนอาหารล้านนา ทำให้การเรียนมีความต่อเนื่องส่งผลให้ความรู้ที่ได้มีความคงทน และให้นักเรียนได้เรียนรู้ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้ผู้เรียนสอนกันเอง ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆได้จากเพื่อนสู่เพื่อน และการเรียนรู้เช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจากสื่อสารกัน นั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี ดังที่สุคนธ์ สอนธพานนท์ และคณะ (2545,หน้า31- 33) วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดเจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า Learning by doing ตามแนวทฤษฎีของจอห์น ดิวอี้ โดยเน้นการให้นักเรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อการท างานร่วมกัน หรือ การปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นเป็นการส่งเสริม ระบอบประชาธิปไตย และยังมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์ จากเพื่อนนักเรียนที่เก่ง กว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่เกณฑ์ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน(Blended Learning) เป็นการเรียนการสอนที่อาศัยสื่อหลาย ๆ ชนิดผสมผสานกันตั้งแต่ด้านเทคโนโลยี กิจกรรมการเรียนการสอน และเหตุการณ์ที่เหมาะสมเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน การผสมผสานเป็นการน า รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสมัยใหม่ เข้ามาเสริมการเรียนการสอนตามรูปแบบปกติในชั้นเรียน ดังที่นวลพรรณ ไชยมา (2554, หน้า 12-13) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการผสมผสานวิธีการหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกัน ทั้งวิธีสอน สื่อและเทคโนโลยีการสอน ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบดั่งเดิม หรือการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้ากัน (Face to Face) และการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) โดย เน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพลอยไพลิน ศรีอ่ำดี (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ 2 ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหา อยู่ในระดับดีมาก 2) ผลการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 30 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด (ร้อยละ 97.70) รองลงมาคือ ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม (ร้อยละ 96.77) การเข้าร่วม กิจกรรม (ร้อยละ 96.77) การส่งงานตามเวลา (ร้อยละ 95.39) การแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 29.95) การตั้ง คำถาม (ร้อยละ 5.99) และการโพสต์ แชร์เนื้อหา (3.69) ตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการตอบ คำถามมากที่สุด เนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้อง เริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 30 คน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.15, S.D.= 0.74)

ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมา ก่อน จึงเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บไซต์ (Google Sites) โดยมีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่ เหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ที่ผู้วิจัยตั้งชุมชนไว้ในกูเกิลพลัส (Google Plus) อีกทั้งผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันผ่านเอกสารออนไลน์ (Google Document) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนเข้าลงทะเบียนเรียนออนไลน์ผ่าน Thai Mooc ในคอร์สเรียนอาหารล้านนา จนได้รับเกียติบัตรทุกคน ดังนั้นด้วยรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนครั้งนี้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัย เดือนเพ็ญ ภานุรักษ์ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดย ใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมการเรียนรู้วิชาการบริหารสารสนเทศ 1 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่าง คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์องค์กรสามารถแก้ไขปัญหาคาบเรียนไม่ต่อเนื่อง และเป็นการปรับตัวให้เข้ากับกระแสสังคมในยุคปัจจุบันที่สื่อสังคมออนไลน์ (Social media) เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับดี
3. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวปิ่นฤทัย แผ่เต็ม
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คศ.บ อาหารและโภชนาการ
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริง มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ดังนั้นการเรียนการสอนจึงไม่ใช่การเรียนแต่เนื้อหาความรู้แต่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรจึงขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครูที่จะทำให้เด็กรู้จักแก้ปัญหา รู้จักทำ รู้จักพัฒนาและมีค่านิยมที่ดีงาม ด้วยเหตุนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดจากการเป็นผู้บอก ผู้สั่งสอนมาเป็นผู้ชี้แนะ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาดังกล่าวมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006) ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนที่สามารถตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006)

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด/ทฤษฎีการวัดทัศนคติจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมากำหนดประเด็นที่จะตั้งเป็นข้อคำถาม
2. สร้างแบบประเมิน เรื่อง การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน วิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบประเมินจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 จำนวน 10 คน โดยได้ชี้แจงถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่ได้จากการตอบแบบประเมินดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้มาซึ่งมาตรฐานคุณภาพของผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน เรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ในการหาค่าสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006) โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบประเมินเป็นนักศึกษาเพศหญิง อายุ 18-22 ปี และเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50-3.49 สำหรับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อบทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาการแปรรูปอาหาร (30404-2006) โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับการปฏิบัติมากทุกข้อ โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ อบรมสั่งสอน ปลูกฝังระเบียบวินัยและสอดแทรกค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ในการเรียนการสอน รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบกระบวนการหรือวิธีการเรียนรู้ของตน ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือ กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ และความคิดของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษารูปแบบวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนได้อย่างถูกต้องและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับครูผู้สอนในการนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด

2. เป็นประโยชน์แก่วิทยาลัยฯ ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดรับกับปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยขบวนการ (Active Learning)

ผู้วิจัย	นางสาวภูริชญา คงชาติ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2253 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไข จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ฉะนั้นรูปแบบการจัดการการสอนจึงถือว่าเป็นกุญแจสำคัญเพื่อปลดล็อคให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้น “การท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ การเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเมื่อออกไปทำงาน ไม่ได้มีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้” มาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้มากขึ้น

Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ในระดับทักษะการคิดขั้นสูง อันประกอบด้วย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้าง องค์ความรู้ และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบ การมีวินัยในการทำงานแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะของ 21st Century Skills สำหรับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อย (Small Group Teaching/Learning) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ (Group Analysis/Learning) ร่วมกันแก้ไขปัญหา (Group Problem-Solving) การเรียนเป็นทีม (Team-Based Learning) ตลอดจนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing/Activities) ฯลฯ

การจัดการเรียนรู้ วิชาอาหารท้องถิ่น ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อทำให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะ ด้านโภชนาการเกี่ยวกับการพฤติกรรมการบริโภคอาหาร การย่อยและการดูดซึมสารอาหาร ภาวะโภชนาการ การสูญเสียคุณค่าของสารอาหาร กระบวนการเมทาบอลิซึม ความต้องการสารอาหารในมนุษย์ โรคและการป้องกันโรคจากการรับหรือขาดสารอาหาร อาหารเพื่อสุขภาพ และฉลากโภชนาการ จำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหานั้นๆ จึงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีต่อนักเรียน

การจัดการเรียนรู้ วิชาอาหารท้องถิ่นในปัจจุบันประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่พึงพอใจ นักเรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพได้จำนวนน้อยอันเนื่องมาจาก เนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีมาก การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากเอกสารและการสอนโดยการอธิบายของครูเป็นหลัก นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และการแสดงความคิดเห็นหรือการมีส่วนร่วมในห้องเรียนน้อย จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดสมาธิไม่เกิดกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้แบบถาวร ในการเรียน จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในจึงมีแนวคิดในการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทในชั้น

เรียนเพิ่มมากขึ้น โดยครูลดบทบาทการสอนให้เป็นการแนะนำ เพิ่มเติมส่วนองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าถึงองค์ความรู้ ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 37 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาวิชาการท่องเที่ยวอาเซียน เรื่อง พฤติกรรมการบริโภคอาหาร การย่อยและการดูดซึมสารอาหาร ภาวะโภชนาการ การสูญเสียคุณค่าของสารอาหาร กระบวนการเมทาบอลิซึม ความต้องการสารอาหารในมนุษย์ โรคและการป้องกันโรคจากการรับหรือขาดสารอาหาร อาหารเพื่อสุขภาพ และฉลากโภชนาการ

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวมรวมข้อมูลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ดังนี้

1. ชี้แจงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. สอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning เรื่อง การสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการและสารอาหาร ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-6 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็น และประสบการณ์ในประเด็นที่กำหนด และสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่ม
4. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและเพิ่มเติมส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญพร้อมร่วมกันสรุปสาระสำคัญในการเรียนรู้ร่วมกัน
4. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
5. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในการจัดการเรียนการสอนวิชาอาหารท้องถิ่น เรื่อง การสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการและสารอาหาร

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1 นำแบบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมารวบรวมเพื่อสรุปผล

1.2 นำแบบสอบถามที่คืนมาทั้งหมด มาแยกกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

1.3 นำแบบสอบถามตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ หากปรากฏว่าข้อมูลส่วนหนึ่งส่วนใดไม่ครบ จงใจตอบข้อหนึ่งข้อใด หรือตอบอย่างไม่ตั้งใจ ถือว่าข้อมูลนั้นไม่สมบูรณ์ ให้คัดออก

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำแบบทดสอบมาตรวจนับคะแนนหาค่าร้อยละ (%) และค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน นำมาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สรุปผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาอาหารท้องถิ่น พบว่า นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขา

แปรรูปอาหาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.54 คิดเป็นร้อยละ 78.48 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.36 คิดเป็นร้อยละ 37.72 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเท่ากับ 12.18 คิดเป็นร้อยละ 40.60 แสดงให้เห็นว่าการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาอาหารท้องถิ่น พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาอาหารท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียนทำให้เข้าใจมากขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในวิชาอื่นๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2553) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ครูควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ให้และสื่อต่างๆให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ติดขัด

3. ในวิชาต่างๆ ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน สื่อที่มีความทันสมัยและมีความหลากหลายเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการใช้การพัฒนาทางการเรียนวิชาอาหารท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ ของนักเรียนให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น

2. ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ นักเรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในระดับดีมาก

การพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานอาหารขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ผู้วิจัย นางสาวนาถธิดา พงศ์สวัสดิ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ (อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัด การศึกษาที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552:6) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการศึกษาโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับ วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า บริการทางอินเทอร์เน็ตอย่างสังคมออนไลน์ จากการเรียนการสอนรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20404-2006 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3 ซึ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ผู้รู้ แหล่งเรียนรู้จากสื่อ ICT คลิปวีดีโอ จากยูทูป โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเป็นที่ปรึกษา และสืบเนื่องจากคาบเรียนที่มักจะตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์ และตรงกับกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียน จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอน มีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ ผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาและทบทวนเนื้อหาที่เรียนได้ ด้วยตนเอง การพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นของตนเองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เมื่อเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทยเพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน

2. เพื่อศึกษาความ พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพง ปีที่ 1 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 40 คน ในรายวิชารายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 40 คน ในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้าง แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกตแบบมีโครงสร้างล่วงหน้า (Structured Observation)
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทยเพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006
2. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจปลายปิด และแบบสอบถามความพึงพอใจปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นอื่น ๆ
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อนำเสนอในงานวิจัย ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการศึกษาความพึงพอใจ
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 40 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด (ร้อยละ 97.70) รองลงมาคือ ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม (ร้อยละ 96.77) การเข้าร่วม กิจกรรม (ร้อยละ 96.77) การส่งงานตามเวลา (ร้อยละ 95.39) การแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 29.95) การตั้งคำถาม (ร้อยละ 5.99) และการโพสต์ แชร์เนื้อหา (3.69)เรียงตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการตอบ คำถามมากที่สุด เนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้อง เริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 32 คน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.15, S.D.= 0.74) ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมา ก่อน จึงเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บไซต์ (Google Sites) โดยมีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่ เหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ที่ผู้วิจัยตั้งชุมชนไว้ในกูเกิลพลัส (Google Plus) อีกทั้งผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันผ่านเอกสารออนไลน์ (Google Document) ดังนั้น ด้วยรูปแบบการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนในครั้งนี้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนเพ็ญ ภานุรักษ์ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดย ใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคม ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่าน เครือข่ายสังคมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบลักษณะขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล ให้กับผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและทำการศึกษาบทเรียนได้ อย่างถูกวิธี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล และเป็นการปรับตัวให้เข้ากับกระแสสังคมในยุคปัจจุบันที่สื่อสังคมออนไลน์เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลการเรียน อยู่ในระดับ ดี
3. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนโดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล

การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (20404-2005) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 4

ผู้วิจัย นายทิวากร เกื้อสม
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ. (อาหารและโภชนาการ)
ปีที่ทำวิจัย 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัด การศึกษาที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552:6) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการศึกษาโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับ วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า บริการทางอินเทอร์เน็ตอย่างสังคมออนไลน์ จากการเรียนการสอนรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20404-2005 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ห้อง 4 ซึ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ผู้รู้ แหล่งเรียนรู้จากสื่อ ICT คลิปวีดีโอ จากยูทูป โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเป็นที่ปรึกษา และสืบเนื่องจากคาบเรียนที่มักจะตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์ และตรงกับกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียน จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอน มีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ ผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาและทบทวนเนื้อหาที่เรียนได้ ด้วยตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นของตนเองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เมื่อเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เพื่อศึกษาความ พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพง ปีที่ 3 ห้อง 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 32 คน ในรายวิชารายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20404-2005

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 32 คน ในรายวิชารายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20404-2005

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แผนการจัดการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20404-2005
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (20404-2005) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้าง แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกตแบบมีโครงสร้างล่วงหน้า (Structured Observation)
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสม ผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20404-2005
2. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบ ผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจปลายปิด และแบบสอบถามความพึงพอใจปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นอื่น ๆ
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อนำเสนอในงานวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน
ตอนที่ 2 ข้อมูลผลการศึกษาความพึงพอใจ
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 32 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด (ร้อยละ 97.70) รองลงมาคือความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม (ร้อยละ 96.77) การเข้าร่วมกิจกรรม (ร้อยละ 96.77) การส่งงานตามเวลา (ร้อยละ 95.39) การแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 29.95) การตั้ง คำถาม (ร้อยละ 5.99) และการโพสต์ แชร์เนื้อหา (3.69)เรียงตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด เนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้อง เริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 32 คน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$= 4.15, S.D.= 0.74) ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ ซึ่ง

ผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน จึงเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บไซต์ (Google Sites) โดยมีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่เหมาะสม ส่งเสริมผู้เรียนเรียนรู้ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้วิจัยตั้งชุมชนไว้ในกูเกิลพลัส (Google Plus) อีกทั้งผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันผ่านเอกสารออนไลน์ (Google Document) ดังนั้น รูปแบบการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเดือนเพ็ญ ภานุรักษ์ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดย ใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคม ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่าน เครือข่ายสังคมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบขั้นตอนของกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและทำการศึกษาบทเรียนได้ อย่างถูกวิธี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสม ผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์องค์กรสามารถแก้ไขปัญหาคาบเรียนไม่ต่อเนื่อง และเป็นการปรับตัวให้เข้ากับกระแสสังคมในยุคปัจจุบันที่สื่อสังคมออนไลน์ เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับ ดี
3. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบระบบออนไลน์โดยการใช้โปรแกรม Google Meet เรื่อง การเลือกใช้วัตถุดิบเบื้องต้น รายวิชาอาหารมังสวิรัติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1

ผู้วิจัย	นางลลิตา สมเขาใหญ่
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการศึกษาของประเทศไทยมีแนวโน้มการพัฒนาที่ดีขึ้น มีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเกิดจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ซึ่งเราทุกคนสามารถติดต่อ พูดคุย สืบค้นข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ ยูทูป อีเมล หรือการสื่อสารแบบสังคมออนไลน์ที่ทุกคนเรียกว่า “Social” เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ต่าง ๆ ทั้งนี้ในกระบวนการจัดการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ได้มีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน โดยมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้นำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในด้านการบริหารงานในโรงเรียน การพัฒนาสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน การใช้ห้องเรียนออนไลน์

ปัจจุบันมีหลากหลายช่องทางสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ เช่น Google Classroom ระบบห้องเรียนออนไลน์ที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทางออนไลน์ เพื่อการเรียนการสอนในระดับประเทศของไทย มีคุณสมบัติเป็นระบบชั้นเรียนออนไลน์ (LMS : Learning Management System) ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทาง (Flipped Classroom) และมุ่งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างสะดวก ซึ่งได้รับผลตอบรับอย่างดีจากผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม ระบบการศึกษาของไทยก็ยังคงมีจุดอ่อนในด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในการพัฒนาระบบการศึกษานั้น รัฐบาลหรือผู้บริการสถานศึกษาจำเป็นที่จะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความพร้อมในด้านความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เช่น ทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะด้านภาษา ทักษะการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และทักษะชีวิต ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งในการปรับกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนตามจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละระดับ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความจำเป็นที่สุด เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้มีบทบาทโดยตรงกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน โดยสามารถแสดงข้อมูลข่าวสารได้ทั้งในรูปแบบของเสียง ข้อมูล ภาพ ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอ ทำให้การเรียนรู้ในยุคใหม่ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว (ยืน และสมชาย, 2546) และการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันนอกจากครูจะเป็นผู้บรรยายในชั้นเรียนแล้ว ก็มีกิจกรรมอีกหลากหลายรูปแบบที่ได้นำมาจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมและครูเป็นเพียงที่ปรึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางของการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ โดยให้ผู้เรียน “เรียนที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน” ซึ่งเป็นการนำสิ่งเดิมที่เคยทำในชั้นเรียนไปทำที่บ้าน และนำสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำที่บ้านมาทำที่ห้องเรียนหรือโรงเรียนแทน โดยไม่เน้นให้ครูอยู่ในชั้นเรียนเพื่อสอนเนื้อหาต่าง ๆ เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหานั้น ๆ ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนออนไลน์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 123 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาอาหารมังสวิรัติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 จำนวน 28 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาอาหารมังสวิรัติ ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายมีหน่วยเป็นห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียน รายวิชาอาหารมังสวิรัติ รหัส 20404-2113 เลือกในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเลือกใช้วัตถุดิบเบื้องต้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอาหารมังสวิรัติ รหัส 20404-2113 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกตแบบมีโครงสร้างล่วงหน้า (Structured Observation)
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้สอนสร้างห้องเรียนออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom และให้นักเรียนลงทะเบียนเข้ามาเรียนได้
2. ผู้สอนพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียนออนไลน์ เรื่องการเลือกใช้วัตถุดิบเบื้องต้น เช่น การทำแนบไฟล์ ใบความรู้ ทำข้อสอบ ทำใบงาน เป็นต้น แสดงไว้ในห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งนักเรียนสามารถมาศึกษาข้อมูลได้ด้วยตนเองได้
3. เมื่อผู้เรียนได้เข้ามาศึกษาเนื้อหาและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์แล้ว ผู้สอนจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบและใบงานออนไลน์ เพื่อเก็บคะแนนนักเรียนแต่ละหน่วยย่อย พร้อมบอกคะแนนทันที
4. หากนักเรียนทำแบบทดสอบไม่ผ่าน นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล มีการดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ 75/75 โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ซึ่งดำเนินการโดยคำนวณหาประสิทธิภาพของบทเรียนออนไลน์ โดยใช้สูตร E1/E2
2. ข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนออนไลน์ โดยการใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ซึ่งดำเนินการดังนี้

2.1 หาค่าเฉลี่ยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนแบบออนไลน์

2.2 หาคะแนนความก้าวหน้าหรือคะแนนที่เพิ่มขึ้น

2.3 หาค่าร้อยละของความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรร้อยละของความก้าวหน้า

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบก่อนและหลังการเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียนออนไลน์ มีประสิทธิภาพ 70.53/83.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน ผ่านห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนต้องศึกษาขั้นตอนของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบออนไลน์อย่างละเอียด เพื่อให้เข้าใจบทบาทของตนเองและบทบาทของผู้เรียน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้มีอิสระทางความคิดในการรังสรรค์ชิ้นงาน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ ควรให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการทำงานของตนเองมากที่สุด ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นทีมได้ ทำงานด้วยตนเองได้
4. ผู้สอนควรมีสื่อที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ด้านช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ได้ไม่จำกัด

การศึกษาความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเรียนออนไลน์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 รายวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105)

ผู้วิจัย นางสาวสุขุมาลย์ หนุมาศ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.ม.(การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัดการศึกษาที่ได้ระบุให้มุ่งพัฒนาผู้เรียน

ทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งมีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษา โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อการสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า บริการทางอินเทอร์เน็ตอย่างสังคมออนไลน์ (Social Network) เป็นที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ส่วนใหญ่พบในกลุ่มเด็กนักเรียน นักศึกษามากที่สุด ฉะนั้นถ้าเรานำสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับการศึกษา จะทำให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ด้านบทบาทของสังคมออนไลน์ต่อการจัดการในชั้นเรียนด้วยลักษณะสำคัญของสังคมออนไลน์ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ของคนในระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์มาสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อมก่อให้เกิดผลสำคัญในหลากหลายลักษณะเช่นกัน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นห้องเรียน

จากการเรียนการสอนวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ซึ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ผู้รู้ แหล่งเรียนรู้จากสื่อ ICT คลิปวีดีโอ จากยูทูป โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเป็นที่ปรึกษา และสืบเนื่องจากคาบเรียนที่มักจะตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์ และตรงกับกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียน จากปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อการแก้ปัญหาการเรียนไม่ต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาและทบทวนเนื้อหาที่เรียนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นตนเองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยมีการโต้ตอบสนทนากับนักเรียนคนอื่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ การที่ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะแก้ปัญหาและทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ด้วย จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ผู้เรียนตื่นตาตื่นใจด้วยการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น วิดีโอ สาธิต ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเวลาเรียนไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์บ่อย และครูผู้สอนติดภาระงานต้อนรับคณะศึกษาดูงาน
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเรียนออนไลน์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเรียนออนไลน์

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105)
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเรียนออนไลน์ วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105)

การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105) ผู้ศึกษาได้ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอน วิธีการ/สื่อ นวัตกรรมที่เลือกใช้

1.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2564 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105)

1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105)

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนโดยการสอดแทรกการมีวินัย จำนวน 1 แผ่น รวม 108 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

1.7 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

2. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนให้รับรู้ถึงวัตถุประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนการเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์
3. ผู้วิจัยทำการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติ (Offline) และเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Online) ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105) ซึ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานแนวตั้ง (Vertical Blended Learning) ในอัตราส่วน 50 : 50
4. ระหว่างดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยทำการประเมินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจะบันทึกลงในแบบสังเกตที่สร้างขึ้น

5. เมื่อสิ้นสุดการวิจัย ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105)

6. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งแย่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจปลายปิด และแบบสอบถามความพึงพอใจปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นอื่น ๆ

7. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อนำเสนอในงานวิจัยต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเวลาเรียนไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนเมื่อเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเรียนออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการเรียนออนไลน์ ประชากรคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 รายวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ใช้ระยะเวลาตลอดภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สัปดาห์ละ 6 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 108 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสร้างขึ้นโดยผู้วิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 รายวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง (20404-2105) จำนวน 30 คน ด้วยกิจกรรมการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติจริง ทุกคนมีผลการเรียนระดับ 4.00 (ดีเยี่ยม) คิดเป็นร้อยละ 100 ค่าเฉลี่ย 4.44 ค่าความแปรปรวน 19.76 และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย 5.30 หมายถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก การจัดการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติจริง สามารถแก้ไขปัญหาเวลาเรียนที่ไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติจริง อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) เพื่อแก้ปัญหาเวลาเรียนไม่ต่อเนื่อง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและแนวความคิดมาใช้เป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบลักษณะขั้นตอนของกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ตมแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและทำการศึกษาบทเรียนได้อย่างถูกวิธี

ข้อเสนแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์กับการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ในรายวิชาต่าง ๆ

3. ควรมีการศึกษาการใช้การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบอื่นเพื่อนำมาเปรียบเทียบว่าวิธีใดจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนมากที่สุด

4. ควรมีการศึกษาสาเหตุของการแสดงพฤติกรรมการเรียนผู้เรียนที่เรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป

5. ควรหาเทคนิคหรือวิธีการที่จะส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้มีพฤติกรรมการแสดงออกด้านการตั้งคำถาม การโพสต์ และการแชร์เนื้อหา เพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ องค์กรสามารถแก้ไขปัญหาคาบเรียนไม่ต่อเนื่อง และเป็นการปรับตัวให้เข้ากับกระแสสังคมในยุคปัจจุบันที่สื่อสังคมออนไลน์ (Social media) เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับดี

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

การพัฒนาทักษะด้านการทำชิฟฟ่อนเค้ก โดยการปฏิบัติในรายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1-4

ผู้วิจัย นางสาวศุภวรรณ สุวรรณ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัดการศึกษาที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 6) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังมีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการทำงานไม่เป็น จึงทำให้การลงมือปฏิบัติมีบทบาทสำคัญในการศึกษา โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่การเรียนการสอนส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบออนไลน์ เป็นที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ทำให้นักเรียน นักศึกษาในปัจจุบันขาดทักษะการลงมือทำ ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงเป็นความสำคัญในการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน การลงมือปฏิบัติคือหัวใจสำคัญในการทำขนม ยิ่งทำซ้ำบ่อยจะสร้างความเชี่ยวชาญให้แก่ผู้ปฏิบัติเข้าใจถึงลักษณะเทคนิคและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น การลงมือปฏิบัติหรือการปฏิบัติจริงจึงมีความสำคัญกับนักเรียนมาก ผู้วิจัยจึงศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการทำชิฟฟ่อนเค้กโดยการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการทำชิฟฟ่อนเค้ก ในรายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก ผู้เรียนเข้าสู่การลงมือปฏิบัตินำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ฝีมือของนักเรียนในทิศทางที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการเกิดประสิทธิภาพจริง นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันกระตุ้นให้เกิดการลงมือปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบปฏิบัติอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความคงทนในการเรียนของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากการเรียนการสอนรายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1-4 ซึ่งเน้นกระบวนการเรียนให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ผู้รู้ แหล่งเรียนรู้จากสื่อ ICT คลิปวีดีโอ โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษา โดยผู้เรียนสามารถทบทวนลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความเชี่ยวชาญในการทำชิฟฟ่อนเค้กโดยการลงมือปฏิบัติ
2. เพื่อศึกษาการจดจำและการแก้ปัญหาในการทำชิฟฟ่อนเค้กโดยการลงมือปฏิบัติ
3. เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติแบบมืออาชีพในการทำชิฟฟ่อนเค้ก

สมมติฐานการวิจัย

1. สามารถแก้ปัญหาการทำงานไม่เป็นขาดทักษะการลงมือปฏิบัติอยู่ในระดับดี พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1-4 ในรายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) เมื่อเรียนลงมือปฏิบัติ มีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดี
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1-4 ในรายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบลงมือปฏิบัติ อยู่ในระดับดี

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขางานอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 327 คน ในรายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109)

เครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนแบบลงมือปฏิบัติ รายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีสัดส่วนการจัดการเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติ ร้อยละ 100 โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย จำนวน 40 ข้อ ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน) เท่ากับ 0.81
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรมการเรียนแบบลงมือปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) ผู้ศึกษาได้ได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอน วิธีการ/สื่อ นวัตกรรมที่เลือกใช้

1.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2564 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109)

1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหารายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109)

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนโดยการสอดแทรกการมีวินัย จำนวน 1 แผ่น รวม 108 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล

1.7 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

2. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนให้รับรู้ถึงวัตถุประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนการเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

3. ผู้วิจัยทำการสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนในชั้นเรียนปกติ (Offline) และเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Online) ตามแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109) ซึ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานแนวตั้ง (Vertical Blended Learning) ในอัตราส่วน 50 : 50

4. ระหว่างดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยทำการประเมินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจะบันทึกลงในแบบสังเกตที่สร้างขึ้น

5. เมื่อสิ้นสุดการวิจัย ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเค้กและการแต่งหน้าเค้ก (20404-2109)

6. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งแย่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจปลายปิด และแบบสอบถามความพึงพอใจปลายเปิดเพื่อสอบถามความคิดเห็นอื่น ๆ

7. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ เพื่อนำเสนอในงานวิจัยต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1-4 จำนวน 127 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบลงมือปฏิบัติตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด ร้อยละ 97.70 รองลงมาคือความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ร้อยละ 96.77 การเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 96.77 การส่งงานตามเวลา ร้อยละ 95.39 การแสดงความคิดเห็น ร้อยละ 29.95 การตั้งคำถาม ร้อยละ 5.99 และการโพสต์ แชร์เนื้อหา ร้อยละ 3.69 เรียงตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด เนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้องเริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1-4 จำนวน 127 คน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบลงมือปฏิบัติตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบลักษณะขั้นตอนของกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ตมแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและศึกษาบทเรียนได้อย่างถูกวิธี

ข้อเสนแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์กับการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ในรายวิชาต่าง ๆ

3. ควรมีการศึกษาการใช้การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่าวิธีใดจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนมากที่สุด

4. ควรมีการศึกษาสาเหตุของการแสดงพฤติกรรมการเรียนผู้เรียนที่เรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป

5. ควรหาเทคนิคหรือวิธีการที่จะส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ให้มีพฤติกรรมการแสดงออกด้านการตั้งคำถาม การโพสต์ และการแชร์เนื้อหา เพิ่มขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เห็นพัฒนาการการทำชิฟฟ่อนเค้กโดยการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน

2. ได้เห็นการจดจำและการแก้ปัญหาในการทำชิฟฟ่อนเค้กโดยการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน

3. ได้เห็นการปฏิบัติแบบมืออาชีพในการทำชิฟฟ่อนเค้กของผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ผู้วิจัย นางสาวณัฐสุดา คงทอง
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(อาหารและโภชนาการ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้มีการนำรูปแบบและเทคนิควิธีการสอนเพื่อให้สนองตอบต่อการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการแข่งขันของประเทศทั้งด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การปรับตัวต่อการกระจายความรู้ การเชื่อมโยงความรู้ด้านต่างๆ ที่เชื่อมถึงกันทั่วโลก การนำเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการศึกษานั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ ตั้งแต่การนำ คอมพิวเตอร์มาใช้เป็นอุปกรณ์ในการสอนมาพัฒนาเป็นสื่อการสอนในทุกระดับการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้เทคโนโลยีอินเตอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่เป็นการสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และส่งข่าวสารถึง กัน

ได้ย่างรวดเร็วก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ในการเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

รูปแบบการสอนแบบใหม่อีกรูปแบบหนึ่งภายใต้กระแสแห่งพัฒนาการด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เป็นรูปแบบของการบูรณาการปรับใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับการเรียนการสอนแบบปกติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ก้าวไกลเกิดทั้งประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้เรียกว่า “การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)” เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่ผสมผสานโมดูล (Module) การเรียนการสอนหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน เป็นลักษณะของการ ผสมผสานการเรียนทางไกล (Distance Learning) ผ่านระบบเครือข่าย Online ร่วมกับการเรียนแบบ เผชิญหน้า (Face to Face) ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการนั่งฟังการบรรยายในชั้น เรียนปกติ ทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมและถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ใน ลักษณะต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยเทียบเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสาน

สมมติฐานการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจาก สถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการดีขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือในการวิจัย

1. ใบรายชื่อนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4
2. สื่อการสอนแบบผสมผสาน ที่พัฒนาโดยผู้วิจัย
3. แบบทดสอบรายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น
4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. สร้างแบบบันทึกคะแนน และสื่อการสอนแบบผสมผสาน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวบข้อมูล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
3. นำแบบบันทึก และสื่อการสอน ที่ได้รับคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับจริง
4. นำแบบบันทึกคะแนนสื่อการสอนฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19 เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 4 จำนวน 37 คน ทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนรายวิชาการถนอมอาหารเบื้องต้น พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้และ ทำคะแนนผ่านเกณฑ์มาขึ้นเมื่อเทียบกับผลการเรียนก่อนเรียน สรุปได้ว่าครูผู้สอนนำการจัดการเรียนแบบผสมผสานมาใช้กับนักเรียนทำให้นักเรียนระดับ ปวช.2 อาหารและโภชนาการกลุ่ม 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และเป็นที่พึงพอใจของกลุ่มนักเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยม และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานอยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

หากมีการกระตุ้นหรือมีกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้ตื่นตัวอยู่เสมอ หรือมีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เพราะทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหรือจำเจ ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมหรือการทดสอบอยู่บ่อยครั้งเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

4. นักเรียนมีสื่อการเรียนที่หลากหลายและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
5. นักเรียนมีการพัฒนาโดยใช้ทักษะในการเรียนรู้ 3R 8C
6. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสาน

แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานแกะสลักของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้

ผู้วิจัย นางสาวภรพณา สุขใส
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2553) ได้กล่าวว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มุ่งเน้นในด้านของการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาชีพ ให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนทางด้านวิชาชีพ มีคุณภาพที่ดีเพื่อที่จะออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพและสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดให้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชางานแกะสลัก ซึ่งมีหลักการและความมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษามีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านวิชาชีพ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเนื่องจากการเรียนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เป็นการเรียนที่เน้นการปฏิบัติ ต้องอาศัยการฝึกฝน และใช้ระยะเวลานานในการปฏิบัติให้ได้ชิ้นงานที่สวยงาม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีระดับคะแนนที่ต่ำ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาดังกล่าว จึงได้หาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ และมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นได้ และส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีความรู้สึกอยากที่จะมาเรียนและยังเป็นการช่วยลดปัญหาการออกกลางคัน จึงได้จัดการสอนโดยการใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้ในรายวิชางานแกะสลัก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานแกะสลักของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ ที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานแกะสลัก

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นแบบประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคล
3. นำแบบประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลขอคำเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเข้าเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้ง
5. ตรวจสอบแบบประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลตามข้อเสนอแนะ
6. จัดพิมพ์แบบประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคลตามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นักเรียนปฏิบัติชิ้นงานตามที่ครูมอบหมายในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และให้นักเรียนที่เรียนวิชางานแกะสลัก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน ทำชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายส่งชิ้นงานภายในชั่วโมงเรียน หลังจากนั้นครูให้คะแนนชิ้นงานตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
2. ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละชิ้นงาน
2. นำข้อมูลมารวบรวมแล้วสรุปเป็นค่าคะแนน (สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
   - 2.1 ค่าร้อยละ
   - 2.2 ค่าเฉลี่ย
   - 2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. นำข้อมูลที่ได้มาแปรผลเป็นเกรด

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานแกะสลัก โดยวิธีการใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ พบว่า การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชางานแกะสลัก โดยวิธีการใช้ชุดการสอน พบว่า การพัฒนาทักษะและ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้ โดยเรียงตามลำดับดังนี้ การแกะสลักลายดอกรักเร่ ลายดอกคชกริช การแกะสลักใบ และแกะสลักดอกบัวสาย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.90 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 รองลงมาคือการกะสลักดอกกุหลาบและดอกผีเสื้อ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 ดอกข่าแบบเซาะร่องสองร่องและดอกข่าแบบเซาะร่องสองชั้น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79 และต่ำที่สุดคือ แกะสลักลายรวงข้าวและดอกข่าแบบเซาะร่องหนึ่งร่อง อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 ตามลำดับ

โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้ชุดการสอน คิดเป็นร้อยละ 74.50 คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดการสอน คิดเป็นร้อยละ 84.40 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน ในรายวิชางานแกะสลัก มีคะแนนสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 0.90

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น
2. ใช้ชุดการสอนสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ชุดการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบใช้ชุดการสอนไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนและรายวิชาอื่น ๆ
2. ทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานแกะสลัก โดยใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการดูแลเด็ก หน่วยการเรียนรู้เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวิลาวัลย์ เกตุแก้ว
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น จนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนการสอนนั้น มีหลายชนิดให้เลือกใช้ในการนำมาถ่ายทอดความรู้ตามความถนัด และความเหมาะสมของเนื้อหาการเรียนการสอน โปรแกรมนำเสนอที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ โปรแกรม PowerPoint ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่าย ไม่ยุ่งยาก รูปแบบการนำเสนอมีสีสันสวยงาม มีความน่าสนใจ สามารถทำให้ตัวอักษรและภาพเคลื่อนไหวได้ ทำให้งานที่นำเสนอดูมีชีวิตชีวายิ่งขึ้น เหมาะสำหรับการนำเสนอผลงานในรูปแบบต่างๆได้ดี ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนมีการพยายามใช้สื่อที่เป็นตัวกลาง เพื่อทำให้นักศึกษาได้เข้าใจในเนื้อหารายวิชานั้นๆ ได้เข้าใจได้ง่าย น่าสนใจมากขึ้น ครูใช้สื่อการสอนในหลายรูปแบบ เช่น สื่อ PowerPoint บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือสื่อที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ เป็นต้น ครูผู้สอนได้สร้างสื่อเหล่านี้ โดยใช้หลักของความคิดสร้างสรรค์ เข้าใจในเนื้อหา เพื่อทำให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งปัจจุบันการสร้างสื่อ PowerPoint เพื่อทำให้นักศึกษาเรียนรู้กำลังเป็นที่นิยมกันมาก เพราะ PowerPoint เป็นโปรแกรมที่ใช้ง่าย และสามารถ สร้างงานที่น่าสนใจ และสวยงามได้

ผู้วิจัยได้สอนวิชาการดูแลเด็กที่เป็นวิชาที่มีข้อมูลจำนวนมาก และยากที่จะเข้าใจ จึงต้องการสร้างความสนใจ และโน้มน้าวให้ผู้เรียนสนใจที่จะศึกษา โดยวิชาวิชาการดูแลเด็ก ในเรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการดูแลเด็ก หน่วยการเรียนรู้เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 30 คน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้สื่อ PowerPoint เรื่อง พัฒนาการเด็กแต่ละวัย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อสื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย
2. แบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อสื่อการสอน PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาการใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint 2010 สร้างไฟล์ PowerPoint ที่เป็นเนื้อหาเรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย
2. ทำแบบทดสอบ เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย นำแบบทดสอบนี้ไปวัดความรู้นักศึกษาก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้สื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย
3. ทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อสื่อการสอน Power Point เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย นำแบบสอบถามนี้ไปให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบ หลังจากนักศึกษาได้เรียนโดยใช้สื่อ PowerPoint แล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ผู้วิจัยใช้สื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย ในการสอน
3. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน
4. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ เพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อสื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย
5. นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อสื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย

สรุปผลการวิจัย

1. จากการสอนโดยใช้สื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน คือ 7.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.88 ($\overline{X}$ = 7.11, S.D = 1.88) และ ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน คือ 16.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.28 ($\overline{X}$ = 16.66 , S.D = 1.28) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน พบว่า มีค่า t-test เท่ากับ -30.755 และค่า Sig. เท่ากับ .00 แสดงว่า การใช้สื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
2. การสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อสื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย พบว่า เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ คือ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ น่าสนใจ และสร้างการร่วมเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาโดยภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจต่อสื่ออยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จากการเรียนรู้จากสื่อ ทำให้นักศึกษามีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. นำสื่อ PowerPoint ในงานวิจัยไปใช้กับนักศึกษารุ่นต่อไป
2. ควรมีการทำสื่อ PowerPoint ในรายวิชาอื่น ๆ
3. ควรทำสื่อการเรียนการสอนประเภทอื่น ๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือสิ่งประดิษฐ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้สื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย
2. ได้ทราบถึงความพึงพอใจที่มีต่อสื่อ PowerPoint เรื่องพัฒนาการเด็กแต่ละวัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อประสมเรื่องการวาดภาพระบายสีของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายฮาซัน ใบเต้
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คอบ.(สถาปัตยกรรมภายใน)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนากระบวนการรับรู้ทางศิลปะ การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียด สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นและทัศนคติของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาการนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการฝึกเทคนิคสื่อผสม
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และปรับปรุงข้อมูลที่ได้รับจากการเรียนรู้สื่อประสมการเขียนลวดลายด้วยสีดีขึ้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มี 2 ชนิด คือ

1. บทเรียนสื่อประสม จำนวน 12 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามให้นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกคหกรรมศาสตร์ ทำแบบสอบถาม
2. ผู้ศึกษารวบรวมแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลอย่างสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อมั่น เป็นคำถามแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

พัฒนากระบวนการรับรู้ทางศิลปะ การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียด สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานการศึกษา

ต่อหรือประกอบอาชีพได้ ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การฝึกเทคนิคการใช้สี การใช้วัสดุ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เพิ่มเติม
2. นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาใบตองและแกะสลักเพื่องานอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปิยรัตน์ รอดแก้ว
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(คหกรรมศาสตร์บัณฑิต)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนีเรียน ไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาการจัดดอกไม้เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดดอกไม้ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการจัดดอกไม้ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้เรื่องหลักการและกระบวนการการจัดดอกไม้น้อย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน เรื่องการจัดดอกไม้ขั้นพื้นฐาน ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชาการจัดดอกไม้ จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาใบตองและแกะสลักเพื่องานอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาใบตองและแกะสลักเพื่องานอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มี 2 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาใบตองและแกะสลักเพื่องานอาหาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดดอกไม้ของนักเรียน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาใบตองและแกะสลักเพื่องานอาหาร เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดดอกไม้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ครั้ง จำนวน 4 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อน-หลังการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาใบตองและแกะสลักเพื่องานอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ผลการวิจัยพบว่า สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูผู้สอนควรจัดวิธีการเรียนการสอนเพ่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชาใบตองและแกะสลักเพื่องานอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอน ในรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ผู้วิจัย นายณัฐพงศ์ พลโคตร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คศ.บ.(คหกรรมศาสตร์บัณฑิต)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นหน่วยงานที่มีการจัดการศึกษา 4 ประเภทวิชา คือ พาณิชยกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศฯ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และคหกรรม ด้วยความตระหนักถึงคุณภาพของการบริหารและการจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องทราบข้อมูลการสอนจำเป็นต้องทราบข้อมูลการสะท้อนผลในการจัดการเรียนรู้จากผู้เรียน เพื่อการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามรัฐธรรมนูญปี พ.ศ.2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ปรับปรุง พ.ศ.2545) กำหนดให้ครูต้อง ทำการศึกษาหรือประเมินตนเอง เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน นายณัฐพงศ์ พลโคตร ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน ซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ระดับ ปวส. จึงได้ทำการวิจัยความพึงพอใจของผู้เรียนพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำผลการศึกษาไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนของครู

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ระดับ ปวช. และ ปวส. ประกอบด้วยความพึงพอใจ 5 ด้าน มีข้อคำถาม จำนวน 18 ข้อ คือ ด้านการเตรียมการสอน ด้านความประพฤติทั่วไป ด้านการปฏิบัติต่อผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมประเด็นด้านความพึงพอใจ แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน ในการสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านความประพฤติทั่วไป ด้านการปฏิบัติต่อผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การจัดการเรียนรู้ โดยในแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยในส่วนของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง และส่วนของพึงพอใจที่มีต่อพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชา การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ใช้ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยใช้สูตรคำนวณ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน รายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 90 เพศชาย ร้อยละ 10 อายุ 18 ปี ร้อยละ 22 และอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 73

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการศึกษาและเก็บข้อมูล
   การเก็บข้อมูลพื้นที่ภาคสนาม ควรจัดทำขั้นตอนเก็บข้อมูลให้ดี
2. ข้อเสนอแนะจากปัญหาและการแก้ปัญหา
   2.1 การสาธิต ครูผู้สอนต้องมีบุคลิกที่ดี มีการนำเสนอต้องน่าสนใจ
   2.2 วิชาที่ปฏิบัติ ควรสอนโดยการสาธิตและให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปพร้อมกับครู
3. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป
   การศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอนในรายวิชาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในครั้งต่อไปควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นนั้นเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถบ่งชี้ถึงพฤติกรรมการสอนของครู เพื่อนำไปปรับปรุงพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน และพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นคุณภาพของผู้เรียนตามแนวการปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. สามารถนำผลการศึกษาไปพัฒนาคุณภาพในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของ สถานศึกษา เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในและภายนอกได้

การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแกะสลักผักผลไม้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม ที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้

ผู้วิจัย นางสาวมณฑา ยี่หาญ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2553) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาหมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้า ทางวิชาการ การสร้าง องค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.2542)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มุ่งเน้นในด้านของการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาชีพ ให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนทางด้านวิชาชีพ มีคุณภาพที่ดีเพื่อที่จะออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพและสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัติวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดให้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชางานแกะสลัก ซึ่งมีหลักการและความมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษามีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านวิชาชีพ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเนื่องจากการเรียนของแผนกคหกรรมศาสตร์ เป็นการเรียนที่เน้นการปฏิบัติต้องอาศัยการฝึกฝน และใช้ระยะเวลานานในการปฏิบัติให้ได้ชิ้นงานที่สวยงาม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีระดับคะแนนที่ต่ำ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาดังกล่าว จึงได้หาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะและมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นได้ และส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีความรู้สึกอยากที่จะมาเรียนและยังเป็นการช่วยลด ปัญหาการออกกลางคัน จึงได้จัดการสอนโดยการใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้ ในรายวิชางานแกะสลัก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแกะสลัก ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน (เลือกแบบเฉพาะเจาะจง)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานแกะสลัก

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาจะดำเนินการดัดแปลงเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเป็นแบบประเมินการผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นแบบประเมินการผลการปฏิบัติงานรายบุคคล
3. นำแบบประเมินการผลการปฏิบัติงานรายบุคคลขอคำเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินการผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้ง
5. ตรวจสอบแบบประเมินการผลการปฏิบัติงานรายบุคคลตามข้อเสนอแนะ
6. จัดพิมพ์แบบประเมินการผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. นักศึกษาปฏิบัติชิ้นงานตามที่ครูมอบหมาย ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ทำชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายส่งชิ้นงานภายในชั่วโมงเรียน หลังจากนั้นครูให้คะแนนชิ้นงานตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
2. ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วนำมาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละชิ้นงาน
2. นำข้อมูลมารวบรวมแล้วสรุปเป็นค่าคะแนน
3. นำข้อมูลมาแปรผลเป็นเกรด

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแกะสลัก โดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและบูรณาการกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่านักศึกษา จำนวน 36 คน นักเรียนปฏิบัติได้ดี จำนวน 30 คน ร้อยละ 83.88 นักเรียนปฏิบัติได้พอใช้ 6 คน ร้อยละ 16.66 นักเรียนควรแก้ไขปรับปรุง (ไม่มี)

5.2 ผลความพึงพอใจของผู้เรียนวิชาการแกะสลัก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาการโรงแรม ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนการแกะสลักผักและผลไม้ สรุปได้ดังนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน ข้อมูลที่สมบูรณ์ จำนวน 100 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านเพศของผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 67.57 และเพศชาย ร้อยละ 32.43 ด้านอายุของผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่มีอายุ 15-18 ปี ร้อยละ 100 ด้านศาสนาผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 91.89 รองลงมาศาสนาคริสต์ ร้อยละ 5.41 และนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2.70 สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเมินความพึงพอใจการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและบูรณาการกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนพบว่า โดยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ นักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการศึกษาแบบวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและบูรณาการกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.700, S.D. = 0.463) รองลงมาส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.595, S.D. = 0.498) ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.541, S.D. = 0.505) และส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านคุณธรรมและจริยธรรมมากขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.432, S.D. = 0.555,0.689) ตามลำดับสำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ พบว่าการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและบูรณาการกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้กระบวนการทำงานร่วมมือกันทำให้การทำงานเสร็จไม่ทันตามกำหนด และจำนวนสมาชิกในกลุ่มการทำงานร่วมมือกันมีสมาชิกที่มากเกินไป

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนควรจัดทำเครื่องมือที่มีความหลากหลาย เพื่อใช้ในการเรียนการสอนแบบร่วมมือและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

3. การนำรูแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการเรียนการสอนควรสร้างความเข้าใจกับนักเรียนว่าทุกคนต้องมีการช่วยเหลืองานของกลุ่ม นักเรียนที่เรียนอ่อนควรมีการปฏิบัติกิจรรมร่วมกับนักเรียนที่เรียนเก่งหรือนักเรียนที่เรียนปานกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาเพื่อกลุ่มจะได้รับความสำเร็จ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนควรจัดทำเครื่องมือที่มีความหลากหลาย เพื่อใช้ในการเรียนการสอนแบบร่วมมือและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

3. การนำรูแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการเรียนการสอนควรสร้างความเข้าใจกับนักเรียนว่าทุกคนต้องมีการช่วยเหลืองานของกลุ่ม นักเรียนที่เรียนอ่อนควรมีการปฏิบัติกิจรรมร่วมกับนักเรียนที่เรียนเก่งหรือนักเรียนที่เรียนปานกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาเพื่อกลุ่มจะได้รับความสำเร็จ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชางานมาลัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนงานมาลัย

ผู้วิจัย นายณรงค์กร ทองหมื่น
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตร์บัณฑิต
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนีเรียน ไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชางานมาลัยเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานมาลัย การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการร้อยมาลัย ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้เรื่องหลักการและกระบวนการแกะสลักน้อย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน เรื่องงานมาลัย ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชางานมาลัย จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ผลของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานมาลัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน วิชางานมาลัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการจัดดอกไม้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (STAD) เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดดอกไม้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดดอกไม้ รหัสวิชา 2406-1002 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดดอกไม้ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 2 ครั้ง ๆ ละ 4 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อน-หลังการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบ
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชางานมาลัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผลปรากฏว่า สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า วิธีสอนโดยใช้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรจัดวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานมาลัย สูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานมาลัย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน มีเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 60

แผนกวิชาการบัญชี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบัญชี เมื่อนำระบบการเรียนรู้ด้วยสื่อทางอินเตอร์เน็ตและการสาธิตประกอบการเรียนการสอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวอรอุมา ส่งบำเพ็ญ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.ม การบัญชี
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคเทคโนโลยีดิจิทัล นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะให้ความสนใจโลกออนไลน์ เห็นการเรียนเป็นเรื่องไม่สำคัญเท่าที่ควร ใช้เวลาว่างกับโลกออนไลน์ในเชิงวิชาการน้อยมาก จึงเล็งเห็นถึงช่องทางที่นักศึกษาทุกคนให้ความสนใจ ผลักดันให้นักศึกษาใช้สื่อที่ทุกคนมีคือโทรศัพท์และอินเตอร์เน็ต ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการเรียนให้เป็นประโยชน์ควบคู่กับการสาธิตของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาในแต่ละวิชาของการเรียนแต่ละภาคเรียน เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียน และให้นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นโรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญและพยายามที่จะทำให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในรั้วของวิทยาลัยฯ จบออกไปเป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ให้ผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาการเรียนของนักศึกษา โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 จำนวน 19 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบทดสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง เป็นคำถามเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ช่องทางของการศึกษาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ตที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ติดต่อนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตอนที่ 1 จำนวน 19 ฉบับ และแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามและแบบทดสอบกลับคืนในวันเดียวกัน
3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และระบบ rms วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจให้คะแนนตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบตอนที่ 2 เกี่ยวกับการเรียนโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีและพฤติกรรมการเรียน จิตพิสัย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน โดยคำนวณหาค่าระดับคะแนน ผลการประเมินเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 และแบบทดสอบตอนที่ 2 นักศึกษาที่ตอบทั้ง 2 ตอนมีทั้งหมด 19 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 เป็นนักศึกษาเพศหญิง ร้อยละ 100 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อ

งานบัญชี อยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม สรุปสามารถแก้ปัญหาการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก และดีเยี่ยม ในจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 ขึ้นไป จำนวน 18 คน ร้อยละ 94.74

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

รูปแบบของการเรียนการสอนควรมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่หลากหลายและพร้อมมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น
2. ควรศึกษาและเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์และสัญญาณอินเตอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ที่รองรับนักศึกษาในการค้นคว้ามากกว่านี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. รู้ปัญหาในการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
2. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน

การปรับพฤติกรรมให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวัลนี บุญศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.(เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา ความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่นต่อสู้กับสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในการเรียนบัญชี ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ถือเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และรับผิดชอบให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบในหน้าที่ของงานแล้วนั้น จะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรต้องปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้นักศึกษาได้มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด ในการออกสู่โลกภายนอกห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนที่ดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

การปรับพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564 จำนวน 33 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบ

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ ตอบแบบสอบถามของนักเรียน รวมทั้งด้านการเรียนและการติดตามจาก

ผู้ปกครอง ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความซื่อสัตย์ มีวินัยและรับผิดชอบมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น และคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้นด้วยความเต็มใจ

ข้อเสนอแนะ

1. มีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. นักศึกษา ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบสาเหตุของการไม่มีความซื่อสัตย์ ไม่มีวินัย และไม่รับผิดชอบของนักศึกษา พร้อมทั้งได้แนวทางแก้ไขในเรื่องดังกล่าวต่อไป

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ผู้วิจัย	นางสุนิสา พละศึก
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัย	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนที่นักศึกษาขาดความสนใจใฝ่รู้ที่จะศึกษา ครูผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้ใช้วิธีการบรรยายหรืออธิบายสอนให้นักศึกษา และนักศึกษาจะไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนการสอนจึงส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่น่าสนใจทั้งผู้สอนและผู้เรียน

ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนแนวทางแก้ปัญหาได้แก่การจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามหลักสูตรอาชีวศึกษา โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนโดยวิธีการแบบฝึกทักษะ การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ เน้นกระบวนการคิดการลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อน-หลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่อง การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่อง การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่อง การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การจัดทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) พุทธศักราช 2563 คู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาวิธีการจัดทำแบบฝึกปฏิบัติจากหนังสือเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา

1.4 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและคุณลักษณะที่ต้องการเน้น

1.5 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

1.6 ดำเนินการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับของจุดประสงค์การเรียนลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.7 นำแบบฝึกเสริมทักษะให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพิจารณา

1.8 ปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะที่สมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐานผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่องการบัญชีต้นทุนมาตรฐาน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)

2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกมากตัดออกข้อใดที่นักเรียนตอบถูกน้อยตัดออก

2.8 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของเรื่องการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ

1.3 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกเสริมทักษะที่กำหนด

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและทำการแก้ไขทันทีเมื่อพบว่านักศึกษาทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ครูนำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test) ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนนข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) หลังเรียน (Post - test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐานคือร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชมศรีสะอาด, 2543 : 102 – 103)

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การเปรียบเทียบผลของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง รายงานต้นทุนการผลิต โดยการหาผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (พรรณีลีกิจวัฒนะ, 2551 : 145-146)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 เรื่อง การบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.84210 (σ = 2.02) ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.36842 (σ = 1.02)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง รายงานต้นทุนการผลิต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) ชั้นปีที่ 1 สาขาบัญชีที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะพบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 3.52632 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้

1.1 ผลการวิจัยที่ได้รับในครั้งนี้นำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการจัดการเรียนรู้

1.2 หัวข้อที่น่าสนใจในการทำวิจัยในครั้งต่อไปคือการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ วิชาการบัญชีต้นทุน 2 สำหรับนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

1.3 ควรมีการนำผลงานวิจัยในครั้งนี้ไปต่อยอดในการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาของสาขางานอื่นในภาคเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ปัญหาทุกปัญหาของนักศึกษาสามารถนำมาทำวิจัยได้

2.2 ควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานวิจัยที่กว้างขวางยิ่งขึ้นทั้งในรูปแบบ Hard copy เช่น การจัดทำจดหมายข่าวจัดนิทรรศการมุมเอกสารประชาสัมพันธ์ผ่าน Website ของสถานศึกษาเพื่อเป็นการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา

2.3 ควรมีการอบรมพัฒนาการจัดทำนวัตกรรมสื่อการสอนหรือวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูอาจารย์ที่สนใจการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
2. ช่วยพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางการวิจัยโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชีของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววัชรี ฮั่นวิวัฒน์
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันที่การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ด้วยโรคที่รุนแรงอาจถึงแก่ชีวิต สามารถติดต่อกันได้ง่ายผ่านการสัมผัสตัวสารคัดหลั่ง หรือละอองที่กระจายผ่านการจาม หายใจในอากาศ การรวมตัวกันก็ทำให้การแพร่ระบาดเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและกระจายทั่วทุกประเทศ ทำให้วิถีชีวิตของทุกคนในโลกตอนนี้เปลี่ยนแปลงไป การเผชิญกันซึ่งหน้าก็เกิดความเสี่ยงในการติดต่อมากขึ้น การเรียนของนักศึกษาเป็นการรวมตัวของคนมากมาย ทำให้ความเสี่ยงต่อโรคมีมากขึ้น การเรียนการสอนจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบโดยเปลี่ยนจากการเรียนปกติเป็นการเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและใช้อุปกรณ์สารสนเทศอย่างคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน หรือแท็บเล็ต โดยอาศัยโปรแกรมหรือบริการที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นการเรียนที่สะดวก สามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ ทุกเวลา แต่การเรียนที่แตกต่างจากการเรียนในห้องเรียนที่สามารถเรียนที่ใดก็ได้ ความเป็นส่วนตัวสูง ผู้สอนไม่สามารถควบคุมห้องเรียนได้โดยง่าย อาจทำให้ประสิทธิภาพใน

การเรียนของนักศึกษาน้อยกว่าการเรียนในห้องเรียนที่ผู้สอนสามารถสังเกตและควบคุมห้องเรียนได้ จากปัญหาระหว่างการเรียนออนไลน์ที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียน อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยพฤติกรรมการตั้งใจเรียนเป็นพฤติกรรมของบุคคลกระทำในลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงความเอาใจใส่ จดจ่อกับการเรียน ปฏิบัติตามข้อตกลงที่มีต่อการเรียน และมีส่วนร่วมกับการเรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน โดยเรียนออนไลน์ผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสถานการณ์โควิด-19 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชีของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชีของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งหมด 167 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามอยู่ภายใต้เนื้อหาของนิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษาวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชี ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วย Google Form และมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยได้รับการตอบแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดเรียงและนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ทั้งหมด 100 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และดำเนินการลงรหัส

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และทดสอบสมมุติฐานทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานที่ที่นักศึกษาใช้ในการเรียนออนไลน์ และเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ในปัจจุบัน โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชี ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 92.0 มีช่วงอายุระหว่าง 16-20 ปี ร้อยละ 83.0 มีระดับการศึกษาอนุปริญญา/ปวส. ร้อยละ 100 พักอาศัยที่บ้านของนักศึกษา ร้อยละ 83.0 และใช้โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 83.0

2. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าระดับพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชี ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า มีพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.86 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์เป็นรายด้านทั้ง 2 ด้าน พบว่า ด้านการปฏิบัติตนนอกเวลาเรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.89 และด้านการปฏิบัติตนในเวลาเรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.83

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชควรมีสวัสดิการสำหรับนักศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงอุปกรณ์และบริการของทางวิทยาลัยฯ ที่เอื้ออำนวยความสะดวกให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์มากขึ้น เช่น จัดให้มีการแจกหรือเปิดให้มีการยืมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มการเข้าถึงอุปกรณ์ให้สามารถเข้าถึงการเรียนได้มากขึ้นอีก และอาจควบคู่ไปกับเพิ่มรอบการแจกซิมพร้อมอินเทอร์เน็ตและแพคเกจอินเทอร์เน็ตให้นักศึกษาที่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พร้อมแล้วสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้นอีก รวมไปถึงประชาสัมพันธ์ผ่าน Facebook ของหน่วยงานที่สามารถข้าถึงกลุ่มนักศึกษาได้ง่าย โดยประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแนวทางการเรียนให้ง่าย สะดวก หรือแนวทางในการพัฒนาตนเองผ่านการแนะนำด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น หรือแม้แต่การจัดอบรมความรู้แนวทางการเรียนการพัฒนาตนเองของนักศึกษาให้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจทำให้ระดับพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์เพิ่มมากขึ้นถึงระดับมากที่สุดได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่องานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชี ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีมาตรการเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์

2.2 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาบัญชี เช่น การเรียนเสริมหรือการเข้าค่ายเพื่อรับความรู้เพิ่มเติมที่เป็นกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนในระบบการศึกษาทั่วไป

2.3 ควรมีการขยายกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา เช่น การศึกษากับนักศึกษาวิทยาลัยอื่น ๆ ให้ครอบคลุมประชากรทั้งหมด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมการเรียนด้วยระบบออนไลน์ในรายวิชาการบัญชี ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. สามารถนำไปใช้ปรับปรุงแนวทางการเรียนการสอนด้วยระบบออนไลน์หรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19
3. สามารถนำวิจัยฉบับนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหรือต่อยอดในการพัฒนาวิจัยที่เกี่ยวข้องครั้งต่อไปในอนาคต

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	น.ส.สุกาญจน์ดา ยี่สุ่นแซม
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	กศ.บ. (ธุรกิจศึกษาบัญชี)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตามหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ.2563 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 ต้องเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในห้องเรียนซึ่งมีจำนวน 35 คน ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-6 ที่ผ่านมา พบว่า มีนักศึกษาบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สอบและทำแบบฝึกหัดได้ในระดับน้อยถึงปานกลาง และบางครั้งคะแนนจากการทำกิจกรรมแบบฝึกหัดและใบงานเกิดจากการดูและคัดลอกมาจากเพื่อนนักศึกษาที่เข้าใจกว่า ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวไม่สมควรและส่งผลให้การสอบเพื่อเก็บคะแนนย่อยได้ผลการสอบไม่ผ่านเกณฑ์ เพราะไม่สามารถดูจากเพื่อนได้ เพื่อไม่ให้นักศึกษามีพฤติกรรมซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าวและการขาดความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการสอนโดยทดลองใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Tutoring)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 2 ที่กำลังเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการบันทึกบัญชีร่วมค้าโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 2 จำนวน 20 ข้อ ทำการทดสอบนักศึกษาจำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ โดยการเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเกิดจากการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ก่อนทำการทดลองและหลังทำการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปทดลองใช้กับรายวิชาอื่น
2. ระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบทดสอบปรากฏว่านักศึกษาขาดสอบ 2 คน จึงจัดให้มีการทดสอบย้อนหลัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักศึกษาระดับ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่มที่ 2 เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 2

ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพบัญชี เรื่อง กฎหมายที่นักบัญชีควรรู้ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางวณี ฤทธิผล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีที่ทำวิจัย 2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาต้องเป็นเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 7) ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้รักษา และส่งเสริมหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา 24 กำหนดให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนและสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามรถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และความรอบรู้ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพบัญชี รหัสวิชา 3201- 9002 ซึ่งเป็นวิชาชีพเลือกสำหรับนักเรียนประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขางานการบัญชี ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลังจากจัดการเรียนการสอนผ่านไป 3 หน่วยการเรียน พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากเรียนไม่เข้าใจ จำทฤษฎีไม่ได้ ขาดทักษะการบันทึกบัญชี ผู้เรียนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน เรียนแล้วสรุปบทเรียนและปฏิบัติไม่ได้ ไม่ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ประเมินหลังเรียนได้คะแนนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงหลักการเรียนรู้ พฤติกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนั้นในกระบวนการและขั้นตอนการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นพฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับครูตลอดกระบวนการ

จากการศึกษารูปแบบและขั้นตอนของการใช้สถานการณ์จำลองดังกล่าว รวมถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีขั้นตอนและกระบวนการเป็นลำดับ ผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมกับการสอนเนื้อหารายวิชาบัญชี น่าจะทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่สามารถเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพบัญชี ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 371 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 24 คน โดยเลือกแบบเจาะจงเฉพาะกลุ่มที่สอนด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพบัญชี รหัสวิชา 3201- 9002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หน่วยที่ 6 เรื่องสัมมนาวิชาชีพบัญชี : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี
2. แบบประเมินผลความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการวิชาชีพบัญชี รหัสวิชา 3201- 9002 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หน่วยที่ 6 เรื่องสัมมนาวิชาชีพบัญชี : กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองดังนี้

1. เก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน
2. เก็บข้อมูลความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากผู้เรียนทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์โดยหาคะแนนเฉลี่ย (ค่า T-Score) และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (ค่า T-Score) ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นค่าร้อยละ

2. แบบประเมินความพึงพอใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ใช้สถานการณ์จำลอง เท่ากับ 58.20 สูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 16.40 คิดเป็นร้อยละ 39.23

2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในข้อที่ 8 การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.61 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 ทบทวนเพิ่มเติมเนื้อหาโดยครู ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.49 และข้อที่ 2 การทบทวนเนื้อหา ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.47

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

นำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไปทดลองใช้กับรายวิชาอื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมความพร้อมของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รูปแบบการสอนโดยใช้สถานการจำลอง
2. วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไปใช้กับรายวิชาอื่นๆ

การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ 7A เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน รหัสวิชา 30201-2104

ผู้วิจัย	นางสาวรัชนีวรรณ ศรีทองเพิง
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(การบัญชี)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการศึกษาถือว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จในชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมากเพราะเป็นรากฐานสำหรับ ช่วยให้บุคคลสามารถก้าวไปถึงความสำเร็จตามที่บุคคลนั้นๆได้คาดหวังเอาไว้ คือผู้ให้การศึกษา แก่เยาวชนมีหน้าที่ ให้การศึกษา สั่งสอน อบรมบ่มนิสัยให้กับบุคคลนั้น ๆ ทั้งในด้านจิตใจและความประพฤติ คุณภาพของผู้เรียนนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในตัวผู้เรียนเอง เช่น ความพร้อม สติปัญญา เจตคติ และสภาพแวดล้อมอื่นแล้ว กระบวนการเรียนการสอนที่ครูจัดให้ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการให้รู้ การส่งเสริมให้ผู้สอนได้เข้าใจถึงแนวทางการสอนอย่างปีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง สุมิตร คุณานุกร (2542) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ว่า การสอนมิได้หมายถึงการให้วิชาความรู้หรือ เนื้อหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการช่วยให้เด็กได้คิด โดยการถามคำถามเด็ก การแนะนำแนะแนวเพื่อช่วยเด็กแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กด้านต่าง ๆ และนอกจากนี้ ทิศนา แขมมณี (2552) ยังได้กล่าวไว้ว่า การสอนคือ การที่ บุคคลผู้หนึ่ง (ครู) นำเอาความรู้สึกนึกคิดและชีวิตของตนเองมาเผยแพร่ให้กับอีกบุคคลหนึ่ง (ผู้เรียน) ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ พิจารณาและเลือกสรรเอาคุณสมบัติ ทัศนคติ และค่านิยมที่จับใจมายึดถือเป็นของตนเองและปฏิบัติตาม

การที่ครูจะสามารถปฏิบัติงานการสอนได้ดีขึ้นอยู่กับความสามารถในการผสมผสานกับศาสตร์อื่นๆว่าด้วย การสอนกับศิลปะของการสอนเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการสอนสูงสุด ซึ่งวิธีสอน/เทคนิคการสอนของครู ไม่สามารถกล่าวได้ว่าวิธีใดเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุด เพราะการเรียนการสอนนั้นจะต้องขึ้นกับองค์ประกอบหลายประการ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องตัดสินใจเลือกวิธีการสอนตามความเหมาะสมของสภาพที่เป็นอยู่ ควรนำเทคนิคต่างๆ มากระตุ้นและปลุกเร้าความสนใจของผู้เรียนโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่กำหนดให้ และ การเลือกวิธีการสอนนั้นผู้สอนสมารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายวิธีและสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียนกับแต่ละสถานการณ์ และแต่ละสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการสอนมีหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน และปรับเปลี่ยนบทบาทครูผู้สอน โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในยุคศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้สาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้ของตนเองได้ สอดคล้องกับสุปรียา ศิริพัฒนกุลขจร (2555) ได้ให้ความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงวิธีคิดให้สอดคล้องและสมดุลกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ปรับเปลี่ยนบทบาทจาก “Teacher” เป็น“Facilitator” คือปรับเปลี่ยนจาก “ครูผู้สอน” เป็น “ผู้อำนวยการเรียนรู้” หรือ “ผู้ชี้แนะ” รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A เป็นรูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้ อยากเห็น อยากค้นพบคำตอบ และลงมือค้นหาคำตอบด้วยตนเองจากการศึกษา ทดลองปฏิบัติ และการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ร่วมคิด วิเคราะห์ ประเมินผล ทดสอบ พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ สามารถสร้างคุณภาพให้ผู้เรียนในลักษณะเสริมทักษะ เป็นวิธีเรียนรู้ จากประสบการณ์ตรง การเรียนการสอนวิชาการวิเคราะห์รายงานทางการเงินของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับชั้น ปวส. 2 มีความท้าทายสูงขึ้นมากในปัจจุบัน เนื่องจากการสอนโดยใช้ วิธีการสอนแบบปกติ มีครูประจำวิชาเป็นผู้บรรยายโดยใช้สื่อเพาเวอร์พอยท์ และเอกสารประกอบการสอนนั้นเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นชินอยู่แล้ว กอปรด้วยโดยลักษณะเนื้อหาของรายวิชาการ

วิเคราะห์รายงานทางการเงิน เป็นไปในลักษณะที่ต้องอาศัยทักษะทั้งด้านความจำและการวิเคราะห์อย่างมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดอาการเบื่อหน่ายและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมลดลง ดังนั้น จึงควรมีการค้นหาวิธีการสอนแบบใหม่ทดแทนแบบเดิมที่ผู้เรียนคุ้นเคย และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A มาทดลองใช้กับนักศึกษาซึ่งรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A จะได้ผลหรือไม่นั้นจะต้องมีการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พรเพ็ญ ฤทธิลัน (2554) กล่าวว่า การประเมินก่อนมีการเรียนการสอน เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าองค์ประกอบก่อนจัดให้มีการเรียนการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่วนการประเมินขณะทำการเรียนการสอน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน เป็นการประเมินตรวจสอบโดยสรุปของการเรียนการสอนว่าเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดนักเรียนมีความสำเร็จในการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ Eysenck and Meili (1972) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติ อันเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งอาจวัดได้จากการทดสอบระหว่างหรือหลังจากการจัดจิกรรมการเรียนการสอน ด้วยการทดสอบ หรือวิธีการอื่น ๆ นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะบอกคุณภาพของผู้เรียนแล้วยังแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตร คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนความรู้ความสามารถของครูผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย นอกจากนี้การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการสอนก็มีผลต่อการรับรู้ของผู้สอนด้วย ผู้วิจัยจึงได้จัดทำงานวิจัยเรื่องดังกล่าวขึ้นมา โดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์กับครูผู้สอนตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จะได้นำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวส.2 โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวส.2 กลุ่ม 1 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีที่ลงทะเบียนเรียนวิชารายงานทางการเงินและการวิเคราะห์งบการเงิน รหัสวิชา 30201-2104 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1) นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A ที่ได้จากการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 33 คน (กลุ่มทดลอง)

2) นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 ที่เรียนด้วยวิธีปกติ ที่ได้จากการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 24 คน (กลุ่มควบคุม)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สอบถามผู้เชี่ยวชาญ
3. นำไป Try out

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test)
2. สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการสอนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A วิชารายงานทางการเงินและการวิเคราะห์งบการเงิน รหัสวิชา 30201-2104 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการสอนโดยรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A วิชารายงานทางการเงินและการวิเคราะห์งบการเงิน รหัสวิชา 30201-2104 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A ที่สร้างโดยผู้สอนกับรูปแบบการสอนอื่น ๆ ที่พัฒนาขึ้น
2. ควรมีการศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนประเภทอื่น ๆ ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวส.2 โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A ได้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้สื่อการสอนวงล้อมหาสนุกสูตรการวิเคราะห์งบการเงิน

2. ได้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ 7A

3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนารูปแบบการสอนรายงานทางการเงินและการวิเคราะห์งบการเงิน รหัสวิชา 30201-2104 ให้มีคุณภาพมากขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่อง การบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี 5 (ปวช., ม.6) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางรุ่งฤดี ไพโรจน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บช.ม การบัญชี
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2563 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพเรื่องคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี ประกอบด้วย ด้านสมรรถนะวิชาชีพสาขางานการบัญชี การปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานบัญชีในสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ และการใช้ความรู้และทักษะเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

ในปัจจุบัน ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นภาษีทางตรงที่ทุกคนในประเทศไทยที่มีเงินได้ถึงเกณฑ์กำหนดต้องยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสำคัญมากเพื่อเป็นแหล่งรายได้สำคัญ และในอนาคตเกี่ยวกันกับตัวนักศึกษาโดยตรงในฐานะที่เป็นบุคคลธรรมดา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ.2563 สาขางานการบัญชี ในรายวิชาการบัญชีภาษีอากร รหัส 30201-2007 ได้กำหนดสมรรถนะรายวิชาไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องแสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและการบันทึกบัญชี คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากรได้อย่างถูกต้อง โดยเนื้อหาในบทเรียนจะเน้นถึงทฤษฎี ขั้นตอนกระบวนการยื่นภาษี การคำนวณภาษี การยื่นแบบแสดงรายการ และกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร จากการที่ได้ทำการสอนเรื่องการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผู้สอนประสบกับนักศึกษาไม่สามารถคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้เนื่องจากมีรายละเอียดของเนื้อหาข้อกฎหมายภาษีให้จดจำมีจำนวนมากและออกกฎหมายมาใหม่เรื่อย ๆ และอีกสาเหตุเกิดจากตีความข้อกฎหมายภาษีไม่ออก ทำให้ไม่สามารถคิดคำนวณภาษีได้ถูกต้อง ส่งผลให้มีผลคะแนนทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 50

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องปรับประบวนการในการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจ มีทักษะเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม โดยใจเทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ด้วยชุดฝึกทักษะ มาช่วยในการแก้ปัญหา โดยการให้นักศึกษาจัดกลุ่มทำแบบฝึกทักษะ ฝึกวิเคราะห์ และคิดคำนวณภาษีได้ถูกต้องตามประมวลรัษฎากร เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น และเป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่องการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 (ปวช., ม.6) โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 (ปวช., ม.6) โดยใช้เทคนิคการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 (ปวช., ม.6) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร จำนวน 19 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาการบัญชีภาษีอากร ที่มีกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม ประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เงินได้พึงประเมิน 8 ประเภทหลังหักค่าใช้จ่าย

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การคำนวณค่าลดหย่อนและ เงินได้สุทธิ

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และยื่นแบบแสดงรายการ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีภาษีอากร รวม 20 ข้อ โดยนักศึกษาเป็นผู้กรอกแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งชี้แจงให้นักศึกษาทุกคนเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการและเกณฑ์การประเมินความรู้ เช่น การทดสอบเป็นรายบุคคล ทดสอบความรู้เป็นรายกลุ่มจากการฝึกปฏิบัติแต่ละครั้งมีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ซึ่งคะแนนทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลจะนำมารวมกับคะแนนการทำกิจกรรมภายในกลุ่ม เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ/ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่ม โดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการในระหว่างการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบฝึกทักษะให้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 (ม.6) จำนวน 19 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยครูผู้สอนได้เตรียมใบงาน การนำเสนอ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม แบบสอบถามความคิดเป็นของนักศึกษา เพื่อใช้ในการทำงานกลุ่ม โดยมีขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. เมื่อเริ่มต้นจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักศึกษา เช่น อธิบายรูปแบบการเรียนแบบกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีการแนะนำวิธีการเรียนโดยสมาชิกนักศึกษาแต่ละกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม การให้คะแนนงานเดี่ยวและงานกลุ่ม คะแนนก้าวหน้า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม รวมทั้งเน้นย้ำเตือนผู้เรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มตระหนักถึงการร่วมมือทำงานภายในกลุ่มของตนเอง และช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการทำงาน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เพื่อนในกลุ่มสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างทัดเทียมกันทุกคน

2. ครูจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยจัดแบ่งนักเรียนในชั้นให้มีสัดส่วนเท่ากัน โดยคละตามความสามารถทางการเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีทั้งสิ้น 19 คน แบ่งเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มมีสมาชิกประมาณ 3-4 คน รวมทั้งให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ตามบทบาทรับผิดชอบ เช่น หัวหน้ากลุ่ม เลขานุการและสมาชิกกลุ่ม เพื่อกำหนดการทำงานภายในกลุ่ม เช่น การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม การสรุปผลให้ยึดตามมติของสมาชิกส่วนใหญ่ยอมรับ

3. ผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตามวันเวลาที่กำหนดในตารางสอน รายวิชาการบัญชีภาษีอากร รหัสวิชา 30201-2007 หน่วยเรียนเรื่อง การบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีแผนการจัดการเรียนการสอนจำนวน 3 แผน ใช้เวลารวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน คือ ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป

4. การดำเนินกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียน ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มดำเนินการศึกษาใบความรู้และแหล่งเรียนรู้อื่น เช่น เว็บไซต์กรมสรรพากรในเรื่อง การบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทำกิจกรรมจากใบงาน แบบฝึกทักษะ โดยให้นักศึกษาช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

5. ขั้นประเมินผล ครูทำการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยใช้วิธีต่าง ๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การอภิปรายหลังจากดำเนินกิจกรรมการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้อย่างครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิม รวมทั้งคิดคะแนนในการเรียนรู้ร่วมกัน จากใบงาน การนำเสนอ การอภิปราย เพื่อรวมเฉลี่ยเป็นฐานคะแนนของกลุ่มโดยภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบกระบวนการกลุ่ม โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่อง การบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 (ปวช., ม.6) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สรุปผลได้ดังนี้

1. การจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ในรายวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่อง การบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพ 80.90/87.45

2. นักศึกษามีความพึงพอใจโดยภาพรวมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม เรื่องการบัญชีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.30

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรศึกษากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม โดยใช้แบบฝึกทักษะให้เข้าใจ รวมทั้งให้เวลาแก่ผู้เรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยในการทำกิจกรรมการเรียนรู้

2. ก่อนดำเนินการสอนครูควรชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม ให้นักศึกษาเข้าใจ และการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งห้ามมิให้นักเรียนช่วยเหลือกันทำแบบทดสอบ รวมทั้งควรแจ้งคะแนนความก้าวหน้าให้นักเรียนทราบทันที เพื่อเป็นการกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนภายในกลุ่มเกิดความกระตือรือร้นและรวมมือกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาและทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นหรือในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยต่อไป

2. ควรมีการศึกษาผลทางการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนนอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เช่น ผลการพัฒนาด้านการมีส่วนร่วมในห้องเรียนและการทำงานเป็นทีม เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ช่วยทำให้กลุ่มนักศึกษาที่รับรู้ช้า สามารถเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนได้ทันตามระยะเวลาที่กำหนดในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เป็นแนวทางสำหรับครูที่สนใจวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตัวเงินรับ โดยการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย	นางสาวหนึ่งหทัย มูสิกะนันท์
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ซึ่งได้ทำการสอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ห้อง 5 แผนกวิชาการบัญชี ปรากฏว่ามีนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่เข้าใจหลักการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 วิทยาลัยฯ ได้มีการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) ทำให้ ผู้เรียนขาดความสนใจในการเรียนรู้ ครูจึงต้องดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความสนใจก่อนการจัดการเรียนรู้และผู้เรียนบางคนไม่เข้าใจหลักในการบันทึกบัญชีเบื้องต้นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมา จึงไม่มีความรู้เกี่ยวกับการบัญชีเบื้องต้น ซึ่งครูผู้สอนอธิบายหลักการบันทึกบัญชีเบื้องต้นควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 ถ้าผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียนรู้จะสามารถบันทึกรายการเกี่ยวกับตั๋วเงินรับได้ถูกต้อง ครูผู้สอนมีการทดสอบระหว่างเรียน เรื่องการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ห้อง 5 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีนักศึกษา จำนวนทั้งหมด 19 คน ปรากฏว่ามีนักเรียน จำนวน 11 คน สอบไม่ผ่านเกณฑ์ นักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์การประเมินมีเพียง 8 คนเท่านั้น จากปัญหาดังกล่าวคือนักเรียนไม่สนใจในการเรียนรู้ และไม่มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงหาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต (Herbart Method) เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่และมีการทบทวนความรู้เดิมทุกครั้งก่อนการเรียนรู้เรื่องใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ โดยการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังได้รับการสอนกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 19 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหน่วยที่ 5 เรื่อง การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. จัดเตรียมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วยที่ 5 เรื่องการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน
2. ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เวลาทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง เมื่อทดสอบเสร็จเรียบร้อยแล้วทำการตรวจแล้วบันทึกคะแนนไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ จำนวน 1 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบทดสอบกลับคืนในวันเดียวกัน
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลของนักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยนำผลจากการทำแบบทดสอบ แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน ซึ่งนักศึกษาต้องผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 หรือได้ 10 คะแนน ถ้าไม่ถึงร้อยละ 50 หรือไม่ถึง 10 คะแนน แสดงว่าไม่ผ่าน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง การบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ โดยการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต ซึ่งผลจากการทำข้อสอบแบบอรรตนัย จำนวน 1 ข้อ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ห้อง 5 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่านักศึกษาได้มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นทุกคน นอกจากนี้จากการสังเกตพบว่านักศึกษามีความสนใจและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีนี้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต ดังนั้นในรายวิชาอื่นๆ อาจจะมีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ตไปใช้ในการจัด การเรียนการสอนเพื่อเป็นการสร้างคนสนใจและเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนรู้อยู่เสมอ

2. ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต แล้วทดสอบกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ เพื่อหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับนักศึกษาต่อไป

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต แล้วทดลองนำไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ โดยการจัดการเรียนรู้แบบแฮร์บาร์ต ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังได้รับการสอนกับคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50

ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) ที่มีต่อผลการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางณัฐวรรณ ภักดีชน
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.การบัญชีดิจิทัล
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ผู้วิจัยสังเกตการสอนในห้องเรียนและสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาบัญชีเป็นเรื่องที่ซับซ้อนเข้าใจยากจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ขาดแรงจูงใจในการเรียน ความรู้พื้นฐานในวิชาบัญชีค่อนข้างน้อย ขาดความรู้ที่จะนำไปประยุกต์ใช้กระบวนการคิดและความกล้าแสดงออก รวมไปถึงไม่มีความรับผิดชอบในการทำงานตามที่ ได้รับมอบหมาย และบางคนมีความบกพร่องทางด้านการเรียนรู้หรือสมาธิสั้น ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ และอาจมีสาเหตุและปัจจัยอื่น ๆ หลายด้าน เช่น ความไม่พร้อมของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน การขาดเทคโนโลยีหรือความสามารถในการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา และขาดการใช้แหล่งการเรียนรู้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจนำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการสอน แบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชหลังได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการ เรียนรู้ 5 ขั้น (5E) ตามแนวทางพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นบรรลุ ตามวัตถุประสงค์โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังได้รับการ สอนแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) กับเกณฑ์ ร้อยละ 60

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน โดยใช้การสอนรูปแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) เรื่องการแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่องการแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน โดยใช้รูปแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) เรื่องการแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาในวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน มาตรฐานรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา แล้วนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน แบบบูรณาการจากเอกสารต่าง ๆ

1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และวิธีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E)

1.4 วิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่ใช้ทดลอง คือ เรื่องการแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่นำมาจัดการเรียนการสอน

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนตามรูปแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) จำนวน 1 แผน 8 ชั่วโมง

2. สร้างแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่นำมาจัดการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้เรื่องการแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการสอนตามรูปแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) และการทำวิจัยให้นักศึกษาทราบ รวมทั้งขอความร่วมมือในการทดลอง ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วบันทึกคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ยของนักศึกษา

2. ขั้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามสอนรูปแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเรียน 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง และวัดการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

3. ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง และเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

4. เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนที่ได้จากกลุ่มทดลอง นำมาวิเคราะห์ข้อมูลค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยการอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังเรียนกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชี เรื่องการแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีการบัญชีห้างหุ้นส่วน เรื่อง การแบ่งผลกำไรขาดทุนของห้างหุ้นส่วน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) กับเกณฑ์ (ร้อยละ 60) ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ

การสอนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน โดยใช้รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) ที่เน้นกระบวนการทางการเรียนการสอนจะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ความรู้ความสามารถในการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้งบทบาทของครูคือการช่วยเหลือ ส่งเสริม แนะนำ สนับสนุน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงเป็นผู้นำข้อมูลทางการบัญชีมาช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางการบัญชี ด้วยเทคนิค วิธีสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับตนเอง ผู้เรียน และสภาพแวดล้อม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีการบัญชีห้างหุ้นส่วน

2. นักศึกษาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ในการศึกษาหาความรู้ และความสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างเหมาะสม

3. ผู้ที่สนใจได้ศึกษาค้นคว้านำวิธีการจัดการเรียนรู้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ไปปรับปรุงใช้ในกลุ่มสาระวิชาที่รับผิดชอบ

ผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อผลการเรียนวิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวมณฑิรา คชินทร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาของการวิจัย

การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันได้ดำเนินการภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงทำให้กระบวนการสอนมิใช่การสอนเพียงเพื่อให้ผู้เรียนจำเนื้อหาสาระหรือเป็นการถ่ายทอดความรู้แต่เพียงอย่างเดียว กระบวนการสอนที่ดีคือการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหา กล่าวคือ ต้องทำให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการความรู้ที่ได้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคมเช่นเดียวกับการฝึก ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดทักษะ การฝึกมิใช่เป็นเพียงการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดทักษะในการแก้ปัญหาโจทย์ เพื่อให้ทำข้อสอบได้หรือเป็นเพียงการทำการทดลองเพื่อให้ได้ผลการทดลองหรือเป็นเพียงการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัตินั้น การฝึกที่ดีจะต้องฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการด้วย การรู้จักคิดวิเคราะห์และบูรณาการเป็นทักษะและสามารถปรับปรุงได้ (วิไลรัตน์ ลีลาคหกิจ. 2555) ซึ่งหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2562 เป็นหลักนูตรหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า ที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิ

อาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับฝีมือ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ และกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงานให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกระบบและวิธีการเรียนได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพตามความสนใจและโอกาสของตน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562 : 2)

จากการสอนรายวิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด รหัสวิชา 20201-2105 เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว พบว่า มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยวได้ เนื่องจากมีรายการให้จดจำมาก ซึ่งส่งผลต่อการเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในการคำนวณมากขึ้น จึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อน คนเก่งจะจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

ดังนั้น ในการเรียนรู้เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว มีความสำคัญและความจำเป็น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและกิจการขนาดเล็กในการทำบัญชี ผู้วิจัยจึงต้องมีการปรับกระบวนการในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยวด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาช่วยในการแก้ปัญหา เพื่อให้ผลการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 150 คน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนเรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบฝึกทักษะ เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว
3. แบบทดสอบวัดผลการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนและเรียงลำดับคะแนนจากมากสุดไปหาคะแนนน้อยสุด เพื่อแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง จำนวน 12 คน กลุ่มอ่อน จำนวน 12 คน และให้นักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนจับคู่กันเพื่อให้นักเรียนที่เก่งช่วยนักเรียนคนที่อ่อน
2. ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว จำนวน 4 ชุด ระดับ ปวช.2 สาขาการบัญชี 3 โดยให้นักเรียนนั่งเรียนเป็นคู่ที่ได้จับคู่ไว้ จากนั้นเรียนเนื้อหาตามบทเรียนเรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว หลังจากจบเนื้อหาแต่ละเรื่อง ครูจะมีแบบฝึกทักษะให้นักเรียนคนละ 1 ชุด ให้นักเรียนฝึกทำในคาบเรียนและเวลาว่างจากการเรียนในคาบเรียน โดยการจัดการเรียนการสอนในช่วงรูปแบบออนไลน์ นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยกันโดยผ่าน Google Meet หรือ Line และจะกำหนดส่งใบคาบเรียนถัดไป
3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยวทั้ง 4 ชุดแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทางการเรียนเพื่อดูพัฒนาการของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ โดยใช้ $E_1 : E_2$
2. การหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างผลการเรียนก่อนและหลัง โดยใช้สถิติ Dependent t-test
4. เปรียบเทียบผลหลังการเรียนกับเกณฑ์ โดยใช้สถิติ One Sample t-test

สรุปผลการวิจัย

จากผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อผลการเรียนวิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว วิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด รหัสวิชา 20201-2105 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.75/78.13 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. ผลการทดสอบประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว วิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด รหัสวิชา 20201-2105 จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.52
3. ศึกษาผลการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด รหัสวิชา 20201-2105 เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบบัญชีเดี่ยว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี 3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียน วิชาการบัญชีเดี่ยวและการกระทบยอด รหัสวิชา 20201-2105 เรื่องการจัดทำงบการเงินของระบบ

บัญชีเดี่ยว ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี 3 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

กระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจะต้องควบคุมดูแลอย่างดี เพราะอาจจะเกิดเสียงดังรบกวนต่อกัน แต่อาจมีนักเรียนบางคนไม่กล้าพูด ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำ เพราะคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถพอ ดังนั้น ครูผู้สอนต้องคอยให้แรงเสริมและให้กำลังใจกับนักเรียน และพยายามเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับเพื่อนให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สอนควรหาวิธีที่จะทำให้นักศึกษาใส่ใจและเห็นความสำคัญของการทำแบบฝึกหัดให้มากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรเพิ่มแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำเป็นการบ้านให้มากขึ้น
3. ผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการสอนเรื่องการคิดคำนวณในเรื่องของการหักเงินบริจาคและการหักค่าลดหย่อนให้มากขึ้น
4. ผู้สอนควรสร้างแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกันและความยากอยู่ในระดับเดียวใกล้เคียงกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น
2. ครูผู้สอนได้นำเทคนิคการเรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ผลของการใช้จัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศรปภัฏฐ์ ธรรมรักษ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(บัญชี)
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ควรเน้นการนำความรู้และสามารถถ่ายโยงความรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่น ๆ ได้ ซึ่งกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) จะช่วยให้ผู้เรียนนำตนเองและฝึกฝนทักษะของตน การเรียนรู้จึงมีความหมายเชื่อมโยงกับบริบทภายนอกที่เป็นปัจจุบันและอนาคตช่วยเพิ่มพูนทักษะซึ่งเป็นฐานของทักษะอื่นๆ ขยายประสบการณ์และพัฒนาความเข้าใจสิ่งที่ทำให้ลุ่มลึกขึ้น การเรียนการสอนในยุคใหม่นี้จึงต้องเปลี่ยนแปลงไป ห้องเรียนธรรมดาถูกเปลี่ยนให้เป็นห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างไม่มีขีดจำกัด วิธีการเรียนการสอนเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น ซึ่งการสอนแบบเดิมไม่สามารถทำให้เด็ก ๆ เกิดทักษะเหล่านี้ วิธีการเรียนการสอนที่ถูกพูดถึงบ่อยครั้งและมีการนำไปทดลองใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน คือ การเรียนแบบโครงงานหรือการเรียนโดยโครงงานเป็นฐาน (Project – Based Learning) ผู้นำด้านการศึกษาหลายท่านได้เสนอว่าการสอนแบบนี้ว่าเป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะและกระบวนการของผู้เรียน
2. เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม
3. เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและการทำงาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี โดยการทำการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบทดสอบ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และอาชีพผู้ปกครอง เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาโครงงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 จำนวน 12 ฉบับ และแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามกลับคืนมาในวันเดียวกัน
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมไว้ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำข้อมูลขอบแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจให้คะแนน ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงงานเป็นฐาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ทั้งหมด 12 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทั้งหมดเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1.1 รูปแบบของการเรียนการสอนควรมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเรียนการสอน

1.2 แบบฟอร์มที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนควรมีการกำหนดรายการในการสังเกตพฤติกรรมให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนโดยการใช้รูปแบบที่หลากหลายในรายวิชาโครงงาน จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. นักเรียนได้รู้กระบวนการในการจัดโครงงาน
2. นักเรียนได้มีความคิดใหม่ ๆ รู้แบบใหม่ ๆ ในการจัดทำโครงงาน
3. นักเรียนได้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม

การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์โดยใช้เกมคำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศิรภัสสร อิทธิ์ประเสริฐ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บ.ธบ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์โควิด-19 ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอน ทำให้การเรียนรู้ทางด้านวิชาการบัญชีนั้นจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดกระบวนการคิด ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพการบัญชี ซึ่งในปัจจุบันนี้วงการธุรกิจได้มีการจัดทำบัญชีและถือว่าการจัดทำบัญชีมีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับวิวัฒนาการทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศได้มีวิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็ว ความสำคัญของข้อมูลบัญชีต้องอาศัยความถูกต้อง แน่นอน และเชื่อถือได้ ตามมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุงเพื่อรองรับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีของยุคโลกาภิวัฒน์ เช่น โปรแกรมสำเร็จรูปที่ช่วยเพิ่มความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นในการจัดทำบัญชี แต่ถึงแม้ว่าจะมีเทคโนโลยีที่มาช่วยในการจัดทำบัญชีแล้ว แต่ผู้ที่จะสามารถใช้งานเทคโนโลยีเหล่านี้ได้จะต้องมีพื้นฐานทางด้านการบัญชี เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี สำหรับการเรียนในวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษนั้น เป็นรายวิชาใหม่โดยเพิ่มจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2556 ในปี พ.ศ.2562 ทำให้เป็นวิชาที่ต้องใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมดในรายวิชาการบัญชี จะมุ่งเน้นเกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับบัญชี ซึ่งเป็นธุรกิจที่ประกอบกิจการเจ้าของคนเดียวประเภทกิจการซื้อมาขายไป ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความหมายของสินค้า การจดบันทึกรายการเกี่ยวกับสินค้าในสมุดบันทึกรายการขั้นต้น การผ่านรายการไปยังบัญชีแยกประเภท รายการปรับปรุงเมื่อวันสิ้นงวดบัญชี การปิดบัญชี กระดาษทำการ 6,8,10 ช่อง การจัดทำงบการเงิน และสรุปวงจรบัญชีเป็นภาษาอังกฤษ โดยมีจุดประสงค์รายวิชาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ และขั้นตอนการจัดทำบัญชี สำหรับกิจการของเจ้าของคนเดียวประเภทธุรกิจซื้อขาย แต่จากการสอนในเรื่องการบันทึกรายการเกี่ยวกับสินค้าในสมุดรายวันทั่วไป พบว่า ผู้เรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานกำหนดไว้ ซึ่งอาจเกิดจากความสับสนในเนื้อหาที่เรียน ประกอบกับเนื้อหาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด อาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ยากต่อการจำคำศัพท์ และไม่ตั้งใจเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้สอนได้วัดผลและประเมินผลท้ายหน่วยเรียน ผู้สอนจึงคิดกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกมส์การศึกษาเข้ามาแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อเพพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียน และสร้างผู้เรียนให้มีมาตรฐานการเรียนตามที่จุดประสงค์รายวิชาที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบปกติ กับ วิธีการสอนโดยใช้เกม
2. เพื่อให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์โดยใช้เกมคำศัพท์
3. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนแบบออนไลน์ และการพัฒนาสื่อประกอบการสอน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 20201-2107 ให้มีคุณภาพมากขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 178 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 ที่มีต่อวิธีการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากการสุ่มแบบยกกลุ่ม (Cluster Group) จำนวน 28 คน (กลุ่มทดลอง)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือโดยการศึกษาจากเอกสาร ตำรา และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักการงานประกันคุณภาพทางการศึกษาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) 3 ด้าน คือ

1) ด้านเนื้อหา

2) ด้านสื่อการสอน

3) ด้านการสอน

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้คำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

2. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพการสอน เรื่อง การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ได้รับคืน ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ตามขั้นตอน โดยใช้สถิติดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดการประเมินค่า

3. นำแบบสอบถามมาลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลตามขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน ที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม มีค่าเฉลี่ย 20.05 คิดเป็นร้อยละ 68.33 เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์จากการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.26 คิดเป็นร้อยละ 40.88 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เกม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระการเรียนรู้กับระยะเวลาในการดำเนินการจัดกิจกรรม ซึ่งหากผู้สอนใช้เนื้อหาสาระมากเกินไปอาจทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จ หรือผลจากการจัดกิจกรรมอาจไม่เป็นไปตามที่ต้องการ

2. การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้สอนควรมีรางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจในการดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นและพยายามแข่งขันให้เป็นผู้ชนะ เพื่อรับรางวัลที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พร้อมพัฒนารูปแบบของเกมการศึกษาให้มีความหลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระรายวิชาในแต่ละหน่วยเรียนที่มีความแตกต่างกันและนำไปปรับใช้กับเนื้อหาการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนอื่นที่สามารถเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้

2. ควรนำผลการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในการสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์ โดยใช้เกมคำศัพท์เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การบัญชี กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในครั้งนี้ ไปปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี ในรายวิชาการปฏิบัติการภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบปกติกับวิธีการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์

2. ทราบระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้จากการเรียนออนไลน์โดยใช้เกมคำศัพท์

3. ทราบข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนแบบออนไลน์และการพัฒนาสื่อประกอบการสอน วิชาการบัญชีปฏิบัติการภาษาอังกฤษ รหัสวิชา 20201-2107 ให้มีคุณภาพมากขึ้น

ศึกษาการเรียนการสอนออนไลน์ ในช่วงการระบาดเชื้อโควิด-19 โดยมีครูผู้สอนเป็นโค้ช รายวิชาโครงงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ชื่อผู้ศึกษา นายปริญญา ดาโหะ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ และกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการดำรงชีพ รวมทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิตยังสร้างความได้เปรียบในการประกอบอาชีพที่ต้องแข่งขันกันในทุกๆด้าน สำหรับประเทศไทยมีกฎหมายบังคับให้ประชาชนทุกคนต้องจบการศึกษาภาคบังคับ และสามารถเรียนได้จนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นที่ยอมรับในยุคปัจจุบันและเป็นยุคที่หน่วยงานต่าง ๆ เห็นความจำเป็นและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินงาน การบริหารงานและการตัดสินใจ ซึ่งในหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในวงการธุรกิจ อุตสาหกรรมและการศึกษา ต้องมีข้อมูลสารสนเทศที่ดีโดยมีกระบวนการจัดการผ่านคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ นับตั้งแต่การผลิต การจัดเก็บ การประมวลผล การเรียกใช้และการสื่อสารสารสนเทศ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกันให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ปัจจุบันทุกประเทศ ทุกหน่วยงานและระบบการทำงาน การศึกษา ตลอดการใช้ชีวิตในประจำวัน ประสบกับปัญหาของการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-๑๙ สำหรับการศึกษาเองก็ประสบปัญหาทั้งโควิด-19 การขาดแคลนการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน นักศึกษา การแพร่ระบาดของโรคส่งผลให้นักเรียน นักศึกษาต้องปรับตัวจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เปลี่ยนมาเป็นการเรียน การสอนแบบออนไลน์ มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงการระบาดเชื้อโควิด-19 โดยมีครูผู้สอนเป็นโค้ช รายวิชา โครงงานของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 สาขาการบัญชี กลุ่ม 3 เพื่อทราบถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ในช่วงการแพร่ระบาด การขาดแคลนการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีของนักเรียน นักศึกษาและครูผู้สอนและรูปแบบสื่อการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนศึกษามีความเข้าใจในรายวิชามากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและสื่อการเรียน ในรูปแบบออนไลน์ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนในรายวิชาโครงงาน
3. เพื่อทราบปัญหาและดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในรายวิชาโครงงาน
4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนออนไลน์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 การบัญชี 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเชิงปฏิบัติการ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ศึกษาการเรียนการสอนออนไลน์ ในช่วงการระบาดเชื้อโควิด-19 โดยมีครูผู้สอนเป็นโค้ช รายวิชา โครงงาน จำนวน 18 สัปดาห์ และสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ เช่น การ์ตูนเอนิเมชั่น สื่อ Power Point และสื่อออนไลน์อื่น ๆ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติ ได้แก่

2.1 แบบประเมินความสามารถการเรียนรู้แบบนำตนเอง จำนวน 5 ด้าน

2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เป็นแบบสังเกตพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นผู้สังเกต

2.3 แบบสำรวจตนเองและแบบสำรวจกลุ่ม เป็นแบบสำรวจสำหรับนักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมการเรียนของตนเองในชั้นเรียน

2.4 แบบบันทึกเหตุการณ์การเรียนการสอน เป็นแบบบันทึกเหตุการณ์ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยผู้วิจัย

2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจและแบบบันทึกความคิดเห็น เป็นแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน และครูวิจัยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.6 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด ใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดและความรู้สึกของตนเอง ทั้งครูผู้ร่วมวิจัยและนักเรียนที่เกี่ยวข้อง

2.7 กล้องถ่ายภาพ และกล้องวีดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแบบสำรวจตนเองและแบบสำรวจกลุ่ม แบบบันทึกเหตุการณ์ในการเรียนการสอน แบบบันทึกความคิดเห็น แบบสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังใช้เทปบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลขณะการสอนในแต่ละครั้งแล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในวงจรต่อไป
2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ศึกษาการเรียนการสอนออนไลน์ ในช่วงการระบาดเชื้อโควิด-19 โดยมีครูผู้สอนเป็นโค้ช รายวิชา โครงงาน จำนวน 18 สัปดาห์ และสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ เช่น การ์ตูนเอนิเมชั่น สื่อ Power Point และสื่อออนไลน์อื่น ๆ

ผลการศึกษา

การพัฒนาการจัดการเรียน การสอนและสื่อการเรียน ในรูปแบบออนไลน์ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลจากการจากสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงการระบาดเชื้อโควิด-19 โดยมีครูผู้สอนเป็นโค้ช รายวิชา โครงงานระดับคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ ระดับคะแนน 3.00 คุณภาพดี ร้อยละ 23.38 ระดับคะแนน 2.5 คุณภาพดีพอใช้ ร้อยละ 22.08 และระดับคะแนน 3.5 คุณภาพดีมาก ร้อยละ 18.18 ผลจากการสังเกตพฤติกรรม จัดการเรียนการสอนในช่วงการระบาดเชื้อโควิด-19 โดยมีครูผู้สอนเป็นโค้ช รายวิชา โครงงาน ภาพรวมอยู่ในระดับดี (= 3.18) ผลจากแบบสำรวจสำหรับนักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมการเรียนของตนเองในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 3.94) ผลจากสัมภาษณ์ปลายเปิด ใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดความรู้สึกของตนเองและแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่แล้วเป็นวิชาที่มีประโยชน์มาก การเรียนการสอนมีความสนุก ดี สามารถนำไปใช้ได้จริงในอนาคต

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นการสาธิตปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียนแบบผสมผสานในรายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี

ชื่อผู้ศึกษา นางสาวณฐวรรณ รองงาม
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา บช.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อพิจารณาการใช้งานโปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี ของนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการใช้งานโปรแกรมตารางงาน ซึ่งโปรแกรมตารางงานมีประโยชน์ด้านการใช้งานอย่างมากในปัจจุบัน สามารถนำมาออกแบบพัฒนาใช้ในการทำงานของธุรกิจต่าง ๆ หลากหลายธุรกิจ รวมถึงงานด้านบัญชีก็เช่นเดียวกัน สามารถอำนวยความสะดวก รวดเร็ว และโปรแกรมตารางงานมีคุณสมบัติช่วยเรื่องการแสดงผลข้อมูลและการคำนวณที่ถูกต้อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นการสาธิตปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียนแบบผสมผสานยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการนำเสนอในตำราควบคู่กับการสาธิตปฏิบัติการใช้งานโปรแกรมตารางงานระหว่างนักเรียนและครูผู้สอน เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้งานโปรแกรมเพิ่มมากขึ้น การถาม-ตอบ ขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมตารางงานเพื่อประยุกต์ใช้กับวิชาชีพบัญชี พบว่า นักเรียนมีความสนใจในรายวิชาเพิ่มขึ้น สามารถอธิบายขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชีได้ถูกต้องมากขึ้น และการสาธิตปฏิบัติ การถาม-ตอบ ภายในชั้นเรียนจะช่วยในนักเรียนมีความกระตือรือร้นและตั้งใจเรียนอยู่ตลอดเวลา สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนไม่น่าเบื่ออีกต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการถาม-ตอบและแลกเปลี่ยนความรู้ภายในชั้นเรียน เรื่องการวิเคราะห์รายการปรับปรุง วิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์อยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะตอบแบบฝึกทักษะและสามารถลงมือปฏิบัติในการทำแบบฝึกทักษะได้จริง รวมทั้งเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีกิจการพิเศษ สามารถนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นการสาธิตปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียนแบบผสมผสาน ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการถาม-ตอบ อธิบายขั้นตอนปฏิบัติในการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี
2. เพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี
3. เพื่อทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสาธิตปฏิบัติ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี กลุ่ม 2,5,6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 75 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2,5,6 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะ ได้แก่ การสอนที่เน้นการสาธิตปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียน

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นการสาธิตปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียนแบบผสมผสาน ในรายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบฝึกทักษะวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี ประกอบด้วย

1. คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี
2. หลักสูตรรายวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี
3. วัตถุประสงค์การประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี
4. ส่วนประกอบและขั้นตอนการใช้งานโปรแกรมตารางงาน
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้เวลาในการทดลอง 12 คาบ คาบละ 60 นาที ประกอบด้วย

1. ช่วงทดสอบก่อนเรียน จำนวน 2 คาบ
2. ช่วงทดสอบและปฏิบัติ จำนวน 9 คาบ
3. ช่วงทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 คาบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบฝึกทักษะการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี เน้นการสาธิตและปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาการใช้โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี วิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพมาตรวจสอบ วิเคราะห์ ตีความ และสรุป เพื่อประเมินสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นว่าสิ่งที่ปฏิบัติมีความเหมาะสมเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้นหรือไม่ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาวิธีการที่จะปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป แล้วรายงานผลในลักษณะการบรรยายอธิบายคำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะการวิเคราะห์รายการปรับปรุงบัญชี วัตถุประสงค์ของการปรับปรุงบัญชี ประเภทของรายการปรับปรุงและหลักการบันทึกรายการ

2. วิเคราะห์ข้อมูลของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และผลงานสะสมจากการปฏิบัติงานมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน

จากการศึกษาข้อมูลคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์โดยใช้การประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี จะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.23 ค่าร้อยละ 32 ของคะแนนหลังเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 แต่เมื่อมีการนำแบบฝึกทักษะการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี ที่เน้นการสาธิตปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียนแบบผสมผสาน ผ่านสื่อออนไลน์ Google Classroom และ Google Sheet มาใช้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ย 8.73 ค่าร้อยละ 87 ของคะแนนก่อนเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.20 แสดงให้เห็นว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัดและเป็นที่น่าพอใจของผู้วิจัย

2. ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม

จากการศึกษาผลการวิจัยในครั้งนี้โดยใช้แบบสอบถาม จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมที่มีต่อ “แบบฝึกทักษะการประยุกต์โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี ที่เน้นการสาธิตปฏิบัติร่วมกันของผู้เรียนแบบผสมผสาน ผ่านสื่อออนไลน์ Google Classroom และ Google Sheet” อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.503 เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า

รายการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.60 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516 ได้แก่ แบบฝึกมีข้อแนะนำในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

รายการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกเหมาะสมและเพียงพอ ค่าเฉลี่ย 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.527 และแบบฝึกช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะความคิด ความเข้าใจมากขึ้นจากความรู้เดิม ค่าเฉลี่ย 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.516

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มระยะเวลาในการปฏิบัติแบบฝึกทักษะให้มากกว่านี้
2. ควรเพิ่มความหลากหลายของแบบฝึกทักษะในแต่ละหัวข้อ
3. ให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในทุกแบบฝึกทักษะให้มากกว่านี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการสาธิตปฏิบัติการใช้งานโปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชีในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความสนใจในการเรียนการสอนมากขึ้น
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายและมีความรับผิดชอบมากขึ้น
4. นักเรียนได้ฝึกทักษะและลงมือปฏิบัติงานได้จริง
5. สามารถนำความรู้จากการเรียนการสอนไปเป็นแนวทางในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ รวมไปถึงการทำงานในสถานประกอบการ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไป ในรายวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวปริยากรณ์ เจ้ยงาน
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาบัญชีเบื้องต้น เป็นวิชาที่ผู้เรียนต้องมีทักษะในการวิเคราะห์รายการค้า และเข้าใจกระบวนการของวงจรบัญชี จากการที่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาบัญชี นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มาระยะหนึ่งนั้น จากการสังเกตและตรวจสมุดแบบฝึกหัดในวิชาบัญชีเบื้องต้นนั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการบันทึกรายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป จึงทำให้ผลคะแนนในการเรียนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ขาดความสนใจในการเรียน นักเรียนไม่ทำแบบฝึกหัด การบันทึกรายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป มี

ขั้นตอนที่ยากและซับซ้อน แบบฝึกทักษะมีน้อย จึงทำให้นักเรียนขาดทักษะในการบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไป ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการพัฒนาทักษะกระบวนการบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไป ในวิชาบัญชีเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เป็นการบันทึกรายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป เพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะในการบันทึกบัญชี มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาบัญชี และทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบัญชีเบื้องต้นที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไป ในวิชาบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 15 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ บัญชีหวดสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ สูงขึ้น

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบทดสอบวิชาการบัญชีเบื้องต้น รหัสวิชา 20200-1002 จำนวน 20 ข้อ มีความเชื่อมั่น 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

1. ทำการเลือกกลุ่มทดลองโดยวิธีการเลือกจากการสังเกตและตรวจสมุดแบบฝึกหัด นักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 จำนวน 15 คน
2. ทำการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่องการบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไป แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามแผนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน
4. เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนทันที โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเรื่อง การบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไป แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
5. ประเมินความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น เรื่องการบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไป โดยการใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า

1. การสร้างและการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่องการบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไป วิชาบัญชีเบื้องต้น พบว่า แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมจากการนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน พบว่า มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75.00
2. การวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไป ในวิชาบัญชีเบื้องต้น โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้แบบฝึกทักษะ เท่ากับ 12.90 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้แบบฝึกของนักเรียน เท่ากับ 7.50 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครูผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในเรื่องอื่น ๆ รู้จักการแสดงความคิดเห็นอภิปราย
3. จากการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ส่วนมากทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตแบบฝึกทักษะขึ้นใช้เองในหน่วยเรียนอื่น ๆ และในวิชาอื่น ๆ เพื่อจะได้พัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทางที่ดีขึ้น และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การปรับพฤติกรรมให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 การบัญชี 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุภารัตน์ เภรีฤกษ์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บช.บ.(การบัญชี)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี คือครูสามารถนำสื่อการสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาเป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องนั่นคือควรจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่ดีนำทางผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

การศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสื่อการสอน
2. นำสื่อการสอนมาประยุกต์ในการสอน
3. สำรวจความคิดเห็นโดยแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ และการตอบแบบสอบถามของนักเรียน รวมทั้งด้านการเรียน และการติดตามจากผู้ปกครอง ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และความรับผิดชอบมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น พร้อมทั้งคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้นด้วยความเต็มใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. นักเรียน ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน มาพัฒนาเทคนิค การสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการสร้างแบรนด์ธุรกิจดิจิทัล รหัสวิชา 30224-2006 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน Peer-assisted Learning และการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ช่วงสถานการณ์โควิด-19

ผู้วิจัย นายปณิต นพประดิษฐ์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
แผนกวิชา เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสร้างแบรนด์ธุรกิจดิจิทัล มีการเก็บคะแนนแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ คะแนนเก็บระหว่างภาค 80 คะแนน และคะแนนสอบปลายภาค 20 คะแนน รวมเป็น 100 คะแนน โดยคะแนนเก็บระหว่างภาคมีสัดส่วนคะแนนที่มากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งมาจากการทำใบงานหรือชิ้นงาน 40 คะแนน และการสอบปลายภาค 20 คะแนน ดังนั้น การทำใบงานหรือชิ้นงานส่งครู จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ในการประเมินทักษะของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการสร้างแบรนด์ธุรกิจดิจิทัล รหัสวิชา 633020401 โดยการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักเรียนระดับ ปวส.2 กลุ่มเรียน 633020401 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ได้พบปัญหาและอุปสรรคจากการส่งงาน เช่น การส่งงานช้า หรือไม่ส่งงานของนักเรียนอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งทำให้ครูไม่สามารถวัดทักษะและความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติ ให้ส่งผ่าน Google Classroom ที่สามารถส่งงานได้ตลอดเวลา และการเรียนรู้ร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนา จึงได้นำกิจกรรมการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพราะการเรียนการสอนโดยวิธีการดังกล่าวจะช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน ทั้งสร้างความภาคภูมิใจให้กับนักศึกษาที่ได้ช่วยเหลือบุคคลอื่น และช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ในทางด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมุ่งหวังให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหารายวิชาที่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีดิจิทัล จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
2. แบบประเมินความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้นักเรียนส่งงานช้าหรือไม่ค่อยส่งงาน
2. ใช้ Google Classroom ในการแก้ไขปัญหาทางด้านการส่งงานของนักเรียน
3. เช็คปริมาณงานและประเมินผลจากการที่นักเรียนส่งงานผ่านระบบ Google Classroom จากนั้นนำปริมาณที่ได้มาคิดหาค่าเฉลี่ยหรือร้อยละของปริมาณงานที่นักเรียนส่ง
4. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ร้อยละของปริมาณการส่งงานของนักเรียน
2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ที่ใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
3. ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Microsoft Excel หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้วทำการแปลผลและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงแล้วสรุปผลการวิจัยโดยการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการสร้างแบรนด์ธุรกิจดิจิทัล รหัสวิชา 30204-2006 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ช่วยสถานการณ์โควิด-19 ของนักเรียนระดับ ปวส.2 เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ได้ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. จำนวนนักศึกษาที่ไม่ Join Class คิดเป็นร้อยละ 26.67
2. จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 40 เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า ชิ้นงานที่ 2 นักศึกษาส่งงานตามกำหนด ร้อยละ 42.22 และชิ้นงานที่ 1 นักศึกษาส่งงานตามกำหนด ร้อยละ 37.78
3. จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานช้า คิดเป็นร้อยละ 8.89 เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า ชิ้นงานที่ 2 นักศึกษาส่งงานช้า ร้อยละ 11.11 และชิ้นงานที่ 1 นักศึกษาส่งงานช้า คิดเป็นร้อยละ 6.67
4. จำนวนนักศึกษาไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 24.44 เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า ชิ้นงานที่ 1 นักศึกษาที่ไม่ส่งงาน ร้อยละ 28.88 และชิ้นงานที่ 2 นักศึกษาที่ไม่ส่งงาน ร้อยละ 20.00
5. นักศึกษามีความพึงพอใจการใช้ระบบ Google Classroom ในการส่งงาน (μ = 4.98) และ (σ = 0.21) อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านประหยัดเวลาในการส่งงาน ลดขั้นตอนและอุปสรรคในการส่งงาน ด้านใช้ได้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน และด้านนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ มีความพึงพอใจมากที่สุด (μ = 5.00) และ (σ =

0.00) ด้านมีความต้องการที่ใช้ระบบ Google Classroom ในการส่งงานต่อไป (μ = 4.98) และ (σ = 0.15) มีความพึงพอในในระดับมากที่สุด สามารถส่งงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด (μ = 4.97) และ (σ = 0.17) มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และด้านความเข้าใจในการใช้ระบบ Google Classroom (μ = 4.92) และ (σ = 0.28) มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยการสอนผ่านระบบ Google Classroom
2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านระบบ Google Classroom

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนของการส่งงานของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการส่งงานของนักเรียนให้กับครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ
3. เพื่อให้ครูผู้สอนทราบถึงรูปแบบและวิธีการสอนที่ช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจและมีความสุขในการเรียนยิ่งขึ้น และเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาการสอนในรายวิชาอื่น ๆ

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์ วิชาการพัฒนาโปรแกรมบนอุปกรณ์พกพาเบื้องต้น ในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด 19 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาคร ศรีสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	คบ.คอมพิวเตอร์ศึกษา, กศม.การวัดผลการการศึกษา
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อรองรับกระแสของการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุดในกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สืบเนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด 19 ส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เปลี่ยนไป มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การกระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินต่อไปได้ ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องมีการปรับรูปแบบกระบวนการให้สอดคล้องกับผู้เรียน สถานการณ์ รวมทั้งทรัพยากรที่มีอยู่ หลังจากได้มีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์มาระยะหนึ่ง จำเป็นต้องมีการประเมินการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดว่าสอดคล้องกับผู้เรียน ทรัพยากรที่มีหรือไม่ เพื่อปรับปรุงรูปแบบให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การออกแบบการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมที่เกิดจากการออกแบบการเรียนการสอนออนไลน์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่ใช้ห้องเรียนออนไลน์วิชาการเขียนโปรแกรมบนอุปกรณ์พกพาเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 64 คน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. เกณฑ์ในการวัดแบบสอบถาม ใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตรส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยเกณฑ์ในการให้คะแนนแบ่งออกเป็น 5 ระดับ
2. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักเรียนในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน
3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาแอพพลิเคชั่นบนอุปกรณ์พกพาเบื้องต้น

สรุปผลการวิจัย

จาการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนัยบัตรวิชาชีพแผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาการพัฒนาแอพพลิเคชันบนอุปกรณ์พกพาเบื้องต้น สรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบระบบจัดการเรียนการสอน และด้านวัดประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับ เห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็น

รายด้าน พบว่าทุกด้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยทุกข้อ ส่วนข้อเสนอแนะอื่น พบว่านักเรียน เรียนเข้าใจง่าย

ข้อเสนอแนะ

ในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงคือความพร้อมของผู้เรียน ควรมีการประเมินความพร้อมของผู้เรียนก่อนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงบทเรียนได้ทุกๆคน ตามสภาพของผู้เรียน และการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับสภาพความพร้อมของผู้เรียนทุก ๆ คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิตผ่านระบบออนไลน์
2. เสริมสร้างศักยภาพให้กับนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เพื่อจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม
4. เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาและการเรียนรู้ที่สูงยิ่งขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล (ปรับพื้น) ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method)

ผู้วิจัย	นางสาวดนุภา จิตรามวงศ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 กำหนดรายวิชา 30200-0014 หลักการเขียนโปรแกรม เป็นรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในประเภทวิชาหรือสาขาวิชาอื่นหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่าที่ไม่มีพื้นฐานวิชาชีพจะต้องเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการเขียนโปรแกรมและการวิเคราะห์งาน ผังงาน รหัสเทียม และขั้นตอนการแก้ไขปัญหา (Algorithm) โครงสร้างภาษาคอมพิวเตอร์และการใช้กระบวนการเขียนโปรแกรม คำสั่ง การคำนวณ เงื่อนไขกรณีและการทำซ้ำ การออกแบบ และเขียนโปรแกรมอย่างง่าย ในการเรียนการสอนวิชาหลักการเขียนโปรแกรม พบว่า เป็นวิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีความยากทำให้ไม่พยายามที่จะทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่าน แต่มีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีแนวคิดในการนำวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method) เป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมขาดความสนใจ เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรม และสร้างความสนใจของนักเรียนในการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรม
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล (ปรับพื้น) จำนวน 17 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรม
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test) กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักการเขียนโปรแกรม แล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบทดสอบวัดความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนว่ามีความรู้แค่ไหน
2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักการเขียนโปรแกรม
3. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการสอนทั้ง 5 หน่วยการเรียนแล้ว ให้ผู้เรียนทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรม เป็นฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน
4. นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล (ปรับพื้น) ด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท (Explicit Teaching Method) ปรากฏผลดังนี้

1. ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ค่าเท่ากับ 0.35 หรือร้อยละ 35

2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.10 แสดงว่า นักศึกษามีความพึงพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้วิธีสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทกับวิธีสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น CIPPA โครงงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส. 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่เรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรม

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาหลักการเขียนโปรแกรมด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิท

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz

ผู้วิจัย	นางนันทารัตน์ ทองธวัช
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อรองรับกระแสของการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุดในกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

สืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด-19 ส่งผลให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เปลี่ยนไป มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ดำเนินต่อไปได้ ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงรูปแบบ กระบวนการให้สอดคล้องกับผู้เรียน สถานการณ์ รวมทั้งทรัพยากรที่มีอยู่ หลังจากได้มีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์มาระยะหนึ่ง จำเป็นต้องมีการประเมินการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดว่าสอดคล้องกับผู้เรียน ทรัพยากรที่มีหรือไม่ เพื่อปรับปรุงรูปแบบให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การออกแบบการเรียนการสอนออนไลน์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมที่เกิดจากการออกแบบการเรียนการสอนออนไลน์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 และแผนกวิชาการตลาด กลุ่ม 2 ที่ใช้ห้องเรียนออนไลน์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ได้แก่ Google Classroom, Google Meet และ MIT App Inventor

2. เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 และแผนกวิชาการตลาด กลุ่ม 2 ที่ใช้ห้องเรียนออนไลน์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 37 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ โดยมีวิธีการดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา

3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 แผนกวิชาการตลาด กลุ่ม 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรม Excel โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของคำตอบที่ได้หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

2.3 ตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 และแผนกวิชาการตลาด กลุ่ม 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบระบบการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งทุกข้อ ยกเว้นหัวข้อ การออกแบบเป็นระบบนำเสนอถูกต้องตามลำดับขั้นของประเภทสื่อนั้น ๆ และมีการย้อนกลับ (Feed black) เพื่อเสริมแรงอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วย

ข้อเสนอแนะ

การปรับปรุง พัฒนา และเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้สอนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้พร้อม จากที่ทำหน้าที่มอบทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้เรียนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้นและให้กำลังใจ ร่วมคิดร่วมเรียนไปพร้อมกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศที่ดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเตรียมการสอนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าการเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล้มเหลว จึงต้องมีการเสริมแรงทางบวก เพื่อให้นักศึกษามีความสุขและสนุกกับการเรียนออนไลน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิตผ่านระบบออนไลน์

2. เสริมสร้างศักยภาพให้กับนักศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. เพื่อจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

4. เพื่อให้นักศึกษาเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนา และการเรียนรู้ที่สูงยิ่งขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz

ผู้วิจัย นางสาวจตุพร ตรีตรง
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ทำให้เกมคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทและเป็นที่นิยมกันอย่างมากในการสร้างความเพลิดเพลินสนุกสนานให้กับทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ด้วยเหตุนี้จึงได้มีการออกแบบสื่อการเรียนรู้ใหม่โดยประยุกต์เอาเกมมาใช้กับการเรียนรู้ โดยมีการจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เล่นและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน เป็นที่มาของ Game Based Learning ซึ่งเป็นสื่อในการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้มีความสนุกสนานไปพร้อมๆกับการได้รับความรู้ โดยสอดแทรกเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตรนั้นๆเอาไว้ในเกม และให้ผู้เรียนลงมือเล่นเกม โดยที่ผู้เรียนจะได้รับความรู้ต่าง ๆ ของหลักสูตรนั้นผ่านการเล่นเกมนั้นนั่นเอง Game Based Learning เป็นสื่อการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทั้งในระดับความจำและความเข้าใจ และยังเป็นสื่อที่น่าสนใจสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ สร้างความรู้สึกสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน และจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้จนกระทั่งเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองได้ เช่น วิชาใดเป็นวิชาที่ยาก เนื้อหาเยอะ ผู้เรียนไม่ค่อยอยากเรียนวิชานี้ ครูผู้ออกแบบการเรียนรู้สามารถนำเอาเนื้อหาเหล่านั้นมาดัดแปลงเป็นเกม เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และง่ายต่อความเข้าใจมากขึ้น (วันวิสา ดาดี,2553)

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ผ่านมา พบว่าผู้เรียนบางส่วนไม่เข้าใจบทเรียน เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชานี้มีความยากสูง โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหาสาระมากและมีความยากในการทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาต่างๆให้หมด ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มาทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเลือกใช้แอปพลิเคชั่นเกมออนไลน์ quizizz ซึ่งให้บริการใช้งานบนเว็บไซต์ quizizz.com เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยคือเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ภาคเรียนที่ 2/2564 ผู้เรียนสามารถเล่นเกมได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสามารถใช้ได้ทั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา รูปแบบมีความน่าสนใจและสามารถบรรจุเนื้อหาได้มาก รวมทั้งมีการให้คะแนนตามผลการตอบคำถามและเวลาที่ใช้ไป ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียน สามารถเล่นเกมซ้ำจนได้คะแนนเป็นที่พอใจ Quizizz (ชฎารัตน์ พิพัฒนนันท์., 2563) เป็นเครื่องมือ

หนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ด้วยวิธีการที่สนุกสนาน ซึ่งเป็นหนึ่งในกระบวนการที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการสร้างทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และการที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้นั้นผู้สอนในปัจจุบันจึงมีบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือเปลี่ยนจากการเป็นครูสู่การเป็นโค้ช หรือเรียกว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ กระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถาม รู้จักจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีการสร้างความร่วมมือในการเรียนรู้โดยการออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมกันแก้ปัญหา หรือสามารถทำงานเป็นทีมได้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และออกแบบการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning style) ที่แตกต่างกัน อีกทั้งควรมีการใช้นวัตกรรม เครื่องมือหรือเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 83 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 33 คน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล
2. กำหนดแบบแผนการทดลอง
3. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนเกมออนไลน์ quizizz เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล
2. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนเทคนิคการจัด การเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (t-test)
2. ความพึงพอใจของผู้เรียน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งใช้ค่าสถิติดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. dependent t-test

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องการประยุกต์ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.67) ด้านได้รับความรู้จากการเล่นเกม และด้านได้ความ

สนุกสนานเพลิดเพลิน ค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.76) รองลงมาคือด้านเกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.70) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.64) และด้านตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.48)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz สามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต

2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้ซ้ำจนตอบคำถามเกมได้ถูกหมด

การหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 การติดตั้งระบบปฏิบัติการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย	นายปิยวิทย์ หนุมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	วท.ม.การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นผลที่เกิดจากการปฏิรูปการศึกษาของชาติโดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน เกิดการพัฒนาทางสมอง ให้มีการคิดวิเคราะห์ และได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดการศึกษาโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการโดยการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การทำงาน การฝึกปฏิบัติงานสู่อาชีพ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความถนัดเหมาะสมและสอดคล้องกับสาขาวิชาชีพ และความต้องการของสถานประกอบการ รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยให้นักเรียนเลือกเรียน ตามความสนใจ ตามความต้องการและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ซึ่ง วิภาดา วัฒนนามกุล (2550) ให้ความเห็นว่า ในศตวรรษที่ 21 นักการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับคำถามที่น่าสนใจว่า ทำไมต้องพัฒนาให้นักเรียนมี "การเรียนรู้ด้วยตนเอง" (Self-directed learning) และจะจัดการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง กรอบแนวคิดทางการศึกษาเดิมเปลี่ยนแปลงไป จากโครงสร้างการศึกษาที่ยึดติดกับเวลา สถานที่ ใช้กรอบของห้องเรียนและวิทยาลัยเป็นหลัก ครูคาดหวังให้นักเรียนทุกคนได้รับเนื้อหาเหมือนกันหมดในความเร็วเท่ากัน โรงเรียนเป็นโรงงานผลิต และวัดผลด้วยการสอบครั้งสุดท้าย โดยได้เปลี่ยนมาใช้กรอบแนวคิดใหม่ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ แหล่งข้อมูลที่ไม่จำกัด ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และนักเรียนเป็นผู้ค้นหา แสวงหา และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่เรียกว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากความเห็นเรื่องความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนได้ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องสื่อการเรียนการสอน เพราะสื่อเป็นปัจจัยที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในการเรียนด้วยตนเองเพื่อให้การเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยรุ่งทิวา จักรกร (2527) สรุปว่า บทเรียนสำเร็จรูปช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนเอง เป็นการสร้างความเชื่อมั่นและความรับผิดชอบให้แก่นักเรียน ดังนั้นการผลิตสื่อชุดการเรียนด้วยตนเองรายวิชาที่ประกอบด้วยบทเรียนย่อยๆ ที่มีรูปแบบเหมือนบทเรียนสำเร็จรูป จึงน่าจะเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมที่สุด เพราะบทเรียนสำเร็จรูปเป็นบทเรียนที่นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนช้าหรือเร็วต่างกันตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล และนักเรียนมีโอกาสได้ศึกษาไปตามลำดับขั้นโดยปฏิบัติตามคำแนะนำที่กำหนดไว้ในบทเรียน

วิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เป็นวิชาที่ไม่มีแบบเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนานวัตกรรมหรือสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ครูผู้สอนรายวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสื่อเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการให้มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการ

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการ

ประชากร

นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 ห้อง 17 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน

4. เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบทดสอบ สถิติที่ใช้วิเคราะห์แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้หาค่าประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 โดยหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คือ คะแนนของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คือ คะแนนของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยหาค่า t–test (dependent)

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1. ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างเอกสารประกอบการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ทุกรายการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.0 ทุกข้อ จึงสรุปได้ว่าเอกสารประกอบการเรียนที่สร้างขึ้นเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน วิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการ มีค่าเท่ากับ 83.43/80.86 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการ พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเท่ากับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ควรมีใช้เอกสารประกอบการสอนและทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนอื่นในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้เรียนมีเอกสารประกอบการเรียนวิชาระบบปฏิบัติการเบื้องต้น รหัสวิชา 302000015 เรื่อง การติดตั้งระบบปฏิบัติการ ที่มีคุณภาพใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. เป็นแนวทางในการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนคอมพิวเตอร์รายวิชาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของผู้สอนต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ วิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ ภาคเรียนที่ 2/2564 ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz

ผู้วิจัย	นายรพีพัฒน์ พรหมดนตรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	วท.ม (การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาของปัญหา

การพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ทำให้เกมคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทและเป็นที่นิยมกันอย่างมากในการสร้างความเพลิดเพลินสนุกสนานให้กับทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ด้วยเหตุนี้เองจึงได้มีการออกแบบสื่อการเรียนรู้ใหม่โดยประยุกต์เอาเกมมาใช้กับการเรียนรู้ โดยมีการจำลองสถานการณ์ต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนได้เล่นและเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน นั่นเองเป็นที่มาของ Game Based Learning ซึ่งเป็นสื่อในการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ถูกออกแบบมาเพื่อให้มีความสนุกสนานไปพร้อมๆกับการได้รับความรู้ โดยสอดแทรกเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตรนั้นๆเอาไว้ในเกม และให้ผู้เรียนลงมือเล่นเกม โดยที่ผู้เรียนจะได้รับความรู้ต่างๆของหลักสูตรนั้นผ่านการเล่นเกมนั้นนั่นเอง Game Based Learning เป็นสื่อการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทั้งในระดับความจำและความเข้าใจ และยังเป็นสื่อที่น่าสนใจสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ สร้างความรู้สึกสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน และจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้จนกระทั่งเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเองได้ เช่น วิชาใดเป็นวิชาที่ยาก เนื้อหาเยอะ ผู้เรียนไม่ค่อยอยากเรียนวิชานี้ ครูผู้ออกแบบการเรียนรู้สามารถนำเอาเนื้อหาเหล่านั้นมาดัดแปลงเป็นเกม เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ และง่ายต่อความเข้าใจมากขึ้น (วันวิสา ดาดี,2553)

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขางานโมบายแอพพลิเคชั่นทางธุรกิจที่ผ่านมา พบว่าผู้เรียนบางส่วนไม่เข้าใจบทเรียน เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชานี้มีความยากสูง โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหาสาระมากและมีความยากในการทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาต่างๆให้หมด ผู้วิจัยจึง

ได้หาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการจัดการเรียนสอนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มาทดลองใช้แก้ปัญหาดังกล่าว โดยเลือกใช้แอปพลิเคชั่นเกมออนไลน์ quizizz ซึ่งให้บริการใช้งานบนเว็บไซต์ quizizz.com เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยคือเรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ วิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ ผู้เรียนสามารถเล่นเกมได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสามารถใช้ได้ทั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา รูปแบบมีความน่าสนใจและสามารถบรรจุเนื้อหาได้มาก รวมทั้งมีการให้คะแนนตามผลการตอบคำถามและเวลาที่ใช้ไป ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียน สามารถเล่นเกมซ้ำจนได้คะแนนเป็นที่พอใจ Quizizz (ชฎารัตน์ พิพัฒนนันท์., 2563) เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่สนุกสนาน หนึ่งในกระบวนการที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการสร้างทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และการที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้นั้นผู้สอนในปัจจุบันจึงมีบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือเปลี่ยนจากการเป็นครูสู่การเป็นโค้ช หรือเรียกว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ กระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถาม รู้จักจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีการสร้าง ความร่วมมือในการเรียนรู้โดยการออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมกันแก้ปัญหา หรือสามารถทำงานเป็นทีมได้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และออกแบบการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning style) ที่แตกต่างกัน อีกทั้งควรมีการใช้นวัตกรรมเครื่องมือหรือเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 65 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 สาขางานโมบายแอพพลิเคชั่นทางธุรกิจ จำนวน 16 คน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ สำหรับนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ ประกอบไปด้วยเนื้อหาหัวข้อ ต่อไปนี้

1. ลักษณะของซีเควนซ์ไดอาแกรม
2. สัญลักษณ์ในซีเควนซ์ไดอาแกรม
3. เทคนิคการสร้างซีเควนซ์ไดอาแกรม

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ ในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบเชิงวัตถุ ภาคเรียนที่ 2/2564 ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล
2. กำหนดแบบแผนการทดลอง
3. กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง โมเดลที่ใช้ออกแบบเชิงวัตถุ จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.70) โดยด้านเกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.88) รองลงมาคือด้านได้รับความรู้จากการเล่นเกม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.81) ด้านได้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.75) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.63) และด้านตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.44)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz สามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต
2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้ซ้ำจนตอบคำถามในเกมได้ถูกหมด

การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ ในรายวิชาโปรแกรมตารางงาน ภาคเรียนที่ 2/2564 ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz

ผู้วิจัย นางสาวนฤมล ตรีตรง
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาโปรแกรมตารางงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขางานโมบายแอพพลิเคชั่นทางธุรกิจ ที่ผ่านมาพบว่า ผู้เรียนบางส่วนไม่เข้าใจบทเรียน เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชานี้มีความยากสูง โดยผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการให้นักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามแผน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควร เนื่องจากมีเนื้อหาสาระมาก และมีความยากในการทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ให้หมด ผู้วิจัยจึงได้หาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มาทดลองใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยเลือกใช้แอพพลิเคชั่นเกมออนไลน์ quizizz ซึ่งให้บริการใช้งานบนเว็บไซต์ quizizz.com เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยคือเรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ ภาคเรียนที่ 2/2564 ผู้เรียนสามารถเล่นเกมได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสามารถใช้ได้ทั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา รูปแบบมีความน่าสนใจและสามารถบรรจุเนื้อหาได้มาก รวมทั้งมีการให้คะแนนตามผลการตอบคำถามและเวลาที่ใช้ไป ซึ่งจะเป็นการเสริมแรงทางบวกให้แก่ผู้เรียนสามารถเล่นเกมซ้ำจนได้คะแนนน่าพอใจ Quizizz (ชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์., 2563) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่สนุกสนาน ซึ่งเป็นหนึ่งในกระบวนการที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดการสร้างทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และการที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้นั้นผู้สอนในปัจจุบันจึงมีบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือเปลี่ยนจากการเป็นครูสู่การเป็นโค้ช หรือเรียกว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ กระตุ้นผู้เรียนด้วยคำถาม รู้จักจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีการสร้างความร่วมมือในการเรียนรู้ โดยการออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมกันแก้ปัญหา หรือสามารถทำงานเป็นทีมได้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และออกแบบการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Style) ที่แตกต่างกัน อีกทั้งควรมีการใช้นวัตกรรมเครื่องมือ หรือเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาโปรแกรมตารางงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 76 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และความพึงพอใจของผู้เรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนเกมออนไลน์โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่างๆ จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขางานธุรกิจดิจิทัล จำนวน 39 คน
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ
4. เมื่อสิ้นสุดการสอนทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน
5. ประเมินความพึงพอใจโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

6. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนทั้ง 2 วิธี และสรุปความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ รายวิชาโปรแกรมตารางงาน โดยใช้ค่าที (t-test)
2. ความพึงพอใจของนักศึกษา
   ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
   ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz เรื่อง การใช้สูตรคำนวณและฟังก์ชันต่าง ๆ จากการประเมินโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.72) โดยด้านเกมมีความน่าสนใจ น่าติดตาม ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.86) รองลงมาคือด้านได้รับความรู้จากการเล่นเกม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.76) ด้านความสนุกสนานเพลิดเพลินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.73) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.65) และด้านตัวอักษรอ่านง่าย ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.62)

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (Game Based Learning) โดยใช้เกมออนไลน์ quizizz สามารถใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเตอร์เน็ต
2. ควรมอบหมายให้ผู้เรียนเรียนรู้ซ้ำจนตอบคำถามในเกมได้ถูกหมดทุกข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้วิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการสอนบทเรียนอื่น ๆ ได้
2. สามารถใช้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนคนอื่นได้

ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จในการเรียนออนไลน์ รายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ รหัสวิชา 20204-2106 ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววรลักษณ์ เจียมพิจิตรกุล
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา วท.บ.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การสอนออนไลน์เป็นการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเรียนได้โดยไม่ต้องมารวมกลุ่มกันที่สถานศึกษา สอนสามารถจัดแบ่งเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลและปฏิบัติการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ Google Classroom ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Google Apps for Education จึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกด้านการศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เพื่อให้ผู้สอนมีเวลาติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนมากขึ้น ในขณะเดียวกันผู้เรียนก็มีเวลาค้นหาข้อมูลเพื่อการเรียนรู้มากขึ้นด้วยเช่นกัน เนื่องจากเป็นชุดเครื่องที่มีการผสานรวมแอพพลิเคชั่นของ Google ไว้หลากหลาย อาทิ Google Doc, Google drive, Google slide และ Gmail ไว้ด้วยกัน ผู้สอนจึงสามารถสร้างและรวบรวมงานโดยทั้งหมดทำงานแบบออนไลน์ และใช้งานนั้นในชั้นเรียนต่าง ๆ สามารถเลือกว่าจะให้ผู้เรียนทำงานอย่างไร ทำเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล เพิ่มช่องทางการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน และผู้สอนสามารถติดตามว่าผู้เรียนคนใดทำงานเสร็จแล้วบ้าง และใครยังทำงานไม่เสร็จ ตลอดจนแสดงความคิดเห็นให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนแต่ละคนได้ตลอดเวลา แม้จะไม่ได้อยู่ในห้องเรียน

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ รหัส 20204-2102 ซึ่งเป็นรายวิชาที่มีความสำคัญต่อความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงต้องวางแผนและจัดเตรียมบทเรียนที่ดีเอาไว้ล่วงหน้า โดยเริ่มจากการแยกย่อยและจัดลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นช่วง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย เป็นไปอย่างต่อเนื่อง กระบวนการสอนออนไลน์ผ่านระบบ Google Meet จึงน่าจะเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่มีความเหมาะสม ช่วยพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ รหัส 20204-2102 ให้สูงขึ้นได้

ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยความสำเร็จในการเรียนออนไลน์ รายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ วิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 95 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นต่าง ๆ ในการวิจัย
2. นำตัวแปรชี้วัดไปสร้างเป็นข้อคำถาม (Item) เพื่อใช้เป็นแบบประเมิน
3. นำแบบสอบถามไปใช้ในการทดลองจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการนำแบบสอบถาม จำนวน 95 ชุด ส่งให้นักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 95 คน โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด จำนวน 95 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดงนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเรียนออนไลน์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเรียนออนไลน์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.09 , S.D.=0.60) ด้านการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.20 , S.D.=0.55) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.16 , S.D.=0.66) และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.00 , S.D.=0.65)

ข้อเสนอแนะ

ในระบบการสอนอนไลน์ลดช่องว่างของความเหินห่างระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพราะบางครั้งการสอนไม่ได้ให้นักเรียนเปิดกล้องทุกครั้ง (ลดค่าใช้จ่ายการใช้อินเทอร์เน็ต) จึงขาดการปฏิสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ความน่าประทับใจในการเรียนลดลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์รายวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีเสมือนจริง (AR) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขางานโมบายแอปพลิเคชัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายทัศน์พงศ์ พงศ์สมัคร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	วท.บ.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัด การศึกษาที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ, 2552:6) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการ ประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ยัง มีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการศึกษาโดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมต่อการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับ วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า บริการทางอินเทอร์เน็ตอย่างสังคมออนไลน์ (Social Network) เป็นที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ส่วนใหญ่พบในกลุ่มเด็กนักศึกษานักศึกษามากที่สุด ฉะนั้นถ้าเรานำสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับการศึกษา จะทำให้นักศึกษาและนักศึกษาสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ด้านบทบาทของสังคมออนไลน์ต่อการจัดการในชั้นเรียน ด้วยลักษณะสำคัญของสังคมออนไลน์ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ของคนในระบบเครือข่าย สังคมออนไลน์มาสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อมก่อให้เกิดผลสำคัญในหลากหลายลักษณะเช่นกัน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นห้องเรียน เนื่องจากบรรยากาศของสังคมออนไลน์เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ของคนใน เครือข่าย ด้วยเหตุนี้เมื่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนเข้าสู่การสร้างความสัมพันธ์ภายในระบบสังคมออนไลน์ก็จะนำไปสู่ การพัฒนาความสัมพันธ์ในสังคมจริง

ในทิศทางที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจริง นอกจากนี้ลักษณะการนำเสนอข้อมูล สถานภาพที่เป็นปัจจุบัน ทำให้ทั้งผู้สอนสามารถติดตาม พฤติกรรมและประสานข้อมูลได้อย่างทันท่วงที ช่วยในการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่กว้างขวาง การตั้งประเด็นแลกเปลี่ยน ข้อสงสัยต่าง ๆ ผ่านสังคมออนไลน์ได้อย่างทันท่วงที และเป็นเครื่องมือ สำหรับผู้สอนในการกระตุ้นผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกันผู้สอนสามารถนำเสนอเนื้อหาใหม่ๆ ได้อย่าง ต่อเนื่องและผู้เรียนสามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่อง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แม้ว่าในปัจจุบัน เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน แต่ก็มีข้อจำกัดหลายประการที่จำเป็นต้อง พิจารณา เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนมนุษย์ (Human connection) การกำกับตนเอง (Self-regulation) การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่น (Collaborative learning) และการกำหนดทิศทางต่อการเรียน ของนักศึกษา และนักศึกษา บางคนไม่สามารถศึกษาด้วยตนเองการเรียนรู้ในระบบอิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว จึงไม่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ได้ แนวทางในการแก้ปัญหานี้อาจทำได้โดยการจัดการเรียนแบบผสมผสาน (Blended learning) ซึ่งเป็นการรวมนวัตกรรมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน ด้วยการ มีปฏิสัมพันธ์บนการเรียนแบบออนไลน์ และการมีส่วนร่วมในการเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน (Face to Face) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการเรียนรู้ มีส่วนสนับสนุนและช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น (Thorne, 2003) สอดคล้องกับงานวิจัยของสายชล จินโจ (2550 : 133) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบผสมผสานอยู่ในระดับมาก นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความคงทนในการเรียนของนักศึกษาเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเวลาเรียนไม่ต่อเนื่องจากสถานการณ์โควิด 19
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เมื่อเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน
3. เพื่อศึกษาความ พึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขางานโมบายแอปพลิเคชันทางธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 16 คน วิชาเทคโนโลยีแสมือนจริง (AR)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชา 302042203 เทคโนโลยีแสมือนจริง ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีสัดส่วนการจัดการ เรียนรู้แบบผสมผสานแบบ ผลการประเมินแผนการจัดการ เรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
2. เว็บไซต์เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งเว็บไซต์จะ ประกอบด้วยเนื้อหาในรูปแบบสื่อประเภทต่าง ประกอบด้วย เอกสาร วีดีโอ ข้อความและภาพกราฟฟิก เว็บไซต์สำหรับการจัดกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งในการวิจัยนี้ ได้กำหนดให้ใช้สื่อบทเรียนออนไลน์ จากเว็บไซต์ของครูผู้สอน tasapong.nvc.ac.th และการใช้งาน Google Classroom
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา 302042203 เทคโนโลยีแสมือนจริง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย 2 ข้อ ผ่านการประเมินจาก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR–20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน) เท่ากับ 0.81
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้าง แบบสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกตแบบมีโครงสร้างล่วงหน้า (Structured Observation)
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสม ผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การวิเคราะห์(Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Development)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบสังเกตพฤติกรรม
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีเสมือนจริง (AR) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขางาน โมบายแอปพลิเคชัน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่างๆ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. ค่าความแปรปรวน
5. ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (C.V.)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทุกคนมีผลการเรียนระดับ 4.00 (ดีเยี่ยม) คิดเป็น 75% ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 7.46 , ค่าความแปรปรวน 22.68 และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV.) =

5.01 หมายถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งจากภาคทฤษฎี การลงมือปฏิบัติจริงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง และให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้ผู้เรียนสอนกันเอง ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆได้จากเพื่อนสู่เพื่อน และการเรียนรู้เช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจากสื่อสารกัน นั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี ดังที่สุคนธ์ สอนธพานนท์ และคณะ (2545,หน้า31- 33) วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดเจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า Learning by doing ตามแนวทฤษฎีของจอห์น ดิวอี้ โดยเน้นการให้นักศึกษามีการรวมกลุ่มเพื่อการท างานร่วมกัน หรือ การปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่าการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นเป็นการส่งเสริม ระบอบประชาธิปไตย และยังมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์ จากเพื่อนนักศึกษาที่เก่ง กว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่เกณฑ์ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน(Blended Learning) เป็นการเรียนการสอนที่อาศัยสื่อหลาย ๆ ชนิดผสมผสานกันตั้งแต่ด้านเทคโนโลยี กิจกรรมการเรียนการสอน และเหตุการณ์ที่เหมาะสมเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน การผสมผสานเป็นการน า รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์และสื่อสมัยใหม่ เข้ามาเสริมการเรียนการสอนตามรูปแบบปกติในชั้นเรียน ดังที่นวลพรรณ ไชยมา (2554, หน้า 12-13) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการผสมผสานวิธีการหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกัน ทั้งวิธีสอน สื่อและเทคโนโลยีการสอน ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบดั่งเดิม หรือการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้ากัน (Face to Face) และการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) โดย เน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพลอยไพลิน ศรีอ่ำดี (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ 2 ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า1) ผลคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหา อยู่ในระดับดีมาก 2) ผลการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด (ร้อยละ 97.70) รองลงมาคือ ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม (ร้อยละ 96.77) การเข้าร่วมกิจกรรม (ร้อยละ 96.77) การส่งงานตามเวลา (ร้อยละ 95.39) การแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 29.95) การตั้ง คำถาม (ร้อยละ 5.99) และการโพสต์ แชร์เนื้อหา (3.69) ตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด เนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้อง เริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวม มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.15, S.D.= 0.74) ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมา ก่อน จึงเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บไซต์ (Google Sites) โดยมีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่ เหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ที่ผู้วิจัยตั้งชุมชนไว้ในกูเกิลพลัส (Google Plus) อีกทั้งผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันผ่านเอกสารออนไลน์ (Google Document) ดังนั้นด้วยรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนในครั้งนี้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดือนเพ็ญ ภานุรักษ์(2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมการเรียนรู้ในรายวิชา การบริหารสารสนเทศ 1 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) เพื่อแก้ปัญหาเวลาเรียนไม่ต่อเนื่องของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

<u>ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้</u>

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบลักษณะขั้นตอนของกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและศึกษาบทเรียนได้อย่างถูกวิธี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสม ผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ สามารถแก้ไขปัญหาคาบเรียนไม่ต่อเนื่อง และเป็นการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วย กิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับ ดี

3. นักศึกษามีความพึงพอใจ ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย	นายธีระพงศ์ แก้วทอง
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.(เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) วท.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีในปัจจุบันนี้ถูกพัฒนาให้ก้าวหน้าและทันสมัยขึ้นมากเมื่อเปรียบเทียบจากอดีต ทำให้มีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในทุกๆ ประเทศทั่วโลก ซึ่งต้องมีการปรับตัวทั้งประชาชนและภาครัฐฯ ทำให้เป็นยุคสมัยที่สะดวกสบายในแทบทุกด้าน อาทิเช่น ด้านความรวดเร็วของการเดินทาง ติดต่อสื่อสาร ด้านการเงินที่ไม่ต้องใช้เงินสดอีกต่อไป สามารถสั่งซื้อของผ่านทางอินเทอร์เน็ตและรอรับสินค้ามาส่ง รวมถึงการพัฒนาอุปกรณ์สื่อสารอย่างโทรศัพท์ ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เพราะเรียกได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ทำได้แทบทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นติดต่อสื่อสาร สั่งงาน บันทึกเสียง วิดีโอ ถ่ายภาพ จนได้ชื่อว่า สมาร์ทโฟน และสิ่งที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาควบคู่มาด้วยกัน นั่นคือ สื่อด้านโซเชียลมีเดีย ที่ยกระดับอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นสื่อสำคัญในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกับบุคคลอื่น การติดต่องาน การพูดคุยทั่วไป รวมถึงการค้นหาข่าวสารสำคัญต่างๆ ก็สามารถทำได้ทั้งสิ้น และจากความสำเร็จนี้ ทำให้มีสื่อโซเชียลมีเดียถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องและหลากหลายขึ้น ทำให้ผู้ใช้งานได้รับความสะดวกสบายและความเพลิดเพลิน รวมถึงยังสนุกกับลูกเล่นต่างๆ ที่มีมากมาย เป็นผลให้จำนวนผู้ใช้สื่อโซเชียลมีเดียเพิ่มปริมาณขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา และกลายเป็นสื่อหนึ่งที่มีอิทธิพลในระดับโลกภายในเวลาไม่นาน แต่ในปัจจุบัน เมื่อการใช้งานโซเชียลมีเดียเริ่มใช้โดยขาดการควบคุม ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาติดโทรศัพท์ ปัญหาสุขภาพจากการใช้งานสื่อโซเชียลมีเดีย ปัญหาสมาธิสั้นจากการใช้โซเชียลมีเดียมากเกินไป เป็นผลให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ ตามมาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านการอยู่ร่วมกันในสังคม และด้านศีลธรรม ที่สื่อออนไลน์ไม่สามารถสอนได้ ทำให้ผู้ใช้โดยเฉพาะเยาวชนเกิดความยั้งคิดและสติ อันจะทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐาน เพื่อที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดียให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้งานโซเชียลมีเดีย

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2564 – มีนาคม พ.ศ.2565 ตามสถิติของนักเรียน นักศึกษาจำนวน 4,500 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 367 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่มีความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย จำนวน 3 ตอน คือ **ตอนที่ 1** สถานภาพทั่วไป **ตอนที่ 2** ความคิดเห็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย **ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะ ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

ขั้น 1 กำหนดสิ่งต้องประเมิน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียลมีเดียของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 4 ด้าน คือ **ด้านที่ 1** ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ **ด้านที่ 2** ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย **ด้านที่ 3** ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย และ**ด้านที่ 4** ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย

ขั้นที่ 2 ศึกษาทฤษฎีหลักการต่างๆ จากตำรา แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โซเชียบมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบแบบสอบถาม ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบมาตรวัดปริมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	แปลความหมาย
5	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม โดยการประมวลเนื้อหาสาระให้ครอบคลุมขอบข่ายที่เกี่ยวกับการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ **ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม **ตอนที่ 2** แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ **ด้านที่ 1** ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ มีข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ **ด้านที่ 2** ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ **ด้านที่ 3** ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ **ด้านที่ 4** ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ รวมจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 24 ข้อ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ **ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อคำถามที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างให้อาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ และนำมาแก้ไขจำนวน 3 ครั้ง ในคาบเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนในข้อคำถามและภาษาที่ใช้ โดยมีการปรับปรุงแบบสอบถามดังนี้

ครั้งที่ 1 แก้ไขแบบสอบถามส่วนเค้าโครงเอกสาร โดยการปรับปรุงรูปแบบเอกสารให้ถูกต้องสมบูรณ์

ครั้งที่ 2 แก้ไขแบบสอบถามส่วนองค์ประกอบแบบสอบถาม โดยการเปลี่ยนแปลงข้อมูลและเพิ่มเติมข้อคำถามให้มากยิ่งขึ้น

ครั้งที่ 3 แก้ไขแบบสอบถามส่วนคำผิด

ขั้นที่ 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 8 หลังจากการปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ปรึกษาเสนอแนะ จึงดำเนินการจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำมาใช้สอบถามความต้องการกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบบสอบถามที่สมบูรณ์ มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย เป็นแบบสอบถามมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ มีจำนวนคำถามย่อย 8 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีจำนวนคำถามย่อย 6 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีจำนวนคำถามย่อย 6 ข้อ

ด้านที่ 4 ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย มีจำนวนคำถามย่อย 4 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้โซเชียลมีเดียในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย
3. วิเคราะห์ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อการใช้โซเชียลมีเดีย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ (1) ด้านโซเชียลมีเดียที่ใช้ นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบใช้ Facebook และ Line (2) ด้านผลกระทบต่อการเรียนจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการเล่นโซเชียลมีเดียมากเกินไป ทำให้เวลาอ่านหนังสือหรือทำการบ้านลดลง (3) ด้านผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษา ส่วนใหญ่ที่ใช้โซเชียลมีเดียเป็นเวลานานจะมีอาการปวดศรีษะ ปวดนิ้ว ข้อมือ และปวดตา และ (4) ด้านผลกระทบต่อการอยู่ในสังคมจากการใช้โซเชียลมีเดีย นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ใช้โซเชียลมีเดียมักจะพูดคุยกับผู้คนรอบข้างน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีการผลิตสื่อเกี่ยวกับโซเชียลมีเดียที่น่าสนใจเพิ่มขึ้นอีก และอยากให้มีการรณรงค์การใช้โซเชียลมีเดียอย่างเหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชต่อการใช้โซเชียลมีเดีย
2. ได้แนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมการใช้โซเชียลมีเดียของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติ รายวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่

ผู้วิจัย นางวรรณรัตน์ ทองกลาง
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธบ.(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น มีการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม อีกทั้งยังบูรณาการวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับท้องถิ่น/ชุมชนที่ผู้เรียนได้อาศัยอยู่ ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่การเรียนการสอนส่วนใหญ่ก็ยังมีการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบภาคทฤษฎีทำความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียน ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการปฏิบัติงาน

การเรียนการสอนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) เนื้อหาวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์เป็นเนื้อหาที่จะต้องปฏิบัติจริงและดำเนินการเป็นขั้นตอนต่อเนื่องกัน จากการเรียนการสอนปีที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องมาจากไม่สามารถประยุกต์ความรู้ในภาคทฤษฎีมาใช้ในการลงมือปฏิบัติจริงได้ในการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ควรจัดสอนเนื้อหาควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านทักษะปฏิบัติ เนื่องจากหากนักเรียนไม่สามารถปฏิบัติทักษะในขั้นเริ่มต้นได้ นักเรียนก็จะไม่สามารถปฏิบัติทักษะขั้นที่ยากและซับซ้อนขึ้นไปได้ และไม่มีความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติคอมพิวเตอร์ รูปแบบการสอนจึงควรเป็นรูปแบบที่เน้นทักษะการปฏิบัติของนักเรียน การปฏิบัติงาน การแก้ปัญหางานที่ทำ สามารถนำงานที่ได้รับมอบหมายไปปฏิบัติให้เกิดความหลากหลาย นักวิชาการหลายท่านที่นำเสนอรูปการสอนทักษะการปฏิบัติไว้จำนวนมาก และรูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ เป็นรูปแบบที่สามารถเพิ่มทักษะปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ เป็นรูปแบบการสอนอยู่ในกลุ่มผสมผสานซึ่งนำทฤษฎีด้านพฤติกรรมนิยมและพุทธนิยมมาผสมกัน จึงทำให้เกิด 8 ทฤษฎีในการเรียนรู้และสามารถเพิ่มสมรรถภาพการเรียนรู้อีก 5 สมรรถภาพ โรเบิร์ต กาเย่ ได้เสนอระบบการสอนไว้ 9 ขั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้อย่างดี รวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน สำหรับในภาคเรียนที่ 1/2564 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 3 ห้องเรียน คือ ระดับ ปวช.1 กลุ่ม 1,2,3 ซึ่งส่วนใหญ่พอมีพื้นฐานในการใช้โปรแกรมบ้างพอสังเขป แต่จะมีนักเรียนระดับ ปวช.2 กลุ่ม 1 มีพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมค่อนข้างต่ำ จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและปฏิบัติได้ค่อนข้างช้ากว่าเพื่อน

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติ วิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการปฏิบัติและเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (20204-2006) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาทักษะการปฏิบัติวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ หลังเรียนมีทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดดยใช้รุปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 กลุ่ม รวมนักเรียนทั้งหมด 113 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด
3. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) จำนวน 1 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนดำเนินการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ทำการชี้แจงให้นักศึกษาทราบจุดประสงค์ในการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) จำนวน 30 ข้อ ตรวจให้คะแนนแล้วเก็บข้อมูลไว้
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน โดยให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้านความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตามใบงานหรือชิ้นงานที่มอบให้ในแต่ละแผนการสอน ตรวจให้คะแนนและแจ้งผลให้นักเรียนทราบ
4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) ชุดเดิม และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติโดยการให้ปฏิบัติใบงาน หลังเรียนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่
6. นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบประเมินทักษะปฏิบัติวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนมาวิเคราะห์ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการปฏิบัติวิชาองค์ประกอบศิลป์สำหรับงานคอมพิวเตอร์ (รหัส 20204-2006) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ หลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย 25.77

3. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนของโรเบิร์ต กาเย่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.30

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีระดับผลทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

การพัฒนาทักษะการพิมพ์โดยการใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายอรรถวุฒิ รักวงค์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ทล.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้มีการพัฒนาคิดค้นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินชีวิต และคอมพิวเตอร์ก็เป็นเทคโนโลยีประเภทหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา มีความทันสมัยและเหมาะกับการนำมาใช้ในส่วนงานด้านต่าง ๆ มากมาย รวมถึงในทุกวันนี้การทำหนังสือ รายงาน หรือเอกสารต่าง ๆ เรามักนิยมใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการพิมพ์งานแทนการเขียนด้วยมือ เพราะทำให้เอกสารหรืองานที่ทำอ่านง่าย สะอาด สะดวก เรียบร้อย และสวยงาม และเรื่องของการติดต่อสื่อสาร อุตสาหกรรม การโทรคมนาคม ฯลฯ และสิ่งหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กันไปก็คือ คอมพิวเตอร์ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้มนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าด้านต่าง ๆ ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์นั้นมีมากมายหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูล ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการบันเทิง และโดยเฉพาะในด้านของธุรกิจ และสิ่งหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างมากที่จะทำให้คอมพิวเตอร์ทำงานได้นั้นก็คือ อุปกรณ์สำหรับป้อนข้อมูล (Input Unit) หรือคีย์บอร์ด นั่นเอง

ทักษะในการใช้คีย์บอร์ดให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องฝึกซ้ำ ๆ บ่อย ๆ จึงสามารถที่จะพิมพ์ข้อความต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำ ทักษะในการพิมพ์นั้นถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากในการทำงาน แต่ปัจจุบันสภาพปัญหาที่พบก็คือ นักเรียนยังขาดทักษะการพิมพ์งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และถ้านักเรียนมีทักษะในการพิมพ์ที่คล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำแล้วนั้น ก็จะเป็นทักษะที่สำคัญในการประกอบอาชีพและการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นที่สูงขึ้นได้ จากปัญหาที่พบในนักเรียนรายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล พบว่านักศึกษายังขาดทักษะในการพิมพ์จากการตรวจสอบหาข้อผิดพลาดของนักเรียน พบปัญหาหลายอย่าง เช่น การวางนิ้วบนแป้นเหย้าไม่ถูกต้อง การจำแป้นอักขระไม่ได้ ไม่สามารถก้าวนิ้วพิมพ์สัมผัสได้ พิมพ์โดยการใช้วิธีจิ้มนิ้วบนตัวอักษร ต้องมองแป้นพิมพ์หาตัวอักษรทีละตัวอักษรตลอด เป็นต้น

การพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาติดการมองตัวอักษรบนแป้นพิมพ์ ขาดความมั่นใจในการก้าวนิ้ว พิมพ์สัมผัส กลัวว่าจะก้าวนิ้มพิมพ์ตัวอักษรผิด ทำให้พิมพ์งานช้าลง ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความรู้และทักษะในการพิมพ์ได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการแก้ปัญหากับนักเรียนกลุ่มนี้ โดยทำแบบฝึกพิมพ์เริ่มจากการวางนิ้วบนแป้นเหย้า การก้าวนิ้วในระยะใกล้ การพิมพ์เป็นคำและการพิมพ์เป็นประโยค ยังมีปัญหาการใช้แป้นพิมพ์ ทั้งนี้เนื่องจากมีการฝึกฝนน้อย และขาดความมั่นใจในการใช้แป้นพิมพ์ หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหานี้ จะทำให้นักเรียนขาดพื้นฐานการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ดังนั้น ในการพัฒนาทักษะในครั้งนี้ เป็นการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ผ่านการฝึกฝนการใช้แป้นพิมพ์ด้วยการใช้เกมคอมพิวเตอร์ช่วยฝึก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการใช้แป้นพิมพ์ให้พิมพ์งานได้เร็วขึ้น จำนวนคำที่เพิ่มขึ้น โดยใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 104 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน โดยการทดสอบทักษะการใช้แป้นพิมพ์ของนักเรียนทั้งห้อง และหาค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกแต่ละครั้งไว้ แล้วเลือกนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ หน่วยที่ 2 เรื่องการทำงานกับข้อความ โดยใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

2. โปรแกรม Typing Master

3. แบบสังเกตและตารางบันทึกคะแนน รายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ หน่วยที่ 2 เรื่องการทำงานกับข้อความ โดยใช้โปรแกรม Typing Master ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ใช้วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิจัยเรื่องการใช้โปรแกรม Typing Master เพื่อพัฒนาทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล โดยใช้เนื้อหารายวิชาโปรแกรมประมวลผลคำ หน่วยการเรียนรู้เรื่องการทำงานกับข้อความ จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ทดสอบก่อนใช้งานโปรแกรม Typing Master โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบปฏิบัติการฝึกทักษะการใช้คีย์บอร์ด เก็บเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรม Typing Master

3. ทดสอบหลังการใช้โปรแกรม Typing Master โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบปฏิบัติการฝึกทักษะการใช้คีย์บอร์ด โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนการใช้โปรแกรม Typing Master เพื่อเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการทดสอบการใช้โปรแกรม Typing Master และแบบประเมินทักษะการใช้แป้นพิมพ์ ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรม Typing Master โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

สรุปผลการวิจัย

จากการให้นักเรียนได้ฝึกพิมพ์ตัวอักษรแป้นเหย้าซ้ำ ๆ กันหลายครั้งในสัปดาห์แรก ทำให้นักเรียนเริ่มจำตัวอักษรแป้นเหย้าได้และวางนิ้วได้ถูกต้อง จึงให้นักเรียนฝึกพิมพ์ก้าวนิ้วในการพิมพ์ตัวอักษรอื่น ๆ นักเรียนสามารถก้าวนิ้วได้โดยที่ไม่เก็งนิ้วเหมือนก่อน พอเข้าสัปดาห์ที่สามของการสอนได้ฝึกให้พิมพ์เป็นคำ มีนักเรียนบางคนยังมองแป้นอักษรอยู่ เพราะยังไม่สามารถจำแป้นตัวอักษรได้ทั้งหมด จึงให้กลับไปทบทวนการก้าวนิ้วแป้นอักษรซ้ำใหม่อีก นักเรียนเริ่มพิมพ์ได้ดีขึ้นกว่าเดิม และให้ฝึกพิมพ์เป็นประโยค นักเรียนบางคนสับสนกับการก้าวนิ้วจึงต้องมองแป้นอักษร ทำให้พิมพ์งานช้าและมีคำที่พิมพ์ผิด จึงให้นักเรียนพิมพ์งานนั้นซ้ำกันอีก ไม่ให้มองแป้นอักษร หัดพิมพ์ก้าวนิ้วอย่างช้าและพิมพ์ให้ถูกต้อง และถ้านักเรียนได้มีการฝึกพิมพ์บ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนพิมพ์งานได้ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การได้นำปัญหาการใช้แป้นพิมพ์ การใช้ปุ่มควบคุม การพิมพ์ช้าและการพิมพ์คำผิดจำนวนมาก ของนักเรียนมาคิดวิเคราะห์ในครั้งนี้ เป็นประโยชน์กับผู้วิจัยและนักเรียนที่เกิดปัญหาเป็นอย่างมาก และผู้วิจัยพบว่าเมื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนของนักเรียนได้ตรงจุด จะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการเรียนในวิชานั้น ๆ ได้ดีขึ้น เท่ากับเป็นการส่งเสริมสนับสนุน ช่วยเหลือให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.ควรทำการศึกษาเพื่อติดตามผลในด้านการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียน เพื่อให้ทราบถึงระดับการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนในรายวิชาอื่นได้เพียงใด

2.ควรศึกษาเปรียบเทียบความก้าวหน้าในด้านการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียนในทุกภาคเรียน

3.ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน และผู้บริหารของสถานศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ช่วยในการแก้ปัญหาทักษะพื้นฐานในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

2. เป็นแนวทางสำหรับครูคนอื่น ๆ ในการจัดทำนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรม Typing Master ของสาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และสาขาวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายการพัฒนาทักษะแก้ปัญหาทักษะการใช้แป้นพิมพ์

การสร้างตารางงานและการตกแต่งเอกสารโดยใช้สื่อประกอบการฝึกในการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสกาวรัตน์ เห็นพร้อม
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.ม.(เทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะต่าง ๆ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนในห้องเรียนปกติ สื่อประสม จะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2562 สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกสาขาวิชาการโรงแรม ต้องเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหา เรื่อง

word excel powerpoint ในการจัดการเรียนการสอนไม่มีแบบฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ จึงไม่สามารถดึงความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างเอกสาร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การทำการวิจัยเพื่อการสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการพัฒนาการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ (โปรแกรม Word) เรื่องของการสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึก การวิจัยครั้งนี้ได้ทำเป็นแบบประเมินผลงาน 2 ครั้ง เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการ วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และใช้ในการเรียนตลอดการศึกษา ดังนั้นการใช้โปรแกรม Word จึงจำเป็นสำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 แต่นักเรียนบางกลุ่มมีปัญหาการสร้างตาราง โดยไม่สามารถที่จะสร้างตารางได้ตามที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้หลักการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้ผู้เรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ได้รับความรู้และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยใช้วิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นแบบปฏิบัติ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลที่เก็บ ได้แก่ คะแนนความสามารถในการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. วิธีการ คือ ใช้วิธีการทดสอบ
3. เครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และคะแนนความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ก่อนและหลังการฝึก

สรุปผลการวิจัย

คะแนนจากการทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ การสร้างตารางและตกแต่งเอกสารโดยใช้โปรแกรม Word ของกลุ่มตัวอย่าง การเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยสื่อประสม ของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรนำไปใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม จำนวน 10 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอบผ่านเกณฑ์

แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

การแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชางานติดตั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (30901-2012) ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 นักพัฒนาซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์

ผู้วิจัย นายสุขุม แป้นศรี
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.(การบริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับทุกประเทศ เพราะเป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน การที่เราจะใช้เทคนิคหรือวิธีการสอนให้แก่เด็กเหมือนเช่นเดิมที่ผ่านมา คงจะเป็นไปไม่ได้อีกแล้ว เพราะว่าในปัจจุบันสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นยุคโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีมีความทันสมัย ทำให้การศึกษาสามารถเรียนรู้กันได้ข้ามประเทศ เพียงแค่คุณอยู่ที่บ้าน จึงทำให้เกิดการลอกเลียนแบบกับวัยรุ่น เป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น และอยากลอง จึงทำให้พฤติกรรมการแสดงออกของแต่ละบุคคลมีทั้งความเหมาะสมและไม่เหมาะสม

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ทำให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และยังทำให้เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การที่บุคคลมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ช่วยทำให้มีบุคลิกที่ดีขึ้น สามารถปรับตัว มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีผลการเรียนที่ดีขึ้น และมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมยังเป็นพื้นฐานทำให้สามารถปรับตนเองให้อยู่ในสังคม เป็นคนดี คนเก่ง ได้อย่างมีความสุข

จากสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาการสร้างทีมงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชางานติดตั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของกระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชางานติดตั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ก่อนการใช้กระบวนการกลุ่มและหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชานักพัฒนาซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ ที่เรียนรายวิชางานติดตั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการกลุ่ม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมนักศึกษาขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาการสร้างทีมงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100 และมีผลการเรียน (GPA) 2.01-3.00 ร้อยละ 88.0
2. การศึกษาพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

2.1 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) โดยภาพรวม นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือ ถ้าเพื่อนของคุณแต่งกายด้วยชุดใหม่ ซึ่งคุณเห็นว่าสวย คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งกายสวย รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไรเพื่อคุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าคุณซาบซึ้งเพียงใด

2.2 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) โดยภาพรวม นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกระทำ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ คุณสามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ขวยเขิน รองลงมาคือ การได้ทำงานกับเพื่อน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำกับเพื่อนมีการพัฒนาขึ้น

2.3 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) โดยภาพรวม นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ การได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน รองลงมาคือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้คุณรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ควรให้นักศึกษาผลัดกันเป็นผู้นำ เพื่อให้นักศึกษาได้ดึงศักยภาพของตนออกมา

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน

ผู้วิจัย นายอุทิศ ลีละวัฒน์
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ปทส. (ไฟฟ้าสื่อสาร)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในปัจจุบันจะแบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนเก็บก่อนสอบปลายภาค คิดเป็น 80 เปอร์เซ็นต์ของคะแนนทั้งหมด โดยใน 80 เปอร์เซ็นต์ผู้วิจัยได้เก็บคะแนนโดยการสอบเป็นรายจุดประสงค์และการส่งงาน ดังนั้น การทำใบงานและการบ้านส่งครูจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนของใบงานและการบ้านแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากใบงานจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีความมากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูแจกให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้น

ในช่วงแรกของการสอน ครูได้ใช้ใบงานและใบความรู้แจกให้กับนักเรียนทุกคนประกอบการสอน โดยนักเรียนเก็บเป็นของตนเอง แต่ใบงานบางเรื่องต้องนำมาเรียนต่อในคาบต่อไป ถ้านักเรียนไม่ได้นำมา เมื่อครูถามถึงสาเหตุ นักเรียนตอบว่าอยู่บ้าน ลืมเอามา หรือทำหายไปแล้ว ครูจึงให้นำมาในชั่วโมงถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีนักเรียนเพียงไม่กี่คนที่นำใบงานมาให้ครู เมื่อทำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านไปช่วงหนึ่ง ครูสังเกตได้ว่านักเรียนที่ไม่ทำงานส่งนั้นมีค่อนข้างมาก อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกครูให้นักเรียนทำงานทุกครั้งและให้ทำการบ้านเก็บเป็นคะแนนเก็บทุกครั้ง นักเรียนที่ขาดเรียนก็มักจะตามเพื่อนไม่ทัน แล้วก็นำไปสู่การไม่ส่งการบ้านในที่สุด ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับแก้ปัญหาพฤติกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

จัดแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องความรับผิดชอบในการส่งงานนักเรียน เพื่อนำผลจากการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อนำไปแก้ไขปัญหาเรื่องการขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนจำนวน 50 คน โดยการสุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน คือ ประชากร จำนวน 50 คน
2. การวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน โดยการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน คือ ลำดับที่ 1 ลืมทำ คิดเป็นร้อยละ 38.25 ลำดับที่ 2 สมุดหาย/หนังสือหาย คิดเป็นร้อยละ 38.00 ลำดับที่ 3 ครูอธิบายเร็วจนเกินไป คิดเป็นร้อยละ 35.50 ลำดับที่ 4 การบ้านมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 34.00 และลำดับที่ 5 แบบฝึกหัดยาก ทำไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 34.00

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนเพื่อเป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนเท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ปัญหาเรื่องการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานตามกำหนดของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการขาดความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

ผลสัมฤทธิ์แสดงความเข้าใจในการเรียนเรื่องการเชื่อมโยงเว็บเพจ วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ โดยการใช้สื่อการเรียนการสอน E-Book ประกอบการเรียนการสอน

ผู้วิจัย นายทวีศักดิ์ หนูทิม
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา วท.บ.(วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชาคอมพิวเตอร์วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์เป็นรายวิชาที่นักศึกษาทุกคนควรเรียนคือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ จุดประสงค์ของรายวิชานี้เพื่อต้องการให้นักศึกษามี

ความรู้ความเข้าใจการออกแบบเว็บไซต์ บทบาทและความสำคัญของคอมพิวเตอร์ต่อระบบสารสนเทศ และสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการประยุกต์ใช้งานของนักศึกษาได้

ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการผลิตสื่อการสอนในวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเชื่อมโยงเว็บเพจ ในรูปแบบของ E-book ซึ่งพัฒนาจากโปรแกรม FlipAlbum 5 Pro และอาศัยคอมพิวเตอร์ที่สามารถเอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อ E-book นี้ ซึ่งเป็นวิธีการที่สอดคล้องกับแนวคิดใหม่ทางการศึกษาที่ต้องการให้การเรียนการสอนยึดเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered) จากที่เมื่อก่อนยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาแต่ละคนได้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปตามความสามารถ และอยู่บนหลักพื้นฐานที่ว่า นักศึกษาแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ไม่สามารถเรียนรู้ได้เท่ากันในเวลาเดียวกัน แต่ก็สามารถเรียนรู้ได้ถ้าเขามีเวลาในการเรียนรู้เพียงพอ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของ E-book วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ระดับชั้น ปวส.1
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน E-book โดยใช้เกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้และหลังการใช้สื่อการเรียนการสอน E-book วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเชื่อมโยงเว็บเพจ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนการสอน E-book สูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนการสอน E-book

ประชากร

นักศึกษาระดับ ปวส.1 ที่เรียนรายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ ความตรง ความเป็นปรนัย ความเชื่อมั่น อำนาจจำแนก และความยากง่าย ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ค่าสัมประสิทธิ์ในการกระจาย (C.V.)
4. ค่า t-test Dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์เรื่องการเชื่อมโยงเว็บเพจโดยการใช้สื่อการเรียนการสอน E-book ของนักเรียนระดับ ปวส.1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.24 ในขณะที่การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.65 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงขึ้น

จากค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังเรียน ได้คำนวณค่าของประสิทธิภาพของการสอนของครูด้วยค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) พบว่า ค่า C.V. = 12.07% ซึ่งถือว่ามีคุณภาพการสอนในระดับปานกลาง

จึงกล่าวได้ว่า การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนการสอน E-book มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ปวส.1 รายวิชาการออกแบบและพัฒนาเว็บไซต์ เรื่องการเชื่อมโยงเว็บเพจ ให้สูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน E-book ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ให้สูงขึ้นได้
2. สามารถใช้สื่อการเรียนการสอน E-book สอนซ่อมเสริมแทนผู้สอนหรือใช้ในเวลาที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้ โดยผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. ผู้สอนได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น
4. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนที่สอนวิชาคอมพิวเตอร์ โดยสามารถนำสื่อการเรียนการสอน E-book ไปใช้สอนในโรงเรียนอื่น ๆ ได้
5. ความรู้ที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอน หรือผู้สนใจที่จะทำการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน E-book ต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องระบบคำนวณ ในรายวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ผู้วิจัย นางสาวจุฑารัตน์ บรรณาลังก์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ธุรกิจศึกษา-คอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ TAI (Team Assisted Individualization) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อนและการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) เข้าด้วยกัน โดยให้นักเรียนทำการศึกษาและเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยกันดำเนินการเรียนและมีการตรวจสอบร่วมกัน มีการร่วมมือช่วยเหลือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายของการเรียน (Slavin, 1990, p.83)

จากการศึกษางานวิจัยด้านการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลาย ๆ ด้าน พบว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการสอนของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติ และปัญหาอื่น ๆ

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้มีการศึกษาการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบ TAI (Team Assisted Individualization) เพื่อพัฒนาการเรียนเรื่องระบบคำนวณ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีการเรียนสูงขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบคำนวณ วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบคำนวณ โดยในแต่ละเนื้อหาของบทเรียนแต่ละแผนจะมีการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบคำนวณ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในเรื่อง ระบบคำนวณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ค่าสถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) การวิเคราะห์ระดับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์การกระจายของคะแนน
3. ค่าร้อยละ (P) ใช้ในการวิเคราะห์หาเปอร์เซ็นของกลุ่ม
4. ค่า IOC การหาค่าความเที่ยงตรงขอบแบบทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบคำนวณ มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ =3.03) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.706) และคิดเป็นร้อยละ 30.32 หลังการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มช่วยรายบุคคล (TAI) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ระบบคำนวณ สูงกว่าก่อนการทดสอบได้มีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ =8.45) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.624) และคิดเป็นร้อยละ 84.51

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลทางการศึกษาและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะนำไปพัฒนาการเรียน
3. ผู้เรียนสามารถได้รับความรู้และฝึกการเรียนรู้แก่สังคม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยจัดการเรียนการสอนแบบ Game-Based Learning (GBL) ผ่านเกม CodeCombat

ผู้วิจัย นายวิศวชิต หนุมาศ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

Games-Based Learning (GBL) คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นสื่อ ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้โดยผสมผสานความสนุกสนานจากการเล่นเกมไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยมีจุดเริ่มต้นเมื่อประมาณ ปี คศ.2002 ซึ่งนักวิจัยด้านการศึกษาหลายท่าน ไม่ว่าจะเป็น Randal W. Kindley Jennifer Jenson และ Maja Pivec ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนใหม่ โดยนำเอาความบันเทิงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการออกแบบการเรียนรู้เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น (นรรัชต์ ฝันเชียร, 2563) อีกทั้งยังช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว เพราะเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เข้ากับธรรมชาติการเรียนรู้ของมนุษย์มากที่สุด เพราะมนุษย์นั้นชื่นชอบการเล่นเกมและมองทุกอย่างเป็นเกมเสมอ ดังที่ Johan Huizinga นักวัฒนธรรมและนักประวัติศาสตร์ชาวดัตช์ ได้อธิบายไว้ว่า มนุษย์เราเป็นสิ่งมีชีวิตที่ชอบเล่นมาตั้งแต่อดีต ดังนั้น การเล่นเกมจึงเป็นสิ่งที่เก่าแก่และเป็นส่วนหนึ่งที่นำมาสู่การเป็นอารยธรรมของมนุษย์ (นรรัชต์ ฝันเชียร, 2563) Games-Based Learning (GBL) สามารถทำให้ผู้เรียนสนใจช่วยเหลือในเรื่องของการสื่อสารระหว่างกันของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ และความคิดสร้างสรรค์ได้ คือ สามารถสร้างให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและสนุกสนานไปพร้อม ๆ กับการได้รับความรู้ต่าง ๆ ซึ่งด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกมในรูปแบบของดิจิทัลไม่ว่าจะเป็นวีดีโอเกม เกมออนไลน์ หรือเกมที่สร้างมาสำหรับสมาร์ทโฟน ได้รับความนิยมมากขึ้น สามารถเข้าถึงผู้เรียนในยุคปัจจุบันที่มีการเข้าถึงอุปกรณ์การสื่อสารและมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีได้ง่าย (นรรัชต์ ฝันเชียร, 2563)

CodeCombat เป็นวิดีโอเกมเพื่อการศึกษาสำหรับการเรียนรู้แนวคิดและภาษาในการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ก่อนตั้งขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 โดย George Saines, Scott Erickson, Matt Lott และ Nick Winter เกมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนอายุ 9-16 ปี หรือผู้ที่สนใจทุกเพศทุกวัย นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ผ่านรูปแบบของการเล่นเกมที่มีความท้าทาย ความน่าสนใจ เช่น JavaScript, Python, HTML เป็นต้น อีกทั้งยังได้เรียนรู้พื้นฐานของ

วิทยาการคอมพิวเตอร์ โดย CodeCombat มีบทเรียนรวมทั้งสิ้น 11 หน่วย และที่สำคัญบทเรียนของ CodeCombat ยังได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการวิทยาลัยในฐานะผู้ให้บริการหลักสูตรและการพัฒนาวิชาชีพ (AP Computer Science Principles หรือ AP CSP)

ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 นี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ การเรียนการสอนส่วนใหญ่จึงเป็นการเรียนแบบเชิงรับ (Passive Learning) คือ ครูจะสอนโดยใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ไม่สร้างความน่าสนใจให้แก่ผู้เรียน ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีเท่าที่ควร ผู้วิจัยได้สนใจพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยการนำวิดีโอเกม CodeCombat เข้ามาใช้ในการเรียนการสอนวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม (30901-2001) หน่วยที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของโครงสร้างข้อมูล เรื่อง โครงสร้างข้อมูลแบบลิสต์ (List) สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม หน่วยที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของโครงสร้างข้อมูล เรื่อง โครงสร้างข้อมูลแบบลิสต์ (List) สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงจากนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเรียนการสอนแบบ Games-Based Learning (GBL) ผ่านเกม CodeCombat

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม เรื่อง สตริง (String) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอนวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม หน่วยที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของโครงสร้างข้อมูล เรื่อง โครงสร้างข้อมูลแบบลิสต์ (List) จำนวน 3 แผน ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 9 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบก่อนเรียน
3. แบบทดสอบหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้เรียนผ่านสื่อแบบ Games-Based Learning (GBL) มีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (ก่อนใช้งาน CodeCombat)
2. ใช้แพลตฟอร์ม CodeCombat เพื่อแก้โจทย์ปัญหาและผ่านด่านให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (หลังใช้งาน CodeCombat)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยมีลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าร้อยละ (P)
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการวิเคราะห์การกระจายของคะแนน

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการในเรื่อง การเรียงลำดับ การหา และการเลือกข้อมูลในลิสต์ มากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่อง โครงสร้างทั่วไปของลิสต์ และเรื่อง ฟังก์ชันและเมธอดของลิสต์ ตามลำดับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม เรื่อง หน่วยที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของโครงสร้างข้อมูล เรื่อง โครงสร้างข้อมูลแบบลิสต์ (List)
2. ผู้สอนได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ CodeCombat มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียน
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถนำนวัตกรรมมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในอนาคต

การแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาหน่วยประมวลผลและอุปกรณ์ต่อพ่วงในระบบสมองกลฝังตัวและโอที (30901-2015) ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 นักพัฒนาระบบสมองกลฝังตัวและไอโอที

ผู้วิจัย นายเอกชัย คุ้มภัยรันต์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.(วิทยาการคอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับทุกประเทศ เพราะเป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน การที่เราจะใช้เทคนิคหรือวิธีการสอนให้แก่เด็กเหมือนเช่นเดิมที่ผ่านมา คงจะเป็นไปไม่ได้อีกแล้ว เพราะว่าในปัจจุบันสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นยุคโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีมีความทันสมัย ทำให้การศึกษาสามารถเรียนรู้กันได้ข้ามประเทศ เพียงแค่คุณอยู่ที่บ้าน จึงทำให้เกิดการลอกเลียนแบบกับวัยรุ่น เป็นวัยที่

อยากรู้ อยากเห็น และอยากลอง จึงทำให้พฤติกรรมการแสดงออกของแต่ละบุคคลมีทั้งความเหมาะสมและไม่เหมาะสม

พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ทำให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และยังทำให้เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเอง

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การที่บุคคลมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ช่วยทำให้มีบุคลิกที่ดีขึ้น สามารถปรับตัว มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก มีผลการเรียนที่ดีขึ้น และมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมยังเป็นพื้นฐานทำให้สามารถปรับตนเองให้อยู่ในสังคม เป็นคนดี คนเก่ง ได้อย่างมีความสุข

จากสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชาการสร้างทีมงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่มในการแก้ปัญหานักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน วิชาหน่วยประมวลผลและอุปกรณ์ต่อพ่วงในระบบสมองกลฝังตัวและไอโอที
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของกระบวนการกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน วิชาหน่วยประมวลผลและอุปกรณ์ต่อพ่วงในระบบสมองกลฝังตัวและไอโอที ก่อนการใช้กระบวนการกลุ่มและหลังการใช้กระบวนการกลุ่ม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชานักพัฒนาซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหน่วยประมวลผลและอุปกรณ์ต่อพ่วงในระบบสมองกลฝังตัวและไอโอที ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมนักศึกษาขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน วิชาหน่วยประมวลผลและอุปกรณ์ต่อพ่วงในระบบสมองกลฝังตัวและไอโอที โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเพศชาย ร้อยละ 100 และมีผลการเรียน (GPA) 2.01-3.00 ร้อยละ 88.0

2. การศึกษาพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

2.1 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) โดยภาพรวม นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือ ถ้าเพื่อนของคุณแต่งกายด้วยชุดใหม่ ซึ่งคุณเห็นว่าสวย คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งกายสวย รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไรเพื่อคุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าคุณซาบซึ้งเพียงใด

2.2 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) โดยภาพรวม นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกระทำ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ คุณสามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ขวยเขิน รองลงมาคือ การได้ทำงานกับเพื่อน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำกับเพื่อนมีการพัฒนาขึ้น

2.3 พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ การได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน รองลงมาคือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้คุณรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ควรให้นักศึกษาผลัดกันเป็นผู้นำ เพื่อให้นักศึกษาได้ดึงศักยภาพของตนออกมา

การใช้สมุดสะสมคะแนนเพื่อสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้วิจัย นางสาวกมลวรรณ อนันต์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ได้ส่งผลกระทบต่อประชากรโลกเป็นวงกว้าง โดยมีจำนวนผู้ป่วยติดเชื้อและผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากในระยะเวลาอันรวดเร็ว องค์การอนามัยโลกจึงได้ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคระบาดใหญ่ (Pandemic) ในวันที่ 11 มีนาคม 2563 อีกทั้งการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ยังทำให้พฤติกรรมมนุษย์ พฤติกรรมการบริโภคและการบริการเกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลาย ๆ ด้าน ส่งผลให้ในหลายภาคส่วนเกิดผลกระทบ เช่น เศรษฐกิจสังคม การท่องเที่ยว เทคโนโลยี

และการศึกษา นอกจากนี้ยังส่งผลให้สถานศึกษาไม่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามปกติ

สภาพปัญหาที่เกิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยจึงนำการใช้การเสริมแรงเชิงบวกให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีมีประสิทธิภาพ จะต้องคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้ ซึ่งก็คือช่วงเวลาหลังจากครูได้ทำการสังเกต และมีข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักเรียนที่เพียงพอ เข้าใจสาเหตุ และแนวโน้มของนักเรียนแต่ละคนในการเลือกแสดงพฤติกรรม หลังจากนั้นจึงเริ่มตั้งคำถามชวนคิด และขอความคิดเห็นจากนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่ดีที่เหมาะสมในมุมมองของพวกเขา สามารถต่อยอดนำไปสู่การพูดคุยเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมที่ดีที่เหมาะสมในมุมมองของพวกเขา รวมทั้งข้อดีข้อเสียของการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และนำเสนอแนวทางในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้ดีเป็นที่ยอมรับยิ่งขึ้น

ดังนั้น การทำการใช้สมุดสะสมคะแนนเพื่อสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามที่ต้องการ โดยผู้วิจัยได้ทำการสร้างเงื่อนไขในการมอบคะแนนในสมุดสะสมคะแนน คือ การเสริมแรงทางบวก (รางวัล คะแนน คำชม) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติที่เหมาะสม และการเสริมแรงทางลบ (การลงโทษ) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมที่เหมาะสมนี้ จะส่งเสริมความรับผิดชอบ ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาการส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยครั้งนี้

1. แบบฟอร์มสัญญาเงื่อนไข
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. ชุดทดสอบความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียน
4. แบบบันทึกการสังเกตการทำงานในแต่ละคาบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินแผนการทดลองตามแบบกลุ่มเดี่ยววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest Posttest Design) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. สอนโดยวิธีการสอนแบบเดิม โดยการใช้เกมหรือเพลงเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และให้ทดสอบโดยการทำงานส่งภายในคาบ จำนวน 10 ครั้ง
2. แนะนำทำความเข้าใจร่วมกับผู้เรียน โดยการสร้างสัญญาเงื่อนไขและการเสริมแรงร่วมกับนักเรียนก่อนเก็บข้อมูลและลงมือปฏิบัติ
3. ดำเนินการทดลองสอนโดยการสร้างสัญญาเงื่อนไขและการเสริมแรงและทดสอบโดยการทำงานส่งภายในคาบ จำนวน 10 ครั้ง
4. เปรียบเทียบการส่งงานก่อนทดลองและหลังทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลคะแนนจากแบบบันทึกการสังเกตการทำงานแต่ละคาบของวิชาการสร้างเว็บเบื้องต้น โดยนำคะแนนที่ได้จากการบันทึกการสังเกตการทำงานในแต่ละคาบมาวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มเดี่ยว เก็บคะแนนก่อนและหลังใช้ชุดฝึกสำหรับการส่งงานในคาบ และเปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนก่อนและหลังใช้ชุดฝึกสำหรับการส่งงานภายในคาบ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยการใช้สมุดสะสมคะแนนเพื่อสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการส่งงาน ของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า

1. การนำค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงานก่อนและหลังเรียนด้วยการใช้การเสริมแรงและการสร้างสัญญาเงื่อนไข พร้อมกับเปรียบเทียบความก้าวหน้าในรูปกราฟ เพื่อใช้ในการแปลความหมาย พบว่า ก่อนการใช้การเสริมแสร้างและสร้างเงื่อนไขอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 44.55 คิดเป็นร้อยละ 90.00
2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงาน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการใช้การเสริมแรงและการสร้างสัญญาเงื่อนไข พบว่า ผ่านเกณฑ์คะแนนความรับผิดชอบในการส่งงาน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการติดตามผลหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองไปแล้วเป็นระยะเพื่อศึกษาความคงทนของความรับผิดชอบในตัวผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ร้อยละ 70 ของจำนวนนักเรียน ส่งงานตรงเวลา
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบในตนเองและมีความกระตือรือร้นและสนใจต่อการเรียน

แผนกวิชาการตลาด

ผลการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางเบญจง วรรณมาศ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
	บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีผลผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการเมืองที่เรียกว่า ปฏิรูปการเมืองการปกครอง ซึ่งมีผลมาถึงแนวคิดใน การปฏิรูปการศึกษาด้วย ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกลไกลสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคลเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศให้อยู่รอดและทุกคนมีความสุขสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา การแสดงออกเป็นตัวกำหนดการปฏิบัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 ซึ่งระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะถือว่าเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน (สมภพ สุวรรณรัฐ,มปป. : 1)

โดยสภาพปัญหาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online Learning) จะเป็นการเรียนผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยอยู่ในรูปแบบของคอมพิวเตอร์ เป็นการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่บวกเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สร้างการศึกษาที่มีปฏิสัมพันธ์คุณภาพสูง โดยไม่จำเป็นต้องเดินทาง เกิดความสะดวกและเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ทุกสถานที่ ทุกเวลา เป็นการสร้างการศึกษาตลอดชีวิตให้กับประชากร

จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชากลยุทธ์การตลาด เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาด และเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดกับเกณฑ์ 70%

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 496 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด จำนวน 16 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอน เรื่อง กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด

นำเข้าสู่บทเรียน

นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนความรู้เรื่องกลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย และมีการตั้งคำถามกับผู้เรียน

ขั้นสอน

ผู้สอนอธิบาย ร่วมกันซักถามและอภิปราย เรื่องกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด ผ่าน google meet เมื่อร่วมกันอภิปรายและทำความเข้าใจเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่าๆ กันหรือใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้เรียนด้วย โดยแต่ละกลุ่มจะต้องประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน ผู้สอนอธิบายกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ และให้ผู้เรียนดำเนินการตามกิจกรรม ผู้สอนสังเกตการทำงานกลุ่ม คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหา หรือไม่เข้าใจ

ขั้นสรุป

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอกิจกรรมทางการตลาด โดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมนำเสนอผลงาน เมื่อนำเสนอเสร็จ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ซักถามข้อสงสัย และผู้สอนวิทยากรสรุปเนื้อหา

2. แบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่องกลยุทธ์ช่องทางการจัดจำหน่าย
3. แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่อง กลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์
2. ดำเนินการใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยมีขั้นตอนตามแผนการสอน
3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าความแตกต่างของข้อมูล
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียน วิชากลยุทธ์การตลาด ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 16 คน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายได้ ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด กลุ่ม 1 จำนวน 16 คน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 19.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.780 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 28.39 ค่าเบี่ยงเบนมารฐาน เท่ากับ 2.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา กลยุทธ์การตลาด เรื่องกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด หลังเรียนโดยการใช้ผลการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดหลังเรียน โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด มีคะแนนเฉลี่ยวิชากลยุทธ์การตลาด เรื่องกลยุทธ์การส่งเสริมการตลาด หลังเรียนเท่ากับ 38.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการชั้นเรียนอาจจะส่งผลต่อความสนใจมากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันเสนอความคิดเห็น อาจจะทำให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

2. ในบางกรณีอาจส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการต่อยอดของความรู้ด้วยการสืบค้นข้อมูลต่อเนื่อง เป็นต้นว่าการสืบค้นข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการการเจริญเติบโตของสินค้าเทคโนโลยีต่าง ๆ หรือสินค้าแบรนด์ดังทั่วโลกที่มีมูลค่าสูงสุด ศึกษาแล้วนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน อันเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านและการสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากลยุทธ์การตลาดสูงขึ้น

2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากขึ้น

3. เพื่อให้ผู้ที่สนใจสอนวิชาเดียวกันได้ศึกษาและนำไปใช้สอนได้

4. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางจารุวรรณ ไทรทอง
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การตลาด)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทนขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก

ในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด จากการเป็นคุณครูที่ปรึกษานักศึกษา ปวส.2 การตลาด 2 มีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและนอกห้องเรียน พบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้เสริมแรง และทฤษฎีแรงจูงใจ มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการตลาด ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ลงทะเบียนวิชาเทคนิคการนำเสนอ จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ลงทะเบียนวิชาเทคนิคการนำเสนอ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบแบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ

2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการตลาด 1 ปีการศึกษา 25564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ที่ทดลองวิจัย

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

2. จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการตลาดดิจิทัล ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางเบญจวรรณ พนมรักษ์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีแบบผสมผสาน ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบการเรียนผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Learning) หรือที่เรียกว่า

E-learning ขึ้นมาใหม่ โดยให้มีการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยวิธีการที่หลากหลายร่วมกับสื่อหลาย ๆ ชนิด ซึ่งมีชื่อเรียกว่า Blended Learning โดยการเรียนแบบผสมผสานนี้เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนผสมผสานกับการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนผู้สอนไม่เผชิญหน้ากันหรือการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลาย นอกจากนี้ การใช้การสอนแบบออนไลน์แบบนัดหมายเวลาผ่านแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้เป็นระยะๆ โดยเป็นช่องทางหนึ่งในการให้นักศึกษาได้มีโอกาสให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการพัฒนาได้มากยิ่งขึ้น เป็นการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเอื้อต่อการเรียนรู้มากขึ้น

จากความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาการตลาดดิจิทัล ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” ทั้งนี้ สารสนเทศที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการตลาดดิจิทัล หรือรายวิชาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการตลาดดิจิทัล เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภคแบบผสมผสาน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนแบบปกติกับการเรียนแบบผสมผสาน วิชาการตลาดดิจิทัล เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการตลาด ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน วิชาการตลาดดิจิทัล เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 87 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้ลงทะเบียนเรียนวิชาการตลาดดิจิทัล เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนจัดการเรียนรู้แบบปกติ เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค
2. แผนจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค
3. บทเรียนมัลติมีเดีย เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัย
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบปกติและแบบผสมผสาน เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นก่อนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อจัดทำแผนจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา การจัดเตรียมสื่อมัลติมีเดีย ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการ ช่องทางการสื่อสารผ่านเครื่องมือ การสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต อธิบายให้นักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ ความสำคัญและประโยชน์ในการทดลองครั้งนี้ และขอความร่วมมือจากนักศึกษาให้ผลการทดลองออกมาเที่ยงตรง
2. ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการด้วยตนเองตามแผนจัดการเรียนรู้ที่ได้สร้างไว้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อน
3. ขั้นหลังการทดลอง เป็นขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนแบบผสมผสาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการตลาดดิจิทัล เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด ที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติและการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้สูตรคำนวณ t-test for Independent Sample
2. ผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนแบบผสมผสาน เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค วิชาการตลาดดิจิทัล ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนแบบปกติและการสอนแบบผสมผสานแตกต่างกัน โดยนักศึกษากลุ่มที่เรียนแบบผสมผสาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.57 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.84 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนการสอนแบบผสมผสาน วิชาการตลาดดิจิทัล เรื่อง พฤติกรรมผู้บริโภค พบว่า ค่าเฉลี่ย 4.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. อธิบายชี้แจงอย่างละเอียดสำหรับการใช้บทเรียน E-Learning ก่อนนักศึกษาจะศึกษาเนื้อหาในบทเรียนและก่อนดำเนินการทดลองจริง
2. ควรสอบถามความพร้อมของนักศึกษาเกี่ยวกับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่บ้านของผู้เรียนก่อนเริ่มต้นบทเรียนในรูปแบบออนไลน์
3. นักศึกษาทุกคนจะต้องมีอีเมลและช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ ผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์ค

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้กับนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่างกันคือ เก่ง ปานกลาง อ่อน ที่ส่งผลต่อการเรียนแบบผสมผสาน
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนแบบผสมผสานและเรียนแบบปกติ
3. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบผสมผสานกับวิชาอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการตลาดดิจิทัล ระหว่างก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานในเกณฑ์ดี
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการตลาดดิจิทัล ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานและการจัดการเรียนรู้แบบดั้งเดิมในเกณฑ์ดี
3. เกิดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
4. เกิดการสร้างบรรยากาศในการเรียนจะมีความเป็นกันเองมากขึ้น และผู้เรียนจะรู้สึกปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันที่ดี

การสร้างวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงานที่มอบหมาย ด้วยรูปแบบออนไลน์ ในรายวิชาเทคนิคการนำเสนอ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายคมกริช พลเดช
ตำแหน่ง	พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา	บธ.บ (การตลาด)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นหลังจากครูผู้สอนได้ทำการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ พบว่า นักเรียนขาดเรียนบ่อย ทำให้มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนขาดความรับผิดชอบในการส่งงาน และปัญหาในการเรียนการสอนออนไลน์นั้นมีข้อจำกัดเรื่องความพร้อมส่วนบุคคลมากมาย โดยเฉพาะในโรงเรียนที่อยู่ต่างจังหวัดที่คุณครูก็ยังไม่มีความคุ้นชินกับโปรแกรมต่าง ๆ นักเรียนก็ไม่มีอุปกรณ์ รวมถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่ดีนัก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องวางแผนอย่างจริงจังว่าจะสนับสนุนคุณครูนับแสนคนอย่างไร ต้องประเมินความพร้อมอย่างรอบด้าน เป้าหมายที่แท้จริงของการศึกษาก็คือการพัฒนาผู้เรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การถกเถียง การมีปฏิสัมพันธ์กัน ถึงแม้ว่าการเรียนออนไลน์จะมีข้อจำกัดและอุปสรรคบ้าง “วิกฤติในครั้งนี้ทำให้สถาบันการศึกษา ทั้งผู้เรียนผู้สอนได้ปรับตัวให้ชินกับการเรียนออนไลน์ หลายวิชาเริ่มเห็นทิศทางความเป็นไปได้ในการเรียนออนไลน์ ซึ่งวิธีการเรียนการสอนจากสิ่งที่เคยทำมา “สื่ออะไรที่เป็นออฟไลน์ เช่น สื่อพาวเวอร์พอยต์ ต้องมีหน้าที่ทำให้มันเป็นออนไลน์ให้ได้ อย่างเยื้องต้น มีการต่อยอดจากเดิม จากที่ทำเว็บไซต์ไม่เป็นเลยก็ต้องมีการพัฒนาตัวเอง ขวนขวายหาความรู้ว่าการทำเว็บไซต์เว็บหนึ่งจะทำได้อย่างไรบ้าง ก็ต่อยอดมาใช้ Google Site เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่ให้นักเรียนได้เข้าไปเรียนรู้ แล้วทำ Google Classroom มีการเชิญนักเรียนเข้ามาภายในห้อง แล้วก็เอาสื่อใส่ให้นักเรียนเข้าไปเรียนรู้ภายในนั้น รวมไปถึงการทดสอบออนไลน์ และการมอบหมายงานสั่งผ่าน Classroom เป็นต้น

โดยในการเรียนวิชาการจัดการเรียนการสอนนั้น บางส่วนในเนื้อหาต้องเรียนทฤษฎีซึ่งในช่วงของการเรียนออนไลน์ ผู้สอนได้สังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนมีพฤติกรรมการเข้าเรียนออนไลน์น้อยมาก ขาดบ่อย ทำให้ขาดการส่งงาน พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนออนไลน์ไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาใช้แก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้เสริมแรง และทฤษฎีแรงจูงใจมาใช้กับนักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลการเรียนดีขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดจะทำวิจัยในชั้นเรียนหัวข้อ การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบออนไลน์และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ในรายวิชาเทคนิคการนำเสนอ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงานที่มอบหมาย ด้วยรูปแบบออนไลน์ รายวิชาเทคนิคการนำเสนอ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาเทคนิคการนำเสนอ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเทคนิคการนำเสนอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มีพฤติกรรมขาดเรียนบ่อยและไม่ส่งงาน จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน โดยใช้แบบสังเกตผู้เรียน
2. แบบประเมินความพึงพอใจ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจในรูปแบบออนไลน์ โดยใช้โปรแกรมกูเกิลฟอร์ม (Google Form)

2. เก็บข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยทำการกระจายแบบสอบถามออนไลน์ไปยังกลุ่มสังคมออนไลน์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ กลุ่มไลน์ (Line Group) ช่วงระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

3. ผู้วิจัยได้นำผลของการทำแบบสอบถามออนไลน์ที่ได้มาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของคำตอบ ได้ชุดข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ครบถ้วน จำนวน 4 ชุด ที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test ดังนี้

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนการส่งชิ้นงาน (สำหรับครูผู้สอน) วิเคราะห์ด้วยสถิติ

พฤติกรรมการเรียนออนไลน์และพฤติกรรมการส่งชิ้นงาน ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา สถิติ ความถี่

2. แบบประเมินความพึงพอใจ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ (สำหรับผู้เรียน) วิเคราะห์ด้วยสถิติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ความถี่ร้อยละ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจการเรียนการสอนออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน (สำหรับครูผู้สอน) จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนและการส่งชิ้นงานออนไลน์ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการสนทนาโต้ตอบและมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงานมากขึ้นกับครูผู้สอนหลังการเรียนแบบออนไลน์ด้วยกิจกรรมการเรียน แบบเกมส์ สอดแทรกการสอนมากกว่าการเรียนแบบออนไลน์ปกติ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. แบบประเมินความพึงพอใจ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การเรียนออนไลน์ นักศึกษาเคยเรียนออนไลน์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ คือ มือถือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 25 สถานที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ส่วนใหญ่เรียนออนไลน์ที่บ้าน ร้อยละ 75 และที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 25 รูปแบบการเรียนที่ชอบ นักเรียนชอบการเรียนแบบกิจกรรมเกมส์ คิดเป็นร้อยละ 50 เท่ากับการเรียนแบบผสมผสาน และโดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. การทำวิจัยควรจะมีการเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น

2. ควรนำรูปแบบและกระบวนการศึกษาครั้งนี้เป็นแนวทางในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบวิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบในการส่งชิ้นงานที่มอบหมาย ด้วยรูปแบบออนไลน์ รายวิชาเทคนิคการนำเสนอ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ทำให้ทราบความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบออนไลน์ในรายวิชาเทคนิคการนำเสนอ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนในรายวิชาเทคนิคการนำเสนอ

การศึกษาพฤติกรรมการใช้เฟสบุ๊ค Facebook Page เพื่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการประกันภัย ของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววลัยภรณ์ ดูเพชร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การตลาด)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนจากระบบการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้บรรยายแต่ผู้เดียว มาเป็นการใช้เทคโนโลยีควบคู่ไปกับการสอน และครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้ความรู้เป็นผู้ชี้แนะ การเรียนการสอนแบบเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลางไม่สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้ดีพอ (วิจารย์ พานิช, 2555) ดังนั้น ครูจึงต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนและเข้าใจบทบาทของนักเรียนและครูที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะที่สำคัญและจำเป็นอยู่เสมอ จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความพร้อมในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในศตวรรษที่ 21 และสิ่งแวดล้อมรอบตัวมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

เมื่อระบบอินเตอร์ถูกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งความเร็ว และความเสถียร การนำเอาระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตเข้ามาเป็นเครื่องมือในการศึกษา คงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะแหล่งความรู้ต่าง ๆ ไม่ได้อยู่ในห้องสมุดเพียงอย่างเดียว หากแต่มีอยู่มากมายในโลกที่สามารถสืบค้นได้ผ่านระบบอินเตอร์เน็ต โดยที่ทุกคนสามารถเชื่อมต่อและเข้าถึงข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2554) (การนำ Social Media มาใช้ในการจัดการเรียนรู้, 2556) (กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว, 2554)

จากประโยชน์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเฟสบุ๊คมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการศึกษาวิชาการประกันภัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อให้เป็นอีกทางหนึ่งในการสื่อสารระหว่างครูและผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกันเอง โดยการสร้าง “กิจกรรม” ใน Page Facebook การตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และได้เชิญนักเรียนที่เรียนวิชาการประกันภัย ระดับ ปวช.3 การตลาด 1 จำนวน 26 คน ระบบจะนำผู้เรียนไปสู่กิจกรรมของเพจการตลาด และผู้เรียนจะสามารถเชิญแขก อัพโหลดรูปภาพ แชร์โพสต์ และแก้ไขรายละเอียดกิจกรรมได้

หลังจากได้ใช้กิจกรรมวิชาการขายออนไลน์ ใน Page Facebook การตลาดวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มาใช้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจกิจกรรมของเพจได้รวดเร็ว จากการเชิญแขก หรือเชิญสมาชิกในชั้นเรียนได้ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถสแกนรหัส QR โดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ของตนเพื่อดูงานกิจกรรมบน Facebook เมื่อครูผู้สอนต้องการแจ้งข่าวสารสามารถเช็คได้ทันทีว่าผู้เรียนรับข่าวสารที่แจ้งแล้วกี่คน และเมื่อต้องการให้ผู้เรียนดูสื่อวีดีโอและเอกสารรูปแบบตัวอักษร เสียง รูปภาพ ก็สามารถเข้าถึงง่าย ทำให้การจัดการเรียนการสอนง่ายขึ้น ผู้เรียนเข้าถึงสื่อได้ง่าย ครูผู้สอนสะดวกในการเตรียมสื่อ และประหยัดทรัพยากร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ Facebook Page ชื่อวิชาการประกันภัย ระดับ ปวช.3 การตลาด 1 ของนักเรียนที่เรียนวิชาการประกันภัย
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากการใช้ Facebook Page ชื่อการประกันภัย ปวช.3 การตลาด 2 ของนักเรียนที่เรียนวิชาการประกันภัย
3. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการใช้เฟสบุ๊คของนักเรียนวิชาการประกันภัย ระดับ ปวช.3 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาการประกันภัย จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ Facebook Page ชื่อการประกันภัย ปวช.3 กต.1
2. Facebook Page ชื่อ การประกันภัย ปวช.3 กต.1

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนวิชาการประกันภัย จำนวน 26 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในการใช้ Facebook Page ชื่อ การประกันภัย ปวช.3 กต.1 โดยให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ระดับ 4	หมายถึง	พึงพอใจ
ระดับ 3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยมาก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า ความพึงพอใจในการใช้ Facebook Page ชื่อ การประกันภัย ปวช.3 กต.1 วิชาการประกันภัย แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ นักเรียนคิดว่าเฟสบุ๊คมีประโยชน์ในระดับมากที่สุด นักเรียนสามารถสื่อสารกับครูและเพื่อนในกลุ่มในระดับมากที่สุด และการค้นหาข้อมูลในระดับน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการบูรณาการการเรียนการสอนในการนำประโยชน์ของการสื่อสารรูปแบบ Facebook Page เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาในรายวิชา และการมอบหมายงานได้รวดเร็วและง่ายขึ้น
2. ควรจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตพัฒนาสื่อการเรียนหลากหลายออกเผยแพร่และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้เรียน
3. ควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนแบบ E-learning เก็บไว้ใน Sever ของสถานศึกษา เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษา โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะหรือส่งลิงค์ให้ผู้เรียนเข้าไปศึกษาได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้อีกทางหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจในการใช้ ประโยชน์ที่ได้รับ และผลกระทบจากการใช้เฟสบุ๊คของนักเรียนระดับ ปวช.3 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปวางแผนพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนสำคัญของชาติสามารถใช้เทคโนโลยีทางการสื่อสารได้อย่างสร้างสรรค์ต่อไป
3. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเรื่อง การตลาด การโฆษณา หรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนพัฒนากลยุทธ์ทางการสื่อสารในเฟสบุ๊คให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการของนักศึกษาระดับ ปวส.1 การตลาด 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้วยวิธีการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย	นางสาวนิสารัตน์ สอดจิตต์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บธ.บ. (การตลาด)
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องด้วยผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอน วิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จากการสำรวจในชั้นเรียน พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในด้านการใช้เทคนิคในกระบวนการสื่อสารทางการตลาดค่อนข้างต่ำ ดังนั้น เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ เรื่อง กระบวนการสื่อสารทางการตลาดในภาคเรียนนี้ให้ผลสัมฤทธิ์ผล จึงจำเป็นต้องมีการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจและทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ เพื่อแก้ปัญหาการขาดทักษะในด้านกระบวนการสื่อสารทางการตลาดวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในด้านกระบวนการสื่อสารทางการตลาด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้การวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกจากผลการเรียนต่ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเก็บข้อมูล

1. วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ เรื่อง กระบวนการสื่อสารทางการตลาด เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลอง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก

ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือเลือกตอบมากกว่า 1 ในข้อเดียวกันแล้วผลต่างของคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อศึกษาความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการวิจัยวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการ ซึ่งนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเมื่อผู้วิจัยทำการทดสอบในเรื่องกระบวนการทางการตลาด พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหา โดยนำเอาวิธีการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนประยุกต์กับหลักการรูปแบบ CIPPA MODEL ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการสื่อสารทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้ วิธีการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้นักศึกษาทั้งหมดมีความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารทางการตลาดโดยมีคะแนนมากขึ้น และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน คือ นักศึกษาสามารถกระบวนการสื่อสารทางการตลาดได้ดีขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า มีคะแนนนักศึกษาอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 อยู่ในระดับดี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำวิธีการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในการเรียนการสอนกับกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน
2. ควรนำวิธีการสอนแบบกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอบผ่านเกณฑ์
2. เป็นแนวคิดในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการและวิชาอื่น ๆ
3. เป็นข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัส 20202-2111 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย นางสาวนริศา มีภพ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ. (การตลาด)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ให้ความสำคัญต่อการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้ทุกคนมีประสิทธิภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม โดยให้โอกาสทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นหลักประกันได้ว่า ครูผู้สอน ผู้เรียน มีเสรีภาพในการเรียนการสอน ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้คิดค้นหรือหาวิธีการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ อันจะนำไปสู่การพัฒนาการศึกษา ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นจากสาระสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจของการศึกษา (กรมวิชาการ : 2542) ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูผู้สอน สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา ด้วยเหตุผลดังกล่าว “การวิจัยในชั้นเรียน” จึงเสมือนลมหายใจจำเป็นต่อชีวิตของครูผู้สอนในยุคปฏิรูปการศึกษา (อนงค์พร สถิตภาคีกุล : 2541)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตราที่ 23 (5) ได้ระบุว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดารงชีวิตอย่างมีความสุข มาตรา 24 (5) ได้ระบุไว้ว่าให้ครูผู้สอนใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถนำวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐาน เพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation-Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom -Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียน เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนีเรียน ไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การค้าและข้อตกลงทางการค้า แนวโน้มการค้าในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการแสดงความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการจัดจำหน่ายในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วิเคราะห์แนวโน้มการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตามหลักการและสถานการณ์ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้และหลักการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในหน่วยที่ 2 ในฐานะครูผู้สอนวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรม เพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัสวิชา 20202-2111 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 การตลาด กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน ใช้การสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบ

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์แบบชนิดเลือกตอบ ซึ่งดำเนินการสร้างดังนี้

- ศึกษาเอกสารทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของบทเรียนเรื่อง ความรู้เบื้องต้นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ใช้ในการทดลอง
- แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วน นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาแก้ไขปรับปรุง
- นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่มที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

3. นำแบบทดสอบ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลองด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ตามขั้นตอน (สลาวิน. 1995 : 326) ดังนี้

1. ขั้นนำ ครูทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียน ซึ่งเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับเนื้อหาใหม่ที่จะเรียนเป็นพื้นฐานของเนื้อหาใหม่ และได้ทำการทดสอบ โดยให้นักศึกษากลุ่มทดสอบ จำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบก่อนการทำสอน

2. ขั้นสอน ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยคละความสามารถ ให้ความรู้หรือเนื้อหาใหม่ โดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และดำเนินการสอน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการขาย

3. ขั้นฝึกทักษะ ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้มาฝึกทักษะ โดยครูเป็นผู้กำหนดกรอบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด นักเรียนภายในกลุ่มต้องช่วยเพื่อนเมื่อพบข้อผิดพลาด

4. ขั้นทดสอบ ครูนำเอาแบบทดสอบมาวัดว่าใครมีความรู้มากน้อยเพียงใดหรืออาจจะวัดจากพฤติกรรมการทำงานกระบวนการในการทำงาน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์เพื่อนในกลุ่มต้องไปช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่อง โดยให้นักเรียนกลุ่มทดสอบทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอน

5. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปที่ได้จากการเรียน นำเสนอหน้าชั้นเรียน แล้วนำคะแนนของแต่ละกลุ่มมาเปรียบเทียบเรียงลำดับคะแนนมากน้อยให้รางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยสูงสุด โดยได้ดำเนินการตรวจให้คะแนน 40 คะแนน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ เลือกถูกให้ 1 คะแนน เลือกผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อน – หลังการเรียนของนักเรียน สาขาวิชาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อน ช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียน สาขาวิชาการตลาด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 โดยมีการตั้งเกณฑ์คะแนนซึ่งนักเรียนจะต้องผ่าน ร้อยละ 60 ขึ้นไป

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้ากลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รหัสวิชา 20202 - 2111 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักเรียน สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวม 15 คะแนน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนเฉลี่ยรวม 31 คะแนน ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 46 มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 34 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ครูควรอธิบายกระบวนการ และผลของกิจกรรมให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน เพื่อความเข้าใจของนักเรียน จะเป็นการพัฒนากระบวนการคิด พัฒนาจิตใจ เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณค่าต่อตนเองและต่อผู้อื่นต่อไป

2. ครูควรสร้างสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดพัฒนาทักษะต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยตลาด เรื่อง การใช้ Google From ในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวนภาภรณ์ สังข์ทอง
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ (การตลาด)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นที่จะแก้ปัญหาของชาติ และผลักดันให้ประเทศเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ มีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันให้สามารถเผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนหารสอนผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนพยายามสอนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และได้ทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียนการสอน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือกันในชั้นเรียน

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น เทคโนโลยีนั้นมีทั้งส่วนที่เป็นประโยชน์และเป็นโทษแก่ผู้ใช้งาน โดยผู้สอนมีการนำ Google from มาปรับใช้แก่การเรียนการสอนโดยการใช้ทำแบบสอบถาม เพื่อศึกษาข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะดวกแก่ผู้เรียนและผู้สอนโดยการใช้ Google from นั้น เป็นลักษณะแบบฟอร์มออนไลน์ มีการประมวลคำตอบให้เรียบร้อย

จากปัญหาและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำ google from มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาวิจัยตลาด ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยตลาด เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้การนำ google from มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังเรียนวิชาวิจัยตลาด กับเกณฑ์ 70%

ประชากร

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 548 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการสอน เรื่อง การส่งเสริมการตลาด มีดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นำเข้าสู่บทเรียนโดยการทบทวนความรู้เรื่องช่องทางการจัดจำหน่าย และมีการตั้งคำถามกับผู้เรียน

ขั้นสอน

ผู้สอนอธิบายร่วมกันซักถามและอภิปราย เรื่องการส่งเสริมการตลาด ผ่านสื่อพาวเวอร์พ้อย เมื่อร่วมกันอภิปรายและทำความเข้าใจเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน ขึ้นอยู่กับจำนวนของผู้เรียนโดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วย เด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน ผู้สอนอธิบายกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ และให้ผู้เรียนดำเนินการตามกิจกรรม ผู้สอนสังเกต การทำงานกลุ่ม คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ

ขั้นสรุป

ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โดยสมาชิกทุกคนต้องร่วมนำเสนอผลงาน เมื่อนำเสนอเสร็จร่วมกันแสดงความคิดเห็น ซักถามข้อสงสัย และผู้สอนสรุปเนื้อหา และใช้แบบทดสอบผ่าน google from

2. แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่อง ช่องทางการจัดจำหน่าย
3. แบบทดสอบระหว่างเรียน เรื่อง การส่งเสริมการตลาด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการใช้การทดสอบผ่าน google from
2. ดำเนินการทดสอบผ่าน google from
3. เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดสอบผ่าน google from
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการใช้การทดสอบผ่าน google from

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าความแตกต่างของข้อมูล
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชา วิจัยตลาด เรื่อง การใช้ Google from ในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการตลาด 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 8 คน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยตลาด หลังเรียน โดยการใช้ Google from ในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับ ปวส.2 การตลาด มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 21.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.780 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 32.39 ค่าเบี่ยงเบนมารฐานเท่ากับ 3.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยตลาด โดยการใช้ Google from ในการทำแบบทดสอบของนักศึกษาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยตลาด หลังเรียน โดยการใช้ Google from ในการทำแบบทดสอบของนักศึกษา เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 7 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 การตลาด มีคะแนนเฉลี่ยวิชาวิจัยตลาด หลังเรียน เท่ากับ 32.39 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.510 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการชั้นเรียนอาจจะส่งผลต่อความสนใจมากขึ้น เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันทำกิจกรรม ร่วมกันเสนอความคิดเห็น อาจจะทำให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ความเข้าใจมากขึ้น
2. ในบางกรณีอาจส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการต่อยอดของความรู้ด้วยการสืบค้นข้อมูลต่อเนื่อง เป็นต้นว่าการสืบค้นข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการการเจริญเติบโตของสินค้าเทคโนโลยีต่าง ๆ หรือสินค้าแบรนด์ดังทั่วโลกที่มีมูลค่าสูงสุด ศึกษาแล้วนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียน อันเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านและการสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจน้อยเกินไป รวมถึงช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์ข้อมูลโดยตรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยตลาด สูงขึ้น
2. ผู้สอนได้ศึกษากระบวนการทดสอบ วัดผล ที่มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากขึ้น
3. เพื่อให้ผู้ที่สนใจสอนในวิชาเดียวกันศึกษาและนำไปใช้สอนได้
4. สถานศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

การแก้ปัญหาการขาดทักษะการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายภฤษฎิ์ ถนอมชู
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของ นักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดความเข้าใจเรื่อง ส่วนผสมทางการตลาด Marketing Mix หรือ 7P's ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลให้นักศึกษาเกิดปัญหาการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นและวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง จากสาเหตุพฤติกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ขณะการทำการ

เรียนการสอนนักศึกษาใหม่ สามารถอธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของทักษะการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของทักษะการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด โดยใช้ชุดแบบฝึก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 47 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ชุดแบบฝึกเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการใช้แบบฝึก วิชาการตลาดบริการ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีแนวทางในการสร้างชุดแบบฝึกทักษะเพื่อการวิเคราะห์เป็นชุดแบบฝึกเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ส่วนผสมทางการตลาด

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

การสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 47 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลการท่องจำของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 47 คน โดยดำเนินการดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจแบบทดสอบชุดแบบฝึกการวิเคราะห์
4. ให้นักศึกษาทำชุดแบบฝึก
5. อาจารย์จดบันทึก
6. สรุปผลการวิเคราะห์จากแบบทดสอบชุดฝึกการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test dependent
2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์และประมวลผลแล้วจึงทำการสรุปผลการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาจากวิธีการเรียนการสอน โดยใช้ชุดแบบฝึกในรายวิชาการตลาดบริการ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด กลุ่ม 2 และกลุ่ม 8 และเสนอแนะข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการวิเคราะห์ให้ดียิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการใช้ชุดแบบฝึก มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.52 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 10.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.22 จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน มีค่า t-test เท่ากับ -13.91 และค่า Sig. เท่ากับ .000 พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้ชุดแบบฝึกทำให้ทักษะการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดีขึ้น และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกที่เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.58

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สถานศึกษาควรมีนโยบายในการสร้างสื่อการสอนต่าง ๆ ให้ทันสมัย และจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอน สามารถสร้างสื่อด้วยเทคนิคพิเศษต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ควรปรับปรุงแบบฝึกอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้กรณีศึกษาที่สอดคล้องกับสภาวะการตลาดในปัจจุบัน
2. อาจารย์ที่สอนเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดสามารถนำแบบฝึกนี้ไปใช้กับนักศึกษาปีการศึกษาต่อไป
3. สถานศึกษาสามารถนำแบบฝึกนี้เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของวิทยาลัยฯ เพื่อให้บุคคลทั่วไปหรือนักศึกษาอื่น ๆ ที่สนใจนำไปใช้ประโยชน์เพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการสัมภาษณ์นักศึกษาและให้นักศึกษาได้เสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่จัดขึ้นในการวิจัยและการจัดกิจกรรมที่ต้องการให้มีในครั้งต่อไป เพื่อที่จะพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านการพัฒนาศักยภาพทางการเรียนและการเพิ่มประสิทธิภาพในการจำให้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติ
2. สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดทักษะความรู้และความเข้าใจตามกระบวนการวิจัย และทักษะต่าง ๆ ในการเรียน
3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังใช้ชุดแบบฝึก
4. ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ

ศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน/ส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายวีรวัฒน์ รักดี
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลก จึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ.2550-2564) มีแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของชาติ (พ.ศ.2557) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และจากแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศที่ได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมากยิ่งกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) ซึ่งองค์การยูเนสโกได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร ทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ

การเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหานั้น ๆ เสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้น และครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับ ปวช.3 สาขาการตลาด ที่ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด

จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบการจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/ส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในเรื่องไม่ส่งงาน/ส่งงานไม่ตรงเวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 54 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานตามกำหนดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 54 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานตามกำหนด และทำการบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสังเกต

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่าสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ คือ ลำดับที่ 1 ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน ร้อยละ 78.37 ลำดับที่ 2 งานหาย ไม่ได้บันทึก ร้อยละ 67.56 ลำดับที่ 3 งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป ร้อยละ 54.05

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรสำรวจว่านักเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์กี่คน
2. ครูผู้สอนควรเน้นย้ำเรื่องการบันทึกงานของผู้เรียน ว่าควรบันทึกงานใส่แฟรชไดร์ ตลอดเวลา เพื่อป้องกันเครื่องดับระหว่างการทำงาน
3. ครูผู้สอนควรประเมินปริมาณงานให้สอดคล้องกับเวลาและเครื่องคอมพิวเตอร์ที่นักเรียนต้องแบ่งกันใช้ด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน/ส่งงานไม่ตรงเวลาของนักเรียน
2. ได้ทราบแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

แผนกวิชาเลขานุการ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ ระดับ ปวส.1 แผนกวิชา การเลขานุการ ในการเรียนแบบออนไลน์กับการเรียนปกติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย นางวราพร บรรจงเส้น
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ เป็นวิชาที่สำคัญวิชาหนึ่งซึ่งเป็นรากฐานของวิทยาการหลายสาขามีบทบาทสำคัญต่อความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นวิชาที่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และเนื้อหาทฤษฎี ยังช่วยในการฝึกฝนกระบวนการคิด ฝึกให้มีการคิดอย่างเป็นระบบ และมีขั้นตอนที่ชัดเจน รู้จักวิธีการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล [1] รวมไปถึงสภาพปัจจุบันการเรียนการสอนในทุกวิชาจะต้องเรียนรู้ในสิ่งที่ทันสมัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้การทำงาน ในทุกอาชีพ อาชีพเลขานุการเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดวางแผนอย่างเป็นระบบและนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการทำงาน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 ได้เกิดโรคระบาดของไวรัสโคโรน่าขึ้นมาทั่วโลก การเรียนการสอนไม่สามารถใช้วิธีการสอนแบบปกติได้ แต่การเรียนการสอนในสถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการดำเนินการต่อไป เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเพื่อการพัฒนาประเทศต่อไป [2] การเรียนการสอนตามปกติเปิดสอนไม่ได้ การเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการใหม่ โดยนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ เช่น google classroom Meet line เพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้

การสอนออนไลน์ เป็นการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเรียนได้โดยไม่ต้องมารวมกลุ่มกันที่สถานศึกษา สอนสามารถจัดแบ่งเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลและปฏิบัติการต่างๆ อย่างเป็นระบบ ผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom เป็นระบบที่มีความสำคัญและมีประสิทธิภาพในปัจจุบันได้รับความนิยมในการนำมาใช้ในการศึกษาอย่างแพร่หลาย จึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030002 ซึ่งจะต้องจัดให้มีการฝึกปฏิบัติ ฝึกฝนตนเองด้วยการทำแบบฝึกหรือกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ ในรายวิชาได้อย่างแท้จริง ซึ่งความเหมาะสม ของระบบ ผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในราย วิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030002 ให้สูงขึ้นได้

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030002 ซึ่งเป็นรายวิชาที่มีความสำคัญต่อความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงต้องวางแผนและจัดเตรียมบทเรียนที่ดีเอาไว้ล่วงหน้า โดยเริ่มจากการแยกย่อยและจัดลำดับเนื้อหาอย่างเหมาะสม จัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นช่วงๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย เป็นไปอย่างต่อเนื่อง กระบวนการสอนการสอนออนไลน์ ผ่านระบบ Zoom Cloud Meetingจึงน่าจะเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่มีความเหมาะสมช่วยพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030002 ให้สูงขึ้นได้

ผู้วิจัยจึงสนใจจัดทำเอกสารประกอบการสอนวิผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom วิชาสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030002 ขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ ผ่านระบบผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างเอกสารประกอบการสอนจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 ผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom
2. เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 โดยใช้เอกสารประกอบการสอน ผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom ที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อหาค่าความแตกต่างของค่าทีเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและก่อนเรียนออนไลน์ผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 ที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนออนไลน์ ผ่านระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ (22030006) ที่พัฒนาขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผู้เรียนระดับ ปวส. สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการเลขานุการ ในสถานศึกษาซึ่งเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เรียนระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ สาขางานการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนระบบออนไลน์ Classroom , Line และ Zoom

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. วิธีการสอนแบบออนไลน์ Classroom , Line และ Zoom
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนระบบออนไลน์ Classroom , Line และ Zoom

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนระบบออนไลน์ Classroom , Line และ Zoom

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. การหาค่าความแตกต่างของค่าคะแนนทีเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบประเมินความสอดคล้องของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนระบบออนไลน์ Classroom , Line และ Zoom

สรุปผลการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนระบบออนไลน์ Classroom, line วิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 ในภาพรวม อยู่ในระดับดี ร้อยละ 85 การหาประสิทธิภาพการพบว่าการหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนระบบออนไลน์ Classroom, line วิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80

ผลการหาส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อปรับพฤติกรรมผู้เรียนด้านกิจนิสัยพบว่าพบว่าจัดการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนระบบออนไลน์ Classroom, line วิชา งานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80/80

การหาค่าความแตกต่างของค่าทีเฉลี่ย ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 60 คะแนน และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนที่ 85 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนวิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

การศึกษาความพึงพอใจสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนระบบออนไลน์ Classroom, line และ Zoom โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชางานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการสร้าง ด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ โดยรวมมีความพึงพอใจระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.523

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการที่สถานศึกษามีกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเข้ามามีส่วนร่วมทำให้มีการร่นเวลาเรียนบ่อยครั้ง จึงควรมีการสร้างสื่อประกอบการสอนเพื่อช่วยในการออนไลน์ และนำผลการเรียนมาเปรียบเทียบกับการเรียนปกติ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีทำการวิจัยเพื่อสร้างสื่อประกอบการสอนวิชาอื่นๆ ด้วย
2. ควรทำการทดลองใช้เอกสารประกอบการสอนทุกวิชาหลาย ๆ ครั้ง กับนักเรียนทุกกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้.เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เอกสารประกอบการสอนวิชา งานสำนักงานเชิงปฏิบัติการ รหัสวิชา 22030006 ที่สร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ Classroom, line และ Zoom หรือการพัฒนาต่อยอด เพื่อใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์ออนไลน์ Classroom, line และ Zoom ณ สถานศึกษาที่ดำเนินงานจัดการเรียนการสอนออนไลน์.ออนไลน์ Classroom, line และ Zoom ระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ สาขางานเลขานุการ ในสถานศึกษาซึ่งเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการศึกษา ตลอดจนการเตรียมการได้มาก
2. เอกสารประกอบการสอนออนไลน์.ออนไลน์ Classroom, line และ Zoom ที่ผ่านการศึกษาและสร้างขึ้นมา สามารถนำไปจัดการเรียนการสอนออนไลน์.ออนไลน์ Classroom, line และ Zoom ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การติดค้างหรือต้องเรียนซ้ำลดลง เป็นผลดีต่อสถานศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน รายวิชาสื่อสังคมออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางทวีรัตน์ อิสรธราดล
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์เราเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเทคโนโลยีทางด้านการสื่อสารที่มีความทันสมัย รวดเร็วผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือ ที่สามารถเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างทันที การติดต่อประสานงาน ทั้งเรื่องส่วนตัว ภารกิจประจำวันรวมไปถึงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในระหว่างตัวบุคคลครอบครัวและบุคลอื่นในสังคม ก็สามารถทำได้อย่างง่ายดายผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ตัวอย่าง เครือข่ายสังคม (Social network) เช่น เฟสบุ๊ก (Facebook), ทวิตเตอร์ (Twitter), ไฮไฟว์ (Hi5), มายสเปซ (My Space) และอื่น ๆ อีกมากมาย สิ่งที่ทำให้ เครือข่าย สังคมออนไลน์ เข้ามามีบทบาทและเติบโตได้อย่างรวดเร็ว คือ วิธีในการเข้าถึงสื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ เป็นแอพลิเคชั่นที่สร้างเครือข่ายการสื่อสารได้ทั้งระหว่างบุคคลแบบกลุ่ม โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายบริการเป็นจำนวนครั้ง สามารถใช้ติดต่อสื่อสารกันได้โดยไม่มีกระบวนการที่ยุ่งยากซับซ้อน

หากมองย้อนลังคมไทยในช่วงเพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เมื่อพูดถึงคำว่า “เครือข่ายสังคม ออนไลน์” นั้น เชื่อว่าหลายคนคงนึกถึงลังคมหรือเครือข่ายที่เต็มไปด้วยกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชน ที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร พูดคุย ความบันเทิง หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เน้นไปที่การผ่อนคลายเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันเมื่อการกระจายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) แผ่ขยายสู่พื้นที่ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านการคมนาคม ขนส่ง การค้า และบริการ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการติดต่อสื่อสารที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับเทคโนโลยีต่าง ๆ มีราคาถูกลงมากเมื่อเทียบกับอดีต ส่งผลให้คนไทยสามารถเข้าถึงบริการ ด้านข้อมูลข่าวสาร และการติดต่อ สื่อสารในยุคการเชื่อมต่อไร้สายผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้มากยิ่งขึ้น นำมาซึ่งการขยายกลุ่มผู้เข้าถึงการใช้บริการอินเทอร์เน็ตอย่างรวดเร็ว รูปแบบและวิธีการติดต่อสื่อสารแบบใหม่บนสังคมจำลองที่ไร้ขอบเขต เชิงพื้นที่ได้ถูกสร้างขึ้น เพื่อตอบสนองพฤติกรรมการใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ ความสามารถในแง่การใช้งาน ความสะดวก ตลอดจนลูกเล่นต่าง ๆ ที่ดึงดูดใจ ตอบโจทย์ และวัตถุประสงค์การใช้งานของผู้ใช้บริการส่งผลให้เครือข่ายสังคมออนไลน์ขยายฐานประชากรในสังคมของตนขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยจากข้อมูลผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ทั่วโลกในปี พ.ศ.2557 พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ประมาณ 34 ล้านบัญชีผู้ใช้งาน (User account) ซึ่งสูงเป็นอันดับ 9 ของโลก ที่น่าสนใจคือ อัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 138 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงปีที่ผ่านมา (ZocialRank, 2015)

และจากรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี พ.ศ.2558 ผลการสำรวจพบว่า ปี พ.ศ.2558 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ตอบว่ามีจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์เพิ่มสูงขึ้นในทุกช่วงระยะเวลาการใช้งานเมื่อเทียบกับผลการสำรวจในปี พ.ศ.2557 สมาร์ทโฟนยังคงเป็นอุปกรณ์ยอดนิยมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตกว่าร้อยละ 80 โดยมีจำนวนชั่วโมงการใช้งานเฉลี่ยอยู่ที่ 5.7 ชั่วโมงต่อวัน และผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้สมาร์ทโฟนในการท่องอินเทอร์เน็ต เป็นอันดับที่ 1

ปีนี้เป็นปีแรกที่ผลการสำรวจสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของคนในยุคนี้ที่ใช้สมาร์ทโฟน เป็นอุปกรณ์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตกันมากที่สุด ตลอด 24 ชั่วโมง ส่วนกิจกรรมยอดนิยมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ใช้ในการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) เช่น เฟซบุค์ (Facebook), อินสตาร์แกรม (Instagram), ไลน์ (Line) เป็นต้น คิดเป็นสัดส่วนที่สูงถึงร้อยละ 82.70, อันดับที่ 2 ใช้ในการสืบค้นข้อมูล ร้อยละ 56.60 และอันดับที่ 3 ใช้อ่าน/ติดตามข่าวสาร/ อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ร้อยละ 52.20 ในขณะที่กิจกรรมยอดนิยมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านคอมพิวเตอร์ 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ใช้ในการสืบค้นข้อมูล ร้อยละ 62.20, อันดับที่ 2 ใช้เพื่อรับ-ส่งอีเมล์ ร้อยละ 53.70 และอันดับที่ 3 ใช้ในการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) ร้อยละ 45.30 (สำนักพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์กรมหาชน), 2558)

ในปัจจุบันทุกวันนี้มีคนใช้ชีวิตอยู่กับสังคมออนไลน์มากขึ้นทุกวัน ซึ่งมีการใช้สื่อสังคม (Social media) ที่ผู้ใช้เป็นผู้สื่อสาร หรือเขียนเล่าเนื้อหา เรื่องราว ประสบการณ์ บทความ รูปภาพ และวีดิโอที่ผู้ใช้เขียนขึ้นเอง หรือพบเจอจากสิ่งอื่น ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนผ่านทางเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ให้บริการ ปัจจุบันการสื่อสารแบบนี้ทำผ่านทางอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ เช่น กระดานความคิดเห็น รูปภาพ และวีดิโอ โดยมีเทคโนโลยีฎีรองรับเนื้อหาเหล่านี้ ได้แก่ เว็บไซต์ที่แบ่งปันรูปภาพ แบ่งปันเพลง แบ่งปัน วีดิโอ กระดานความคิดเห็น อีเมล์ เป็นต้น ส่วนเว็บไซต์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ ได้แก่ เฟซบุ๊ค (Facebook), มายสเปซ (My Space), ไฮไฟว์ (Hi5), มลัติพาย (Multiply) เป็นต้น และการเกิดสื่อสังคมทำให้พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้คนเปลี่ยนไป เช่น เฟซบุ๊ค (Facebook), ไลน์ (Line) และทวิตเตอร์ (Twitter) เป็นเครื่องมือใหม่ที่ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเพื่อนด้วยบทสนทนาที่ง่ายกว่าโทรศัพท์พร้อมรับข้อมูลข่าวสารและโต้ตอบได้แบบเวลาจริง ซึ่งผลการสำรวจจากประเทศสหรัฐอเมริกายืนยันการใช้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี และเป็นที่นิยมอย่างมากเป็นอันดับต้น ๆ ของโลกออนไลน์ ส่วนเว็บไซต์ที่มีจำนวนผู้เข้าชมสูงสุดทั่วโลก ก็เห็นจะเป็นเฟซบุ๊ค (Facebook), มาย สเปซ (My Space), ทวิตเตอร์ (Twitter) และ Orkut สำหรับเว็บไซต์ที่มีเปอร์เซ็นต์เติบโตเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัวก็เห็นจะเป็น เฟซบุ๊ค (Facebook)

จากข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวเป็นที่น่าสนใจว่า เมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนของจำนวนผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ที่มีอยู่ถึง 30 ล้านคน และผลการสำรวจทำให้เป็นที่น่าสนใจว่ามีชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่มีการใช้งานมากขึ้นทุกปี ความนิยมในการใช้งานสื่อสารแบบเครือข่ายออนไลน์ที่มีมากขึ้นจากรูปแบบการใช้งานที่ทันสมัยและตอบสนองต่อการใช้งานทางด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านความบันเทิงการค้นหาข้อมูล การติดต่อสื่อสารกับผู้คนในสังคม และอุปกรณ์ที่ใช้ ในการสื่อสารมีราคาถูกลง ทำให้ทุกช่วงอายุของประชากรไทยมีการใช้งานและสามารถเข้าถึงการสื่อสารแบบเครือข่ายได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่ยาก นักเรียนในระดับมัธยมปลาย ถือว่าเป็นช่วงสำคัญของชีวิตที่จะต้องขวนขวายศึกษาเล่าเรียนเป็นหลัก เนื่องจากจะต้องเตรียมความพร้อมหรือเตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อความเจริญก้าวหน้าแก่ตนเอง มีการใช้ชีวิตหลายด้านด้วยกัน ซึ่งหน้าที่ของนักเรียน คือ การเรียนเป็นหลัก การใช้ชีวิตทั้งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนันทนาการและสันทนาการต่างก็มีการเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ต อาทิเช่น การใช้ความบันเทิงจากเครือข่ายออนไลน์เพื่อผ่อนคลาย การใช้เครือข่ายออนไลน์ในการติดต่อสื่อสารกับญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ทั้งในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว ถ้าไม่รู้จัดสรรในเรื่องเวลาและไม่สนใจในเรื่องการเรียนก็จะนำพาไปสู่ประเด็นของปัญหาต่าง ๆ ที่จะตามมา

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องพฤติกรรมการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ว่ามีลักษณะการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นแบบใด มีระดับของพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นอย่างไร และปัจจัยส่วนบุคคลและการแสดงออกทางพฤติกรรมใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์มีความสัมพันธ์หรือไม่ และอย่างไร เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาสื่อสังคมออนไลน์ จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน รายวิชาสื่อสังคมออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากร เกี่ยวกับลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ ซึ่งจะประกอบด้วย เพศ กลุ่มเรียน รายได้ต่อเดือน ที่พักอาศัย เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 3 ข้อและคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นการถามเกี่ยวกับประเภทของ Social network ระยะเวลาการใช้บริการ Social network กิจกรรมที่ใช้บริการ Social network เครื่องมือที่ใช้เชื่อมต่อ Social network สถานที่ที่ใช้บริการ Social network และค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ Social network เป็นแบบเลือกตอบ (Check list) และคำถามปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการใช้บริการ Social network ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประกอบด้วยคำถาม 3 ด้าน จำนวนด้านละ 4 ข้อ ประกอบด้วย ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความบันเทิง ด้านวิชาการ และสื่อสารมวลชน รวมทั้งหมด 12 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า Rating scale จำนวน 3 ระดับ

ระดับคะแนน 3 หมายถึง พฤติกรรมการมาก (ใช้ประจำ)

ระดับคะแนน 2 หมายถึง พฤติกรรมการปานกลาง (ใช้บางครั้ง)

ระดับคะแนน 1 หมายถึง พฤติกรรมการน้อย (ไม่ค่อยใช้)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน รายวิชาสื่อสังคมออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน รายวิชาสื่อสังคมออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ นำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษากลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.82 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปให้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบ
3. เก็บแบบสอบถามที่ดำเนินการกรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว
4. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 36 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์จำนวน 36 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน รายวิชาสื่อสังคมออนไลน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับ ลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ กลุ่มเรียน รายได้ต่อเดือน ที่พักอาศัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการใช้บริการ Social network ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ และค่าร้อยละ

3. ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการ Social network ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การทดสอบสมมติฐานเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งมีระดับการวัด นามมาตรา (Nominal scale) และอันดับมาตรา (Ordinal scale) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทดสอบความสัมพันธ์ Chi-square (X^2)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พอสรุปผลของการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 94.44 และเพศชาย ร้อยละ 5.56 เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน ร้อยละ 69.44 และนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ ร้อยละ 30.56 มีค่าใช้ต่อวันไม่เกิน 100 บาท/วัน ร้อยละ 69.44 และค่าใช้จ่ายต่อวันมากกว่า 100 บาท/วัน ร้อยละ 30.56 พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ร้อยละ 91.67 และพักอาศัยอยู่คนเดียว/อยู่กับญาติ ร้อยละ 8.33

2. ข้อมูลลักษณะการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้มากที่สุดเป็นโปรแกรม Facebook ร้อยละ 36.59 รองลงมาเป็นโปรแกรม Line ร้อยละ 31.70 โปรแกรม Instragram ร้อยละ 21.96 โปรแกรม Twitter ร้อยละ 6.10 โปรแกรม WhatsApp ร้อยละ 1.22 และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Youtube, We Chat, Garene ฯลฯ ร้อยละ 2.43 โปรแกรมที่ใช้ในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้บริการบ่อยที่สุดเป็นโปรแกรม Facebook ร้อยละ 65.11 รองลงมาเป็นโปรแกรม Line ร้อยละ 16.28 โปรแกรม Instragram ร้อยละ 9.30 โปรแกรมอื่น ๆ เช่น Youtube, We Chat, Garene ฯลฯ ร้อยละ 4.66 โปรแกรม Twitter ร้อยละ 2.32 และโปรแกรม WhatsApp ร้อยละ 2.32 ระยะเวลาในการใช้บริการ Social Network ในแต่ละวันมากกว่า 2 ชั่วโมง มากที่สุด ร้อยละ 44.44 รองลงมาระยะเวลาในการใช้บริการ Social Network ในแต่ละวัน 1-2 ชั่วโมง ร้อยละ 38.89 และระยะเวลาในการใช้บริการ Social Network ในแต่ละวันน้อยกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 16.67 ช่วงเวลาในการใช้บริการ Social Network ระหว่างวันมากที่สุดเป็นช่วงเวลาก่อนเข้านอน ร้อยละ 55.55 รองลงมาช่วงเวลาในการใช้บริการ Social Network ระหว่างวันเป็นช่วงเวลาเรียนหนังสือ ร้อยละ 16.67 ช่วงเวลาในการใช้บริการ Social Network ระหว่างวันเป็นช่วงพักรับประทานอาหาร ร้อยละ 13.89 ช่วงเวลาในการใช้บริการ Social Network ระหว่างวันเป็นช่วงเวลาเข้าห้องน้ำ ร้อยละ 5.55 และช่วงเวลาในการใช้บริการ Social Network ระหว่างวันเป็นช่วงอื่น ๆ เช่น ก่อนไปโรงเรียน เวลาว่าง ร้อยละ 8.34 กิจกรรมในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่อสนทนาติดต่อสื่อสารเชื่อมสัมพันธ์ มากที่สุด ร้อยละ 26.80 รองลงมากิจกรรมในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่อรับข้อมูลข่าวสารและความรู้ ร้อยละ 27.74 กิจกรรมในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่อความบันเทิง ร้อยละ 21.64 กิจกรรมในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่อแบ่งปันข้อมูล แชร์รูปภาพ ร้อยละ 16.49 กิจกรรมในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่อชมหรือเลือกซื้อสินค้าออนไลน์ ร้อยละ 10.30 และกิจกรรมในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่ออื่น ๆ กด Like คนที่ชื่นชอบ ร้อยละ 1.03 สถานที่เข้าใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์บ่อยที่สุดในระหว่างวันเป็นที่พัก มากที่สุด ร้อยละ 72.22 รองลงมาสถานที่เข้าใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์บ่อยที่สุดเป็นโรงเรียน ร้อยละ 16.66 สถานที่เข้าใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์บ่อยที่สุดร้านอินเตอร์เน็ต ร้อยละ 2.77 และสถานที่เข้าใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์บ่อยที่สุดเป็นอื่นๆ ทั้งโรงเรียนและที่พัก, โรงเรียน/ที่พัก/ร้านอินเตอร์เน็ต ร้อยละ 8.33 ค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่น้อยกว่า 500 บาทต่อเดือน ร้อยละ 75.00 และค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ 500 บาทขึ้นไปต่อเดือน ร้อยละ 25.00

3. ข้อมูลพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.33 , S.D. = 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับ 1 มีพฤติกรรมด้านการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 2.41 , S.D. = 0.35) อันดับ 2 ด้านวิชาการและสื่อสารมวลชน อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 2.35 , S.D. = 0.41) และต่ำที่สุดอันดับ 3 คือด้านความบันเทิง อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.22 , S.D. = 0.39)

4. การทดสอบสมมติฐาน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคม ออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า

4.1 เพศไม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

4.2 กลุ่มเรียนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

4.3 ค่าใช้จ่ายต่อวันไม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

4.4 ลักษณะการพักอาศัยไม่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรนำประโยชน์จากการนิยมใช้โปรแกรม Facebook ในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ให้กับนักเรียน เช่น การจัดตั้งการ จัดตั้งกลุ่มเพื่อการศึกษาในแต่ละสาระกลุ่มวิชา การพัฒนาอาชีพ แนะแนวการศึกษา เพื่อพัฒนา ความรู้ความสามารถของสมาชิกในกลุ่มนักเรียน

2. จากข้อมูลลักษณะเวลาที่ใช้และจำนวนที่ใช้ซึ่งมากกว่า 2 ชั่วโมงนั้น วิทยาลัยฯ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบในทางลบจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่อนักเรียน รวมถึงใช้ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนเห็นถึงประโยชน์และโทษของเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อให้นักเรียน-นักศึกษา ตระหนักถึงการแบ่งเวลาในการเรียนและการเข้าใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างระมัดระวังและเหมาะสม

3. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรตระหนักถึงข้อดีของสื่อสังคมออนไลน์ที่สะดวก เข้าถึงง่าย การวางรูปแบบในการใช้งานในด้านส่งเสริมการเรียนรู้ การแบ่งปันประสบการณ์ ควรจะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรในการเรียนการสอนให้มีรูปแบบที่ทันสมัยและสามารถรองรับเทคโนโลยีตามรูปแบบในปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลกระทบการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ในทุกระดับของสถานศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช เช่น ระดับประถม ระดับมัธยม และระดับอุดมศึกษา การได้กลุ่มตัวอย่างที่มากและทุกระดับของสถานศึกษา จะได้ข้อมูลพฤติกรรมและผลกระทบการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่แตกต่างกัน

2. ควรทำการวิจัยและติดตามพฤติกรรมและผลกระทบการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ของนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างต่อเนื่อง เรื่องของการสภาวะการติดการใช้งาน และสภาวะการหลงใหลในการใช้งาน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับไปประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงประโยชน์และโทษของเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อเป็นแนวทางป้องกันการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์อย่างระมัดระวังและเหมาะสมถูกต้องไม่กระทบต่อผลการเรียนและการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการวิจัยในครั้งนี้ผลสรุปการวิจัยถึงความสัมพันธ์มีแต่เพียงกลุ่มเรียนที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เท่านั้น แต่ยังขาดปัจจัยในเรื่องบุคลิกภาพของบุคคลที่มีการใช้การสื่อสารในสังคมออนไลน์

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายรายวันและลักษณะการพักอาศัย กับพฤติกรรมการใช้งานเครือข่าย สังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการเลขานุการ และสาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางพัชนี โกมัย
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(ธุรกิจศึกษา-เลขานุการ)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วย การเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหานั้น ๆ เสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเลขานุการ ที่ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด

จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงาน ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเลขานุการที่เรียนรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ในการไม่ส่งงาน
2. ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการไม่ส่งงาน
3. สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาทำการบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เรียนที่ไม่ส่งงานตามกำหนด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

รายการประเมิน	รายละเอียด		
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับที่
1. งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป	20	54.05	3
2. งานที่ได้รับมอบหมายยากทำไม่ได้	18	48.65	4
3. งานที่ได้รับมอบหมายไม่น่าสนใจ	-	-	-
4. ให้เวลาน้อยเกินไป	17	45.95	5
5. ครูอธิบายเร็วเกินไป	7	18.19	7

จากตารางแสดงให้เห็นว่าการตอบแบบสอบถามของนักเรียนถึงสาเหตุของการไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับ ดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 78.37 ลำดับที่ 2 งานหาย ไม่ได้บันทึก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 67.56 ลำดับที่ 3 งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 54.05

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรสำรวจความพร้อมของนักเรียนว่ามีอุปกรณ์ในการเรียนหรือไม่
2. ผู้สอนควรย้ำนักเรียนในเรื่องของการบันทึกข้อมูลในการส่งงานให้ถูกต้อง
3. ผู้สอนควรประเมินปริมาณงานให้สอดคล้องกับเวลาที่เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้ทราบแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการ ของนักเรียนแผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางนรินทร์ นวลเจริญ
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.ม.(การจัดการโลจิสติกส์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาวิชาชีพด้านเลขานุการ เป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีความสำคัญต่อองค์การทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน จากพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บทบาทของเลขานุการในฐานะผู้บริการสนับสนุนทวีความสำคัญขึ้นเป็นอย่างมากต่อประศิทธิภาพของการบริหารองค์การทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน งานเลขานุการเปลี่ยนไปตามปริวรรตเทคโนโลยี การจัดการเรียนการสอนด้านเลขานุการจำเป็นต้องนำความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยเกี่ยวกับกระบวนการการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวมข้อมูล การสื่อสารกับข้อมูลและสารสนเทศ ที่เก็บในเครื่องคอมพิวเตอร์ เรียนรู้หลักการวิเคราะห์ท และนำเสนอข้อมูล เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การเรียนการสอนสาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามหลักสูตร ประกาศณียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2563 ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีการพัฒนาการเรียน การสอนให้ทันสมัยบรรจุเนื้อหาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพจริง มีการนำเอาความเจริญทางด้านเทคโนโลยีมาปรับเข้ากับการเรียน การสอน พยายามจัดให้สอดคล้องความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ในทางปฏิบัติ ได้ประสบปัญหา ในการด้านจัดการเรียนการสอน หลายประการ เช่น การเนื้อหารายวิชาไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนไม่ใช้เทคโนโลยีใหม่ในการสอน สภาพแวดล้อมในการเรียนโดยทั่วไปไม่เอื้ออำนวยในการเรียนการสอน

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อจะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน ของ

นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาเลขานุการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านความสนใจของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านคุณภาพเพื่องานในแผนกการเลขานุการ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านครูผู้สอนในแผนกการเลขานุการ
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านหลักสูตรการเรียนการสอนของครูผู้สอนในแผนกการเลขานุการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เข้ามาใช้บริการในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2564-เดือนมกราคม 2565 ตามสถิติการใช้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 50 คน ตามสูตรของทาโร่ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่มีความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจาก นักเรียนนักศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 50 ฉบับ
3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน พบว่า แบบสอบถามจำนวน 50 ฉบับ ได้รับคืน 50 ฉบับ คิดเป็น 100% และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็น 100%

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ
2. วิเคราะห์คิดเห็นของ นักเรียนนักศึกษา แผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้สูตรค่าเฉลี่ย
3. สูตรค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation – S.D) (Lafferty Petter and Rowe Julain 1995 : 561 – 562)

สรุปผลการวิจัย

ความพึงพอใจที่มีต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาการเลขานุการของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านดังนี้

(1) ด้านความสนใจของนักเรียนนักศึกษาแผนกการเลขานุการ ควรสอนนักเรียนไม่เน้นเนื้อหามากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อการเรียนและไม่สนใจในการเรียน ควรเพิ่มสื่อการสอนให้หลากหลายรูปแบบ

(2) ด้านคุณภาพเพื่องานในแผนกการเลขานุการ ควรเพิ่มหลักสูตรที่ทันสมัย หลากหลายรูปแบบ พูดเสียงดังฟังชัด พูดไม่เร็วเกินไป และเปิดโอกาสให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้รับความรู้อย่างทั่วถึง

(3) ด้านครูผู้สอนในแผนกการเลขานุการ ทำการสอนด้วยความรวดเร็ว แสดงสีหน้าด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาสุภาพ ทำการสอนด้วยความตั้งใจ

(4) ด้านหลักสูตรการเรียน การสอน ควรเพิ่มจำนวนอุปกรณ์การเรียน ปรับปรุงหลักสูตรเพิ่มสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทันสมัย และควรเพิ่มการนันทนาการในระหว่างคาบเรียนให้มากขึ้น กระตือรือร้น ไม่เลือกปฏิบัติกับนักเรียนคนใดคนหนึ่ง และควรกระทำอย่างนี้อย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอนด้วยข้อมูลที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย ในการเรียนการสอนของแต่ละวันควรสร้างกิจกรรมในคาบเรียน
2. ครูผู้สอนดำเนินการสอนด้วยความรวดเร็ว แสดงสีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาด้วยน้ำเสียงที่สุภาพ
3. ครูผู้สอนควรปรับปรุงด้านกระบวนการและขั้นตอนการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าควรศึกษาความพึงพอใจของการเรียนการสอนสาขาอื่น ๆ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทั้งนี้เพื่อนำผลไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงเหตุผลของนักเรียนนักศึกษาที่ตัดสินใจเรียนในแผนกเลขานุการ

2. ได้ทราบถึงเจตคติที่ดีของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อวิชาการเลขานุการ

3. ได้นำผลการสำรวจข้อมูลมาปรับใช้ในการพัฒนางานเลขานุการ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนด้วยสื่อ VDO เรื่อง วิธีการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป รายวิชาการใช้โปรแกรมในงานเลขานุการ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การเลขานุการ

ผู้วิจัย	นางสาวขวัญใจ สีตอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.ธุรกิจศึกษา-เลขานุการ
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาวิชาชีพ เพื่อพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือและระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพ (ระดับเทคนิค) ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สามารถ เป็นผู้ปฏิบัติงาน หัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ ได้โดยเน้นการแก้ปัญหา สร้างองค์ความรู้ในอาชีพ มีบุคลิกภาพ คุณธรรมและเจตคติที่ดี รวมทั้งมีความสามารถในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อตามความถนัด และความสามารถของแต่ละบุคคล มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากลและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ผู้เรียนต้องมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง ผู้เรียนทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่มผู้เรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ สำหรับครูนั้นเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการ ต้องจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้าจูงใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการฝึกคิด ฝึกทำ ฉะนั้นครูผู้สอนต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ

ในปัจจุบันนี้สถานประกอบการต่างๆ ต้องการแรงงานที่คิดเป็นทำเป็น มีความรับผิดชอบ ดังนั้น นักเรียน นักศึกษา ที่จบออกไปแล้วมีงานทำในสถานประกอบการต่างๆ ก็ย่อมมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาหาความรู้ทางด้านการพิมพ์งานด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งการเข้าทำงานในสถานประกอบการในส่วนของสำนักงานของรัฐ สิ่งหนึ่งที่นักเรียนจะต้องมีความรู้และปฏิบัติได้ คือ การพิมพ์หนังสือราชการด้วยคอมพิวเตอร์

ปัญหาการเรียนการสอน รายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ คือนักศึกษาพิมพ์หนังสือราชการด้วยคอมพิวเตอร์ไม่ถูกต้อง อีกทั้งตำราเรียนส่วนใหญ่ไม่แสดงตัวอย่างวิธีการให้ชัดเจน เมื่อครูสอนก็จะจำได้ในช่วงที่สอน แต่ไม่มีเอกสารตำราที่เป็นตัวอย่างนำไปฝึกทบทวนที่บ้านได้ จึงเป็นเหตุให้ทำข้อสอบไม่ผ่าน จากสภาพโดยทั่วไปแล้วปัญหาการพิมพ์หนังสือราชการด้วยคอมพิวเตอร์ การเรียนการสอนในรายวิชา การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ ของนักศึกษาระดับ ปวส.2 การเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้รายงานในฐานะครูผู้สอนรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ จึงเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด จึงได้วิเคราะห์ถึงสภาพการเรียนการสอนเพื่อหาวิธีในการแก้ปัญหา ดังที่กล่าวมาพบว่ามีปัญหาต่างๆ หลายประการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะในการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ให้ถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนด้วยสื่อ VDO เรื่อง วิธีการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป รายวิชาการใช้โปรแกรมในงานเลขานุการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับ ปวส. 2 การเลขานุการ ที่เรียนวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อ VDO เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. ใบงาน เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. แบบทดสอบปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอน ผู้รายงานได้ผลิตสื่อ VDO ประกอบการเรียนการสอน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ ปีการศึกษา 2564 มีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ศึกษาโครงการสอน กำหนดการสอน แนวการสอน แผนการสอน คู่มือครูและหนังสือเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาเอกสารและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสื่อประกอบการสอนและกำหนดเค้าโครงเรื่อง พร้อมทั้งขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านต่างๆ คือ วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและเลือกเนื้อหา มาจัดสร้างสื่อประกอบการเรียนการสอน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ โดยมุ่งหมายจากเนื้อหาในหลักสูตรให้ครอบคลุมเนื้อหาและเหมาะสมกับเนื้อหาของหลักสูตร

1.4 นำเนื้อหามาจัดแบ่งเป็นเนื้อย่อย เพื่อจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน โดยกำหนดเป็นรูปแบบ VDO อธิบายวิธีการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.5 จัดทำสื่อ VDO หลังจากได้ศึกษาวิธีการรูปแบบ การจัดทำสื่อประกอบการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักและกระบวนการในวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ ตรงตามเนื้อหาในหลักสูตร มีความเหมาะสมกับนักเรียนตามวัยไม่สลับซับซ้อน ไม่ยุ่งยาก จากการศึกษาและปฏิบัติขั้นตอนดังกล่าวได้สื่อประกอบการสอนวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ จำนวน 1 หน่วย คือ เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

1.6 นำสื่อประกอบการสอนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.7 นำสื่อประกอบการสอน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ ที่ได้รับการแก้ไขเรียบร้อยไปใช้จริงกับนักศึกษาระดับ ปวส.2 การเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน 10 คน เพื่อรายงานผลการพัฒนาสื่อประกอบการสอน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ มีจำนวน 1 หน่วย คือ เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจและความสามารถ ในการประกอบการสอน แบบทดสอบนี้จะนำมาใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อจบเนื้อหาการเรียนโดยใช้สื่อประกอบการสอน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ แต่ละหน่วยโดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาจากสื่อประกอบการเรียนการสอน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ

2.2 ศึกษาเทคนิคและวิธีการออกข้อสอบ

2.3 ออกแบบเครื่องมือในการวัดผลการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน การออกแบบทดสอบ โดยยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ครอบคลุมเนื้อหาสื่อประกอบการสอน วิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ

2.4 สร้างแบบทดสอบปฏิบัติ จำนวน 2 ชุด จำนวน 1 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบไปทดสอบใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับ ปวส.2 การเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็นแบบ Rating Scale โดยมีระดับคะแนน 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาและองค์ประกอบของแบบสอบถาม

3.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้กับผู้เรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดแรก เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปไปทดสอบกับนักศึกษาทุกคน จดบันทึกคะแนนไว้

2. ดำเนินการสอน โดยใช้สื่อการเรียนการสอน เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้กำหนดขั้นตอนการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้โดยใช้เวลา 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 จำนวน 2 คาบ และครั้งที่ 2 จำนวน 3 คาบ ละ 60 นาที ตารางเรียน ตามความเหมาะสมของกิจกรรมแล้วประเมินผลในภาพรวม เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติกิจกรรมบันทึกผลการปฏิบัติงานของแต่ละคนและตรวจผลงานที่สำเร็จแล้ว นำผลมาจดบันทึกรวมเป็นคะแนนระหว่างเรียน

3. หลังสิ้นสุดการสอนโดยใช้สื่อประกอบการสอน เรื่อง การพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปแล้วให้นักศึกษาทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบแบบเดิม จดบันทึกคะแนนไว้

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ แจกให้กับผู้เรียนในคาบเรียนหลังจากผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ชุด

5. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิเคราะห์ โดยพิจารณาจากผลจากคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้สื่อประกอบการสอน โดยดูผลคะแนนระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนกับ หลังเรียน จำนวนผู้เรียนที่มีผลคะแนนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 80 ของผู้เรียนทั้งหมด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจ

วิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ในระดับมากขึ้นไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดค่า

คะแนนเป็นแบบ Rating Scale โดยมีระดับคะแนน 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนด้วยสื่อ VDO เรื่อง วิธีการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.60 คะแนน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.40 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน) โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อลยละ 34.00

2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 2 รายการ และ พึงพอใจในระดับมาก 8 รายการ รายการที่มีความพึงพอใจสูงสุ 3 รายการ คือ หลังเรียนโดยใช้สื่อ VDO ประกอบการเรียนนี้ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจสามารถพิมพ์หนังสือราชการด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปได้มากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาด้านทักษะการพิมพ์หนังสือราชการด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปได้ และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง “เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนด้วยสื่อ VDO เรื่อง วิธีการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป รายวิชาการใช้โปรแกรมในงานเลขานุการ นักศึกษาระดับ ปวส.2 การเลขานุการ” ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนการสอน ที่ใช้สื่อ VDO สาธิตการปฏิบัติการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป นักศึกษาสามารถเปิดดูทบทวนนอกเวลาได้ จะช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจ สามารถพัฒนาทักษะในการพิมพ์และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการพิมพ์หนังสือรายการได้มากขึ้น สามารถนำความรู้ไปปรับประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้

2. การใช้กิจกรรมการสอน โดยใช้ใช้สื่อ VDO สาธิตการปฏิบัติการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของกิจกรรมการการสอนที่สามารถให้นักศึกษาเปิดทบทวนได้ ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนและช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง นอกห้องเรียนได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีความรู้และทักษะในการพิมพ์หนังสือราชการภายนอกด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป รายวิชาการใช้โปรแกรมในงานเลขานุการ

2. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อ VDO ในการเรียนรู้ในระดับมากขึ้นไป

การศึกษาความคิดเห็นนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับรายวิชาโครงการแผนกเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพรรณวดี พลอยมี
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การจัดการสำนักงาน)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โครงการที่จัดทำขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาบางประการในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน นิยมระบุความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ทำให้ต้องมีการจัดทำโครงการ การระบุหลักการและเหตุผลมักใช้กับโครงการที่จัดทำขึ้นตามหลักการหรือทฤษฎีเพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้นำความรู้และทักษะจากการเรียนในชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง ในปัจจุบันความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาหรือหลักการและเหตุผลก็ควรปรับให้เป็นไปตามที่ผู้เรียนปฏิบัติจริง

จากสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ปัญหา โดยการศึกษาความคิดเห็นนักเรียนนักศึกษาในการเรียนรายวิชาโครงการแผนกวิชาการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่จะนำมาวางแผนปรับปรุงการให้บริการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านเนื้อหา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจ
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านครูผู้สอน
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านนักเรียนนักศึกษา
5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นด้านการส่งงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียน นักศึกษา ที่เข้ามาใช้บริการในช่วงเดือน ตุลาคม พ.ศ.2564 – กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565 ตามสติถิการใช้บริการของ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 54 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 54 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนกสาขาการเลขานุการ ระดับ ปวช.3 กลุ่ม 1 และ กลุ่ม 2 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญจำนวน 54 คน ตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ความเชื่อมั่น 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนนักศึกษาในการเรียนรายวิชาโครงการแผนกวิชาการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนนักศึกษาในการเรียนรายวิชาโครงการแผนกวิชาการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานะภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาในรายวิชาโครงการแผนกวิชาการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังประชากรและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถามจำนวน 54 ฉบับ ได้รับคืน 54 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ช่วงเวลาเก็บข้อมูลระหว่าง ธันวาคม 2564 – กุมภาพันธ์ 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติหาร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน นักศึกษา ต่อการบริการวิทยาลัยศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียน นักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด ระดับ ปวช.3 จำนวนที่เข้าเรียน 4-5 ครั้ง/สัปดาห์ เวลาที่เข้าเรียนครั้งละ 1-2 ชั่วโมง จุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาเรียนรู้ถึงรายวิชาโครงการ

2. ศึกษาความคิดเห็นนักเรียนนักศึกษาในการเรียนรายวิชาโครงการแผนกการเลขานุการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านเนื้อหา รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียนนักศึกษา ด้านการส่งงานของนักเรียนนักศึกษา รายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

- **ด้านเนื้อหา ควรจะมีเนื้อหาให้เกว้างกว่านี้** ปริ้นเนื้อหาแจกนักศึกษาเพื่อให้ ความสะดวก
- **ด้านความรู้ความเข้าใจ** ควรลงรายละเอียดในเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจให้มากกว่านี้ ใช้สื่อประกอบในการเรียน
- **ด้านครูผู้สอน** ควรแสดงสีหน้าให้ยิ้มแย้ม พูดจาให้สุภาพ
- **ด้านนักเรียนนักศึกษาในการใช้สื่อ** ควรใช้สื่อที่ทันสมัยมีสื่อที่หลายหลาย
- **ด้านการส่งงานของนักเรียนนักศึกษา** ควรมีความรับผิดชอบในการส่งงาน ส่งงานตรงตามเวลา แบ่งเวลาให้พอในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้มีเนื้อหาให้มากกว่านี้
2. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ลงรายละเอียดในเนื้อเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาเข้าใจมากกว่านี้
3. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ครูผู้สอนมีใบหน้าที่ยิ้มแย้ม พูดจาสุภาพ
4. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้ใช้สื่อที่ทันสมัยและควรมีสื่อที่หลากหลาย
5. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในการส่งงาน ส่งงานตรงตามเวลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นของแผนกสาขาการเลขานุการระดับ ปวช.3 กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ต่อการบริการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้แนวทางในการพัฒนาการให้บริการของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียนในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสุภาวรรณ จันทร์หยู
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บธ.บ (กาจัดการทั่วไป)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2553) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาหมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้า ทางวิชาการ การสร้าง องค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.2542)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวิสัยทัศน์ “มุ่งจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้” ที่มุ่งเน้นในด้านของการถ่ายทอดความรู้ ทักษะและคุณธรรม ให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้องและนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนทางด้านวิชาชีพ มีคุณภาพที่ดีเพื่อที่จะออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพและสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดให้มีการจัดการเรียนการสอนในทุกรายวิชามีหลักการและความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนการสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 อยู่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมาเรียนในห้องเรียนแบบปกติได้ จึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา สื่อการเรียนและแหล่งเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ระบบการติดต่อสื่อสาร ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ การวัดผลและประเมินผล รูปแบบการเรียนการสอนมีหลากหลายวิธี ที่ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียนในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน
2. เพื่อศึกษาหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของผู้เรียนในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสำรวจพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน
2. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)
3. แบบสอบถามความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง
2. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิธีการทางสถิติ โดยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน ในวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ผลการวิจัยจากการสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่งงานครบตรงเวลาโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ ส่วนความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ วิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน ผลการประเมินมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านความพร้อมของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม แบบต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
2. ครูผู้สอนควรสร้างชุดการเรียนการสอนที่น่าสนใจให้มากขึ้น

การพัฒนาการก้าวนิ้วตามหลักการพิมพ์ดีดเพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส โดยใช้สื่อแผนภูมิรูปภาพแป้นอักษร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวไอลดา วัฒนสิทธิ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	บริหารธุรกิจ ธุรกิจศึกษา - เลขานุการ
ปีการศึกษา	2563

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเทคโนโลยีเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาท ในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น เช่น ด้านการศึกษา อุตสาหกรรม และการบริการต่าง ๆ ซึ่งคอมพิวเตอร์มีการใช้งานที่ง่ายและมีความทันสมัย ในปัจจุบันสถานศึกษาได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในสถานศึกษามากขึ้นเพราะเล็งเห็นประโยชน์และข้อดีของคอมพิวเตอร์นั้นเอง โดยนักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาบทเรียนนั้นได้ด้วยตนเอง สามารถช่วยใน

การฝึกฝนทักษะทางการเรียนรู้ในบทเรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนได้เร็วขึ้น แต่ถึงอย่างไรก็ดีในการเริ่มเรียนคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้คอมพิวเตอร์ก็คือ แป้นพิมพ์ (Keyboard) และการพิมพ์สัมผัส การที่จะให้นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์ได้นั้นนักเรียนต้องรู้ตำแหน่งของปุ่มต่าง ๆ บนแป้นพิมพ์เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ

การจัดการเรียนการสอนที่ใช้วิธีการพิมพ์สัมผัสก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่แตกต่างจากวิธีการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นตัวสาระความรู้และมุ่งเน้นที่ตัวผู้สอนเป็นสำคัญ แต่ในปัจจุบันนี้เราจะมุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนโดยถือผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งที่การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีทักษะในการพิมพ์สัมผัส

วิชาพิมพ์ดีดจัดว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาวิชาพณิชยกรรมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นวิชาพื้นฐานที่จะต้องศึกษาฝึกฝนอย่างถูกต้องและมีความชำนาญ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบการสอนวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น เห็นว่าการใช้คอมพิวเตอร์ในการป้อนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเรียนรู้การใช้แป้นพิมพ์ที่ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็ว

ดังนั้นทักษะการใช้แป้นพิมพ์จึงควรเป็นทักษะพื้นฐานที่ทุกคนในยุคปัจจุบันควรได้เรียนรู้ เพราะการใช้แป้นพิมพ์คือการเชื่อมต่อเข้าสู่การเรียนคอมพิวเตอร์นั่นเอง หรืออาจกล่าวได้ว่าทักษะการใช้แป้นพิมพ์เปรียบเสมือนความสามารถในการเขียน (penmanship) ของยุคคอมพิวเตอร์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาพฤติกรรมการใช้แป้นพิมพ์ที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มต้นการพิมพ์ดีดอย่างมีประสิทธิภาพนั้นหมายถึง การมีความรวดเร็วในการกดแป้นพิมพ์อย่างต่อเนื่องและความรวดเร็วนั้นจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำรวมอยู่ด้วยเสมอ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกหัดจะต้องมีการฝึกฝน สร้างความเคยชินให้เกิดขึ้น จนการสัมผัสนิ้วมือกับแป้นพิมพ์กระทำได้ดั่งใจนึก เหมือนกับการจับปากกาเขียนหนังสือได้ตามความคิดหรือตามข้อความในต้นฉบับเลยทีเดียว ผู้ฝึกหัดจะต้องมีความเพียรพยายามอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งการฝึกฝนนั้นส่งผลให้เกิดความชำนาญกลายเป็นความสามารถพิเศษและเกิดความภูมิใจในตัวเองเป็นอย่างมากเป็นความสำเร็จที่จะส่งเสริมให้ผู้ฝึกหัดทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชื่อแผนภูมิรูปภาพแป้นอักษร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 1 ห้อง จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของสื่อแผนภูมิรูปภาพแป้นอักษร

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. วิธีการสอนแบบการก้าวนิ้วตามหลักการพิมพ์ดีดเพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส โดยใช้สื่อรูปภาพแป้นอักษร
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

3. แบบทดสอบ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของสื่อการสอนแผนภูมิรูปภาพแป้นอักษร

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น โดยใช้วิธีการสอนแบบการก้าวนิ้วตามหลักการพิมพ์ดีด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการก้าวนิ้วตามหลักการพิมพ์ดีดเพื่อพัฒนาทักษะ การพิมพ์สัมผัสโดยใช้สื่อแผนภูมิรูปภาพแป้นอักษร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 30 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ส่งผลให้นักเรียนได้เกรดในการเรียนวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้นผ่านเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนาการก้าวนิ้วตามหลักการพิมพ์ดีด เพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสโดยใช้สื่อแผนภูมิรูปภาพแป้นอักษรควรทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี และในการปฏิบัติงานต้องดำเนินการไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีระบบ มีขั้นตอนและให้อาจารย์ทุกท่านที่สอนในรายวิชาพิมพ์อังกฤษเบื้องต้นในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ทำการสอนให้เหมือนกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3. นักเรียนที่เรียนแบบการพัฒนาการก้าวนิ้วตามหลักการพิมพ์ดีดเพื่อพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสโดยใช้สื่อแผนภูมิรูปภาพแป้นอักษรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
4. นักเรียนมีทักษะในการพิมพ์ได้อย่างแม่นยำและรวดเร็วมากขึ้น

แผนกวิชาการจัดการทั่วไป

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ รหัสวิชา 30001-1002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 การตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย น.ส.ปานทิพย์ จันทรเรืองฤทธิ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาย่อมมีเป้าหมายที่สำคัญคือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่ถ่ายทอด โดยผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังสอน และสามารถนำสิ่งที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ได้ โดยครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี คือครูสามารถนำสื่อการสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาเป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องนั่นคือควรจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่ดีนำทางผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนหรือปูพื้นความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่มีลำดับขั้นตอนของการนำเสนอความยากง่ายมีการนำเสนอวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้ล่วงหน้าถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหาเค้าโครงเนื้อหาอย่างกว้างๆผู้เรียนจะสามารถผสมรายละเอียดส่วนย่อยให้สัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนใหญ่ทำให้ผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพขึ้นที่สำคัญเนื้อหาควรจะนำเสนอได้ตรงและครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของผู้เรียน

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สมมุติฐานงานวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับ ปวส. ที่เรียนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน แต่สุ่มจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษา ที่เรียนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง มี ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างประชากร โดยศึกษา ประชากรจำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ใช้มาตราส่วนประเมินค่า Rating scale ตามแบบของ Likert

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม spss for window

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน วิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาเพศหญิงล้วน ซึ่งมีระดับความคิดเห็น ดังนี้

อยู่ในระดับ**มากที่สุด** ประกอบด้วย

- สื่อที่ใช้มีความชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม

อยู่ในระดับ**มาก** ประกอบด้วย

- สื่อที่ใช้ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- สื่อที่ใช้มีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นให้เกิดการใฝ่รู้
- สื่อที่ใช้ช่วยให้ง่ายต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้คิด จดจำได้นาน
- สื่อที่ใช้ทันสมัย แปลกใหม่ แตกต่างไปจากการเรียนปกติ
- สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเวลา
- สื่อที่ใช้ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

จากผลการศึกษาข้างต้น แสดงว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนมีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน และคุณภาพของสื่อที่ใช้ส่วนใหญ่ ยังอยู่ในระดับดี ส่วนใหญ่ ตามองค์ประกอบข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ด้วยทั้งนี้ เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน มาพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย	นางสาวกัณฑิกา แสงสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การจัดการทั่วไป)
	บธ.บ.(การบัญชี)
	บธ.ม.(วิทยาการจัดการ)
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 มีข้อความเกี่ยวกับการจัดการศึกษาความตอนหนึ่งว่า ".....ความรู้ที่จะศึกษามีอยู่สามส่วน คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความคิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริงซึ่งแต่ละคนควรเรียนรู้ให้ครบ เพื่อสามารถนำไปใช้ประกอบกิจการงาน และแก้ปัญหาทั้งปวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ....." เป็นกระแสพระราชดำรัสซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการจัดการศึกษาอันทรงคุณค่ายิ่ง เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ค่านิยม เจตคติและคุณภาพของบุคคล เพื่อให้เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในโลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วทั้งด้านวิทยาการความก้าวหน้าโดยเฉพาะเทคโนโลยีสื่อสาร หรือการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านเศรษฐกิจ ดังนั้นสาระสำคัญของแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงระบุไว้ชัดเจนให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะการศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญที่สามารถพัฒนาคุณภาพของบุคคล เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นกลับมาพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์ในการ ศึกษาวิชาชีพ ทำการวิจัย ผลิตครู ผลิตผู้เรียน และส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งจากปณิธานดังกล่าวนี้วิทยาลัยฯ สามารถผลิตผู้เรียนที่มีคุณภาพ ไปประกอบอาชีพสุจริตได้เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนในด้านสายอาชีพ เป็นระยะเวลานานหลายปีแล้ว จึงเล็งเห็นว่านักศึกษาที่จบไปแล้วและนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาเป็นอาชีพได้นั้น ต้องได้รับการพัฒนาจากครูผู้สอนเป็นสำคัญ และสิ่งที่ขาดเสียมิได้เลยก็คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ผู้รายงานในฐานะที่เป็นผู้สอนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) เห็นว่าในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาอย่างยิ่ง จึงทำการศึกษาแนวทางและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี และเนื่องจากสภาพการจัดการเรียนการสอนในวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) เพื่อให้ผู้เรียนได้เตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพได้จริง จะต้องจัดเนื้อหาประสบการณ์ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันและความสนใจของผู้เรียน มีการฝึกทักษะการปฏิบัติงาน ให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนทุกคนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันทำความเข้าใจสิ่งที่เรียน มีกิจกรรมหลากหลายสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการบูรณาการทั้งด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้นรวมทั้งมีทักษะชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ดังนั้น จึงได้มีการจัดทำแบบสอบถามขึ้นในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อประเมินผลความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน ในรายวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง พัฒนาการสอนของครูผู้สอน ให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนในภาคเรียนถัดไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช คือความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 โดยครูผู้สอนคือ นางสาวกัณฐิกา แสงสุวรรณ สังกัดแผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 มากที่สุด ร้อยละ 50.6 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ร้อยละ 25.9 และสาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 ร้อยละ 23.5

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ แผนกวิชาที่สังกัด ระดับชั้น วิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ กำหนดขึ้นตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert) มีการประมาณค่าคำตอบของคำถามดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของข้อมูลโดยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 161)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 ความพึงพอใจในหัวข้อนั้นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถามและข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ได้แก่ แผนกวิชา ระดับชั้น รายวิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของ นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน
5. เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล
6. เขียนรายงานการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 81 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยายโดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ แผนกวิชาที่สังกัด ระดับชั้น วิชาที่ประเมิน และครูผู้สอนที่รับการประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Devition) แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ของลิเคิร์ท (Likert)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นนอกเหนือจากคำถามและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามการศึกษาการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 โดยครูผู้สอนคือคุณครูกัณฐิกา แสงสุวรรณ สังกัดแผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 มากที่สุด ร้อยละ 50.6 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ ร้อยละ 25.9 และสาขาวิชาการเลขานุการ กลุ่ม 1 ร้อยละ 23.5

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.18 โดยมีความพึงพอใจต่อ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รายการผู้สอนใช้สื่อการสอนได้อย่างน่าสนใจ สูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.77 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.46 ส่วนรายการที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน รายการผู้สอนเข้าสอนและเลิกสอนตรงตามเวลา อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.56 และด้านการวัดและประเมินผล รายการผู้สอนมีวิธีการวัดผลหลายวิธี อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) = 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.58

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนทุกแผนกวิชา เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน/นักศึกษา ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ผลการเรียนของผู้เรียนวิชาองค์การและการจัดการสมัยใหม่ (30001-1002) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เป็นไปอย่างเหมาะสม มีผลการเรียนที่ดีขึ้น
3. ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนในภาคเรียนถัดไป
4. เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

การเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง

ผู้วิจัย	นางสาวอังคณา ชูสุวรรณ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(ธุรกิจศึกษา)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอให้ริเริ่มการสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสานต่อความคิดและเชื่อมโยงการขยายผลที่เกิดจากการนำหลักปรัชญาฯ ไปใช้อย่างหลากหลาย รวมทั้งเพื่อจุดประกายให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับ และการนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง

จากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระองค์ นับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา จะพบว่าพระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ การรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิตซึ่งทั้งหมดนี้เป็นที่รู้กันภายใต้ชื่อว่า เศรษฐกิจพอเพียง

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รหัส 22001001 ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยตนเองFโดยการให้ผู้เรียนได้เข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและฝึกกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร นักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี 3,4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 65 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบการให้คะแนนบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. แบบการให้คะแนนการนำเสนอการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
3. แบบสรุปคะแนนรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูผู้สอนแนะนำการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียง
2. นักเรียนจัดทำแบบบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียงและนำเสนอ โดยครูผู้สอนเป็นผู้ตรวจและให้คะแนน
3. นำผลคะแนนที่ได้หาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลคะแนนการบันทึกการใช้ชีวิตประจำวันแบบพอเพียงคิดเป็นค่าเฉลี่ย
2. นำผลคะแนนที่ได้รวมกับผลคะแนนอื่น ๆ ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และหาผลรวม (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)
3. คำนวณหาค่าร้อยละจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1-2 สามารถสรุปผลได้ดังนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 36 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าร้อยละ 65 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

ในทุกรายวิชาควรจะให้นักศึกษามีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในกับตัวนักศึกษาเอง และควรให้นักเรียน-นักศึกษาก้าวให้ทันต่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้น

และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไม่ว่าจะเป็นวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและการใช้ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนได้มีความรับผิดชอบต่อรายวิชาต่างๆมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สื่อวิดีโอและแบบฝึกทักษะ รายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางกชมน เอียดแก้ว
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บธ.ม (การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน เป็นวิชาชีพของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาคำอธิบายรายวิชา โลจิสติกส์และซัพพลายเชน หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และพบว่าเนื้อหาที่ใช้ประกอบการสอนปัจจุบัน มีเนื้อหาอยู่ทั้งหมด 9 หน่วย ซึ่งแต่ละหน่วยนักศึกษาจะต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์และกระบวนการนำไปในการดำเนินธุรกิจ ในปีการศึกษา 1/2563 ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือในการเรียนการสอน สื่อยังไม่หลากหลาย มีผลทำให้นักศึกษาบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ค้นหาข้อมูลเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางเรียน โดยใช้สื่อวิดีโอ และแบบฝึกทักษะเพิ่มเติม ในรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในปีการศึกษา 1/2564 เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประกอบการเรียน และเห็นภาพคำอธิบายต่างๆ ชัดเจนขึ้น โดยเนื้อหาบทเรียนสนองตอบต่อความต้องการ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่ดีขึ้นและสามารถพัฒนาให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชนให้สูงขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กลุ่ม ม.6 จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อวิดีโอเรื่องโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
2. แบบฝึกทักษะเรื่องโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ บทเรียนรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
- วิธีการสอนโดยใช้สื่อวิดีโอเรื่องโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
- แบบฝึกทักษะเรื่องโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
- การใช้บทเรียนรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิธีการสอนโดยใช้สื่อวิดีโอเรื่อง โลจิสติกส์และซัพพลายเชน และแบบฝึกทักษะเรื่องโลจิสติกส์และซัพพลายเชนมีขั้นตอนดังนี้

1.ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาการเรียนรู้ จากเอกสารและตำรา ให้ตรงหลักสูตรวิชาของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. รวบรวมเนื้อหา รูปแบบวิดีโอ ที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่าง

3. วิเคราะห์เนื้อหา (Topic Evaluation Sheet) โดยศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเนื้อหาจากหลักสูตร และตำราที่เกี่ยวข้อง รวมถึงรวบรวมบทสนทนารูปแบบวิดีโอ ที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนบอกจุดประสงค์ประจำวิชา สมรรถนะ และคำอธิบายรายวิชาให้นักเรียนทราบ

2. ผู้สอนสอนด้วยตนเองร่วมกับวิธีการสอนโดยใช้สื่อวิดีโอ

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ หลังการจัดการเรียนการสอน

4. เมื่อนักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะแล้ว ผู้สอนตรวจความถูกต้องของงานที่มอบหมาย

5. ผู้สอนบันทึกคะแนนของนักเรียน

6. นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1/2563 และ 1/2564

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับชั้น ปวส. 1 สาขางานการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ในรายวิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล หา

ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Dependent)

สรุปผลการวิจัย

ผลจากวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน ในภาคเรียนที่ 1/2563 และ ภาคเรียนที่ 1/2564 วิชาโลจิสติกส์และซัพพลายเชน รหัสวิชา 30214-2001 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการหาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ทดสอบค่าแจกแจงแบบที (t-test) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของการทดสอบพบว่า คะแนน T score เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 26.265 และคะแนนทีเฉลี่ย (Average T score) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายภาคเรียน/ปลายปีการศึกษาที่แล้ว ภาคเรียนที่ 1/2563 และภาคเรียนที่ 1/2564 ความแตกต่างของคะแนนทีเฉลี่ย (Average T score) ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 10.099

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้วิธีการสอนแบบอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษารายวิชาอื่น

2. ควรสร้างสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ประกอบการเรียนจากบทเรียนในเอกสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจเพิ่มขึ้นในรายวิชา รวมถึงมีเวลาทบทวนเนื้อหาเพิ่มเติมในแต่ละบทด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้

3. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ หาเทคนิคใหม่จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ออกไปฝึกประสบการณ์ในการทำงานในสถานประกอบการต่างๆ เพื่อที่ได้เรียนรู้การทำงาน การใช้ชีวิต รู้จักพึ่งพาตนเอง สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนได้เพิ่มขึ้น

2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การเรียนที่ดีขึ้น

3. สามารถนำผลที่ได้จากการเรียนของผู้เรียน มาใช้เป็นเกณฑ์ในการปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอนได้ดียิ่งขึ้น

การศึกษาคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ตามทัศนะของนักศึกษา ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวกุลิสรา คงสงค์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา น.บ.
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสภาวะแวดล้อมและวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างมากมายทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาหลายด้าน เช่น สิ่งแวดล้อม, ปัญหายาเสพติด, ปัญหาโรคเอดส์ ฯลฯ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่สมดุลกันระหว่างความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารกับความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาของคนไทย ทำให้รัฐบาลไทยต้องเปลี่ยนนโยบายการพัฒนาประเทศจากที่เคยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมาเป็นการพัฒนาคนแทน ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 จึงได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ท่านได้พระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับครูไว้น่าสนใจมาก “ครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสติปัญญาของเยาวชนในชาติ ครูเป็นบุคคลที่สำคัญและมีความหมายอย่างมากต่อกระบวนการให้การศึกษาเพราะถ้าปราศจากครูซึ่งเป็นผู้สอน การศึกษาหาความรู้ของเยาวชน จะมีความยากลำบากขึ้นต้องใช้เวลานานมากในการเรียนรู้ แต่ถ้าได้ครูผู้สอนที่ดีความตั้งใจสอนและมีความรู้ดี มีวิธีการถ่ายทอดที่เหมาะสมย่อมจะช่วยให้การศึกษาบรรลุเป้าหมายได้สะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้น ซึ่งแนวพระราชดำรินี้ สอดคล้องกับมาตรา 4 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ให้ความหมายของครู ว่า “ครูเป็นบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางการศึกษาด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน”

นอกจากนี้สมัชชาเด็กให้ความเห็นเกี่ยวกับครูที่พวกเขาต้องการว่า “คือครูที่ใจดี มีเหตุผล มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย มีความมั่นใจในตัวเอง พร้อมที่จะเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำไม่ลำเอียง ไม่ข่มขู่แต่คอยเอาใจใส่ดูแลให้กำลังใจ ไม่ลงโทษด้วยวิธีรุนแรง ไม่ใช้อารมณ์ มีวิธีการสอนที่สนุกสนาน ไม่สอนเร็วหรือช้าเกินไป ไม่ให้งานมากและครูจะต้องมีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกัลยาณมิตรกับเด็ก”

จากความคาดหวังของสังคม และบุคลากรหลายระดับที่หวังให้ครูมีบทบาทหน้าที่สำคัญและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นแบบอย่างและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศและพัฒนาพลเมืองของชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยะประเทศทั้งทางด้านคุณธรรม ความรู้ และความสามารถต่าง ๆ แต่ก็ยังมีครูบางคนที่พยายามประพฤติ ปฏิบัติตนผิดวินัย จรรยาบรรณของครูที่ดี เป็นที่เสื่อมเสียต่อสถาบันวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก ดังที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่บ่อยๆ เช่น ครูลงโทษนักเรียนด้วยวิธีรุนแรง ครูข่มขืนและทำอนาจารลูกศิษย์ ครูขายยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ร้ายแรงที่สุด ที่นักเรียนทุกคนไม่พึง

ประสงค์ให้มีในตัวครู แต่ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่ครูทั่ว ๆ ไปชอบประพฤติปฏิบัติด้วยความเคยชิน เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนไม่พึงประสงค์ให้ครูกระทำเช่นกัน ได้แก่ ด้านการสอน ครูสอนโดยยึดตัวครูเป็นสำคัญครูเป็นใหญ่แต่เพียงผู้เดียว ครูเป็นคนถูกเสมอครูไม่เคยเป็นผู้ผิด ด้านวิชาการ ครูสอนแต่ในตำราเรียนครูมีความรู้แคบไม่กว้างไกล ด้านสุขภาพกายและจิต ครูชอบใช้อารมณ์ และแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวกับนักเรียนโดยไม่มีเหตุผลด้านมนุษยสัมพันธ์ ครูพูดจากับนักเรียนด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ใช้คำที่รุนแรง ด้านบุคลิกลักษณะ ครูบางคนแต่งกายไม่สุภาพนุ่งกระโปรงสั้นเกินไป ด้านการอบรมและการปกครอง ครูไม่ค่อยให้ความยุติธรรมกับนักเรียนเท่าที่ควร ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ครูบางคนไม่ค่อยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ชอบละทิ้งหน้าที่และเข้าสอนไม่ตรงเวลาซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลต่อภาพพจน์ที่ดีของครูในสายตาของนักเรียนที่มองว่าครู คือแม่พิมพ์ที่เป็นต้นแบบที่ดีของพวกเขาเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการทราบความคิดเห็นและความต้องการของนักศึกษาซึ่งเป็นพลเมืองของพวกเขา ตามที่พวกเขาพึงประสงค์ และผู้วิจัยก็เป็นครูสนับสนุนการสอนรับทราบความต้องการของเขา เพื่อจะได้นำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ เป็นรายข้อในแต่ละด้านทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจจะแสดงความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครู ทั้ง 8 ด้านแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาชั้น ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มี 3 ระดับซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ไว้ทั้งหมด 8 ด้าน แบบสอบถามมี 50 ข้อลักษณะของแบบสอบถาม จะถามความต้องการของนักเรียนต่อคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ โดยมีเกณฑ์ให้น้ำหนักคะแนนดังนี้

3 คะแนน หมายถึง ต้องการมาก

2 คะแนน หมายถึง ต้องการปานกลาง

1 คะแนน หมายถึง ต้องการน้อย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สร้างเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยอาศัยหลักและแนวคิดในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร คุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์
2. นำข้อมูลและความรู้ที่ได้มาสร้างแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อย ไปปรึกษาผู้รู้เพื่อตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับ ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ
5. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติการวิจัยโดยหาค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ โดยรวม 8 ด้าน และเป็นรายข้อในรายด้านด้วยการใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean)
2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ตามทัศนะของนักศึกษา ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ มีการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ
2. วิเคราะห์ระดับและจัดลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ เป็นรายข้อในแต่ละด้านทั้ง 8 ด้าน ตามทัศนะของนักศึกษาชั้น ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00 หมายถึง นักเรียนต้องการคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในระดับสูง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักเรียนต้องการคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง นักเรียนต้องการคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ในระดับต่ำ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า ระดับของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ตามทัศนะของนักศึกษาระดับ ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ ตามคุณลักษณะทั้ง 8 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางและลำดับที่ของคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ นับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปยังต่ำสุด เรียงตามลำดับได้ ดังนี้

ลำดับ 1 ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย

ลำดับ 2 ด้านคุณธรรมและความประพฤติ

ลำดับ 3 ด้านสุขภาพกายและจิต

ลำดับ 4 ด้านมนุษยสัมพันธ์

ลำดับ 5 ด้านการสอน

ลำดับ 6 ด้านบุคลิกลักษณะ

ลำดับ 7 ด้านการอบรมและการปกครอง

ลำดับ 8 ด้านวิชาการ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านทั้ง 8 ด้าน นักศึกษาจะแสดงความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูทั้ง 8 ด้าน แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ควรจะมีการวิจัยการแอบแต่งหน้า เสริมสวย ในชั้นเรียนให้กว้างขวางขึ้น เช่น วิจัยในชั้นเรียนอื่นๆ รายวิชาอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า นักศึกษาระดับ ปวส.2 ที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจ มีความต้องการครูที่มีคุณลักษณะอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางให้ครู และผู้บริหารโรงเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขคุณลักษณะของครูให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีงามของนักเรียนต่อไป

พฤติกรรมการไม่ตรงต่อเวลาและการไม่รับผิดชอบเข้าชั้นเรียน วิชาการเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ของนักศึกษาระดับ ปวช.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุพรรณี วังบุญคง
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี คือครูสามารถนำสื่อการสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาเป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องนั่นคือควรจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่ดีนำทางผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

การศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประชากร

ประชากรของการศึกษาวิจัย คือ นักศึกษาระดับ ปวช. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสื่อการสอน
2. นำสื่อการสอนมาประยุกต์ในการสอน
3. สำรวจความคิดเห็นโดยแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

หลังจากตรวจสอบการส่งงานช้าของนักศึกษาทุกชิ้นงานอย่างสม่ำเสมอ และนักศึกษาที่ส่งงานช้าจะจดบันทึกพฤติกรรมการส่งงานช้าพร้อมให้ชี้แจงสาเหตุการส่งงานช้า การปรับปรุงแก้ไข คิดวิเคราะห์ผลกระทบต่อการเรียนของการส่งงานช้า และให้นักศึกษาเซ็นรับทราบการปรับปรุงแก้ไข บันทึกความถี่อย่างต่อเนื่อง แจงนับจำนวนนักเรียนที่ส่งงานช้า แล้วเปรียบเทียบจำนวนความถี่ของการส่งงานช้าของนักศึกษา ต้นภาคเรียน-ปลายภาคเรียน แสดงค่าเป็นร้อยละ พบว่า นักศึกษาปรับปรุงตัวเองส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนดมากขึ้นกว่าเดิม สามารถลดการส่งงานช้า มีค่าลดลงได้ คิดเป็นร้อยละ 21.06

ข้อเสนอแนะ

ควรจะมีการวิจัยการส่งงานช้าให้กว้างขวางขึ้น เช่น วิจัยในชั้นเรียนอื่น ๆ รายวิชาอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน มาพัฒนาเทคนิค การสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด โดยใช้แบบฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี กลุ่ม 5

ผู้วิจัย นางสาวฉันทนา หมวกพลาย
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากรภายในประเทศ เมื่อประชากรมีคุณภาพย่อมจะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตามจากรายงานสภาวการณ์การศึกษาไทยในเวทีโลก พ.ศ.2556 รายงานว่าการศึกษาของประชากรแรงงานอายุ 25 ปีขึ้นไป พบว่า ประชากรแรงงานของไทยมีการศึกษาโดยเฉลี่ยไม่จบระดับประถมศึกษา เมื่อพิจารณาด้านคุณภาพชีวิตไทยมี อันดับการพัฒนามนุษย์ปี พ.ศ.2555 ที่จัดโดย UNDP อยู่ในระดับกลางที่อันดับ 103 จากทั้งหมด 187 ประเทศ ต่ำกว่าประเทศในกลุ่มอาเซียน (สำนักงานเลขาธิการสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2556) ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่กำหนดและทำให้เกิดการพัฒนาของ ประเทศในทางที่ดี

การจัดการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แตกต่างจากการจัดการการเรียนรู้ในอดีตที่ผู้เรียนต้องอาศัยการศึกษาโดยการถ่ายทอดวิทยาการจากประสบการณ์ของผู้สอนหรือจากการอ่านหนังสือ หรือตารางของผู้เรียนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาแบบไร้ขีดจำกัด ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายบทบาทความเป็นครูเปลี่ยนจากผู้สอนมาเป็นโค๊ชที่จำเป็นต้อง มี วิธีการที่สามารถฝึกฝนให้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้รอบด้าน สามารถบูรณาการความรู้ต่างๆ ที่มีให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้โดยใช้สติปัญญา (วิจารณ์, 2556) ปัจจุบันนักการจัดการเรียนการสอน เป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาที่ครูต้องออกแบบการ จัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด และเนื่องจากในปัจจุบัน เทคโนโลยีที่มีความหลากหลายขึ้นส่งผลต่อผู้เรียนเป็นอย่างมากทั้งในด้านความเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่สนใจการเรียนผู้เรียนสนใจสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีที่แพร่หลายใน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี/หลักการ สภาพปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวนั้น ครูควรใช้ เทคนิคหลาย ๆ ประการ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความคับข้องใจ หรือขาดแรงจูงใจในการแก้ปัญหาการสอนให้นักเรียนคิดทำให้นักเรียนมีความเห็นชอบ และรู้จริง การสอนให้นักเรียนเห็นชอบทำให้นักเรียนแก้ปัญหาได้และทำให้นักเรียนเติบโตขึ้นอย่างมีอิสรภาพ และหากนักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะแล้วนักเรียนจะมีความชำนาญขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งแบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ฝึกฝนทักษะของนักเรียนซ้ำๆ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดองค์ความรู้ทักษะความชำนาญทำให้นักเรียนเกิดความ สนใจ และช่วยให้ครูจัดการเรียนรู้ที่มุ่งส่งเสริมการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้ และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้ สามารถเรียนรู้ และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำไปใช้ใน สถานการณ์เช่นเดียวกัน เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมจากหนังสือเรียน(แก้วตา เข้มแข็ง:2556) และเป็น อุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ทำขึ้นอย่างเป็นระเบียบระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาดีขึ้น และช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้ คงทน นอกจากนี้ แบบฝึกยังใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง ช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้า หรือข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนจากงานวิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน อัสสัมชัญศึกษา ของนายสยามรัฐ ลอยพิมายพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตของสุวิมล มะลิวัลย์และงานวิจัย การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นจังหวัด กาญจนบุรีเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนศรีสวัสดิ์พิทยาคม อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรีของ อัชปาณี นนทสุต

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชองผู้เรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูดโดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ และเพื่อสร้างเจตคติที่ดีที่ผู้เรียนมีต่อวิชา ภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด รหัส 20000- 1202 โดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด รหัส 20000- 1202 โดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด ของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ

3. แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียว มีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน(Pretest) และทดสอบหลังเรียน (post test) วิธีการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. อธิบายถึงการเรียนโดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการประเมินผลการเรียนรู้

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนตัวอย่างด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ดำเนินการวิจัยโดยทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด โดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ

4. เมื่อสอนครบตามแผนแล้ว ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบ หลังเรียน (post test)

5. ตรวจสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด โดยใช้แบบ ฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 แล้วนำผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 5 โดยแบบฝึกการสนทนา ภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.31 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.29 ค่า t-test 9.53 แสดงว่า นวัตกรรมที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น โดยคะแนนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ส่งผลดีต่อผู้เรียนทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด ดังนั้นผู้สอนจึงควรนำเอาสื่อการสอน คือแบบฝึกทักษะไปใช้ประกอบการ จัดการเรียนการสอนเรื่องอื่น ๆ ในวิชาภาษาอังกฤษ หรือในวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2. เพื่อให้การใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องคอยดูแลนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบ ฝึกทักษะ และต้องอธิบายเกี่ยวกับคำชี้แจงในการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน

3. ครูจะต้องให้ความสนใจกลับเรียนทุกคน เพราะนักเรียนอาจจะเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะได้ช้า หรือเร็วแตกต่างกัน

4. แบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบการสอนที่ครูผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้าหรือนักเรียนที่มีความต้องการในการเรียนเพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษฟัง พูด รหัส 20000- 1202 โดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงขึ้น

2. ผู้เรียนสามารถนาความรู้ที่ได้รับจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะไปใช้ในการเรียนและใช้ในชีวิตประจำวัน

3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้แสวงหาเทคนิควิธีสอนและผลิต เครื่องมือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

การพัฒนาทักษะการเขียน โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางนันทรัตน์ ชนะชู
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาทุกแห่ง โดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (30000-1207) พบว่าผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องปรับปรุง วัดได้จากผลการสอบจากการเรียนรายวิชานี้ เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนขาดความชำนาญในการเขียน ไม่รู้ว่าจะเรียงประโยคอย่างไร เขียนอย่างไรเป็นต้น ดังนั้นจากการศึกษาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น และการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้สามารถใช้สื่อสารได้ในสังคมอันเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปวส.2 หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
3. แบบสอบถามความพึงใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ชุด โดยใช้เวลา 12 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และหาค่าเฉลี่ย ร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 75.04 /83.76
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับ ปวส. 2 หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเพื่อให้เนื้อหาเหมาะสมสามารถใช้สอนนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ได้
2. ควรมีการศึกษาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องอื่นๆ ต่อไป
3. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมอื่นๆ อีก
4. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเรื่องที่จะฝึกเขียนตามความสนใจ ซึ่งเป็นการเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ปวส.2
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวส.2 เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะหน่วยการเรียน เรื่อง Reading Business Documents ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางพัชรีย์ ทองขวัญ
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2564

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้การติดต่อสื่อสารใช้เวลาไม่นานและสามารถสื่อสารได้อย่างทั่วถึงทั่วโลก เครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารคือ ภาษา การพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารนี้ส่งผลให้สภาพสังคมต้องเตรียมคนให้สามารถเผชิญกับยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลง ความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารจึงมีเพิ่มมากขึ้น ทุกวันนี้ ชาวโลกมากกว่าหนึ่งพันล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เป็นภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ผู้ที่รู้และเข้าใจภาษาอังกฤษจะสามารถเข้าใจกระบวนการคิด เจตคติ วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ ตลอดจนความเคลื่อนไหวด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ ของสังคมโลกได้เป็นอย่างดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540: 1) ปัจจุบันคนไทยนิยมเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพและความนิยมเรียนภาษาอังกฤษ ในทุกระดับทุกสาขาอาชีพจะทวีจำนวนมากขึ้น อีกทั้งการจัดการศึกษาของไทยเรากำลังจะก้าวไปสู่ความเป็นนานาชาติ จึงส่งผลให้การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางมีความชัดเจนยิ่งขึ้น (บัญชา อึ๋งสกุล. 2545: 52)

ในประเทศไทยภาษาอังกฤษ นับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาททั้งในด้านการศึกษา สังคม การเมือง การค้า เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การประกอบอาชีพต่างๆและสื่อมวลชนเป็นอย่างมาก แม้ว่าประเทศไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารของผู้คนในสังคม แต่ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก

กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความจำเป็นในการที่จะพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สามารถติดต่อสื่อสารและรับสารได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่จะนำไปใช้ในการศึกษาต่อหรือใช้ในงานอาชีพของตน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาอังกฤษและเหมาะสมกับสถานการณ์ (กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ. 2542: 18-20) ซึ่งการเรียนรู้ภาษาต่าง ประเทศต้องอาศัยกระบวนการคิดและการฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เหมาะสมกับกาลเทศะ สังคมและวัฒนธรรมของการใช้ภาษานั้นๆนอกจากนี้ยังต้องเน้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และในการศึกษาต่อ รวมทั้งการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 1-6)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 เป็นหลักสูตรที่พัฒนา ขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพ ของบุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติมาตรฐานการศึกษาของชาติและกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ โดยมีโครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมุ่งเน้นสมรรถนะ (Competency-Based) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 3) มีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษในหมวดวิชาสามัญ วิชาชีพพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ และวิชาเลือกแล้ว ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อประกอบอาชีพ แสวงหาความรู้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

ภาษาอังกฤษธุรกิจ เป็นหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลางรายวิชาหนึ่งของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจเป็นสำคัญ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนเนื้อหาและเอกสารทางธุรกิจ ซึ่งจำเป็นต้องมีความสามารถในการบูรณาการทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 1)

ในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถฟังได้เข้าใจ พูดสื่อความหมายได้ อ่านสิ่งที่ผู้อื่นเขียนได้เข้าใจและสามารถเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามวัตถุประสงค์ในการเขียนได้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นไปตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Approach) ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ดังที่คาเนลและสเวน (Canale and Swain. 1980: 1 อ้างถึงใน สุพรพรรณ อาจคิดการ. 2548: 4) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารข้อหนึ่งว่าความสามารถทางภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ คือการใช้ทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ฟัง พูด อ่านและเขียน คือมีความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างและการใช้ภาษาสื่อความหมายได้ถูกต้อง

ในการเรียนรู้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน อาจกล่าวได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ดังที่เบอร์น (Byrne. 1991: 4-5) กล่าวว่าการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดไปสู่ภาษา ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนมาก ผู้เรียนต้องอาศัยทั้งทักษะทางกายภาพและกระบวนการทางความคิดในการเขียน ผู้เขียนต้องใช้ภาษาที่มีความชัดเจนและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างชัดเจน เนื่องจากในการเขียน ผู้เขียนไม่สามารถใช้กริยาท่าทางและน้ำเสียงประกอบ และพิมพันธุ์ เวสละโกศล (2544: 162) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ใช้ภาษาเป็นรูปธรรมเห็นได้อย่างชัดเจน ความสามารถในการเขียนจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนภาษาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ความสามารถในการเขียน สามารถวัดได้ในลักษณะข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยศึกษาจากความเห็นของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลการเรียนรู้ที่แสดงออกมาให้เห็นได้ ดังนั้นการวัดความสามารถในการเขียนจึงเป็นเครื่องบ่งบอกคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบหลักสูตรการเรียนภาษา

ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีปัญหาและอุปสรรคเป็นอย่างมาก ซึ่งจะท้าทายความสามารถของผู้เรียน เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามและใช้เวลาในการฝึกฝน ทั้งรูปแบบและการจัดเรียงความคิดและการเรียบเรียงภาษา ผู้เรียนต้องได้รับการเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ กฎเกณฑ์การใช้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสม แต่ผู้เรียนมักไม่มีโอกาสเพียงพอที่จะพัฒนาความสามารถดังกล่าว เพราะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะไม่เน้นการฝึกเขียนและปัญหาที่พบในการเขียนของนักเรียน คือขาดความรู้พื้นฐานที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน รวมทั้งรูปแบบของงานเขียนที่เหมาะสมกับประเภทของงานและการขาดความชำนาญการและประสบการณ์ในด้านกระบวนการเขียน ผู้เรียนที่จะสามารถดูแลการเขียนด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพควรจะมีประสบการณ์และได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆ ในกระบวนการเขียนมาพอสมควร (อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. 2545: 105-108)

การสอนการเขียนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะเรียนภาษาได้ดีจะต้องได้รับการฝึก ครูจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาให้มากที่สุด ด้วยเหตุที่นักเรียนแทบไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษานอกห้องเรียน แบบฝึกจึงมีอิทธิผลต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษามาก (ศศิธร จ่างภากร. 2537: 30) กิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกจำเป็นต้องอาศัยจุดมุ่งหมายของแบบฝึกแต่ละชุดว่ามุ่งประเด็นใดและควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (Wingard. 1981:139) และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง (2537: 16-20) พบว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือการสอนที่ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้นและคงทนช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระของครูได้ ในการสร้างแบบฝึกนั้น บัตส์ (Butts.1974: 85) ได้เสนอหลักการที่ครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบฝึก คือต้องกำหนดจุดประสงค์ เรื่องกิจกรรมจากง่ายไปหายากและควรประเมินผลก่อนและหลังเรียน ครูผู้สอนจะสามารถพัฒนาแบบฝึกที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อความของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการสอนการเขียนภาษาอังกฤษจากการวิจัยของ วีณา ปรารถนกุล (2542: 46-47) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะทางด้านภาษา เช่น คำศัพท์ การสะกดคำ

เครื่องหมายวรรคตอนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ เป็นต้น และนักศึกษาจะนึกถึงสิ่งที่จะเขียนเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงแปลเป็นประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากความแตกต่างกันในเรื่องไวยากรณ์ทางภาษาของทั้งสองภาษา นอกจากนี้ สุพรพรรณ อาจคิดการ (2548:4) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนอาชีวศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีปัญหาด้านการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง การเขียนเพื่อการสื่อสาร เช่น การเขียนจดหมาย นักเรียนอาศัยการคัดลอกมาจากตัวอย่างเป็นช่วงๆ หรือทั้งประโยคและไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนอยู่ในวงจำกัด เนื่องจากนักเรียนมีพื้นความรู้ด้านคำศัพท์และสำนวนอยู่น้อย เป็นต้น และจากประสบการณ์การสอนของผู้รายงานนั้นปัญหาส่วนใหญ่มีส่วนสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุพรพรรณ อาจคิดการ (2548: 4) พบว่านักเรียนจำนวนน้อยมากที่สามารถเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น จดหมายสมัครงาน แบบฟอร์มต่างๆ จะเห็นได้จากการวัดผลทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษาที่ 2549 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาพณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการเขียนเพียงร้อยละ 48

จากการศึกษาที่ได้กล่าวมาสรุปได้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากซึ่งปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษจะให้ความสำคัญกับความสามารถในการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นการสื่อสารมากกว่าด้านไวยากรณ์ การเลือกกิจกรรมมาใช้ต้องสอดคล้องกับความสามารถและระดับของนักเรียนกับสถานการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง กิจกรรมจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะในห้องเรียนให้มากที่สุดเนื่องจากโอกาสที่นักเรียนได้ใช้ภาษานอกห้องเรียนแทบไม่มีเลย (ประยงค์ โชติการณ์. 2534: 74) ดังนั้นแบบฝึกจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษามาก นอกจากนี้แบบฝึกยังมีส่วนให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำ และทบทวนสิ่งที่ฝึกอยู่เสมอ การได้ฝึกอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องที่เรียนได้และมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน

จากสภาพการเรียนการสอนดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้และได้แสวงหาแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเขียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาโดยการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน การสอนการเขียนมีลักษณะเป็นขั้นตอนและการบวนการ ตั้งแต่ระดับง่ายไปจนถึงระดับยาก และในปัจจุบันการเขียนในลักษณะของงานและธุรกิจมีมากขึ้น ดังนั้น การสอนทักษะ การเขียนเพื่อการสื่อสาร เช่น การเขียนจดหมายเสนอขาย จดหมายสอบถาม จดหมายตอบสอบถาม และจดหมายสั่งซื้อ เป็นต้น นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิผล

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาช่วยพัฒนาและเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจของนักเรียนในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนแต่ละแบบฝึกผู้รายงานจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมที่หลากหลายและแนวทางการประเมินผลเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และนำความรู้ทักษะที่ได้ใช้ในการประกอบอาชีพต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75

สมมุติฐานของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมุติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ รหัส 30000-1207 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 75 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ รหัส 30000-1207 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ทำการสุ่มจำนวน 1 ห้องเรียนด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนสาขางานการบัญชี ห้อง 1 จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกการเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ ในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 จำนวน 10 ชุด

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนจดหมายธุรกิจ ในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความก้าวหน้าระหว่างเรียน จำนวน 10 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วัดความสามารถการเขียนจดหมายธุรกิจ จำนวน 2 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจไปดำเนินการทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการที่จะเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะให้นักเรียนทราบ

2. สอนการเขียนจดหมายธุรกิจด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจที่ผู้รายงานสร้างขึ้นโดยผู้รายงานเป็นผู้สอนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทำการสอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 7 สัปดาห์ รวมใช้เวลาสอน 14 ชั่วโมง ในระหว่างการสอนแล้วเสร็จให้นักเรียนทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจเพื่อประเมินความก้าวหน้าระหว่างเรียน รวม 10 ชุด แล้วหลังจากทำ

แบบฝึกเสริมทักษะแต่ละชุดแล้วให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างผ่านการเรียนการฝึกเขียนจดหมายธุรกิจครบทุกชุดแล้ว จึงทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ความสามารถทางการเขียนจดหมายธุรกิจ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้รายงานได้เตรียมไว้ ดังนี้

3.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 1 หลังจากเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ ชุดที่ 1-5

3.2 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ครั้งที่ 2 หลังจากเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ ชุดที่ 6-10

4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำชุดแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ จำนวน 10 ชุด และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถทางการเขียนจดหมายธุรกิจ จำนวน 2 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รายงานได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสอดคล้อง โดยวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาตามกรอบของเนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ วิเคราะห์แบบทดสอบระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 117)

2. การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) เป็นการวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบกระทำหลังจากนำแบบทดสอบประจำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจไปทดลองสอบกับกลุ่มทดลองแล้วใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 210)

3. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ กระทำหลังจากทำแบบทดสอบประจำแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจไปทดลองกับกลุ่มทดลองแล้วใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 210)

4. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบมีหลักคุณสมบัติของข้อสอบที่แสดงความคงเส้นคงวาของผลของการวัด ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตามกับกลุ่มเดิมใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20)

5. การหาคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจกระทำหลังจากรวบรวมแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินและตรวจสอบแบบฝึกเสริมทักษะให้แล้วรวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะใช้สูตร

6. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528: 291)

7. การทดสอบสมมุติฐาน ทดสอบสมมุติฐานระหว่างค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะกับเกณฑ์ที่กำหนดใช้สถิติ t – test (สุมาลี จันทร์ชลอ. 2547: 141)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ ในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.64/80.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ตามการทดสอบค่าที อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจ ในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นั้นมีเอกสารเพื่อใช้ประกอบการสอนวางขายในท้องตลาดจำนวนไม่มาก ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับคำอธิบายรายวิชามีน้อย และเนื้อหาค่อนข้างยาก ดังนั้นครูผู้สอนควรนำแนวทางการสร้างแบบฝึกนี้ไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนหรือทักษะอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จากการทดลองพบว่า การฝึกทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ช่วยให้ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของยุพาภรณ์ ชาวเชียงขวาง (2537: 161) ที่กล่าวว่า แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาดีขึ้น และช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน

1.2 ควรจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียนให้มีความสัมพันธ์กับทักษะอื่น เพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่ากิจกรรมที่ทำเป็นสิ่งที่มีความหมายสามารถเขียนจดหมายได้อย่างแท้จริง ควรมี กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมเติมคำในช่องว่าง กิจกรรมผังความคิด กิจกรรมการจับคู่ กิจกรรมแบ่งคำ เป็นต้น เพื่อช่วยเสริมให้นักเรียนเขียนจดหมายได้อย่างถูกต้อง

1.3 ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญของกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนทุกขั้นตอนเนื่องจากการฝึกทักษะการเขียนแต่ละขั้นจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้สามารถสร้างงานเขียนได้

1.4 กิจกรรมการฝึกเขียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งควรเป็นกิจกรรมการเขียนแบบมีตัวชี้แนะจะช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างงานเขียนได้ดี

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ

2.1 ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจนั้นควรสร้างกิจกรรมในแต่ละขั้นให้มีความชัดเจนและไม่ควรสร้างกิจกรรมที่ซ้ำกันมากเกินไปเพราะจะทำให้กิจกรรมไม่เร้าความสนใจของผู้เรียน และไม่ควรกำหนดเวลาให้กับกิจกรรมหนึ่งมากเกินไป กิจกรรมขั้นหลังการเขียนอาจมีคำหรือตัวชี้แนะเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างงานเขียนได้ดีขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนด้วย

2.2 ในการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนจดหมายธุรกิจในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจนั้น ควรสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อที่จะได้ทราบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนซึ่งจะช่วยให้แบบฝึกมีความหมายต่อตัวผู้เรียนอย่างแท้จริง

ความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนของครูโดยใช้โปรแกรม Canva สำหรับศึกษาสาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางมาลัย ชูขันธ์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.(บริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่สามารถนำประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายและทำให้เกิดเป็นกระบวนการเรียนรู้รูปแบบใหม่ จึงมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาองค์ความรู้ใหม่จากองค์ความรู้รูปแบบเดิมที่มีอยู่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ซึ่งขณะนี้แอปพลิเคชั่นเพื่อการศึกษากำลังเข้ามามีบทบาทและความสำคัญในการเรียนการสอน อีกทั้งรัฐบาลไทยยังมีนโยบายส่งเสริมการใช้สื่อสมัยใหม่ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและนักศึกษาอีกด้วย และแอปพลิเคชั่นเพื่อการศึกษาสามารถใช้ประโยชน์และสร้างคุณค่าทางการเรียนรู้ได้มาก เนื่องจากนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายผ่านทางโทรศัพท์มือถือระบบปฏิบัติการสมาร์ทโฟน หรือแอนดรอยด์ เพราะมีความสะดวกสบาย พกพาง่าย ทุกคนก็สามารถเข้าถึงภาษาอังกฤษได้ ทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนของครูโดยใช้โปรแกรม Canva สำหรับนักศึกษาสาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันไปพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนของครูโดยใช้โปรแกรม Canva สำหรับนักศึกษาสาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (30000–1201) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 99 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 30000–1201 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนโดยใช้โปรแกรม Canva เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาและค้นคว้าการใช้งานโปรแกรม Canva ที่ใช้ในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม กำหนดประเด็นและกำหนดขอบเขตของการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เขียนโครงร่างแบบสอบถามและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำ
3. สร้างแบบสอบถามโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณา
และตรวจสอบคำถามให้สอดคล้องกับจุดประสงค์มากที่สุด
4. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
5. ดำเนินการสำรวจข้อมูล
6. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 29 คน โดยได้รับการตอบแบบสอบถามคืนมา จำนวน 29 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดเรียงนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ได้ทั้งหมด 29 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนโดยใช้โปรแกรม Canva เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ วัตถุประสงค์เพื่อ การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้โปรแกรม Canva จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา สำหรับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขางานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาค

เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 29 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แบบสอบภามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้ ด้านที่ 1 ส่วนบทเรียนออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Canva นักศึกษามีความพึงพอใจ ภาพรวมอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.81) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ รูปแบบมีความเหมาะสม และสวยงาม น่าสนใจ ($\bar{x}$ = 4.89) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ คุณภาพเสียงประกอบบทเรียนชัดเจน ($\bar{x}$ = 4.67) ด้านที่ 2 ส่วนเนื้อหา นักศึกษามีความพึงพอใจ ด้านการใช้สื่อแบบเรียนออนไลน์ ส่วนเนื้อหาบทเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.79) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การสื่อความหมายชัดเจนทั้งภาพและข้อความ ($\bar{x}$ = 4.97) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ รูปแบบบทเรียนกระตุ้นความสนใจ ($\bar{x}$ = 4.38) และด้านที่ 3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจ เกี่ยวกับพฤติกรรม (ก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังเข้าเรียน) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.79) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ หลังเรียนผู้เรียนทบทวนบทเรียนและผู้เรียนต้องการแนะนำให้เพื่อน, คนรู้จัก เรียนแบบเรียนออนไลน์ โดยใช้โปรแกรม Canva นี้เช่นกัน ($\bar{x}$ = 4.93) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ขณะเรียนผู้เรียนตั้งใจเรียนอย่างเต็มที่ ($\bar{x}$ = 4.48) แสดงว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อโปรแกรม Canva และสามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนสามารถออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ได้หลากหลายตามรายวิชาและระดับผู้เรียนคำนึงถึงการวิเคราะห์เนื้อหาหรือกิจกรรมการสอนผู้เรียน วัตถุประสงค์และสภาพแวดล้อม เพื่อออกแบบการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมตามบริบทรายวิชา

2. ควรมีความยืดหยุ่นเรื่องเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมขั้นฝึกการใช้ภาษาในรูปแบบออนไลน์เนื่องจากการฝึกทักษะภาษาไม่ว่าจะเป็นการฝึกฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ผู้เรียนแต่ละคนต้องการเวลาฝน และเวลาในการพัฒนาต่างกัน จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้เวลาในการทบทวนและฝึกซ้ำไปซ้ำมาได้ จนกว่าจำและเข้าใจบทเรียนได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้โปรแกรม Canva จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา สำหรับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจบริการ

2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและการพูดมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางนุชนาถ หนุมาศ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ศศ.ม. การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในชีวิตประจำวัน รวมถึงในแวดวงอุตสาหกรรม หรือ การท่องเที่ยวที่ยังต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล การศึกษาภาษาอังกฤษของไทยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอังกฤษ (English as a Foreign Language) ตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ ดังเช่น ปรามรมภ์รัตน์ โชติกเสถียร (2552) ไดก้ล่าวไว้ว่า เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนานตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งอย่างน้อยเรียนมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า10 ปี คนไทยน่าจะใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีแต่กลับพบว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในเวลาที่มีการพูดสนทนาโต้ตอบกัน อีกทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา 2559 นั้น ปรากฏว่าในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่3 นั้นมีผลการทดสอบรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีระดับเกณฑ์ที่ต่ำลงมาก แสดงให้เห็นว่า ระบบการเรียนการสอนทางด้านภาษาอังกฤษในหอ้งเรียนนั้น ยังไม่ตอบสนองกับผู้เรียนได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรและไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้จริง ซึ่งปัญหาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน สถานศึกษาทั่วไป นั้นไม่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษได้บรรลุทักษะในการสื่อสารจึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแนวความคิดที่จะเลือกฝึกการเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมากขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ผ่านทางการเรียนจากสถาบันกวดวิชา หรือสถาบันภาษาต่างๆ ขึ้นโดยที่ผ่านมามีสถาบันภาษา และสถาบันกวดวิชาได้เกิดขึ้นมาอย่างมากตามจำนวนความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นสูงเช่นเดียวกัน

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการติดต่อสื่อสารและการเรียนการสอนในสังคมยุคสมัยนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมือสื่อสารชนิดพกพา จึงมีบทบาทในการประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น เยาว์ภา สงวนวรรณ (2556) ได้กล่าวว่า จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และระบบสารสนเทศสามารถช่วยทำให้การเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และนิคม ทาแดง (2558) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบและกระบวนการของสังคมการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้ในยุคของสังคมการสื่อสารอย่างในปัจจุบันจะต้องเป็นระบบเปิดให้มีอิสรภาพ ความเสมอภาค และสามารถตอบสนองต่อความจำเป็น ความต้องการความถนัดและขีดความสามารถของผู้เรียน โดยผ่าน

ทางสื่อทุกรูปแบบ เพื่อตรงกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนมากที่สุดสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2555 หมวดที่ 9 หมวดเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีสาระสำคัญดังนี้คือ 1) รัฐต้องจัดโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ช่องทางและสื่อโทรคมนาคมเพื่อการศึกษา 2) รัฐต้องจัดให้มีโครงสร้างและหน่วยงานเฉพาะ เพื่อรับผิดชอบด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) รัฐต้องส่งเสริมบุคลากรทางการศึกษาตลอดทั้งประชาชนให้มีขีดความสามารถในการผลิต และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคสังคมที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในการแสวงหาความรู้และการศึกษาตลอดชีวิต

นักเรียนสามารถเรียนรู้ค้นคว้าภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองทุกเมื่อทั้งในและนอกห้องเรียน แต่เทคโนโลยีในปัจจุบันมิได้มีไว้เพื่อการศึกษาเพียงอย่างเดียวแต่เอื้อไปถึงความสะดวกในการสื่อสารอีกด้วยทำให้เป็น แรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีผิดวัตถุประสงค์ และสาเหตุนี้ก็สามารถทำให้นักเรียนอาจจะมีผลการเรียนที่ตกต่ำลงได้เช่นกัน

เหตุนี้เองผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนและนักเรียนให้ดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 เทคโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อเป็นแนวทางการในการสนับสนุนให้ผู้เรียนเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 33 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและวิธีการประเมินแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯจากการทำแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามฯ แบบRating Scale (5 ตัวเลือก)
3. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจแบบสอบถาม (IOC)
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
5. ปรับ/ แก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 33 ชุด ก่อนการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอธิบายจุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อนแล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมิน
2. หลังจากนำแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการใช้เทคโนโลยีฯ คือ ตอบครบทุกข้อและสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามแบบที่ได้มาตราวัดให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSSfor Windows โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ เพศ และอายุ

ตอนที่ 2 แนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การสำรวจแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 100 จำแนกตามเพศดังนี้ เพศชาย ร้อยละ 15 และเพศหญิง ร้อยละ 85
2. ข้อมูลพื้นฐาน มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 100 จำแนกตามอายุดังนี้ 17 – 18 ปี ร้อยละ 21 และมากกว่า 18 ปี ร้อยละ 79
3. ผลการวิจัยแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวม ซึ่งมีค่าความพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{x}$ = 3.57, S.D. = 1.013)
4. ผลการวิจัยแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน ที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดคือ เลือกวิธีการเรียนจากแอพพลิเคชั่นหรือเทคโนโลยีที่สะดวกเน้นการเรียนได้ทุกที่และทุกเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามมีแนวทางอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.226

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนอื่นในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย

1. ได้ทราบแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อแนวทางในการใช้เทคโนโลยีฯ และนำข้อมูลมาวัดระดับความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องใช้เทคโนโลยีในปัจจุบัน

3. ได้ทราบแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่อในอนาคต

การจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูป เพื่อการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน

ผู้วิจัย นางสาวดลฤดี ชาญเชาว์
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศษ.ม.
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมเรามีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ชีวิตคนเราก็เปลี่ยนไปมีโทรศัพท์ปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิต ทุกคนให้ความสนใจโทรศัพท์ในมือมากกว่าผู้คนรอบข้าง บ้างก็ต้องทำงานหรือศึกษาเล่าเรียนผ่านอุปกรณ์เหล่านี้ซึ่งมีฟังก์ชั่นต่างๆ มากมาย ที่ทำให้ผู้คนสามารถเปิดโลกกว้างศึกษาเรียนรู้ได้อย่างไม่มีวันจบ และเพื่อเป็นการปรับวิถีการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการนำใช้สื่อวิดีโอบนยูทูป ซึ่งเป็นแอปพลิเคชั่นพื้นฐานที่มีอยู่ในโทรศัพท์มาปรับใช้เป็นสื่อการสอนภาษาจีน เพราะสื่อวิดีโอเหล่านี้มีความน่าสนใจเป็นคลิปสั้นๆ แต่สามารถทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังเสียงและสำเนียง และอาศัยภาพที่มีการเคลื่อนไหวทำให้เข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ที่สำคัญจะเปิดย้อนกลับมาฟังเมื่อไหร่ก็ได้ที่ต้องการ มีการเข้าถึงการใช้งานที่ง่ายก็ย่อมที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเมื่อใช้สื่อวิดีโอยูทูปเป็นสื่อช่วยสอน

2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก่อนและหลังใช้สื่อวิดีโอยูทูปช่วยสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1221 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1-2 และสาขา ภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 92 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1221 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 สาขาการบัญชีกลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินการใช้สื่อออนไลน์ยูทูปฝึกทักษะทางภาษาจีน

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและตาราต่างๆ

2. เลือกเนื้อหาที่นักศึกษาจะต้องเรียนรู้และได้ฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษจีน

3. สร้างแบบทดสอบ เพื่อประเมินก่อนและหลังการใช้แบบทดสอบการทักษะการฟัง-พูดภาษาจีน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำสื่อออนไลน์ยูทูปที่ได้เลือกไว้แล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน โดยนักศึกษา 1 คนต่อ 1 เครื่อง เพื่อหาข้อบกพร่องระหว่างดำเนินการทดลอง

2. นำสื่อออนไลน์ยูทูปฝึกทักษะทางภาษาจีนที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองใช้ครั้งที่ 1 ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน โดยทดลองแบบ 1 คนต่อ 1 เครื่อง เพื่อศึกษาหาแนวโน้มประสิทธิภาพของวิดีโอยูทูปที่เลือกใช้ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยให้ผู้ใช้ ทำแบบทดสอบก่อนเรียน เมื่อผู้เรียนเรียนจบ แล้วให้ผู้เรียนทำการทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยนำผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน มาทำการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของวิดีโอยูทูปตามเกณฑ์ E1/E2 (80/80)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินคุณภาพของสื่อออนไลน์ยูทูปแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และหาประสิทธิภาพของสื่อออนไลน์ยูทูป โดยการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ซึ่งกำหนดตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ (80/80)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ควรทำการทดลองหลายครั้งเพื่อหาความเชื่อมั่นของสื่อวิดีโอยูทูป

สรุปผลการวิจัย

ผลการประเมินประสิทธิภาพของสื่อออนไลน์ยูทูปบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมทักษะ การใช้ภาษาจีน พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (E1) ที่ร้อยละ 80.66 และเมื่อ ทดสอบหลังเรียน (E2) ที่ร้อยละ 95.77 ซึ่งมีประสิทธิภาพที่ 80.66/95.77 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูป ควรคำนึงถึงความพร้อมของ อุปกรณ์ในชั้น เรียนที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการ เรียนรู้ เช่น เครื่องฉายภาพโปรเจคเตอร์ จอรับภาพ ลำโพง และสัญญาณอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เป็นต้น

2. ครูผู้สอนควรมีบทบาทในการส่งเสริม และกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ เช่น การตั้งคำถาม หรือ จัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการวิเคราะห์สังเคราะห์ จากนั้นคอยรับฟังความคิดเห็นและ ให้ คำแนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. ควรมีการประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูป ในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการ เขียน เป็นต้น

4. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการ ประยุกต์ใช้วิดีโอบนยูทูปร่วมกับการสอนแบบอื่น ๆเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาจีน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟัง- พูดภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น

2. นักเรียนมีการต่อยอดจากการใช้สื่อวิดีโอยูทูปในด้านการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ

3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ชุดการสอนด้วย Liveworksheets วิชาการเขียนในชีวิตประจำวัน รหัส 20000-1204 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางปาริชาติ ชูช่วงโชติ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
	แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวทันโลก

รูปแบบการเรียนรู้มีให้เลือกใช้มากมาย และนำไปใช้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการใช้ชุดการสอน วิชาการเขียนในชีวิตประจำวัน โดยการใช้สื่อการสอน liveworksheets เพราะผู้วิจัยเล็งเห็นว่าเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย ใช้งานได้สะดวก เหมาะสำหรับผู้เรียนที่ปัจจุบันนี้ สื่อเทคโนโลยีและอินเตอร์เน็ตสามารถเข้าถึงผู้เรียนทุกเพศทุกวัยและทุกระดับ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เลือกสรรสื่อการฟัง ฝึกทักษะภาษาอังกฤษได้ทุกที่ ทุกเวลา ไม่จำกัดแค่การเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้ สร้างแรงจูงใจและทัศนคติในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น และผู้เรียนยังสามารถนำสื่อ liveworksheets ใช้ในการปรับปรุงพัฒนาระดับของทักษะภาษาอังกฤษในระดับสูงของตนเองต่อไปได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อจัดทำชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for job ในรายวิชาการเขียนในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาการเขียนในชีวิตประจำวัน เรื่อง Applying for a job ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนด้วย liveworksheets

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job ในรายวิชาการเขียนในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 1-6 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมเป็น 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามและเทคนิคการสร้างแบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ 10 ข้อ โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย ซึ่งคำนวณค่าอันตรภาคชั้น

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นำไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ ครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2000, น.123) โดยมีค่าเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 แล้วนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียน วิธีการประเมินผลการเรียน และบทบาทของนักเรียนและครู

2. ทดสอบก่อนการทดลอง (pre-test) กับกลุ่มทดลองโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ใช้เวลา 30 นาที ตรวจให้คะแนน และบันทึกผลสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง

3. ดำเนินการทดลองโดยการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผู้วิจัยทำการสอนเป็นเวลา 4 ชั่วโมง 2 สัปดาห์

4. ทดสอบหลังการทดลอง (posttest) โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 30 นาที และหลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

5. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าที แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples)

6. หลังจากทำแบบทดสอบ ให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการทดสอบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี 1 ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบหาค่าทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1 โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากการใช้ชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนด้วย liveworksheets เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.55)

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย liveworksheets กับการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น e-learning, e-book เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สำหรับครูผู้สอน

1. เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 และเลือกสื่อการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษที่หลากหลายและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2. ครูผู้สอนได้ปรับปรุงพัฒนากลยุทธ์ในการสอน เลือกสรรสื่อเทคโนโลยีที่ดี น่าสนใจและทันสมัย ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องปรับให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน

สำหรับผู้เรียน

เป็นแนวทางในการใช้สื่อภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของตนเอง

แนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learning ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวพนิต กอกำเกษ
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คม. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันเพราะว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่สำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร เช่น ด้านการศึกษา ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการสร้างความเข้าใจต่อประเพณีวัฒนธรรม ด้านการค้าขายและธุรกิจ ร่วมไปถึง

ด้านการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มประชาคมอาเซียนและต่างประเทศทั่วโลก เมื่อมีความหลากหลายและแตกต่างทางประเพณีวัฒนธรรม ย่อมตระหนักถึงการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ภาษาที่เป็นสื่อกลางเพื่อแสดงความเข้าใจต่อกันนั่นก็คือภาษาอังกฤษ เพราะ ทั่วโลกจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และ ภาษาในการติดต่อสื่อสารกับประเทศที่ไม่ได้พูดภาษาเดียวจะ เห็นได้ว่าการที่จะสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ จำเป็นต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ที่ไม่ใช่เพียงแค่ภาษาไทย เท่านั้น (ครูอัพเดทดอทคอม. 2561: ออนไลน์)

การศึกษาภาษาอังกฤษของไทยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอังกฤษ (English as a Foreign Language) ตั้งแต่ในวัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ ดังเช่น ปรามรมภ์รัตน์ โชติเสถียร (2552) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนานตั้งแต่วัยเด็กซึ่งอย่างน้อยเรียนมาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า10ปี คนไทยน่าจะใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี แต่กลับพบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในเวลาที่มีการพูดสนทนาโต้ตอบกัน อีกทั้งผลผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET : Vocational National Educational Test) โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ได้รายงานการประเมินผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ปี 2563 มีคะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศ อยู่ในระดับต่ำ ไม่เป็นที่น่าพอใจ แสดงให้เห็นว่าระบบการเรียนการสอนทางด้านภาษาอังกฤษในห้องเรียนนั้นยังไม่ตอบสนองกับผู้เรียนได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้จริงซึ่งปัญหาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสถานศึกษาทั่วไปนั้นไม่สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษได้บรรลุทักษะในการสื่อสาร จึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีแนวความคิดที่จะเลือกฝึกการเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนมากขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ผ่านทางการเรียนจากสถาบันกวดวิชาหรือสถาบันภาษาต่างๆ โดยที่ผ่านมามีสถาบันภาษาและสถาบันกวดวิชาได้เกิดขึ้นมาอย่างมากตามจำนวนความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นสูงเช่นเดียวกัน

ในปัจจุบันนี้เป็นยุคของการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้งานในหลากหลายด้าน เช่น ด้านธุรกิจ ด้านอุตสาหกรรม ด้านการ ศึกษา และด้านอื่นๆ เพื่อเกิดการได้เปรียบคู่แข่งทางธุรกิจหรือเป็น การเพิ่มมูลค่า และประสิทธิภาพของในแต่ละด้านนั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เกี่ยวกับ การศึกษาอย่างแพร่หลาย เช่น นำมาใช้กับการเรียนการสอนแบบ e-Learning [1] การเรียนการสอนแบบ e-Learning ประกอบไปด้วย ส่วนประกอบสำคัญ 4 ส่วน คือ 1) ระบบบริหารจัดการเรียนการสอน (LMS) (Learning Management System) ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอน เช่น การนำ เสนอบทเรียนสำหรับผู้เรียน ในส่วนของผู้สอนทำหน้าที่จัดการวิชาที่ ตัวเองรับผิดชอบ เช่น การนำเข้าบทเรียนเข้าสู่ระบบ และบริหาร จัดการในวิชาของตัวเอง 2) บทเรียน (Learning Content) ที่ใช้บนระบบ LMS 3) การนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสื่อสารเพื่อให้การ ทำงานของระบบมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 4) ส่วนของการวัด และประเมินผลการเรียนของผู้เรียน ซึ่งระบบการเรียนการสอนเมื่อผู้เรียนทำการศึกษาบทเรียน แล้วจำเป็นต้องมีการวัด และประเมินผลด้วยจึงจะครบองค์ประกอบ ของการเรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใด ดังนั้น การเรียนการสอนในรูปแบบ e-Learning จึงเป็นที่นิยมของ ผู้เรียน และได้มีการนำมาใช้อย่างแพร่หลายมาระยะหนึ่งแล้ว แต่การ เรียนการสอนโดยใช้ระบบ e-Learning ยังคงต้องใช้เครื่อง คอมพิวเตอร์ Desktop หรือ Notebook ต่างๆ เพื่อเข้าถึงข้อมูลและ บทเรียน ซึ่งในบางครั้งผู้เรียนไม่สะดวกที่จะใช้งานด้วยเครื่อง Desktop และ Notebook ได้ทุกครั้ง เพราะปัจจุบันผู้เรียนได้มีการนำ อุปกรณ์มือถือมาใช้กันมากขึ้นเรื่อยๆ นั่นเอง

นอกจากนี้ในปัจจุบันรูปแบบการศึกษาไม่ได้มีเฉพาะใน ห้องเรียนปกติเท่านั้น การเรียนการสอนของผู้เรียนยุคใหม่มี วิวัฒนาการที่เปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาของ เทคโนโลยี เช่น การสื่อสารข้อมูลมีความเร็วที่มากขึ้น การเชื่อมต่อกับ ระบบเครือข่ายต่างๆ มีประสิทธิภาพและความรวดเร็วมากขึ้น เช่น การสื่อสารข้อมูลผ่านอุปกรณ์มือถือโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์ มือถือแบบ Smart phone[2] ที่มีความสามารถรองรับการนำเสนอ ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และสื่อผสม (Multimedia) ได้เป็นอย่าง ดี ดังนั้นผู้สอน และผู้ออกแบบบทเรียนที่ใช้กับระบบ e-Learning ได้ เริ่มมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบใช้อุปกรณ์มือถือเข้ามาใช้ ซึ่งมีแนวโน้มของผู้ใช้งานมากขึ้นเนื่องจากมีความสะดวกและ สามารถเข้าถึงข้อมูลบทเรียนได้ง่าย และสะดวกมากขึ้น

เหตุนี้เอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาจากปัญหาและข้อจำกัดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนและนักเรียนให้ดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learning การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้จัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learning

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 35 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learning ในการเรียนภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและวิธีการประเมินแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษจากการทำแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามฯ แบบRating Scale (5 ตัวเลือก)

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจแบบสอบถาม (IOC)

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5. ปรับ/ แก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 35 ชุด ก่อนการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอธิบายจุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อนแล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำการประเมิน

2. หลังจากนำแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษ ไปใช้ คือตอบครบทุกข้อและสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามแบบที่ได้มาตราวัดให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ เพศ และอายุ

ตอนที่ 2 แนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การสำรวจแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learning ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 100 จำแนกตามเพศดังนี้ เพศชาย ร้อยละ 14.3 และเพศหญิง ร้อยละ 85.7

2. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 100 จำแนกตามอายุดังนี้ 17 – 18 ปี ร้อยละ 100

3. ผลการวิจัยแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวม ซึ่งมีค่าความพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.57, S.D. = 1.013)

4. ผลการวิจัยแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learning ในการเรียนภาษาอังกฤษด้านผู้เรียน ที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดคือ เลือกวิธีการเรียนจากแอพพลิเคชั่นหรือเทคโนโลยีที่สะดวกเน้นการเรียนได้ทุกที่และทุกเวลา มีแนวทางอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.226 ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = 1.226)

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนอื่นในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย

1. ได้ทราบแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learningในการเรียนภาษาอังกฤษและนำข้อมูลที่ได้มาวัดระดับความสำคัญและความจำเป็นที่ในปัจจุบัน

3. ได้ทราบแนวทางในการพัฒนาการการจัดการเรียนรู้แบบ Smartphone-Based Learning ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อในอนาคต

การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปภาพ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

ผู้วิจัย นางสาวนภัสวรรณ ปานดำ
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาทั้ง 4 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่เนื่องจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะพูดและไม่สามารถนำคำศัพท์มาต่อเป็นประโยคในการสนทนาได้ ดังนั้นการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่ทำให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้เข้าใจ

คำศัพท์ สำนวน วลี ภาษาอังกฤษสามารถนำมาประกอบให้เป็นประโยค และสื่อสารออกไป เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่เราพูด ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงได้นำรูปภาพมาส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างไม่รู้ตัว อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนาน

จากการศึกษาความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรูปภาพ” ของนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
2. เพื่อส่งเสริมเจคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่

2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 คน ที่เรียนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการ สื่อสารภาษาอังกฤษ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็น

1. แบบทดสอบที่มีรูปภาพเพื่อเติมคำศัพท์ ก่อนเรียน หลังเรียน

2. แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษา เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย โดยได้ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับความหมาย ประโยชน์ ลักษณะของการมีเจตคติที่ดี และออกแบบแบบประเมินฯ โดยให้ผู้เชียวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบและแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้าง ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ต้องการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยการนำรูปภาพมาให้ผู้เรียนเติม คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มาให้นักเรียนเรียน และหลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยการเติมคำศัพท์อีกครั้งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูล ก่อนและหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาสรุปผลได้ดังนี้

1. การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า จากการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ย 14 และหลังเรียน ค่าเฉลี่ย 23.84 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. เจตคติที่มีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในรายวิชาภาษาอังกฤษปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.26 หมายความว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากข้อข้างต้น หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่า รูปภาพสามารถพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ ผู้เรียน อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อเรียนภาษาอังกฤษ มีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อนำข้อค้นพบในการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน คือ ครูควร ใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับ เจตคติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

พัฒนาทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษา

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่องที่ 5 Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรม ก่อนและหลังใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุดารัตน์ นุ่มทอง
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ เป็นเทคนิคการสอนรูปแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาท สภาพความเป็นจริง จากสิ่งที่เกิดขึ้น ผ่านการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งเทคนิคการสอนรูปแบบนี้ นับว่าเป็นการสอนที่สนับสนุน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ลงมือปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ สมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญและเข้าใจผู้เรียน (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2550) และแสดงออกตาม ความรู้สึกที่นึกคิดของตนและนำเอาการเสดงออกของผู้แสดงทั้งด้านความรู้ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบว่าเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์(ทิศ นาแขมมณี, 2550) และยังทำให้ผู้เรียนได้รู้และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งอาจจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก เอาใจเขามาใส่ใจเราระบายความตึงเครียดของอารมณ์ (เสริมศรี ลักษณะศิริ, 2550) พบว่าการสอน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้จริงและมั่นใจ ในการสื่อสาร แตกต่างจากก่อนการทดลอง นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจ ให้กับนักเรียนในสถานการณ์จริงในอนาคต หากเจอหตุการณ์ที่แสดงบทบาทสมมติมาแล้ว นักเรียน สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกิจกรรม บทบาทสมมติแล้ว ดังผลการวิจัยของ (วนิดา ตันติชัชวาลวงศ์ ,2556) พบว่าหลังได้การจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่องที่ 5 Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนและหลังใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่องที่ 5 Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังที่ใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อย ละ 60

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนโดยใช่บทบาทสมมติ หน่วยการเรียนรู้ Reception กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 8 ชม.

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Reception นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ใช้แบบทดสอบแบบ ปรนัยชนิด 3 เลือก จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนทดลอง(Pretest) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception โดยเก็บ คะแนนก่อนการทดลอง

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ ในหน่วยการเรียนรู้ Reception กับที่สร้างขึ้นจำนวน 4 แผน กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยทดลองใช้แผนการ จัดการเรียนรู

3. ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทำลอง (Pretest) เพื่อเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่จัดการวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่านักเรียนมีคะแนน เฉลี่ยหลังเรียน (ร้อยละ 15.45) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (ร้อยละ 8.70) ซึ่งมีพัฒนาการที่สูงขึ้น เฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 6.75 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม หน่วยการเรียนรู้ Reception นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่จัดการวิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนรายบุคคลแตกต่างจากเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 เมื่อพิจารณานักเรียนทั้งกลุ่มพบว่ามี ค่าเฉลี่ย ร้อยละ 77.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ60 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน รายบุคคลพบว่ามีนักเรียนผ่าเกณฑ์จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ100

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานส่วนหน้าโรงแรม เรื่องที่ 4Reception ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการโรงแรม หลังใช้วิธีสอนโดยใช้บทบาทสมมติสูงกว่าก่อนการเรียนรู้หรือไม่ และสูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60 หรือไม่อย่างไร อันจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศธุรกิจนำไปใช้ในการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติในการเพิ่ม ศักยภาพทางการเรียนรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้น

2. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารในการกำหนดแนวทางพัฒนาและบุคลากรใน สถานศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกการบัญชี ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้ทำวิจัย นางสาวศตพร จันทร์แก้วแร่
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบัน ภาษาจีนเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญ และใช้กันอย่างกว้างขวางแพร่หลายทำให้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก และถือเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติ ประกอบกับนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจและเปิดประเทศในยุคผู้นำใหม่ เช่น การเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) และการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับไทย แสดงให้เห็นว่าจีนเป็นประเทศที่มีโอกาสทางธุรกิจสูง เป็นตลาดการค้าที่ใหญ่อันดับต้นๆ และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ไม่นานมานี้ รัฐบาลไทยเองก็เพิ่งกำหนดให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่สองสำหรับคนไทย จึงปฏิเสธไม่ได้ว่าการรู้ภาษาจีนย่อมมีประโยชน์อย่างยิ่ง คนที่สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้คล่องแคล่ว ก็เท่ากับมีเครื่องมือชิ้นสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ การประกอบอาชีพ การขยายโอกาสทางธุรกิจ และการศึกษาหาความรู้ในวิทยาการแขนงต่างๆ ซึ่งจีนเปรียบเสมือนคลังภูมิปัญญาตะวันออกที่มีค่ามหาศาล

การศึกษาระดับอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะการประกอบวิชาชีพควบคู่ กับศึกษาเนื้อหาความรู้มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตกำลังคนระดับฝีมือที่มีสมรรถนะวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการ ของตลาดแรงงานในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้ในด้านต่างๆ เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ศิลปกรรม คหกรรม เกษตรกรรม ประมง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ถือเป็นการสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ

แนวทางที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อลดความเบื่อหน่ายของผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) อย่างที่ทราบกันอย่างดีว่าห้องเรียนแบบกลับด้านหรือที่เราเรียกว่า Flipped Classroom นั้น เป็นการผสมผสานกันระหว่างการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งหรือ ออนไลน์กับห้องเรียนแบบปกติ (e-

leaning/online + offline) เข้าไว้ด้วยกัน ดังคำกล่าวที่กล่าวไว้ว่า “ผู้เรียนเรียนที่บ้าน (ผ่านระบบอีเลิร์นนิ่งหรือออนไลน์) และทำการบ้านหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน” แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันทำให้การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบปกติไม่สามารถทำได้ นักการศึกษาอาจนำรูปแบบห้องเรียนแบบกลับด้านมาดัดแปลงให้เป็นแนวทางเพื่อเรียนออนไลน์ โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจากการเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งหรือออนไลน์และห้องเรียนแบบปกติ (e-leaning/online+offline) มาสู่การเรียนการสอนด้วยอีเลิร์นนิ่งหรือออนไลน์ ห้องเรียนแบบออนไลน์ (e-leaning/online+online classroom) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ธีระพงษ์ กระการดี ได้ทำการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาคณิตศาสตร์พาณิชยกรรม ด้วยบทเรียนออนไลน์ลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักเรียน ปวช.2/1 การบัญชี พบว่า ประสิทธิภาพบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านและเสมือนจริง ของนักเรียน ปวช. 2/1 การบัญชี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.80 /82.06 ซึ่งเป็นไปที่กำหนด 80 / 80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียน กลับด้านและเสมือนจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทั้งนี้จากการสังเกตผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน ในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 การบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าร้อยละ 60 ผู้วิจัยจึงคิดที่จะหากลวิธีที่จะทำให้นักเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ได้มากขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างกลยุทธ์การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสนใจในการเรียนรายวิชาภาษาจีนยิ่งขึ้น เพื่อสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนรู้วิชาภาษาจีนต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านมาทำวิจัยในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการบัญชี ห้อง1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้าน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการบัญชี ห้อง 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 243 คน

ด้านกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกการบัญชี ที่เรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 25 คน ซึ่งซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันก่อนเรียนละหลังเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

2. บทเรียนออนไลน์โดยใช้คลิปวีดีโอจาก YouTube และบทเรียนใน PowerPoint

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.ผู้วิจัยชี้แจงการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนรับทราบถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้าน

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความรู้ก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อสอบปรนัย 20 ข้อ

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยโดยใช้บทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านประกอบการสอน กับ นักเรียนทั้งหมด 4 ครั้ง 4 สัปดาห์ แบ่งเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

4. เมื่อดำเนินครบทั้ง 4 สัปดาห์ จึงทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรายวิชาภาษาจีนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันจากการทดสอบก่อนเรียน เพื่อเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

5. เก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลเปรียบเทียบผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียนโดย ด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้าน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้าน แตกต่างกับเกณฑ์คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีน ด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปผลได้ว่า บทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านกับกลุ่มตัวอย่างพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้าน ($\overline{X}$ = 14.23) สูงกว่าก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 6.34) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายบุคคลจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ในลักษณะห้องเรียนกลับด้านไปใช้กับผู้เรียนระดับอื่นๆ

2. ควรเพิ่มบทเรียนออนไลน์ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษานวัตกรรมอื่นมาใช้จัดการเรียนการสอนออนไลน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักเรียนไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาอื่น

2 เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการเลือกวิธีการสอนและสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน

3 เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนในการเลือกใช้รูปแบบสำหรับการสอนออนไลน์

พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนผ่านรูปแบบการเรียนการสอน ออนไลน์ วิชาภาษาอังกฤษฟังพูดของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวทิฆัมพร เรือนแก้ว
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในระดับโลก ซึ่งเป็นภาษาสากล และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลก ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่างๆ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ และการใช้ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติซึ่งรัฐบาลไทยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในรายวิชาที่ต้องสอนในหลักสูตรขั้นพื้นฐานเป็นระยะเวลานานของประเทศ ปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้อยู่ภายใต้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 9 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545-2549 แผนนี้นักเรียนไทยทุกคนจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษนับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือวิทยาลัยไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาไทยในทุกสาขาวิชาต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกพื้นฐานเช่นกัน แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือโรคโควิด-19 สถานศึกษาจัดให้มีการเรียนการสอนด้วยการไม่ต้องเข้าชั้นเรียน ปรับการเรียนการสอนเป็นทางออนไลน์ (กระทรวงศึกษาธิการ,2563) จากผลกระทบดังกล่าวทุกสถาบันการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการปรับ การเรียนการสอนเป็นทางออนไลน์ อย่างไรก็ตามยังคงคำนึงถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ดังนั้นการจัดการ เรียนการสอนในสถานการณ์ COVID-19 จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการ มีการปรับการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้เทคโนโลยีมากขึ้นทำให้ครูผู้สอนและผู้เรียนต่างตื่นตัวกับการเรียนผ่านสื่อออนไลน์เป็นอย่างมากซึ่งการจัดการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนผ่านรูปแบบการเรียนออนไลน์วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนผ่านรูปแบบการเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษามุมมองต่อการเรียนผ่านรูปแบบการเรียนออนไลน์วิชาภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟังพูด จำนวน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 2 แผนกวิชาอาหารและคหกรรมจำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนผ่านรูปแบบการเรียนออนไลน์วิชาภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนผ่านรูปแบบการเรียนออนไลน์
2. นำแบบสอบถามแบบที่ได้ มาตราวัดให้คะแนนตามเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณระดับความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียนผ่านรูปแบบการเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษจากสถานการณ์โควิด-19

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเพศ ปรากฏว่าเพศของผู้ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 94.6 ที่เหลือเพศชายคิดเป็นร้อยละ 5.4 ซึ่งพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจน้อยในการเรียนการสอนออนไลน์

ข้อเสนอแนะ

นักเรียนส่วนใหญ่ควรได้เรียนแบบ On-site มากกว่าการเรียนแบบ On-line เพื่อที่จะได้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนสามารถนำผลของแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงในการเรียนการสอนครั้งต่อไปแบบออนไลน์
2. ครูผู้สอนสามารถเรียนรู้พฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียนออนไลน์ และเจตคติของนักเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาในขั้นถัดไป

แผนกวิชาการโรงแรม

การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการ ของ นักเรียนสาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20701-2007

ผู้วิจัย นางจตุพร กิจผลิต
ตำแหน่ง ครู คศ.3
วุฒิการศึกษา บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา 25643

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัย การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการ ของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัส 20701-2007 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักเรียนสาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ และ เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักเรียนและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาไปอย่างมีคุณภาพ สามารถสนองตอบต่อความต้องการ ของนักเรียนและตลาดแรงงานเพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ ของนักเรียน
2. เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ
3. เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัส 20701-2007 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัส 20701-2007 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 76 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)
2. ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นของการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert)
3. ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามกรอบแนวคิดและการวิจัยจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่นๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน
3. สร้างแบบสอบถาม ตามหลักคุณธรรม 8 ประการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
2. ครูผู้สอนรวบรวมเก็บแบบสอบถาม
3. ครูผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ แบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (X)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย “การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในงานบริการของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัส 20701-2007 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ ของนักเรียน เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการ ของสถานประกอบการ และ เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักเรียน กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัส 20701-2007 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 76 คน เป็นเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 เพศหญิง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 92.10 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามแนวของลิเคอร์ท (Likert)

สรุปผลการวิจัยการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 รายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัส 20701-2007 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.21

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักเรียน ประกอบกับพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสาขาวิชาการโรงแรมมีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ
2. นักเรียนมีศักยภาพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ
3. ผู้รับบริการยอมรับและพึงพอใจในงานบริการจากนักเรียน

การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 30701-2002 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางศุภรัตน์ ศรีจันทร์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.(การโรงแรม)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัส 30701-2002 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วยการเรียน 40 คะแนน งานที่มอบหมาย 20 คะแนน และคะแนนจิตพิสัย 20 คะแนน ครูผู้สอนให้นักศึกษาทำงานส่งเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักศึกษาทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหานั้น ๆ เสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักศึกษาว่ามากน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักศึกษาไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนประจำวิชาแจกให้ นักศึกษาก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูก็ไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาได้ ซึ่งครูผู้สอนได้สังเกตพบว่า มีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งงานแต่ไม่ตรงเวลาที่กำหนด

ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติให้ส่งผ่าน Google Classroom ที่สามารถส่งงานได้ตลอดเวลาและทุกที่ที่นักเรียนมีสัญญาณอินเตอร์เน็ต เพื่อให้การเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
2. แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้นักเรียนส่งงานช้า
2. ใช้ Google Classroom ในการแก้ไขปัญหาทางด้านการส่งงานของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง
3. เช็คปริมาณงานและประเมินผลจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom จากนั้นนำปริมาณที่ได้มาคิดหาค่าเฉลี่ย หรือร้อยละของปริมาณงานที่นักศึกษาส่งผ่านระบบ Google Classroom
4. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบปริมาณงานจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom
2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 3701-2002 โดยใช้วิธีการส่งผลงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ไปแจกให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for The Sciences for Windows)

1. ข้อมูลปริมาณงานจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลความพึงพอใจต่อการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 30701-2002 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาการจัดการงานส่วนหน้าโรงแรม รหัสวิชา 30701-2002 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 70.68 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า เรียงลำดับจำนวนนักศึกษาที่ส่งงานตามกำหนดจากมากไปหาน้อยดังนี้ ชิ้นงานที่ 1 และชิ้นงานที่ 2 ตามลำดับ จำนวนนักศึกษาที่ส่งงานช้า ร้อยละ 24.13 ของจำนวนนักศึกษา

ทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า สามารถเรียงลำดับจำนวนนักศึกษาส่งงานช้าจากมากไปหาน้อยดังนี้ ชิ้นงานที่ 2 และชิ้นงานที่ 1 ตามลำดับ จำนวนนักศึกษาที่ไม่ส่งงาน ร้อยละ 5.17 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า สามารถเรียงลำดับจำนวนนักศึกษาที่ไม่ส่งงานจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ชิ้นงานที่ 1 และชิ้นงานที่ 2 ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านมีความต้องการที่ใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ในการส่งงานต่อไป ระดับมากที่สุด ด้านประหยัดเวลาในการส่งงาน ลดขั้นตอนและอุปสรรคในการส่งงาน ระดับมากที่สุด ด้านความเข้าใจในการใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ระดับมากที่สุด ด้านสามารถส่งงานได้ตรงตามเวลาที่กำหนด ระดับมากที่สุด ด้านสามารถนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ ระดับมากที่สุด และด้านใช้ได้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยการสอนผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom)
2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนของการส่งงานนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาให้กับครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE รายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเพ็ญนภา สมบันดาล
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ. การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้าน รวมไปถึงด้านการศึกษา จำเป็นต้องการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการศึกษาให้ทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคสารสนเทศการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเรียนการสอนมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ รวมไปถึงวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้ทัน การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อีกสาเหตุหนึ่งที่สำคัญและเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน คือ ความรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ความสามารถในการเรียนรู้ความสนใจและสมาธิในการเรียน แตกต่างกัน (นิวัตร ศิลา, 2553 : 1) จะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาในยุคของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้และความต้องการของการศึกษาในอนาคต สื่อและอุปกรณ์การศึกษารูปแบบใหม่จะเข้ามาแทนที่สื่อแบบเก่า มีแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายนับเป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาแบบใหม่ ทำให้การเรียนการสอนไม่จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียนและอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้สอนเท่านั้น แต่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจัดว่าสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยแนวคิดมุ่งเน้นในเรื่องการคิดและแก้ปัญหาเป็น ซึ่งแนวคิดนี้จะต้องอาศัยเทคโนโลยีและการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่มีทั่วโลกมาพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มาปรับเปลี่ยนแนวทางการเรียนรู้ใหม่จากแนวทางและวิธีการสั่งสอน มาเป็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแหล่งการเรียนรู้ใหม่ทางสารสนเทศ ซึ่งเป็นการจัดสภาพแวดล้อมใหม่ในการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมคิดแก้ปัญหาและนำความรู้ที่ได้มานั้นไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน (จุฑามาศ ใจสบาย, 2562) มีหลายการศึกษาที่มีการนำอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตหรือโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smart Phone) และสื่อสารที่เชื่อมต่อเครือข่ายระบบสัญญาณอินเตอร์เน็ตมาเป็นเครื่องมือพัฒนาจัดการเรียนแบบออนไลน์ มีโปรแกรมหรือแอพพลิเคชั่นเพื่อการศึกษาที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์ การแบ่งปันประสบการณ์ความรู้ซึ่งกัน และใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบออฟไลน์และออนไลน์ที่สนองต่อความสามารถในการปรับตัวเข้ากับความต้องการทางการเรียนรู้ของรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งไลน์ (LINE) เป็นแอพพลิเคชั่นไลน์สำหรับการสนทนาบนอุปกรณ์การสื่อสารรูปแบบสมาร์ทโฟนที่กำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ปัจจุบันมีการใช้ของทุกกลุ่มวัยเนื่องจากช่วยตอบสนองเชื่อมต่อและสื่อสารกันในกิจกรรมในชีวิตประจำวันระหว่างบุคคล (Electronic Transactions Development agency : Public Organization, 2018; Thai Public Broadcasting Service, 2015; Waewsak, 2013 (อ้างอิงใน บุษบา ทาธง, ปริญดา ศรีธราพิพัฒน์และบุษกร แก้วเขียว (2562) แอพพลิเคชั่นไลน์จึงเป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งที่ใช้เพื่อมุ่งส่งเสริมทักษะและผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาตามความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษ ที่ 21ผลการวิจัยที่ได้จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE ในรายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 115 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 86 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application Line
2. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบแบบออนไลน์
2. วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญของวิชารายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ นำผลการวิเคราะห์ไปสร้างแบบทดสอบออนไลน์แบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก
3. สร้างแบบทดสอบออนไลน์ แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์มาใช้เป็นแบบทดสอบ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบออนไลน์
2. สร้างข้อคำถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำและเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้.(try.out).กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item-Total Correlation) โดยการหาค่าสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
6. นำผลของการทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach งานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79
7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องดื่มยอดนิยม รายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ที่อยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ Application LINE สร้างเป็นห้องเรียนออนไลน์ และมีการจัดทำแบบทดสอบท้ายบทในรูปแบบออนไลน์โดยใช้ google form

1.2 กำหนดระยะเวลาในการเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ทำขึ้น

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.2 ดำเนินการทดลอง โดยให้ศึกษาเรียนแบบออนไลน์บน Application LINE เรื่องการทำเครื่องดื่มยอดนิยม โดยหลังจากเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายบท โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ และบันทึกผลคะแนน จากแบบทดสอบระหว่างเรียนและบันทึกผลการเรียนในแต่ละสัปดาห์

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้นักศึกษา ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.4 ประเมินความพึงพอใจโดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความพึงพอใจของ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์และแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE เรื่อง เครื่องดื่มยอดนิม โดยใช้สถิติ Paired – samples Test

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE เรื่องเครื่องดื่มยอดนิยมโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE ในรายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Application LINE เรื่อง การจัดทำเครื่องดื่มยอดนิยม สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. เป็นแนวทางในการวิจัยต่อในสาขาวิชาอื่น และตัวแปรด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา ผลการปฏิบัติงาน

การสร้างแรงจูงใจเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรูปแบบออนไลน์ เรื่องหลักการจัดโต๊ะอาหาร วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสารภี อุปลา
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ. การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแห่งชาติ จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 เน้นผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ซึ่งถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คณิตศาสตร์ เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง การบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล ยั่งยืน การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2551 : ออนไลน์)

หลักสูตรอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ฉบับปรับปรุง 25646) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพสาขางานการโรงแรมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เข้าใจหลักการและกระบวนการ มีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อการปฏิบัติงานทางด้านการบริการอาหารและเครื่องดื่ม

การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาตัวผู้เรียนให้มีคุณภาพในทุกด้าน ทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรม และด้านการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ การพัฒนาด้านสติปัญญาจะเป็นด้านที่ได้รับความสนใจเนื่องจากเห็นผลที่ชัดเจน ผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง มักได้รับการยอมรับมากกว่าผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถต่ำ อย่างหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาของผู้เรียน ปัญหาด้านการเรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งพยายามที่จะช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องการเรียนมาโดยตลอด ทำให้ทราบปัญหาด้านการไม่ตรงต่อเวลา เกิดจากการนอนดึก ทำให้ตื่นสาย เข้าเรียนไม่ทันเวลา ส่งผลให้เข้าเรียนไม่ตรงเวลาเรียน มีผลกระทบถึงคะแนนเวลาเรียนและคะแนนจิตพิสัย รวมทั้งการเรียนไม่ทันเนื้อหาการเรียน แสดงให้เห็นถึงการตั้งเวลาชีวิตในความรับผิดชอบยังมีไม่มากพอ

จากปัญหาจึงพิจารณาและหาวิธีปรับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีพฤติกรรมใกล้เคียงกันและกำลังสอนอยู่ในภาคเรียนปัจจุบันให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สนใจเรียนให้มากขึ้น ช่วยลดปัญหาการเรียนเพื่อให้นักศึกษาเรียนจบหลักสูตรตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยจึงได้ทดลองวิธีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้คะแนนการทำงานและคะแนนเวลาเรียนเป็นเครื่องมือ เป็นแรงกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น มีการเก็บคะแนนเป็นช่วงการแจ้งผลคะแนนเป็นระยะ เพื่อศึกษาการสร้างแรงจูงใจเพื่อแก้ปัญหาการเรียน วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการแก้ปัญหาการเรียนรูปแบบออนไลน์ เรื่องหลักการจัดโต๊ะอาหาร วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้คะแนนการทำงานและคะแนนเวลาเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คะแนนการทำงาน และคะแนนเวลาเรียน

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาวิธีการสร้างคะแนนการทำงานและคะแนนเวลาเรียนจากการทำงานจากระเบียบปฏิบัติการประเมินผลการเรียน
2. สร้างแบบประเมินคะแนนการทำงานและคะแนนเวลาเรียน
3. แก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม
4. นำไปใช้ในการค้นปัญหาของงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ครูผู้สอนตรวจประเมินการทำงานของนักศึกษาเป็น 5 ระยะ จำนวน 8 คน และจะให้คะแนน เวลาเรียน 1 คะแนน ทุกครั้งที่ส่งงานครบสมบูรณ์ งานเป็นระเบียบเรียบร้อยและให้ตามเกณฑ์ ถ้านักศึกษาส่งงานครบแต่ทำงานไม่เรียบร้อย โดยแจ้งคะแนนให้นักศึกษาทราบเป็นระยะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้

1. ค่าสถิติ จำนวนนับ
2. ค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการประเมิน นักศึกษาที่มีคะแนนการทำงานและคะแนนเวลาเรียนผ่านเกณฑ์ 80% ของคะแนนเก็บทั้งหมด คือ ควรมีคะแนนงานและคะแนนเวลาเรียนรวมกันอย่างน้อย 28 คะแนน จากกลุ่มนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 8 คน มีผู้ผ่านเกณฑ์ประเมิน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนนักศึกษา ผู้ไม่ผ่านเกณฑ์ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ทั้งหมด ทั้งนี้เมื่อตรวจสอบเวลาเรียนของนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ นักศึกษามีการขาดเรียนบ้าง ไม่ส่งงานบ้าง ทำงานเสร็จ ไม่เสร็จ เวลาเกิดความท้องถอยในการทำงาน นอกจากนี้ ยังส่งผลถึงการเรียนการสอนที่ทำคะแนนได้ไม่ดี

ข้อเสนอแนะ

นักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรูปแบบออนไลน์ เรื่องหลักการจัดโต๊ะอาหาร วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้คะแนนการทำงานและคะแนนเวลาเรียน ครูผู้สอนควรแจ้งให้ครูที่ปรึกษาทราบ เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมและช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แก้ปัญหาในการเรียนรูปแบบออนไลน์ เรื่องหลักการจัดโต๊ะอาหาร วิชาภัตตาคารและการจัดเลี้ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการโรงแรม กลุ่ม 4 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้ศึกษาข้อมูลที่เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา ไปใช้ในการวางแผนช่วยเหลือนักศึกษา

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E-Book) เรื่อง บุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 และปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวณัฏฐวีมล อำนวยพร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019: COVID-19) ทำให้เกิดการปรับตัวเป็นวิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal) โดยเฉพาะสถาบันทางการศึกษาที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนแบบปกติได้ จึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดความต่อเนื่อง การเรียนการสอนแบบออนไลน์มีองค์ประกอบ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา สื่อการเรียนและแหล่งเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ระบบการติดต่อสื่อสาร ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ การวัดและการประเมินผล รูปแบบการเรียนการสอนมีหลากหลายวิธี ที่ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้ ซึ่งการเรียนการสอนแบบออนไลน์มีความจำเป็นมากในปัจจุบัน เนื่องจากการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะทางด้านการสื่อสาร การใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

E-Book หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่จัดทำขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยมีจุดประสงค์ ให้ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือหรือเอกสารจากที่ไหนก็ได้ที่สามารถเข้าอินเทอร์เน็ตได้โดยผ่านอุปกรณ์ที่ สามารถเข้าใช้บริการ E-Book เช่น สมาร์ทโฟน (Smart Phone) คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (Desktop) และแท็บเล็ต (Tablet) โดยสามารถอ่านผ่านทางแอพพลิเคชั่นหรือผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยสามารถ ดาวน์โหลดมาอ่านที่อุปกรณ์ในช่วงที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตได้หรือสามารถอ่านผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยไม่ ต้องดาวน์โหลดมาเก็บไว้ในเครื่อง อีกทั้ง E-Book ยังมีประโยชน์อย่างมาก สามารถเป็นข้อมูลดิจิทัลทำให้การเผยแพร่นั้นสะดวกสบาย มีความทนทานและดูแลรักษาได้ง่ายกว่าหนังสือธรรมดาทั่วไป รวมถึงพกพา สะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีข้อดีของ E-Book หลายประการ เช่น 1) เป็นการรวมสื่อแบบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน 2) ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว 3) สามารถเผยแพร่ หรือกระจายงานได้อย่างรวดเร็ว 4) เป็นเสมือนห้องเรียน ห้องสมุด 5) พกพาสะดวก และ 6) สามารถ ปรับปรุงได้ตลอดเวลา ซึ่งจากการที่ E-Book นั้นสามารถทำอะไรได้มากกว่าหนังสือในปัจจุบันที่กล่าว มาจึงทำให้ E-Book เข้ามามีบทบาทกับการศึกษามากขึ้น (ไกรพ เจริญโสภา, 2554)

ในภาคเรียนที่ 2/2564 ผู้สอนมีรายวิชารับผิดชอบสอนวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของนักเรียนระดับ ปวช.1 มีคำอธิบายรายวิชาและสมรรถนะรายวิชาที่กล่าวถึงการพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการไว้บางส่วน และวิชาบุคลิกภาพสำหรับธุรกิจบริการของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ซึ่งไม่มีหนังสือเรียน นอกจากนั้น ปัญหาที่ผ่านมานักเรียน นักศึกษาบางคนไม่ได้เข้าชั้นเรียน ซึ่งมีทั้งเรียน on line และ on site มีปัญหาส่วนตัวทั้งในด้านสัญญาณอินเตอร์เน็ตในช่วงเวลาเรียน และปัญหาการติดเชื้อโควิดถูกกักตัวในโรงพยาบาลในช่วงสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ไม่สะดวกในการเข้าชั้นเรียน หรือปัญหาอื่น ๆ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัย มีแนวคิดที่จะยืดหยุ่นและเอื้อประโยชน์ให้กับนักเรียน นักศึกษา ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง จึงได้พัฒนา หนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E-Book) เรื่อง บุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 และปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 และปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1 และ ปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1 และ ปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษาที่ 2/ 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาระดับ ปวช.1 กลุ่ม 1 จำนวน 38 คน และ ปวส.1 กลุ่ม 3 จำนวน 7 คน รวมเป็น 45 คนซึ่งเป็นนักเรียนนักศึกษา แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ
3. แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1.1 บุคลิกภาพของพนักงานบริการให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและการนำไปใช้ในสถานประกอบการโรงแรมเพื่อนำไปทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E - Book)

1.2 แบบทดสอบ จากเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล เช่น การวัดผลการศึกษา ของ รศ.สมนึก ภัททิพยธนี. (2546:1-231) และเครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้แล้ว

1.3 แบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2543 : 63-70และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่นๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน

1.4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) การใช้โปรแกรม Flip Book

2. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และสร้างแบบทดสอบ
3. สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างและกรอบเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2553) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. สร้างสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E - Book) ด้วยการใช้โปรแกรม Flip Alum
5. ทดลองจัดการเรียนการสอนและใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
6. ปรับปรุงนวัตกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง
7. ทดลองจัดการเรียนการสอนและใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง
8. ทดสอบหลังเรียนเมื่อได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการและนวัตกรรมที่สร้างขึ้น
9. วิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติพื้นฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถาม จำนวน 45 ฉบับ ให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 จำนวน 38 คน นักศึกษา ปวส.1 จำนวน 7 คน
2. จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแล้วรอรับคืนด้วยตนเอง โดยเก็บแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 ถึงวันที่ 4 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามดังกล่าวมาดำเนินการคิดวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าร้อยละ (%) และค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา วิเคราะห์เป็นค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมาย (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

คะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	พึงพอใจมากที่สุด
4	พึงพอใจมาก
3	พึงพอใจปานกลาง
2	พึงพอใจน้อย
1	พึงพอใจน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ได้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.2553:99-100)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง พึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง พึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. หนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 และ ปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 7 บทเรียน ได้แก่ บทที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพ บทที่ 2 บุคลิกภาพของผู้ให้บริการ บทที่ 3 หลักการให้บริการและการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า บทที่ 4 การพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแต่งกาย บทที่ 5 บุคลิกภาพในการปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่ม บทที่ 6 มารยาทและการวางตัวของผู้ให้บริการ บทที่ 7 มารยาทในงานเลี้ยงและการรับประทานอาหารแบบสากล

2. นักเรียน นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 และ ปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.27 คิดเป็นร้อยละ 80.89 แสดงว่านักเรียนนักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ เป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 80 ตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. นักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 และ ปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.44, S.D =0.50) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการประเมินผล ($\overline{X}$ = 4.80, S.D =0.50) ด้านเนื้อหาครบถ้วน สมบูรณ์ ($\overline{X}$ = 4.60, S.D =0.35) และด้านการใช้งาน ($\overline{X}$ = 4.53, S.D =0.38) ตามลำดับ รองลงมา เป็นด้านการนำเสนอ ($\overline{X}$ = 4.20, S.D =0.84) และด้านการออกแบบ ($\overline{X}$ = 4.07, S.D =0.49)

ข้อเสนอแนะ

1. การผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(e-book) ควรศึกษาเนื้อหาและวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางการพิจารณาเลือกรูปแบบในการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เหมาะสม น่าสนใจ เรียนรู้ ฉะนั้นสามารถปรับปรุงและเพิ่มเติม ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ให้มากขึ้นเพื่อให้ครูนักเรียนรวมถึงผู้ที่สนใจสามารถนำสื่อประกอบการเรียนการสอนประเภทหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(e-book) ไป ใช้ในการเรียนรู้ช่วยแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนนักเรียนไม่สามารถเข้าชั้นเรียนตามเวลาที่กำหนดด้วยเหตุผลส่วนตัวเช่น การถูกกักตัวเพราะติดโควิดและมีอาการไข้ ไม่ได้เติมเน็ตทำให้ไม่มีสัญญาณอินเตอร์เน็ตในการเข้าเรียน ลาป่วย และลากิจด้วยเหตุผลปัญหาส่วนตัว

3. ควรมีการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(e-book) ในเนื้อหารายวิชาอื่นๆต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1 และ ปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. ได้ทราบความพึงพอใจของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการ สำหรับนักเรียน นักศึกษาระดับ ปวช.1 และ ปวส.1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. ได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(E - Book) เรื่อง การพัฒนาบุคลิกภาพของพนักงานบริการไปพัฒนาและใช้กับห้องอื่นต่อไป

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) แก้ปัญหาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาววริยา อาหลี
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา (บธ.ม.) บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการศึกษาของประเทศไทยมีแนวโน้มการพัฒนาที่ดีขึ้น มีหลากหลายรูปแบบซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ซึ่งเราทุกคนสามารถติดต่อ พูดคุย สืบค้นข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ ยูทูป อีเมล หรือผ่านการสื่อสารแบบสังคมออนไลน์ที่ทุกคนเรียกว่าsocial”` เช่น“เฟซบุ๊ก ไลน์ต่างๆ ทั้งนี้ในกระบวนการจัดการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ได้มีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอโดยมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้นำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในด้านการบริหารงานในโรงเรียน การพัฒนาสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ใน การสอนในห้องเรียนการใช้ห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งในปัจจุบันมีหลากหลายช่องทางสำหรับการจัดการเรียแบบออนไลน์รู้ เช่นGoogle Classsroom ระบบห้องเรียนออนไลน์ที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทางออนไลน์ เพื่อการเรียนการสอนในระดับประเทศของไทย มีคุณสมบัติเป็นระบบชั้นเรียนออนไลน์ LMS= (Learning Management System) ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับรูปแบบจัดการการเรียนการสอนแบบห้องเรียกลับทางFlipped(Classroom) และมุ่งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอน ที่มีความยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างสะดวกซึ่งได้รับผลตอบรับอย่างดีจากผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามระบบการศึกษาของไทยก็ยังคงมีจุดอ่อนในด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในการพัฒนาระบบกรศึกษานั้น รัฐบาลหรือผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นที่จะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้พร้อมในด้านและทักษะต่างๆที่จำเป็นในการดำรงชีวิตทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่เช่น21เช่น ทักษะด้านภาษา ทักษะการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และทักษะชีวิต ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและ อารมณ์ซึ่งในการปรับกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนตาม

จุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละระดับโดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดคอมพิวเตอร์ได้เทคโนโลยีมีบทบาทโดยตรงกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน โดยสามารถแสดงข้อมูลข่าวสารได้ทั้งในรูปแบบของเสียง ข้อมูล ภาพ ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอการเรียนรู้ในยุคใหม่ประสบความสำเร็จอย่างทำให้รวดเร็ว(ยืน และสมชาย, 2546) และการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน นอกจากครูจะเป็นผู้บรรยายในชั้นเรียนแล้ว มีกิจกรรมอีกหลากหลายรูปแบบที่ได้นำมาจัดการเรียนรู้ก็ให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่21ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมและครูเป็นเพียงที่ ปรึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอนออนไลน์

โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classsroom ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางของการจัดเรียนการสอนแบบใหม่ โดยให้ผู้เรียน “เรียนที่บ้านทำการบ้าน ที่โรงเรียน” ซึ่งเป็นการนำสิ่งเดิมที่ทำในชั้นเรียนไปทำที่บ้าน และนำสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำที่บ้านมาทำที่ห้องเรียนหรือโรงเรียนแทนเน้นให้ครูอยู่ในชั้นเรียนเพื่อสอนเนื้อหาต่างๆโดยไม่ เพราะ ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหานั้นๆ ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classsroom
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนการสอน แบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classsroom

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 115 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรราช จำนวน 86 คน ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง(Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom และแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบแบบออนไลน์
2. วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญของวิชารายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ นำผลการวิเคราะห์ไปสร้างแบบทดสอบออนไลน์แบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก
3. สร้างแบบทดสอบออนไลน์ แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์มาใช้เป็นแบบทดสอบ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบออนไลน์
2. สร้างข้อคำถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำและเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้.(try.out).กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item-Total Correlation) โดยการหาค่าสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป
6. นำผลของการทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach งานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79
7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวมรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องดื่มยอดนิยม รายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ที่อยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ Google Classsroom สร้างเป็นห้องเรียนออนไลน์ และมีการจัดทำแบบทดสอบท้ายบทในรูปแบบออนไลน์โดยใช้ google form

1.2 กำหนดระยะเวลาในการเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ทำขึ้น

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.2 ดำเนินการทดลอง โดยให้ศึกษาเรียนแบบออนไลน์บน Google Classsroom เรื่องการทำเครื่องดื่มยอดนิยม โดยหลังจากเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายบท โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ และบันทึกผลคะแนน จากแบบทดสอบระหว่างเรียนและบันทึกผลการเรียนในแต่ละสัปดาห์

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.4 ประเมินความพึงพอใจโดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความพึงพอใจของ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์และแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom เรื่อง เครื่องดื่มยอดนิม โดยใช้สถิติ Paired – samples Test
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย

Google Classsroom เรื่องเครื่องดื่มยอดนิยมโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom ในรายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้านช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. .การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ได้ไม่จำกัด

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสิรารัตน์ สงเทพ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการศึกษาของประเทศไทยมีแนวโน้มการพัฒนาที่ดีขึ้น มีหลากหลายรูปแบบซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ซึ่งเราทุกคนสามารถติดต่อ พูดคุย สืบค้นข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ ยูทูป อีเมล หรือผ่านการสื่อสารแบบสังคมออนไลน์ที่ทุกคนเรียกว่าsocial”` เช่น“เฟซบุ๊ก ไลน์ต่างๆ ทั้งนี้ในกระบวนการจัดการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ได้มีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอโดยมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้นำเอาระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในด้านการบริหารงานในโรงเรียน การพัฒนาสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ใน การสอนในห้องเรียนการใช้ห้องเรียนออนไลน์ ซึ่งในปัจจุบันมีหลากหลายช่องทางสำหรับการจัดการเรียแบบออนไลน์รู้ เช่นGoogle Classsroom ระบบห้องเรียนออนไลน์ที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทางออนไลน์ เพื่อการเรียนการสอนในระดับประเทศของไทย มีคุณสมบัติเป็นระบบชั้นเรียนออนไลน์ LMS= (Learning Management System) ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อรองรับรูปแบบจัดการการเรียนการสอนแบบห้องเรียกลับทางFlipped(Classroom) และมุ่งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอน ที่มีความยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างสะดวกซึ่งได้รับผลตอบรับอย่างดีจากผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตามระบบการศึกษาของไทยก็ยังคงมีจุดอ่อนในด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในการพัฒนาระบบกรศึกษานั้น รัฐบาลหรือผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นที่จะต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้พร้อมในด้านและทักษะต่างๆที่จำเป็นในการดำรงชีวิตทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่เช่น21เช่น ทักษะด้านภาษา ทักษะการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และทักษะชีวิต ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและ อารมณ์ซึ่งในการปรับกระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนตาม

จุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละระดับโดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดคอมพิวเตอร์ได้เทคโนโลยีมีบทบาทโดยตรงกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน โดยสามารถแสดงข้อมูลข่าวสารได้ทั้งในรูปแบบของเสียง ข้อมูล ภาพ ภาพเคลื่อนไหว และวิดีโอการเรียนรู้ในยุคใหม่ประสบความสำเร็จอย่างทำให้รวดเร็ว(ยืน และสมชาย, 2546) และการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน นอกจากครูจะเป็นผู้บรรยายในชั้นเรียนแล้ว มีกิจกรรมอีกหลากหลายรูปแบบที่ได้นำมาจัดการเรียนรู้ก็ให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่21ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมและครูเป็นเพียงที่ ปรึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอนออนไลน์โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classsroom ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางของการจัดเรียนการสอนแบบใหม่ โดยให้ผู้เรียน “เรียนที่บ้านทำการบ้าน ที่โรงเรียน” ซึ่งเป็นการนำสิ่งเดิมที่ทำในชั้นเรียนไปทำที่บ้าน และนำสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำที่บ้านมาทำที่ห้องเรียนหรือโรงเรียนแทนเน้นให้ครูอยู่ในชั้นเรียนเพื่อสอนเนื้อหาต่างๆโดยไม่ เพราะ ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหานั้นๆ ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classsroom
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจากการจัดการเรียนการสอน แบบออนไลน์ โดยใช้ระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classsroom

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 111 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรราช จำนวน 35 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom และแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบแบบออนไลน์

2. วิเคราะห์เนื้อหา สาระสำคัญของวิชารายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ นำผลการวิเคราะห์ไปสร้างแบบทดสอบออนไลน์แบบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก

3. สร้างแบบทดสอบออนไลน์ แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ ให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์มาใช้เป็นแบบทดสอบ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือเพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ ตลอดจนวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบออนไลน์

2. สร้างข้อคำถามความพึงพอใจให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องเหมาะสมทางด้านภาษา และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อความ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงหรือแก้ไขถ้อยคำและเรียงลำดับเรื่องของแบบสอบถามให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้.(try.out).กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

5. นำผลของการทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item-Total Correlation) โดยการหาค่าสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

6. นำผลของการทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach งานวิจัยนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวมรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องดื่มยอดนิยม รายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ที่อยู่ในรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์โดยใช้ Google Classsroom สร้างเป็นห้องเรียนออนไลน์ และมีการจัดทำแบบทดสอบท้ายบทในรูปแบบออนไลน์โดยใช้ google form

1.2 กำหนดระยะเวลาในการเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ทำขึ้น

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.2 ดำเนินการทดลอง โดยให้ศึกษาเรียนแบบออนไลน์บน Google Classsroom เรื่องการทำเครื่องดื่มยอดนิยม โดยหลังจากเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้เสร็จแล้ว ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายบท โดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ และบันทึกผลคะแนน จากแบบทดสอบระหว่างเรียนและบันทึกผลการเรียนในแต่ละสัปดาห์

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2.4 ประเมินความพึงพอใจโดยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดความพึงพอใจของ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom เพื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์และแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom เรื่อง เครื่องดื่มยอดนิม โดยใช้สถิติ Paired – samples Test

2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom เรื่องเครื่องดื่มยอดนิยมโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้ ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom ในรายวิชาศิลปะการตกแต่งอาหาร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออนไลน์ด้วย Google Classsroom โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ด้านช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. .การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้ได้ไม่จำกัด

แผนกวิชาการท่องเที่ยว

การลดภาระการบ้านของนักเรียนระดับ ปวช.3 การท่องเที่ยว ในช่วงการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยวิธีการบูรณาการร่วมหลายวิชา 1 ชิ้นงาน

ผู้วิจัย นางสาวพรศรี สุขสบาย
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ศศ.บ (พัฒนาการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ต้องจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค และในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์นั้น ครูแต่ละรายวิชาอาจจำเป็นต้องมีการบ้านให้นักเรียนทำเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจยิ่งขึ้นและเป็นการทบทวนเนื้อหาการเรียน จึงอาจทำให้นักเรียนมีการบ้านเพิ่มขึ้น

ด้วยเหตุนี้ จึงได้จัดทำวิจัยเรื่องการลดภาระการบ้านของนักเรียนระดับ ปวช.3 การท่องเที่ยว ในช่วงการเรียนการสอนออนไลน์ โดยวิธีการบูรณาการร่วมหลายวิชา 1 ชิ้นงาน เพราะนอกจากนักเรียนจะได้ลดจำนวนการบ้านลงแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนทำงานส่งครู เพราะการส่งงาน 1 ชิ้น จะทำให้นักเรียนได้คะแนนในหลายวิชา แต่หากนักเรียนไม่ส่งจะทำให้เสียคะแนนในหลายวิชาเช่นกัน จึงถือเป็นการสร้างความตระหนักและเป็นการกระตุ้นการส่งงานของนักเรียนอีกวิธี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อลดภาระการบ้านของนักเรียนในช่วงการเรียนการสอนแบบออนไลน์
2. เพื่อเป็นการกระตุ้นการส่งงานของนักเรียน

ประชากร

นักเรียนระดับ ปวช.3 การท่องเที่ยว จำนวน 31 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบฟอร์มบันทึกการส่งงาน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นเอง ในรูปแบบของแบบฟอร์มบันทึกการส่งงานของนักเรียนในรายวิชามาตรฐานการท่องเที่ยว โดยเปรียบเทียบกันระหว่าง 1. ชิ้นงานที่ไม่ได้บูรณาการกับวิชาอื่น และ 2. ชิ้นงานที่บูรณาการร่วมกับวิชาอื่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลจากการส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.3 การท่องเที่ยว จำนวน 2 วิชา คือ รายวิชามาตรฐานการท่องเที่ยว และ รายวิชาการท่องเที่ยวชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์จากจำนวนนักเรียนที่ส่งชิ้นงานของนักเรียนในรายวิชา 2 วิชา คือ รายวิชามาตรฐานการท่องเที่ยว และรายวิชาการท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งเป็น 2 รายวิชา ที่ได้บูรณาการร่วมกันในการลดภาระการบ้านของนักเรียนโดยวิธีการบูรณาการร่วมหลายวิชา 1 ชิ้นงาน โดยเปรียบเทียบกันระหว่าง 1.ชิ้นงานที่ไม่ได้บูรณาการกับวิชาอื่น และ 2.ชิ้นงานที่บูรณาการร่วมกับวิชาอื่น

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การลดภาระการบ้านของนักเรียนระดับ ปวช.3 การท่องเที่ยว ในช่วงการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยวิธีการบูรณาการร่วมหลายวิชา 1 ชิ้นงาน ปรากฏว่าช่วยลดการบ้านให้นักเรียนได้ร้อยละ 100 และการบูรณาการร่วมหลายวิชา 1 ชิ้นงาน ส่งผลให้นักเรียนแต่ละคนส่งชิ้นงานเพิ่มมากขึ้น โดยสังเกตได้จากในแบบฟอร์มบันทึกการส่งงานของนักเรียน หากงานชิ้นใดที่เป็นชิ้นงานที่บูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่นๆ นักเรียนจะให้ความสำคัญและส่งชิ้นงานครบทุกคน เนื่องจากนักเรียนเห็นความสำคัญว่าการส่งชิ้นงานเพียง 1 ชิ้น แต่จะทำให้นักเรียนได้คะแนนถึง 2 วิชา

ข้อเสนอแนะ

การบูรณาการชิ้นงานในแต่ละรายวิชา ครูผู้สอนควรมีการปรึกษาหารือเพื่อหาความเหมาะสมของชิ้นงานกับรายวิชาที่บูรณาการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ลดภาระการบ้านให้แก่นักเรียน
2. กระตุ้นให้นักเรียนส่งชิ้นงานเพิ่มมากขึ้น

การพัฒนาทักษะการออกแบบรายการนำเที่ยวของผู้เรียน วิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว โดยประยุกต์ใช้วิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางวรณัน พงษ์จีน
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา บธ.บ. การจัดการการท่องเที่ยว
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางนี้ฝังรากลึกในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน ดังที่ทิศนา แขมมณี (2559 : 113) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในลักษณะที่ครูเป็นศูนย์กลางนั้น ยึดครองอำนาจใน การเรียนของผู้เรียนมานาน การเรียนการสอนในลักษณะดังกล่าวยังคงมีอยู่ในประเทศไทยที่ผู้สอนมักใช้การสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดเพียงฝ่ายเดียวโดยใช้วิธีการบรรยาย (Lecture) เป็นหลัก เน้นให้ผู้เรียนท่องจำ อีกทั้งบางรายวิชายังเป็นวิชาที่มีเนื้อหามาก จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน การบรรยายเป็นวิธีสอนที่ต้องอาศัยความสามารถของผู้บรรยาย ถ้าผู้บรรยายไม่มีศิลปะในการบรรยายที่ดึงดูดใจผู้เรียน ผู้เรียนอาจ

ขาดความสนใจได้ ด้วยเหตุดังกล่าวนักการศึกษาจึงคิดค้นและสร้างรูปแบบการสอนใหม่ (new learning model) ออกมาหลายรูปแบบใช้แทนการสอนแบบเดิม ศึกษาแบบบอกเล่าและการสอบแบบท่องจำ นอกจากจะไม่ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แล้ว ยังเป็นการทำลายความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย (วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ 25. : 2558) นอกจากนี้ การสอนรูปแบบใหม่ๆ ยังช่วยให้ผู้เรียนใช้ทักษะต่างๆ โดยเฉพาะความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ ต้องให้เกิดการมีส่วนร่วมเชิงลึกในกระบวนการจัดการเรียนรู้ผ่านนักเรียนและครู การมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้เกิดการสร้างสรรค์อย่างไม่มีข้อจำกัด

จากประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัย ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนในรายวิชา ธุรกิจท่องเที่ยว ระดับ ปวช.2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 พบว่าผู้เรียนยังขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการสื่อสารและนำเสนอผลงาน รวมทั้งขาดทักษะในการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานในอนาคต ดังนั้นผู้จัดทำวิจัยจึงมีความสนใจที่จะประยุกต์ใช้เทคนิค วิธีการและกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) เพื่อพัฒนาทักษะการออกแบบรายการนำเที่ยวของผู้เรียนในรายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยวของผู้เรียน ซึ่งเป็นการสอนรูปแบบใหม่สำหรับศตวรรษที่ 21 มีความหลากหลายไม่ยึดติดกับวิธีใดวิธีหนึ่งและเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะมากกว่ามีแค่ความรู้แบบเดิม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสาขางานการท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
2. เพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบรายการนำเที่ยวตามเกณฑ์การประเมินจากครูผู้สอน
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนสาขางานการท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนสาขางานการท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) ในหน่วยชื่อ “การออกแบบรายการนำเที่ยว” รายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว
2. แบบทดสอบ TCT-DP (ประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์)
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL)

การสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) ขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2. ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของ Jellen and Urban ชื่อว่า TCT-DP (The Test for Creative Thinking Drawing Production) ปรับปรุงโดย ขจรพงษ์ ร่วมแก้ว (2559)

มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบบทดสอบ TCT-DP นี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำมาใช้วัดได้กับทุกเพศได้ทุกวัย (Jellen and Urban, 1989, pp. 78-86) มีเกณฑ์ที่แน่ชัดในการประเมินและได้ผ่านการหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญโดยแบบทดสอบสามารถนำแบบทดสอบนี้ไปใช้ได้จริง มีความน่าเชื่อถือ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ การสร้างแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ และการให้คะแนนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

2.2 นำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์TCT-DP ของ Jellen and Urban ที่ปรับปรุงโดย ขจรพงษ์ ร่วมแก้ว (2559) มาใช้

2.3 สรุปผล โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบ TCT-DP

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) ในหน่วยชื่อ “การออกแบบรายการนำเที่ยว” รายวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว
2. ดำเนินการสอนแบบ CBL ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้สอนบรรยายเนื้อหาต่างๆอย่างละเอียด มาเป็นผู้อำนวยการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แปลงจาก Lecturer มาเป็นFacilitator และวิธีการสอนทำโดยกระบวนการ 5 ข้อ (Process) และบรรยากาศ 9 ข้อ (Context)
3. สรุปและประเมินผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. สถิติทดสอบค่าที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 37.85 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 53.88 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของ

นักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของผู้เรียน จำนวน 34 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว พบว่า มีผลการเรียนระดับ 4 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 มีผลการเรียนระดับ 3.5 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 ผลการเรียนระดับ 3 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.77 ผลการเรียนระดับ 2.5 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.71 มีผลการเรียนระดับ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 มีผลการเรียนระดับ 1.5 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 และมีผลการเรียนระดับ 1 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 โดยมีผลการเรียนในระดับ 2 ขึ้นไปจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 85.30

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนจากแบบทดสอบ TCT-DP ซึ่งคะแนนเต็ม 72 คะแนน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 34.85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.40 สามารถแปรผลได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ในส่วนของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 53.74 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.64 แปรผลได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนโดยรวมอยู่ระดับสูง

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.66,SD=0.55) รองลงมาคือ ด้านบรรยากาศในการเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ =4.55,SD=0.60) และด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.39, SD=0.57) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ในขั้นกระตุ้นความสนใจ ถ้าใช้เป็นเกม เกมทายคำ ทายรูปภาพ นักเรียนจะสนุกและชอบมาก เพราะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และส่งเสริมทักษะการคิดจึงทำให้มีความตื่นตัวที่จะเรียนรู้เนื้อหาต่อไป ส่วนขั้นค้นและคิด ครูผู้สอนควรเดินไปทุกกลุ่ม ทุกคนเพื่อให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ถ้ามีคำถาม ครูควรตอบด้วยคำถาม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด และเมื่อนักเรียนถาม ครูควรให้ความสนใจต่อคำถามแปลก ๆ ของนักเรียนด้วยการตอบคำถามอย่างมีชีวิตชีวา โดยให้คำชมต่อความคิดที่แปลก แตกต่าง และครูไม่ควรเน้นคำตอบที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนสาขางานการท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนเรียนวิชาปฏิบัติการจัดนำเที่ยว ร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหรือมีผลการเรียนในระดับ 2 ขึ้นไป

2. ผู้เรียนร้อยละ 80 มีทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบรายการนำเที่ยวผ่านตามเกณฑ์การประเมินจากครูผู้สอนในระดับ ดี ขึ้นไป

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจของผู้เรียนต่อวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) อยู่ในระดับ ดี

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาการท่องเที่ยว ที่ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 30700-0002

ผู้วิจัย นางนริศรา สงวนคำ
ตำแหน่ง ครู คศ.1
สาขางาน การท่องเที่ยว
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลก จึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ.2550-2564) มีแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของชาติ (พ.ศ.2557) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และจากแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมากยิ่งกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) ซึ่งองค์การยูเนสโก้ได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร ทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ

การเรียนการสอนในรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 30700-0002 ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักศึกษาทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหานั้น ๆ เสร็จแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักศึกษาว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัดพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ถ้าหากนักศึกษาไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้น และครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการโรงแรม ที่ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา

จากสาเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นในการหาสาเหตุของการส่งงานไม่ตรงตามกำหนด ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว และนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการโรงแรม ที่เรียนวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางใน

การแก้ปัญหากระบวนการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมความรับผิดชอบให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาส่งงานไม่ตรงตามกำหนดของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว
2. เพื่อหาสาเหตุการส่งงานไม่ตรงตามกำหนด ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหากระบวนการจัดการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการท่องเที่ยว จำนวน 8 คน และสาขาการโรงแรม จำนวน 7 คน รวมจำนวน 15 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขางานการท่องเที่ยว ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ที่ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา รหัสวิชา 30700-0002 รายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างจาก แนวคิด ทฤษฎี ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. วิเคราะห์ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วนำมากำหนดโครงสร้างเนื้อหาแบบสอบถาม
2. กำหนดรูปแบบของคำถาม โดยศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำรา งานวิจัย และการสำรวจต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาที่สอดคล้องกัน
3. การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย โดยตรวจสอบความถูกต้องใช้ได้ของเครื่องมือเกี่ยวกับการวิเคราะห์ว่าเนื้อหาของเครื่องมือมีเนื้อหาของข้อคำถามวัดได้ตรงตามเนื้อหาของตัวแปรที่ต้องการวัดหรือไม่ แล้วนำเอาข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาพิจารณาแก้ไขคำถามให้เหมาะสมต่อไป
4. ทดลองใช้และปรับปรุงแบบสอบถาม
5. พิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ที่ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา ของรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ทั้งหมด จำนวน 8 คน เพื่อหาสาเหตุของการส่งงานไม่ตรงตามกำหนด
2. ดำเนินการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละข้อด้วยการประมวลข้อมูลที่ได้มา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ที่ส่งงานไม่ตรงตามกำหนด ของรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว ที่ส่งงานไม่ตรงตามกำหนดของรายวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นที่ไม่ส่งงานตามกำหนด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแสดงความคิดเห็นเป็นรายข้อได้ดังนี้ ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 รองลงมาคือ ติดงานในรายวิชาอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.00 งานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป ค่าเฉลี่ย 3.13 ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย 2.75 ใบงาน/ชิ้นงาน สูญหายหรือไม่ได้บันทึก ค่าเฉลี่ย 2.50 ครูให้เวลาในการทำใบงาน/ชิ้นงาน น้อยเกินไป ค่าเฉลี่ย 2.13 ครูอธิบายเร็วเกินไป ค่าเฉลี่ย 1.75 นักศึกษาไม่เข้าใจคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 1.75 งานที่ได้รับมอบหมายยาก ไม่สามารถทำได้ ค่าเฉลี่ย 1.63 และงานที่ได้รับมอบหมายไม่น่าสนใจ ค่าเฉลี่ย 1.50 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรเน้นย้ำเรื่องการส่งงานของผู้เรียน ว่าควรส่งงานใส่ในอัลบั้มของกลุ่ม Application Line เพื่อป้องกันข้อมูลสูญหาย และสามารถย้อนกลับมาดูงานที่นักเรียนส่งได้
2. ครูผู้สอนควรประเมินปริมาณงานให้สอดคล้องกับเวลาและความพร้อมของนักศึกษาแต่ละคนในงานทำชิ้นงาน/ใบงาน
3. ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความพร้อมในการทำงาน/ชิ้นงานของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความคิดเห็นของการส่งงานไม่ตรงตามกำหนด ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว
2. ทราบสาเหตุการส่งงานไม่ตรงตามกำหนด ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขางานการท่องเที่ยว
3. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหากระบวนการจัดการเรียนการสอน

การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์ รหัสวิชา 20702-2008 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมุติ

ผู้วิจัย นายสุริยะ ศรีทันเดช
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
วุฒิการศึกษา ศศ.บ.(ศิลปศาสตรบัณฑิต)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรจะเป็นการเรียนเกี่ยวกับทฤษฎี และมีการปฏิบัติที่นักเรียนจะต้องแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชามัคคุเทศก์ ครูผู้สอนจึงมุ่งเน้นให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นหรือนำเสนอข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาการเรียน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลและนำไปสู่การปฏิบัติงานรายบุคคล และการปฏิบัติงานกลุ่ม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน มุ่งไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากการจัดการเรียนการสอนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดการแสดงออกระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียนขาดความมั่นใจ พูดเสียงไม่ดัง ไม่แสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานกลุ่ม รวมถึงลักษณะบุคลิกภาพท่าทาง ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลให้นักเรียนการกล้าแสดงออกรวมไปถึงรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย ผู้วิจัยจึงค้นหาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกในด้านต่าง ๆ และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พร้อมทั้งพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกและบุคลิกภาพที่ดี ของนักเรียน ในรายวิชามัคคุเทศก์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน ปวช.2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์ รหัสวิชา 207022008 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว รายวิชามัคคุเทศก์ รหัสวิชา 20702-2008 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์ รหัสวิชา 20702-2008 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กิจกรรมฝึกการแสดงออกโดยใช้วิธีแสดงบทบาทสมมติ
2. แบบประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ออกแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนการสอนวิธีแสดงบทบาทสมมุติ
2. ออกแบบการประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
2. กำหนดหัวข้อเรื่องโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมุติหน้าชั้นเรียน
3. กำหนดการให้คะแนนแบบประเมินการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก โดยพิจารณาจากหัวข้อแบบประเมินการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของผู้เรียน
4. บันทึกคะแนนลงในแบบประเมินการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก
5. นำคะแนนผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาการท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมุติ และการพัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

การวัดผลและประเมินผลกิจกรรม/พฤติกรรม/ผลงานด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน ตามเกณฑ์การให้คะแนน (แบบสังเกตพฤติกรรมการกล้าแสดงออก) ความสนใจใฝ่รู้ ความสามารถในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูสอน

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว รายวิชามัคคุเทศก์ (20702-2008) โดยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบการแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนได้คะแนนก่อนการพัฒนาสูงสุด 12 คะแนน ต่ำสุด 7 คะแนน และหลังการพัฒนาพฤติกรรมโดยวิธีการเรียนการสอนแบบแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนได้คะแนนสูงสุด 19 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 15 คะแนน แสดงให้เห็นว่าการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีแสดงบทบาทสมมุติสามารถพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบประเมินการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว รายวิชามัคคุเทศก์ รหัสวิชา 20702-2008 โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมุติในสัปดาห์ที่ 9 แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาบุคลิกภาพด้านการแสดงออกของนักเรียนสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

ควรใช้นวัตกรรมนี้กับเนื้อหาหน่วยอื่น ๆ ได้และควรนำนวัตกรรมวิธีอื่นๆ มาทดลองใช้กับการเรียนการสอนวิชาศิลปะการให้บริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวคิดพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนรายวิชามัคคุเทศก์ และรายวิชาอื่น ๆ
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ มากขึ้น
3. นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรายวิชามัคคุเทศก์ และมีกิจนิสัยที่ดีด้านความเชื่อมั่น การกล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ ความสนใจใฝ่รู้ การตรงต่อเวลา คุณธรรมจริยธรรม ขยันอดทน

แผนกวิชาสามัญ

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทย โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง การอ่าน เขียนโฆษณา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสรัญญา นนทโชติ
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการต่างๆไม่ค่อยจะเน้นผู้เรียนมากนักศึกษาและทำให้นักศึกษา ไม่เกิดความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เรียนที่ออกมาไม่ค่อยจะดีจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของศึกษาปีที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจการเรียนการสอนที่เป็นชุดฝึกหรือชุดกิจกรรมการเรียนที่มีสื่อรูปภาพประกอบมีคำถาม ชวนตอบและการเขียนคำตอบกะทัดรัดไม่ยาวมากจนเกินไปประโยชน์ของชุดกิจกรรมสรุปได้ว่าชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนช่วยเร้าความสนใจให้นักเรียนทำให้ได้รู้จักการแสวงหาความรู้ความรู้ด้วยตนเอง ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตาม ความสามารถความถนัดความสนใจสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอนทำให้ครูสอนได้เต็ม ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความน่าสนใจมีหลักการให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นระบบและ ยังให้ความตื่นเต้นท้าทายที่จะให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งถ้าจัดกิจกรรมเรียน การสอนในเรื่องของการส่งเสริมให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้โดยใช้ชุดการเรียนเป็นสื่อการเรียนรู้แล้วคิดว่า กิจกรรมดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีในด้านของการอ่านและการเขียนได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทยด้วยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การอ่าน และการเขียนโฆษณาของนักศึกษาสาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การอ่าน และการเขียนโฆษณา ของนักศึกษาสาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนการสอนจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การอ่าน และการเขียนโฆษณา ของนักศึกษาสาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่1 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 64 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 18 ชั่วโมง
2. ชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การอ่าน และการเขียนโฆษณา

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน ทางด้านการอ่านและเขียน

2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนในชุดกิจกรรมการเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยโดยใช้ชุดกิจกรรม การเรียนชุด การอ่านและการเขียนโฆษณา เป็นสื่อการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนเรื่อง การอ่าน เขียนโฆษณา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากแบบทดสอบในชุด ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนเรื่อง ของนักศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนเรื่อง การอ่าน เขียนโฆษณา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงปีที่1สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ E1/E2)(เฉลี่ยเท่ากับ 84.84/85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าการเรียนก่อนเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนเรื่อง การอ่าน เขียนโฆษณา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนเรื่อง การอ่าน เขียนโฆษณา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราชเพลินมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนนำชุดกิจกรรมการเรียนเรื่อง การอ่าน เขียนโฆษณา ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงปีที่1สาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไปใช้ครูต้องทำความเข้าใจเนื้อหาให้ถูกต้องชัดเจน จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรม ที่ระบุไว้อธิบายแนะนำให้นักเรียนเข้าใจและ ปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด
2. ครูควรกำกับติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษา ที่ประสบปัญหาและคอยควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม

รวมถึงความประพฤติของนักศึกษาในระหว่างเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาทักษะการอ่านและการเขียนคำในภาษาไทยด้วยการใช้ ชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การอ่าน และการเขียนโฆษณา ของนักศึกษาสาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นกิจกรรมการเรียนหลังจากการใช้ชุดกิจกรรม การเรียน เรื่อง การอ่าน และการเขียนโฆษณา ของนักศึกษาสาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนการสอนจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียน เรื่อง การอ่าน และการเขียนโฆษณา ของนักศึกษาสาขาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายภักดี เรืองศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	คม.(บริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา	2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับทุกประเทศ เพราะเป็นต้นกำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) 2545 ได้กำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อรองรับกระแสของการเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุดในกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542(ฉบับที่ 2) 2545 ได้กำหนดแนวทางไว้ในมาตรา 24 คือ จัดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมทุกสาขาวิชา โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการรวบรวมแนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้และเสนอแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มความสามารถทั้งด้านความรู้ จิตใจ อารมณ์และทักษะต่าง ๆ
2. ลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลง ผู้เรียนกับผู้สอนมีบทบาทร่วมกัน ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนจากประสบการณ์จริงที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตจริงเรียนรู้ความจริงในตัวเองและความจริงจากสิ่งแวดล้อมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการทดสอบปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการจัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรมและประเมินผล ดังนั้นแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้วิชาพื้นฐานการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) 2545 การจัดกระบวนการเรียนรู้ จึงควรเป็นกระบวนการทางปัญญาที่พัฒนาบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความสุข บูรณาการ เนื้อหาสาระตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคมสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับความมั่นใจของผู้เรียน ทันสมัย เน้นกระบวนการคิด และการปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ตามสภาพจริง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างไกล เป็นกระบวนการที่มีทางเลือกและมีแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข จากสภาพปัญหาที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชามนุษย์สัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและการออกแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกิจกรรมที่เกิดจากการออกแบบการเรียนการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรกลุ่มและช่วงของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

<u>ตัวแปรอิสระ</u> คือ กิจกรรมการเรียนการสอนได้แก่

- การเรียนการสอนออนไลน์
- ใบงาน
- กรณีศึกษา (รายงาน)
- การวัดและประเมินผลการเรียน

<u>ตัวแปรตาม</u> คือ ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย

2. ขอบเขตประชากร

นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาชีวิตกับสังคมไทย ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

3. ขอบเขตเวลา

ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2564

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ 1 วิชาชีวิตกับสังคมไทย ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้

- เครื่องมือทดลอง ได้แก่ แผนการสอน สื่อวัสดุการสอน
- เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสังเกต จดบันทึก และแบบทดสอบ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ 1 วิชาชีวิตกับสังคมไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามถึงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. เกณฑ์ในการวัดแบบสอบถาม

ใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตรส่วนประเมินค่า (Rating scale)

2. การสร้างเครื่องมือ

สร้างเครื่องมือโดยการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในครั้งนี้

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบสอบถามถึงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ หลักสูตร นักศึกษาเข้าชั้นเรียน ผลการเรียนเฉลี่ยรวม (GPA)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่

1. การเรียนการสอนออนไลน์
2. ใบงาน (เดี่ยว)
3. กรณีศึกษา (งานกลุ่ม)
4. โครงการ/กิจกรรมภายนอกห้องเรียน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล ความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาชีวิตกับสังคมไทย โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจ้งการศึกษาการทำวิจัยให้กับนักศึกษาในชั้นเรียนทราบ
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา
3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชา ชีวิตกับสังคมไทย โดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของคำตอบที่ได้หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สรุปแบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์ ใช้ค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบียนมาตรฐาน จากแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

จาการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชาชีวิตกับสังคมไทย
สรุปได้ดังนี้

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย กิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 4 กิจกรรม คือ การเรียนการสอนในห้องเรียน ใบงาน (งานเดี่ยว) กรณีศึกษา (งานกลุ่ม) และโครงการ/กิจกรรมภายนอกห้องเรียน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายกิจกรรมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 กิจกรรม และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย 2 กิจกรรม และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งและระดับเห็นด้วย ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การปรับปรุง พัฒนา และเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้สอนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้พร้อม จากที่ทำหน้าที่มอบทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้เรียนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก กระตุ้น และให้กำลังใจ ร่วมคิดร่วมเรียน

ไปพร้อมกับผู้เรียน สร้างบรรยากาศที่ดีด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเตรียมการสอนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าการเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล้มเหลว จึงต้องมีการเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างรอบคอบ เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนหรือกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน และควรมีการประเมินผลกิจกรรมการเรียนการสอนตามความเป็นจริงของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิต
2. เสริมสร้างศักยภาพให้กับนักศึกษา โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เพื่อจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมทุกสาขาวิชา
4. เพื่อให้นักศึกษาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีการพัฒนาและการเรียนรู้ที่สูงยิ่งขึ้น

การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย (30000-1501) โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศันศนีย์ บุญชัย
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	รม.(รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาของประเทศไทยในยุคดิจิทัลหรือ Thailand 4.0 ที่เน้นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนในยุคของการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาเป็นการเรียนรู้ได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา โดยมีการใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้ มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมและกำหนดเป็นทิศทางรูปแบบการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น 1) ระบบการศึกษาออนไลน์ (Online Education) จึงเป็นนวัตกรรมทางการศึกษารูปแบบใหม่ที่ใช้วิธีจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้ (Digital Learning Platform) ในการสร้างโอกาสและทางเลือกให้กับผู้เรียนสำหรับการสร้างความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยการรวบรวมองค์ความรู้ไว้ในแหล่งการเรียนรู้เดียวให้สามารถเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative) ซึ่งครูผู้สอนต้องมีการปรับบทบาทหน้าที่ของตนเอง เข้าใจและเข้าถึงการเปลี่ยนแปลง โดยการจัดการเรียนรู้หลังจากนี้ไปไม่จำกัดที่ชั้นเรียนหรือสถานศึกษาเพียงอย่างเดียว

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) การปรับบริบทการเรียนการสอนแบบทางไกลหรือออนไลน์ (LMS : Learning Management System) เข้ามามีบทบาทและเป็นเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน สามารถดำเนินการผ่านกลไกการขับเคลื่อนโดยคนในองค์กร หรือใช้วิทยากรภายในองค์กร (Train the Trainer) ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้นั้น นอกจากนี้ ทำให้ความรู้ที่อยู่ในตัวแต่ละบุคคลนั้นได้ถูกนำมาใช้กับผู้อื่นหรือเป็นการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ขององค์กรนั้น ๆ ช่วยให้องค์กรมีความแข็งแกร่ง และมีกลไกในการพัฒนาบุคลากรภายในที่จะสนับสนุนให้องค์กรเติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน 3) โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรอาชีวศึกษาหลากหลายสถานศึกษามีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ หากมีการต่อยอดความรู้ เติมเต็มทักษะการถ่ายทอดการสื่อสารจะช่วยให้เกิดการสร้างคนที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นในองค์กร สร้างเครือข่ายในการพัฒนาองค์กร เพื่อการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพครูผู้สอนให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

โควิด-19 หรือ “Coronavirus” (ไวรัสโคโรนา) ได้สร้างผลกระทบในทุกภาคส่วนอย่างรวดเร็วและรุนแรง หนึ่งในนั้นคือ “ภาคการศึกษา” อย่างไรก็ตามถึงแม้ไวรัส COVID-19 จะส่งผลกระทบกับภาคการศึกษา แต่ถ้ามองในอีกมุมหนึ่งได้สร้างอัตราเร่งในการปฏิรูป “วงการศึกษา” ทั่วโลกครั้งใหญ่ โดยเฉพาะมิติของการนำ “เทคโนโลยี” มาใช้กับระบบการเรียนการสอนมากขึ้น เพื่อทำให้ภาคการศึกษาทั่วโลกยังดำเนินต่อไปได้อย่างไม่สะดุดและไม่ว่าผู้สอน-ผู้เรียนจะอยู่ในที่แห่งใดก็สามารถเข้าถึงการศึกษาได้

เพื่อให้ผู้เรียนได้กักตัวอยู่บ้านและเว้นระยะห่างทางกายภาพ จึงส่งผลต่อการเรียนการสอนของทั้งผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งต้องมีการปรับรูปแบบการเรียนการสอนและการส่งชิ้นงานของนักเรียนเป็นการเรียนการสอนออนไลน์ เป็นการศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความชอบของตนเอง ในส่วนของเนื้อหาการเรียนและการส่งชิ้นงาน ประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ เสียงวีดีโอ และการปฏิสัมพันธ์ สิ่งเหล่านี้จะถูกส่งไปยังผู้เรียนผ่านเว็บไซต์หรือไลน์ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสามารถที่จะติดต่อสื่อสาร ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแบบเดียวกับการเรียนในชั้นเรียนทั่วไป โดยการใช้อีเมล แชท โซเชียลเน็ตเวิร์ค การเรียนรู้แบบออนไลน์จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับทุกคน ซึ่งสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา การเรียนรู้แบบออนไลน์จึงเป็นการเรียนที่มีความยืดหยุ่นสูง

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย (3000-1501) ซึ่งได้จัดการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้พบปัญหาและอุปสรรคจากการส่งชิ้นงานหรือส่งงาน เช่น การส่งงานช้าหรือไม่ส่งงานของนักศึกษาอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งทำให้ครูไม่สามารถวัดทักษะและความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีความต้องการทราบผลการส่งชิ้นงานและเพื่อแก้ไขปัญหาการส่งงานของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงได้จัดทำวิจัยการแก้ปัญหาการส่งงานโดยลดอุปสรรคในการส่งงานแบบปกติ ให้ส่งผ่าน Google Classroom ที่สามารถส่งงานได้ตลอดเวลาและทุกที่ที่นักศึกษามีสัญญาณอินเทอร์เน็ต เพื่อให้การเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อต้องการทราบผลการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

สถิติปริมาณการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระหว่างการส่งงานแบบปกติ และการส่งงานผ่าน Google Classroom มีความแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย รหัสวิชา 3000-1501 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย รหัสวิชา 3000-1501 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ตารางข้อมูลการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom/Line ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom/Line

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษาส่งงานช้าหรือไม่ค่อยส่งงาน

2. ใช้ Google Classroom ในการแก้ไขปัญหาทางด้านการส่งงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2.1 ขั้นเตรียมแนะนำวิธีการใช้ Google Classroom กับนักศึกษา โดยการให้นักศึกษาสมัคร e-mail ของตัวเองที่เป็น gmail เพื่อสร้างความเข้าใจในการใช้งาน Google Classroom ให้กับนักศึกษา

2.2 ขั้นสอน ครูสอนนักศึกษาในบทเรียนที่กำลังเรียนในขณะนี้แล้วสั่งใบงานให้นักศึกษาได้ทำแล้วให้นักศึกษาทดลองส่งงานผ่าน Google Classroom

3. เช็คปริมาณงานและประเมินผลจากการที่นักศึกษาส่งงานผ่านระบบ Google Classroom จากนั้นนำปริมาณที่ได้มาคิดค่าเฉลี่ยหรือร้อยละของปริมาณงานที่นักศึกษาส่งผ่านระบบ Google Classroom

4. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาในการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ และกำหนดรูปแบบแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.3 ออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจต่อการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย รหัสวิชา 3000-1501 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจต่อการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย รหัสวิชา 3000-1501 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ Google Classroom ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นใช้มาตราส่วนประเมินค่า Rating Scale ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

ค่าเฉลี่ย	**หมายถึง**
4.51 - 5.00	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.51 - 3.50	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.50	ความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความจริง เกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาชีวิตกับสังคมไทย รหัสวิชา 3000-1501 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ (Google Classroom) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า

1. จำนวนนักเรียนที่ไม่เข้าเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม (μ = 0.56) คิดเป็นร้อยละ 1.92 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. จำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม (μ = 24.56) และคิดเป็นร้อยละ 84.68 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามกำหนดมากที่สุดคือ ชิ้นงานที่ 3 จำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 93.10 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาเป็นชิ้นที่ 4 และ 8 จำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 89.66 และน้อยที่สุดคือ ชิ้นงานที่ 7 จำนวนนักเรียนที่ส่งงานตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ 75.86 ของนักเรียนทั้งหมด

3. จำนวนนักเรียนที่ส่งงานช้า คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม (μ = 2.71) และคิดเป็นร้อยละ 9.36 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า จำนวนนักเรียนส่งงานช้ามากที่สุดได้ดังนี้ ชิ้นงานที่ 1, 7 และ 9 จำนวนนักเรียนที่ส่งงานช้า คิดเป็นร้อยละ 13.79 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาเป็นชิ้นงานที่ 8 จำนวนนักเรียนที่ส่งงานช้า คิดเป็นร้อยละ 8.34 และชิ้นงานที่ 2 และ 4 จำนวนนักเรียนที่ส่งงานช้า คิดเป็นร้อยละ 3.45 ของนักเรียนทั้งหมด ส่วนชิ้นงานที่ 3 และ 6 ไม่มีนักเรียนที่ส่งงานช้าเลย

4. จำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงาน คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม (μ = 3) และคิดเป็นร้อยละ 10.34 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาเป็นชิ้นงานจะเห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงานมากที่สุดได้ดังนี้ ชิ้นงานที่ 2 จำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 17.27 ของนักเรียนทั้งหมด รองลงมาเป็นชิ้นงานที่ 6 จำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 13.79 และน้อยที่สุดคือชิ้นงานที่ 1, 3 และ 4 จำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ของนักเรียนทั้งหมด ส่วนชิ้นงานที่ 8-9 ไม่มีจำนวนนักเรียนที่ไม่ส่งงานเลย

5. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความพึงพอใจในการใช้ระบบ Google Classroom ในการส่งงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.91 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 ($\overline{X}$ = 4.91 , S.D. = 0.29) โดยมีความพึงพอใจสูงที่สุดต่อ รายการประหยัดเวลาในการส่งงาน ลดขั้นตอนและอุปสรรคในการส่งงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 5.00 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 ($\overline{X}$ = 5.00 , S.D. = 0.00) รองลงมาคือ รายการรายการใช้ได้เหมาะสมกับวิชาที่เรียน และรายการสามารถนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.97 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18 ($\overline{X}$ = 4.97 , S.D. = 0.18) และต่ำที่สุดคือรายการความเข้าใจในการใช้ระบบ Google Classroom อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 ($\overline{X}$ = 4.72 , S.D. = 0.70)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน โดยการสอนผ่านระบบ Google Classroom

2. ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านระบบ Google Classroom

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับทราบผลการส่งงานของนักศึกษา เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการส่งงานของนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการส่งงานของนักศึกษาให้กับครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ

การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชาลีลาศเพื่อพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายเกรียงไกร สมถวิล
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา คบ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปีที่ 1 สาขาวิชา การจัดการธุรกิจดอกไม้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้รางวัล ในการส่งเสริมเจตคติในการใช้สัญลักษณ์ในสมุดแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของการส่งงานวิชากระบวนการ หลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่า การส่งงานสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติ ซึ่งนักเรียนระดับ ปวส.1 ควรได้รับการส่งเสริมเจตคติจากครูผู้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานสูงขึ้น ข้อเสนอแนะ ควรมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเสริมสร้างเจตคติการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ การจัดการธุรกิจดอกไม้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ การจัดการธุรกิจดอกไม้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองมีขั้นตอนการสร้าง คือ การส่งเสริมเจตคติ เป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.2 การจัดการธุรกิจดอกไม้ วิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ จัดทำเป็นตารางกราฟแสดงการเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ
2. รวบรวมหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ
3. บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติ และนำมาหาเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ นำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ มาเปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

สรุปผลการวิจัย

เจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้ จาก 30% เป็น 80%

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานวิชาลีลาศเพื่อการพัฒนาสุขภาพและบุคลิกภาพ
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติทางนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดอกไม้ ในเรื่องของเจตคติต่อการเต้นรำแบบสากล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติ เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสร้างแผนผังความคิดรวบยอด ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย	นางสาวจันทร์ทิพย์ ฤทธิเรือง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(สังคมศึกษา)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะพัฒนาวิธีสอนด้วยการนำนวัตกรรมการศึกษาที่น่าสนใจมาใช้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สัมฤทธิ์ผลตามต้องการ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ (Concept Mapping) ช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้รายวิชากลุ่มสังคมศาสตร์ เป็นการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข เกิดความมั่นใจตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด โดยกระบวนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ครูผู้สอนมีบทบาทกระตุ้นให้ผู้เรียนให้เกิดแนวคิดด้วยการตั้งคำถาม ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจนำวิธีการนี้มาทดลองสอนนักศึกษาระดับ ปวส.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชากลุ่มสังคมศาสตร์ วิชาชีวิตกับสังคมไทย ของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาชีวิตกับสังคมไทย ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการสร้างความคิดรวบยอดของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยแผนผังความคิด
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาเจตคติเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์การสรุปความรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวิตกับสังคมไทย เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 23 คน โดยการกำหนดแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวิตกับสังคมไทย เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2563
2. ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายเนื้อหาวิชาชีวิตกับสังคมไทย จัดหน่วยการเรียนรู้รายวิชาชีวิตกับสังคมไทย
3. ศึกษา ค้นคว้า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้
4. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
5. ศึกษาหลักการและเทคนิคการสร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบ
6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อวางแผนการออกข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด
7. เลือกประเภทของแบบทดสอบที่จะวัด คือ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อเขียนข้อสอบตามที่วางแผนไว้

8. นำแบบทดสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest)
2. ดำเนินการทดลอง
3. เมื่อทดลองครบ 5 ชั่วโมงแล้ว ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
4. ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้

1. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนผลการประเมินทักษะ หรือคะแนนการประเมินความพึงพอใจ
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนผลการประเมินทักษะ หรือคะแนนการประเมินความพึงพอใจ
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวัดก่อนเรียนและหลังเรียน โดยคำนวณจากสูตร t-test dependent (ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ. 2538)

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ วิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การสอนเขียนผังมโนทัศน์ควรเริ่มให้แนวทางการเขียนจากเรื่องที่มีความหลากหลายและมีเนื้อหาเข้าใจง่าย จากนั้นจึงเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาความเข้าใจลักษณะของผังมโนทัศน์และวิธีเขียนผังมโนทัศน์ ควรนำเอารูปแบบและกระบวนการศึกษาในครั้งนี้ไปทำการศึกษากับเนื้อหาวิชาของกลุ่มสาระอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์กับตัวแปรอื่น ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจในการเรียน และการนำไปใช้ศึกษาผลการสอนกับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

2.2 ควรนำเอารูปแบบและกระบวนการศึกษาในครั้งนี้ไปทำการศึกษาในครั้งนี้ไปทำการศึกษากับเนื้อหาวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนการสอนใช้ผังมโนทัศน์กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ

การใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาในการเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย	นางสาวสโรชา คชรัตน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	คบ. (ภาษาไทย)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนในทุกวิชาในการจัดเรียนการสอนจึงเป็นกระบวนการเพื่อหวังผลเชิงคุณภาพเพื่อตอบสนองการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองในด้านต่างๆ การประเมินผลสัมฤทธิ์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เน้นการจดจำ เข้าใจ และการนำไปใช้ หากไม่มีความสนใจในรายละเอียดของเนื้อหาซึ่งอาจมีเหตุผลจากการที่บางคนไม่ถนัดหรือไม่ ชอบเรียนในรายวิชาภาษาไทย เพราะเป็นการบรรยายเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนขาดกระบวนการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนมีการสรุปเนื้อหาบทเรียนหลังการเรียนการสอนด้วยวิธีการขีดเส้นใต้ใจความสำคัญ แล้วนำข้อความมาเขียนต่อกันโดยไม่มีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่ใช้ภาษาของตนเองทำให้เนื้อและใจความสำคัญไม่เชื่อมโยงต่อเนื่องกันส่งผลให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้ในระยะสั้น ๆ และปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนไม่สามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนและไม่สามารถสรุปเนื้อหาจากบทเรียนได้อย่างเป็นลำดับ จึงส่งผลให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานมีคะแนนน้อย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดวิธีในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยการใช้ผังมโนทัศน์ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบจัดระบบความคิด แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุปออกมาเป็นเนื้อหาตามความเข้าใจของผู้เรียน ช่วยเพิ่มพูนความจำ สามารถตีความองค์ความรู้ได้ อีกทั้งการเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจเรียน รับรู้และเรียนรู้ได้ดีขึ้น สามารถเรียนได้ลึกซึ้งและเข้าใจได้ดีกว่าเดิม มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานโดยการใช้ผังมโนทัศน์ สรุปเนื้อหารายวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา รายวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา ที่ 1/2564 จำนวน ๓๓ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (รหัสวิชา 20000-1101) จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้
2. ใบงาน การเขียนผังมโนทัศน์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (รหัสวิชา 20000-1101) จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้
3. ข้อสอบปรนัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา จำนวน ๑๐ หน่วยการเรียนรู้ หน่วยละ 10 ข้อ และมีเกณฑ์ผ่านการประเมิน คือ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแผนการจัดการเรียนรูและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรูโดยใช้ผังมโนทัศน์ โดยดำเนินตามขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (20000-1101) ตามจุดประสงค์และขอบข่ายเนื้อหา
2. กำหนดเนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกมาจากหนังสือรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (รหัสวิชา 20000-1101)
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ 10 แผน โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวของกับการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์
4. นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจความถูกต้องเนื้อหาและโครงสร้างของผังมโนทัศน์ แล้วนำมาปรับปรุงแกไขตามข้อเสนอแนะ
5. นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อหาข้อบกพร่องด้านการสื่อความหมายระยะเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน
6. นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 33 คน
2. ทดสอบหลังเรียนไปทดสอบกับนักเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 33 คน
3. นำผลคะแนนจากการตรวจสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ก่อนและหลังการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา หน่วยที่ 1-10 นักเรียนทุกคนสามารถทำคะแนนหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหารายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เท่ากับ 5.2 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหารายวิชาภาษาไทยพื้นฐานเท่ากับ 9 เพิ่มขึ้นจากก่อนการใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหารายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 3.8 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การจัดการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ครูควรมีการวิเคราะห์ผู้เรียน และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ทักษะกระบวนการทางวิจัยในชั้นเรียน การสอนที่ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง คือ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการสอนทุกครั้งควรมีการสรุปเนื้อหาโดยใช้ผังมโนทัศน์เพื่อทำการสรุปภาพรวมของเนื้อหาที่เรียนและใช้ทบทวนเนื้อหาในระยะเวลาอันสั้นช่วยให้นักเรียนไม่สับสนในเนื้อหาที่เรียน ซึ่งมีจำนวนมากและหลากหลาย

ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

1. ครูควรศึกษาเนื้อหา รูปแบบ และวิธีการเขียนผังมโนทัศน์ให้มีความชำนาญและถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เขียนผังมโนทัศน์ได้ถูกต้องตามหลักการ โดยอาจแบ่งเวลาในคาบเรียนทำการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับผังมโนทัศน์และการใช้ผังมโนทัศน์
2. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้แผนผังมโนทัศน์กับวิธีสอนอื่นๆ เช่น วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้วิธีสอนแบบสืบเสาะหา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัย นายณรงค์ชัย แซ่เตี้ย
ตำแหน่ง ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท (การบริหารการศึกษา)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นการพัฒนาชีวิต ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่จะดำเนินไปหรือมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ทั้งนี้การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการขัดเกลาทางสังคมโดยผ่านกระบวนการศึกษาที่ถูกต้องจะเป็นการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง พัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นการพัฒนาและเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาบุคลากรของชาติ ทำให้พฤติกรรมและการดำเนินชีวิตเป็นไปในทางสร้างสรรค์ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างผาสุก มั่นคง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความรู้คู่คุณธรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2553 มาตรา 6 ได้กำหนดแนวทางการจัด การศึกษาของชาติไว้ ดังนี้ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข

จากปัญหาที่พบในระดับชั้นเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทยระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาและแก้ปัญหาการเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในการแก้ไข้ปัญหาดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

2. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เลือกแบบเจาะจง จากระดับที่มีปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สมุดบันทึกพฤติกรรมนักเรียนเป็นเครื่องมือที่ถูกสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากเอกสารในการสร้างเครื่องมือวิจัย
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ และจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดของการวิจัยไว้สี่ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง ขั้นศึกษาปัญหา เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยค้นหาปัญหาที่แท้จริงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสอบถามจากผู้ที่เกี่ยวข้องอาทิเช่น ผู้ปกครอง ครูในวิทยาลัย เพื่อศึกษาปัญหาของนักเรียนโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ และสมุดบันทึกประวัติของนักเรียน โดยผู้ปกครองและครูผู้สอน

ขั้นตอนที่สอง ขั้นสร้างกระบวนการเรียนรู้ เป็นขั้นการนำข้อมูลหรือปัญหาที่ได้มาสร้างเป็นกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการวางแผนในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียน ซึ่งศึกษาจากปฏิทินกิจกรรมของวิทยาลัยเพื่อจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับนักเรียนให้ตรงกับความถนัดของนักเรียน และมีการวางแผนกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ตรงกับเนื้อหาสาระของวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทยเพื่อให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่สาม ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นการนำรูปแบบกระบวนการเรียนรู้มาปรับใช้ในกิจกรรม ต่างๆเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาจากสถานการณ์จริง ศึกษาจากการลงมือปฏิบัติ ศึกษาจากกระบวนการทำงานกลุ่มศึกษาจากกิจกรรมต่าง ๆ และศึกษาจากชีวิตจริงของผู้เรียน

ขั้นตอนที่สี่ ขั้นติดตามผลการดำเนินกระบวนการ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยและผู้ปกครองร่วมกัน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อศึกษาพัฒนาการในการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆจากนั้นนำผลการสังเกตมาวิเคราะห์และสรุปผลการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้ปกครองในการร่วมมือกันติดตามพฤติกรรมของนักเรียนโดยบันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรม
2. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนลงในแบบบันทึกพฤติกรรม
3. จัดส่งแบบบันทึกพฤติกรรมให้ผู้ปกครองบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อดูพัฒนาการของนักเรียนว่ามีพฤติกรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นหรือไม่
4. การบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน
5. นำข้อมูลการบันทึกพฤติกรรม การสังเกตมาวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำและวิเคราะห์กระบวนการแบบร่วมมือว่าสามารถแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนให้กับนักเรียนได้หรือไม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 โดยใช้สูตร E1/E2 ตามวิธีของเผชิญ กิจระการ (2545: 45)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติ t-test (One Samples)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จะเน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนทีสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มมากขึ้นดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นโดยเริ่มจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และสัมภาษณ์พฤติกรรมจากนักเรียนในห้องเรียนจากครูที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา
3. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นการร่วมมือ
4. ประเมินผลการจัดการเรียนรู้จากกระบวนการร่วมมือ
5. การศึกษาผลรวมของการเรียนรู้จากกระบวนการร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปบทสรุปเพื่อการ เรียนรู้และการพัฒนาดังนี้

กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทยของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ซึ่งการพัฒนาเป็นการจัดการเรียนรู้รู้โดยใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มสมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยนักเรียนแต่ละคนจะต้องพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาทุกประเด็น นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับเก่งจะต้องให้ความ

ช่วยเหลือสมาชิกใน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อนกว่าให้เข้าใจด้วยการชี้แจง อธิบาย ยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถคิดได้ด้วยตนเอง และเป็นกิจกรรมที่เน้นการทำงานกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มรู้สึกว่าตนเองมีส่วนสำคัญ มีบทบาทเท่าเทียมกัน จึงมีความรับผิดชอบเพิ่ม มากขึ้น เพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มย่อยและนำ คะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งส่งให้นักเรียนต้อง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มได้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนทำให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเอง และกลุ่มสูงสุด สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2545 : 1) ได้กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้ทดสอบย่อยเป็น รายบุคคล คะแนนที่ได้จะถูกเปลี่ยนเป็นคะแนนกลุ่ม เป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนตั้งใจเรียน และ ช่วยเหลือเพื่อสมาชิกให้เรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอนอย่างแจ่มแจ้ง ถ้านักเรียนต้องการให้กลุ่มประสบความสำเร็จจะต้องช่วยเหลือกันและกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทำให้ดีที่สุด และนอกจากนี้ยังมีการ เสริมแรงซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้น ในการเรียนรู้นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้ฝึกฝนทักษะเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ด้วยการทำใบงาน การตรวจคำตอบ ทำให้นักเรียนเห็นถึงความก้าวหน้าของตนเองและกลุ่มอย่างชัดเจน รวดเร็ว นับว่าเป็นการเสริมแรงทางบวกที่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสริมแรงในลักษณะของการให้รางวัล การให้คำชมเชย การให้กำลังใจ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับคะแนนสูงมีความขยัน เอาใจใส่การเรียนมากขึ้น เพื่อรักษาระดับคะแนนของตน ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำก็จะตั้งใจเรียนและพยายามทำคะแนนให้สูงขึ้นกว่าเดิม จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ มีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และโดยรวมมีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มในแต่ละครั้งอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยมอย่างเชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทยระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยขอเสนอแนะในงานวิจัย เพื่อการวิจัยครั้งต่อไปนี้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ค่อนข้างหลากหลายจำเป็นต้องใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ตามถนัดและความสามารถของผู้เรียน หากผู้เรียนมีความสนใจหรือถนัดในสิ่งใด ผู้เรียนย่อมมีเจตคติที่ดีและมีความคงทนในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่น่าสนใจและสมควรทำการศึกษาดังนี้คือ

1. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการของการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายต่อพฤติกรรมของนักเรียน
2. ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือไปเปรียบเทียบกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น
2. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น
3. นักเรียนเกิดทักษะการทำงานร่วมกัน
4. นักเรียนรู้จักปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ในการเรียนวิชาการพัฒนาสุขภาพ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย นางสาววีรดา สุดประเสริฐ
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ศษ.บ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันมีความยุ่งยากและซับซ้อนมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสีย บุคคลจึงทำเป็นต้องปรับเปลี่ยน วิถีการดำเนินชีวิตเพื่อให้รู้เท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงและปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม ประเทศชาติและโลก สุขศึกษาและพลศึกษาจึงวิชาที่สำคัญเพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีลักษณะดังกล่าว กล่าวคือบุคคลต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นการดูแล การส่งเสริมการพัฒนาและการบริหารจัดการชีวิตอันเป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณของผู้เรียนแล้วยังเป็นการเสริมสร้างค่านิยมและสุขนิสัยที่ดี รักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นองค์ประกอบรวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ประพัฒน์พงค์ เสนาฤทิ์; 2545:1)

พลศึกษา เป็นกลุ่มวิชาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน โดยตรง เพราะครอบคลุมเรื่องสุขภาพที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียนแต่ละคน โดยมุ่งพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านสาระความรู้เกี่ยวกับสุขภาพที่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้านการเสริมสร้างเจตคติและค่านิยมที่ดี คุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะนิสัยที่พึ่งประสงค์ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยในตนเอง การเคารพในสิทธิของผู้อื่น และกฎกติกาของสังคม เป็นต้น และด้านทักษะกระบวนการปฏิบัติในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ยั่งยืน ตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ผลรวมสุดท้ายคือผู้เรียนมีความสามารถในการควบคุมและพัฒนาองค์รวม (Holistic) ของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทุกด้าน (ประพัฒน์พงค์ เสนาฤทิ์; 2545:1)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดการเรียนการสอนวิชาสามัญ (พลศึกษา) เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนด้านปัญญาพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา โดยการให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เข้าใจธรรมชาติ รู้จักและเข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าของตนและผู้อื่น รักการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดี เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสม ทั้งใน

ด้านการป้องกัน การส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีอย่างถาวรทั้งตนเอง ของครอบครัว และชุมชน

ดังนั้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาสุขภาพ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2564 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนในวิชาสามัญ (พลศึกษา) เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนและนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 5 ห้อง ห้องละ 24 คน รวมประชากรนักเรียนทั้งหมด 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2564 โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampline) ห้องละ 24 คน 5 ห้อง เป็นนักเรียนผู้ชาย 20 คน และเป็นนักเรียนผู้หญิง 100 คน รวมกลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งหมด 120 คน

3. ระยะเวลาในการทำวิจัย

ระยะเวลาในการทำวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

4. สถานที่ในการวิจัย

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ เพศ อายุ
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด จากงานวิจัยและเอกสารตำราต่าง ๆ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ แบบสอบถามเป็นตรวจสอบรายการ (Check List) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาสุขภาพ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)
2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัย (Affective Domain)
3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสารตำรา และค้นคว้าข้อมูลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศึกษาและพลศึกษา
2. ศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามัญ (พลศึกษา)
3. รวบรวมประเด็นต่าง ๆ ของข้อมูลนำมาสร้างแบบสอบถามและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญดู 5 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาสุขภาพ ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จัดเตรียมเอาไว้ แล้วอธิบายชี้แจงรายละเอียดให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับก่อนที่จะให้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเป็นร้อยละ (Percentile)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาสุขภาพ นำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาการพัฒนาสุขภาพ ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564 ได้ผลดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนต่างกัน คือ เพศชาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ส่วนเพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 83.4
2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 18 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 และอายุ 19 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2
3. สรุปผลโดยภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมเกณฑ์การประเมินการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต $\overline{X}$ เท่ากับ 4.10 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = .473 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา ระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2564 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นแบบสอบถามประเภทปลายเปิด (Opened Form) ในการออกกำลังกายเป็นการร่วมกิจกรรมทางกายและเกมตามคำแนะนำ กฎ กติกา คำแนะนำ ในการเล่นกับผู้อื่นรู้และเข้าใจสิทธิของตนเองและของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม ความสำคัญของ สุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี การรักษาสิ่งแวดล้อม สุขบัญญัติแห่งชาติ ความหมายของการเจ็บป่วยป้องกันการบาดเจ็บและเจ็บป่วย ความสำคัญและประโยชน์ของอาหาร สุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร ลักษณะของอารมณ์ การทดสอบสมรรถภาพทางกายการใช้ยาตามคำแนะนำ สาเหตุและอันตรายของการเกิดอุบัติเหตุในบ้านการปฐมพยาบาล วิธีใช้คำพูดและท่าทางเพื่อของความช่วยเหลือเมื่อเกิดอุบัติเหตุและบาดเจ็บ

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในการเรียนวิชาสามัญ (พลศึกษา) ระหว่างเพศชายและเพศหญิงมาศึกษาว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการวิจัยไปวิเคราะห์ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ในการเรียนการสอน
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมในกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

การศึกษาสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับ ปตอ.

ผู้วิจัย	นางสาวพวงน้อย เจนกิจ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ค.บ.(พลศึกษา)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การทดสอบสมรรถภาพทางกายเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพละศึกษา ซึ่งเป็นดัชนีบ่งชี้ให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษาได้ทราบถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายของนักศึกษาว่ามีภาวะทางด้านร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด และสามารถนำข้อมูลของนักเรียนมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแบบรายกลุ่มและแบบรายบุคคลได้ และสามารถพัฒนาส่งเสริมความสามารถทางด้านกีฬาหรือส่งเสริมการออกกำลังกาย รวมทั้งการพัฒนาทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ความสามารถ ตลอดจนการนำมาแก้ไขและปรับปรุงเทคนิควิธีด้านการฝึกซ้อมกีฬาและการเรียนการสอนของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง สมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรเตรียมอาชีวศึกษา ซึ่งอยู่ในความดูแลในด้านการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพละศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับ ปตอ. ที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564
2. เพื่อเป็นเอกสารชี้นำในการปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผู้เรียนให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรเตรียมอาชีวศึกษา (ปตอ.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
2. แผ่นยางยืนกระโดดไกล
3. ไม้วิ่งเก็บของ ขนาด 5x5x10 เซนติเมตร จำนวน 2 ท่อน
4. เบาะรองสำหรับทดสอบ ลุก-นั่ง
5. เครื่องวัดความอ่อนตัว
6. ลู่วิ่งทางเรียบ ระยะทาง 50 เมตร
7. นาฬิกาจับเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. กำหนดรายละเอียดขั้นตอนและวันเวลาที่จะดำเนินการเก็บข้อมูลผู้เรียน
2. จัดเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทดสอบสมรรถนะทางกาย
3. ดำเนินการทดสอบสมรรถนะทางกายและบันทึกข้อมูลของผู้ทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เครื่องมือวิเคราะห์ผลการเจริญเติบโตและสมรรถภาพทางกาย 5 ด้าน โดยสร้างขึ้นจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ใช้เกณฑ์อ้างอิงมาตรฐานสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นฐานข้อมูล และประเมินผลผู้เรียนตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

1. เกณฑ์ดีมาก
2. เกณฑ์ดี
3. เกณฑ์ปานกลาง
4. เกณฑ์ต่ำ
5. เกณฑ์ต่ำมาก

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับ ปตอ. ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

นักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก	จำนวน 15 คน	ร้อยละ 30.00
นักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี	จำนวน 22 คน	ร้อยละ 44.00
นักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง	จำนวน 10 คน	ร้อยละ 38.56
นักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ	จำนวน 3 คน	ร้อยละ 20.00

นักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก	จำนวน 0 คน	ร้อยละ 6.00
รวม	จำนวน 50 คน	ร้อยละ 100.0

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงข้อมูลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับ ปตอ. ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564
2. ทราบถึงแนวทางการปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
3. สามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

การพัฒนาเทคนิคการนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกระดับปวช.1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวฉัตรกมล พุ่มทิม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตร์บัณฑิต
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ความคิด ความประพฤติทัศนคติและ ค่านิยมอันดีงาม ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาได้อย่างรวดเร็วถ้าพลเมืองมีคุณภาพ การพัฒนาด้านการสอนนับว่าครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดเพราะครูเป็นบุคคลที่เอื้ออำนวยให้การศึกษาบรรลุเป้าหมาย

จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้เรียนรู้ได้อย่าง มีคุณภาพ จนสามารถเข้าใจและบูรณาการไปสู่การปฏิบัติจริงรวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรง และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต รหัส 20000 1606 ระดับ ปวช.1 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ จึงมี การปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน ปฏิรูปวิธีการสอน แก่ผู้เรียน โดยจะต้องทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ว่าตนเองจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร ทำกับใคร ทำที่ไหน ทำเมื่อไร สามารถประเมินตนเองได้ว่ามีขีดความสามารถในระดับใด จะต้องพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขตนเองอย่างไร ด้วยการประเมินผลการเรียนรู้ตามสมรรถนะโดยใช้ตัวบ่งชี้เป็นสำคัญ เพราะการที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่านในข้อทดสอบ ไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนไม่มีความรู้ในวิชาที่ทำการสอน ผู้เรียนอาจจะรู้ในสิ่งที่ข้อสอบไม่ได้ถามก็ได้ ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาเทคนิคการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยวิธีการดึงศักยภาพด้านความคิดริเริ่มเพื่อแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในสาระที่จะนำเสนอ โดยใช้หลักการบูรณาการในสิ่งที่เป็นชิ้นงานสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือในรูปตัวผลิตภัณฑ์ใช้ซึ่งเป็นผลงานความภาคภูมิใจในชิ้นงาน และ มีผลต่อการนำเสนอหน้าชั้นเรียนในสิ่งที่ตนได้ทำ นำมาพูดได้ด้วยความมั่นใจ อีกทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงและสอดคล้องกับความต้องการทั้งด้านทักษะวิชาชีพปฏิบัติการจริงและได้ผลงานชิ้นงานของผู้เรียน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้วิธีการสอน แบบกระบวนการกลุ่ม และแบบพัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วยความมั่นใจ จากผลงานชิ้นงานสิ่งประดิษฐ์ของ ผู้เรียน โดยการฝึกปฏิบัติประสบการณ์จริงแล้วนำมาถ่ายทอดเป็นการฝึกปฏิบัติในเรื่องการนำเสนออย่างมั่นใจ เกิดความสุขในการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอน ได้เฝ้าสังเกตการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งแต่เดิมใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบความรู้ ความจำ ซึ่งไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านการสื่อสารได้อย่างมั่นใจ โดยการฝึกปฏิบัติจริง
2. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านอาชีวะให้สามารถบูรณาการการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน
3. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานสิ่งประดิษฐ์นำมาสู่การสื่อสารและสามารถพูดนำเสนอได้อย่างมีความมั่นใจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยอัตราร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการกลุ่มโดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(Standard Deviation)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการกล้าแสดงออก

1. ด้านการพูด
2. ด้านการกระทำ
3. ด้านการแสดงความคิดเห็น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนขาด

การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต รหัส 20000 1606 โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจ้งการศึกษาในการทำวิจัยให้กับนักเรียนในชั้นเรียนทราบล่วงหน้า
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน
3. ตรวจแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา คัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการพูด

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการรกระทำ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการแสดงความคิดเห็น

สรุปผลการวิจัย

พฤติกรรมนักเรียนขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิต รหัส 20000 1606 ที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 สาขาธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีผลสรุปดังนี้

1. ด้านการพูด

โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) อยู่ในระดับบางครั้งและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้งลำดับแรก คือถ้าเพื่อนของคุณ แต่งกายด้วยชุดใหม่ซึ่งคุณเห็นว่าสวย คุณจะบอกเขาให้ทราบว่าเขาแต่งการสวย รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไร เพื่อคุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าคุณซาบซึ้งเพียงใด

2. ด้านการกระทำ

โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดกการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) อยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกระทำอยู่ในระดับบ่อยครั้งลำดับแรก คือ คุณ สามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ขวยเขิน รองลงมาคือการได้ทำงานกับเพื่อนทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำกับเพื่อนมีการพัฒนาขึ้น

4. ด้านการแสดงความคิดเห็นโดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความเห็น) อยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกล้าแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับบ่อยครั้งลำดับแรก คือ การได้ร่วมกันทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน รองลงมา คือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้คุณรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาคุณภาพของคำถามและวิธีการ สอนให้มีประสิทธิภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ อีกทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเอง กับนักเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดีมากขึ้น และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่สูงขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรสังเกตและพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายเสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความมั่นใจในตนเองและทัศนคติที่ดี มองเห็นประโยชน์และโอกาสท่ามกลางปัญหา และอุปสรรค ครูผู้สอนควรระวังในการใช้คำถามกับผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและการพิจารณาถึงสภาพปัญหา อารมณ์ จิตใจของผู้เรียน ตลอดจนปัญหาในแง่ คุณธรรม จริยธรรมและระลึกว่าผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถามคำถามแต่ฝ่ายเดียว ควรจะเสริมสร้างการทำกิจกรรม การพูดคุยแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ การอภิปรายร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อลดความกังวลและ ความเครียดในการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีการสื่อสารโดยมีความมั่นใจ
2. ผู้เรียนนำไปประยุกต์กับอาชีพซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
3. ผู้เรียนมีศักยภาพในการนำเสนอผลงานได้อย่างมั่นใจ

แผนกวิชาสัมพันธ์

การศึกษาพฤติกรรมการส่งงานวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการเลขานุการ ประจำปีการศึกษา 2564

ผู้วิจัย นายสกาวเดือน บริพันธ์
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา คบ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอนในรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพและสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มักจะส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษาได้ และในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชา เห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการเลขานุการ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักศึกษาในเรื่องการไม่ส่งงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับ ปวส.1
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับ ปวส.1

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน จำนวน 5 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

1.2 วิเคราะห์สาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน โดยการหาค่าร้อยละ

2. ขั้นออกแบบ

2.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ

2.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน/การบ้าน ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 จำนวน 5 ข้อ โดยให้นักศึกษาใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (5) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (1)

2.3 นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบแก้ไข

2.4 นำแบบวัดเจตคติมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3. ขั้นดำเนินการ

3.1 นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน ของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 21 คน เพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานและการบ้าน และทำการบันทึกคะแนน

3.2 ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ปวส.1 ในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ การทำกิจกรรมของโรงเรียน โดยคิดจากนักเรียน จำนวน 21 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 88

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงานและการบ้านของนักเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ รหัสวิชา 20000-1401 ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายธนิกกุล ไตรเมศ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ค.บ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันจากการสอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (20000-1401) ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ และในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (20000-1401) จึงเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัย

อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงานในภาคเรียนปัจจุบันให้ทันท่วงที เพื่อลดปัญหาผู้เรียนออกกลางคัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 40 คน
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (20000-1401) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนวิเคราะห์ตนเองโดยใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (15)
3. นำแบบสอบถามต่อที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบแก้ไข
4. แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง

การดำเนินการวิจัย

ให้นักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน วิเคราะห์ตนเองแล้วทำแบบสอบถามเพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงานและทำการบันทึกคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสังเกตุ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน ในเรื่องการไม่ส่งงาน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ การให้งานมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 40 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30

แนวทางแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของครูประจำวิชา

ครูผู้สอนได้กำหนดเวลาการส่งงานเป็นระยะ ๆ อีกครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้ปรับตัว และประสานครูที่ปรึกษา หัวหน้าแผนกวิชา ด้วยวาจาและเอกสาร เพื่อสร้างแรงจูงใจช่วยเหลือผู้เรียนร่วมกัน ส่วนผู้เรียนที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ก็ติดต่อผู้ปกครองให้ช่วยเหลืออีกทางหนึ่ง จุดมุ่งหมายเพื่อลดการออกกลางคันของผู้เรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ กลุ่ม 1 โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

ผู้วิจัย นายสมโชค ทิพย์มณี
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา กศ.บ.(คณิตศาสตร์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นการพัฒนาที่เน้นการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิธีในการคิดคำนวณเป็นพื้นฐานในการศึกษาความรู้ ในการสอนที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุสำคัญ คือผู้เรียนไม่สนใจเรียน เห็นว่ายาก และวิเคราะห์ไม่เป็นจึงเป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 29 คน มีนักเรียนที่มีปัญหาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกคน ดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงหาวิธีการดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น โดยใช้แบบฝึกทักษะที่หลากหลาย

ดังนั้นในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ จะใช้วิธีการประเมินนักเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพด้วยแบบฝึกทักษะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 3 ชนิด

1. แผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 แผน
2. ชุดฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 ชุด
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน (PRE-TEST) ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสร้างขึ้นก่อนทดลอง 1 วัน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง ใช้เวลาในการทดสอบ 40 นาทีแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
3. ทำการทดลองสอบหลังเรียน (PRO-TEST) หลังการทดลองสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนในการใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวัดแนวโน้มส่วนกลาง สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ กลุ่ม 1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิจัยดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 เฉลี่ยก่อนเรียน 42.59 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36.20 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย 57.41 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.10 จากการทดสอบทั้งสองครั้งผลปรากฏว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 34.78 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังจากได้แบบฝึกทักษะเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการจัดการโลจิสติกส์ สามารถนำแบบฝึกทักษะเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลาง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบใช้และพัฒนาต่อไป
2. ควรมีการศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
3. ควรมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และในระดับชั้นอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการด้วยแบบฝึกทักษะที่สูงขึ้น

ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายวิระศักดิ์ พูนพนัง
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	คม.(คณิตศาสตร์การศึกษา)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เกี่ยวกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและความนิยมจากต่างประเทศทำให้ทุกอย่างต้องเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดรับกับความก้าวหน้าและความเจริญนั้นๆ ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณค่าและมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงมุ่งพัฒนาคนให้เกิดความสมดุล ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้และขัดเกลาทางสังคม กระบวนการในการพัฒนาการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับวิสัยทัศน์ในการศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลางแห่งการพัฒนา ให้ผู้เรียนรู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 เรื่องแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 หลักการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

คณิตศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์เป็นรากฐานแห่งความเจริญของเทคโนโลยีต่างๆ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์สอนให้รู้จักใช้เหตุผลอย่างถูกต้อง คิดอย่างมีระบบระเบียบตามลักษณะโครงสร้างของวิชาคณิตศาสตร์ คิดอย่างละเอียดลออ เป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งมีคุณสมบัติเหล่านี้สามารถสร้างและสะสมพร้อมกับสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (จรูญศรี แจบไธสง, 2546 : 1) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์เป็นทักษะการคิดคำนวณ สรุปความคิดรวบยอด มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน และทักษะโครงสร้างที่มีเหตุผล สื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์มีลักษณะเป็นนามธรรมจึงยากต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจ (ยุพิน พิพิธกุล,2530,หน้า 1-3) วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องใช้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะความชำนาญ จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาได้ต่อไป ความรู้ในแต่ละเรื่องจะสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้พื้นฐานที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้เรื่องใหม่ ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมตั้งแต่เริ่มต้นร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีสมาธิโดยตลอด เมื่อเข้าใจเนื้อหาในชั้นเรียนแล้วยังไม่พอ ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะความชำนาญอย่างสม่ำเสมอ ทำโจทย์หลายๆรูปแบบโดยทำให้รวดเร็วและแม่นยำ(ชมนาด เชื้อสุวรรณทวี,2542,หน้า 123)

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ควรจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในความสามารถทางการเรียนการสอนของนักเรียนเพื่อประกอบการเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งในการสอนนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถแตกต่างกันในการเรียน

คณิตศาสตร์นั้นจะเป็นผลดี เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล หรืออาจให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าได้มีโอกาสช่วยเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งจะสามารถทำให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นด้วยวัยที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถใช้ภาษาที่สื่อสารกันให้เข้าใจง่ายกว่าและกล้าที่จะซักถาม(สาคร บุญดาว ,2537, หน้า 118-132) และข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยได้จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดหลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องแล้วผลปรากฏว่าการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยพิจารณาจากการผลการทดสอบหลังเรียนเรื่องการสร้างตารางค่าความจริงที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 7 คน ทั้งนี้เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาก ครูไม่สามารถทำให้ผู้เรียนมองเห็นเป็นรูปธรรมได้แล้ว ผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ได้ยาก ในกระบวนการเรียนการสอนนั้นสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้มีความคงทน ถ้าครูผู้สอนอาศัยสื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ แนวความคิด เจตคติ และทักษะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน จะทำให้เกิดการเรียนรู้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น จดจำไปได้นาน สิ่งที่เป็นนามธรรมที่เข้าใจยากก็สามารถทำให้เป็นรูปธรรมที่เข้าใจง่าย นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย เป็นการลดปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียนและเพิ่มประสิทธิภาพของผู้สอนไปในตัว (นุชลดา ส่องแสง ,2540,หน้า 2)

แบบฝึกเสริมทักษะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยในการแก้ไขปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง (ฉวีวรรณ กีรติกร, 2537, หน้า 7-8) จากทฤษฎีการลองผิดลองถูกของธอร์นไดค์ (Thorndike) เกี่ยวกับกฎเกณฑ์การเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับกฎการฝึกหัดของ วัตสัน (Watson) ที่พบว่าการฝึกหัดหรือการกระทำบ่อยๆย่อมทำให้ผู้ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดีเหมือนเดิมสิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกฝนทอดทิ้งไปนานแล้วย่อมทำได้ไม่เหมือนเดิมต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือการกระทำซ้ำก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น (สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทรัมพรรย์ , 2523 หน้า 52 -62) และนอกจากนี้แบบฝึกยังช่วยเสริมทักษะทางภาษา และเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนและช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที (เตือนใจ ตรีเนตร,2544, หน้า 6-7 อ้างอิงจาก Patty , 1963, pp. 469-472)

ด้วยเหตุผลต่างๆดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะทดลองใช้การสอนซ่อมเสริม เรื่อง การสร้างตารางค่าความจริง โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างตารางค่าความจริงมากขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ กับ ครูวิระศักดิ์ พูนพนัง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนห้องเรียน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 45 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ กับ ครูวิระศักดิ์ พูนพนัง ที่มีผลการการสอบเรื่องระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร แบบเติมคำ จำนวน 4 ข้อ
3. แบบบันทึกคะแนนก่อนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดสอบก่อนการปฏิบัติการทดลอง (Pre test) ดังนี้

1. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 4 ข้อ บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลองสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล
2. ให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล จะสอนซ่อมเสริมตอนช่วงเวลา 16.00-18.00 ใช้เวลา 3 สัปดาห์ บันทึกผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทำแบบฝึกระหว่างเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน
3. ทดสอบหลังปฏิบัติการทดลอง ดังนี้ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม กับนักศึกษา โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนสอบหลังการทดลอง สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ก่อนการใช้และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนนำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ไปใช้ควรมีการแนะนำ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร เพื่อให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการใช้ให้ถูกต้องชัดเจนจนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญของครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน

2. ครูผู้สอนควรพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระดับ ปวส.

2. ควรมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์กับวิธีการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ เลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความพร้อมของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องการสร้างตารางค่าความจริง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. ได้แนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้พัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษาในเรื่องอื่น ๆ

3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร สูงขึ้น

การพัฒนาและใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง พันธะเคมี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	น.ส.วรรณิภา อิสระดำเกิง
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกิจกรรมและกระบวนการทางสังคมที่มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมืองการปกครองและความมั่นคงของชาติ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาเป็นพื้นฐานและเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินการ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยให้สถานศึกษา เป็นฝ่ายกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 : 45)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ได้กำหนดให้วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาทักษะชีวิต โดยสถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ เป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ คือ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เข้าใจในเนื้อหาวิทยาศาสตร์ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ มีความตระหนักในคุณค่าของวิทยาศาสตร์และสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดจนสามารถนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2544 : 48)

จากเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์พื้นฐาน รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ดี ปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับอาชีวศึกษายังไม่บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่ ดังจะเห็นได้จากการประเมินคุณภาพทางด้านวิทยาศาสตร์ ในแต่ละช่วงชั้น ทั้งในระดับประเทศ และระดับสถานศึกษานักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ เนื่องจากธรรมชาติของวิชา วิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่สลับซับซ้อนและเป็นนามธรรมยาก แก่การที่ผู้เรียนจะเข้าใจได้ง่าย ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนจะต้องใช้เทคนิควิธีการหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสนใจและได้ฝึกทักษะจนเกิดความชำนาญ ถ้าหากครูผู้สอนขาดเทคนิคในการถ่ายทอดผู้เรียนก็จะเกิดความท้อแท้ เบื่อหน่ายไม่อยากเรียนและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งผลกระทบที่ตามมาจะทำให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ทวีป มหาวิจิตร, 2546 : 2)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดเอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีและเพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนรายวิชา 20000-1301 วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง พันธะเคมี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยเอกสารประกอบการเรียน วิชา 20000-1301 วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องพันธะเคมี

3. เพื่อประเมินความพึงพอใจนักเรียนต่อเอกสารประกอบการเรียน วิชา 20000-1301 วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง พันธะเคมี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวช.1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต จำนวน 2 ห้อง ปวช.1ทท. จำนวน 32 คน และ ปวช.1 กต.1 จำนวน 38 คน รวมจำนวน 70 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 ทท จำนวน 1 ห้อง จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง พันธะเคมี
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

การสร้างเครื่องมือ

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง กำหนดตารางเวลาเรียนในการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยทดลองในชั่วโมงเรียนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานของนักเรียนแล้วรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อเปรียบเทียบกับผลการทำแบบทดสอบหลังเรียน
3. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในใบงาน ในระหว่างที่นักเรียนกำลังศึกษาเนื้อหา ผู้สอนจะดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกครั้งที่มีภาคปฏิบัติในแต่ละใบงาน และเมื่อศึกษาภาคปฏิบัติจนจบสิ้นกระบวนการแล้ว จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความรู้ และรวบรวมคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน มาเป็นข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้านกระบวนการ (E1)
4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว นำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพด้านการเรียนรู้ (E2)
5. นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน มาเปรียบเทียบหาค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าทางการเรียน
6. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. หาค่าประสิทธิภาพของสื่อประสม
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนดใช้ t-test แบบ One group Pretest –Posttest Design

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของ เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง พันธะเคมี เท่ากับ 81.65/80.94 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่อง พันธะเคมี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องพันธะเคมี ที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งครูสามารถนำเอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องพันธะเคมี ไปใช้ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องพันธะเคมี เพื่อใช้แก้ปัญหานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเมื่อมีการประเมินผลครูควรแจ้งผลการประเมินทุกครั้ง ตลอดจนให้คำแนะนำรวมถึงข้อสังเกตที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้เรียนได้มีการปรับปรุงพัฒนา และได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองในโอกาสต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีทำการวิจัยเพื่อสร้างสื่อประกอบการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตทั้งรายวิชาในโอกาสต่อไป

2.2 ควรทำการทดลองใช้เอกสารประกอบการสอนหลาย ๆ ครั้ง กับนักเรียนทุกกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตทุกกลุ่ม เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตวิทยาศาสตร์ เรื่องพันธะเคมี สูงขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่องสารสังเคราะห์ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (flipped classroom)

ผู้วิจัย นางสาวกนกนาถ จันทรโชตะ
ตำแหน่ง ครู คศ.2
วุฒิการศึกษา ค.บ.(ฟิสิกส์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดกระบวนการการเรียนรู้ที่ดีสำหรับผู้เรียนนั้นคือการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น แนวทางในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 42 ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดซึ่งกระบวนการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้เป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้เรียนรู้ด้วยสมอง ด้วยกาย และด้วยใจ สามารถสร้างองค์ความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเองมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติจริง สามารถทำงานเป็นทีมได้ (สมศักดิ์, 2543) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความ สามารถในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) และตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และเพื่อยกระดับการศึกษาวิชาชีพของ บุคคลให้สูงขึ้น สอดคล้องกบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตาม กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ โดยเน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนาสมรรถนะกาลังคนระดับเทคนิค รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน ให้สอดคล้องกบความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน ชุมชน สังคม และสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2563) ด้วยเหตุนี้ทำให้เกิดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากมายและมีการนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนในแต่ละรายวิชา

การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ในการสร้างผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบรอบด้านหรือ Mastery Learning โดยที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการบ้านที่ได้รับผ่าการเรียนด้วยตนเองจากสื่อวีดิทัศน์นอกชั้นเรียนหรือที่บ้าน ส่วนการเรียนในชั้นเรียนปกตินั้นจะเป็นการเรียนแบบสืบค้นหาความรู้ที่ได้รับร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้น โดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะ ซึ่งเป็นการเรียนที่ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพิ่มความร่วมมือระหว่างผู้เรียน เพิ่มความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน และช่วยให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองในการเรียนรู้ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2556)

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการในแต่ละภาคเรียนจะพบปัญหาผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เพราะเป็นวิชาที่มีเนื้อหาเยอะ และมีเนื้อหาทั้งแนวท่องจำและคำนวณ ซึ่งถ้าเป็นเป็นเนื้อหาที่เน้นท่องจำและผู้เรียนต้องเข้าใจในเนื้อหาก่อน จึงจะสามารถวิเคราะห์เนื้อหาหรือประยุกต์ในการนำไปใช้ประโยชน์ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญในการเลือกวิธีจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ประสบผลสำเร็จและสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกับผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) มาใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ จากเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่องสารสังเคราะห์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการเข้มข้น เรื่องสารสังเคราะห์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขางานการตลาด สาขางานธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ และสาขางานดอกไม้และงานประดิษฐ์ จำนวน 4 ห้องเรียน มีผู้เรียนจำนวน 103 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขางานการตลาด สาขางานธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ และสาขางานดอกไม้และงานประดิษฐ์ จำนวน 4 ห้องเรียน มีผู้เรียนจำนวน 103 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องสารสังเคราะห์และมอนอเมอร์

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประเภทและปฏิกิริยาการเกิดสารสังเคราะห์

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องโครงสร้างและสมบัติของสารสังเคราะห์

2. วิดีโอ ประกอบด้วย

2.1 วิดีโอ เรื่องสารสังเคราะห์และมอนอเมอร์

2.2 วิดีโอ เรื่องประเภทและปฏิกิริยาการเกิดสารสังเคราะห์

2.3 วิดีโอ เรื่องโครงสร้างและสมบัติของสารสังเคราะห์

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารสังเคราะห์ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องสารสังเคราะห์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2565 คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ งานธุรกิจและบริการ

1.2 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสำหรับเนื้อหาเรื่องสารสังเคราะห์

1.3 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) จากตำราและงานวิจัยต่าง ๆ การวัดและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เรื่องสารสังเคราะห์เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องสารสังเคราะห์ที่กำหนดไว้ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการแบบ 5E

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกับกลุ่มเป้าหมาย

2. การสร้างวิดีโอ เรื่องสารสังเคราะห์ ประกอบด้วย

2.1 ศึกษาเนื้อหา เรื่องสารสังเคราะห์จากหนังสือเรียนเคมีเพิ่มเติม เล่ม 5 เพื่อนำมาใช้ในการสร้างวิดีโอ

2.2 ศึกษาและรวบรวมแนวคิดในการสร้างวิดีโอตามรูปแบบการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้าน

2.3 นำวิดีโอที่ปรับปรุงแก้ไขอย่างสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับกับกลุ่มตัวอย่าง

3. **การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารสังเคราะห์**มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่ใช้ในการสรางแบบทดสอบ

3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องที่ต้องการสร้างแบบทดสอบ

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. ดำเนินการทดลองโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เป็นระยะเวลา 12 คาบ คาบเรียนละ 60 นาที

2. ก่อนเริ่มเรียนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และเมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนด ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest)

3. ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสารสังเคราะห์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารสังเคราะห์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) เท่ากับร้อยละ 90.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. แผนจัดการเรียนรู้ เรื่องสารสังเคราะห์นั้นสามารถปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ ได้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในโอกาสต่อไป

2. ครูควรดูแลการทำกิจกรรมของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อที่จะสามารถให้คำแนะนำผู้เรียนในการทำกิจกรรมได้

3. การวิจัยในครั้งนี้เป็นแนวทางแก่ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ในวิชาเคมีให้กับผู้เรียนในเรื่องอื่น ๆ และใช้ในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจในบทเรียนได้ดี ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้บทเรียนล่วงหน้ามาก่อนแล้ว และเมื่อเกิดข้อสงสัยก็สามารถนำมาถามผู้สอนได้ในคาบเรียนปกติ

2. ทำให้มีเวลาในการฝึกทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองมากขึ้น รวมทั้งผู้สอนได้เตรียมจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยไว้ล่วงหน้า

3. ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามสื่อต่าง ๆ ตามที่ตนเองสนใจ อีกทั้งผู้เรียนยังได้เป็นผู้ตั้งประเด็นปัญหาที่สงสัย และสามารถอภิปรายปัญหาร่วมกับเพื่อนและผู้สอนเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นร่วมกัน

พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ โดยใช้ชุดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางทัศนีย์ พงศ์สมัคร
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ.(วิทยาศาสตร์)
ปีการศึกษา	2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต รหัสวิชา 30000-1301 ในปีการศึกษา 2564 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาหรือข้อบกพร่องในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบปัญหาหลายอย่าง เช่น ปัญหาด้านตัวครู ครูได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าแต่ยังไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถแสดงให้เห็นผลการเรียนรู้ได้ตามต้องการ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยังไม่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่ครูเคยใช้ยังไม่ชัดเจน ไม่ครอบคลุมสาระการเรียนรู้เท่าที่ควร ปัญหาด้านตัวนักเรียน คุณลักษณะของนักเรียนที่ก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เช่น นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ไม่ดี ไม่ใฝ่รู้ และขาดทักษะในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ไม่สามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับไม่ดีเท่าที่ควร ยังไม่หลากหลาย ไม่สนองความต้องการของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนยังไม่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อย่างถาวร จนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สื่อการเรียนการสอนยังไม่หลากหลาย ไม่แปลกใหม่ ทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียน ปัญหาสภาพแวดล้อมต่าง ๆ วิทยาลัยฯ มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งมักจะขอความร่วมมือให้นำนักเรียนไปร่วมกิจกรรมเสมอ ทำให้เวลาเรียนในชั่วโมงปกติไม่เพียงพอ ต้องใช้การสอนซ่อมเสริมนอกเวลา จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสร้างชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 3 ระบบนิเวศ สำหรับใช้กับนักเรียนที่เรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เพื่อใช้แก้ปัญหาและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้นักเรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ ได้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564
3. เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ที่มีต่อชุดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ จำนวน 5 ชุด คือ
   ชุดที่ 1 เรื่อง ความหมายและโครงสร้างของระบบนิเวศ
   ชุดที่ 2 เรื่อง ประเภทของระบบนิเวศ
   ชุดที่ 3 เรื่อง ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ
   ชุดที่ 4 เรื่อง วัฏจักรของสารในระบบนิเวศ
   ชุดที่ 5 เรื่อง ประชากรและการเปลี่ยนแปลงแทนที่
2. แบบทดสอบย่อยประจำชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ จำนวน 5 ชุดย่อย
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดการเรียนรู้หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ
4. แบบประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนเริ่มบทเรียนให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน และเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดคำนวณค่าทางสถิติ
2. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ ซึ่งผู้รายงานเป็นผู้สอนด้วยตนเอง โดยจัดกิจกรรมตามที่ระบุในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ กับนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 จำนวน 32 คน ที่แผนการจัดการเรียนรู้ระบุไว้ เก็บรวบรวมบันทึกคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน และคะแนนการสังเกตพฤติกรรมการเรียน
3. เมื่อจบบทเรียนให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 40 ข้อ ฉบับเดิม เพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียน และเก็บบันทึกรวบรวมคะแนนเพื่อคิดหาค่าทางสถิติ
4. ให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี 1 จำนวน 32 คน ทำแบบประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์เพื่อวัดเจตคติที่มีต่อชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ และเก็บรวบรวมคะแนนความคิดเห็นและคิดคำนวณหาค่าความคิดเห็นต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 จำนวน 32 คน ได้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 จำนวน 32 คน

3. หาค่าคะแนนเฉลี่ยเจตคติทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 จำนวน 32 คน ที่มีต่อชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.77/82.84 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพมาตรฐาน 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. เจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ สำหรับนักเรียนระดับ ปวช.1 การบัญชี 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 4.33 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จึงมีแนวคิดที่จะส่งเสริมสร้างชุดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์และในกลุ่มสาระวิชาการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียน

1.2 ขณะดำเนินการศึกษา พบว่า นักเรียนในกลุ่มมีการรับรู้และปฏิบัติตามคำสั่งได้ต่างกัน เนื่องจากนักเรียนแต่ละกลุ่มจะมีทั้งที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ควรสร้างชุดการเรียนรู้ที่มีขนาดเล็ก ใช้เวลาและเนื้อหาไม่มากนัก และเน้นกิจกรรมเชิงสำรวจให้มากขึ้น

1.3 ในการสร้างชุดการเรียนรู้ครั้งต่อไป ควรบูรณาการให้เชื่อมโยงไปยังสาระอื่น ๆ ที่มีสาระสอดคล้องกัน เช่น สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย เป็นต้น

1.4 เมื่อพิจารณาจากผลเจตคติของนักเรียนมีข้อที่ควรปรับปรุง ควรฝึกให้นักเรียนฟังความมีเหตุผลของผู้อื่นเสมอ ให้นักเรียนพยายามทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ และฝึกให้นักเรียนรู้จักใช้วิจารณญาณคิด วิเคราะห์ ลงความเห็นและสรุปผลจากข้อมูล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างการสอนด้วยชุดการเรียนรู้กับการสอนตามปกติในห้องอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ช่วยให้นักเรียนที่เรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. พัฒนาให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ที่ดีขึ้น

3. ชุดการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต หน่วยที่ 8 ระบบนิเวศ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

4. เป็นแนวทางในการสร้างชุดการเรียนรู้ รายวิชาวิทยาศาสตร์หรือรายวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การโรงแรม กลุ่ม 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E (7-E Learning Cycle)

ผู้วิจัย นางสาวณัฐวดี สุขประจันทร์
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.(ศึกษาศาสตร์)
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เป้าหมายการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีเป้าหมายสำคัญ คือ เพื่อให้เข้าใจในหลักการ ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานในวิทยาศาสตร์ ขอบเขต ธรรมชาติ และข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์ มีทักษะในการศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนากระบวนการคิดและจินตนาการ สามารถแก้ปัญหา มีทักษะในการสื่อสารและมีความสามารถในการตัดสินใจ ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มวลมนุษย์ และสภาพแวดล้อมในเชิงที่มีอิทธิพลและผลกระทบซึ่งกันและกัน นำความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและการดำรงชีวิต มีจิตวิทยาศาสตร์ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2546 อ้างถึงใน จันทร์ดา พิทักษ์สาลี, 2547)

การเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันประสบปัญหาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการที่ผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำในเนื้อหาวิชาหรือทฤษฎี การเรียนรู้เพียงทฤษฎีจะทำให้เด็กขาดทักษะในการแก้ปัญหา ขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ การปรับเปลี่ยนรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูผู้สอน จึงสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียนให้มีทักษะที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน นัยนา ฉางวางปราง (2545) กล่าวว่าการที่ครูจัดการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนให้หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นปัญหาโดยหาแนวทางที่จะศึกษาเพื่อแก้ปัญหา และสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจ ความสามารถ รวมถึงพัฒนาตนเองได้เต็มที่ตามศักยภาพที่มีอยู่

ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการสอนโดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E (7-E Learning Cycle) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ของนักเรียนประกาศนียบัตร

วิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม ห้อง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถแข่งขันและพัฒนาตนเอง สามารถต่อยอดองค์ความรู้ในระดับสูงขึ้นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกการโรงแรม ห้อง 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E (7-E Learning Cycle)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 43 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เลือกนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม กลุ่ม 2
2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
3. ผู้วิจัย ศึกษาหลักการและทำความเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E
4. สิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เครื่องมือชุดเดียวกับเครื่องมือที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน
5. ตรวจและนำผลการสอบทั้ง 2 ชุด มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีวิธีการดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E (7-E Learning Cycle) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสืบค้นหาคำตอบด้วยตนเอง โดยแต่ละกลุ่มจะศึกษาในหัวข้อแตกต่างกันโดยผู้สอนจะลดบทบาทลง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอำนาจในการจัดการควบคุมตนเอง ร่วมกันอภิปรายผลในกลุ่มย่อย และทุกกลุ่มจะนำเสนอในชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับน่าพอใจ จึงควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนในสถานศึกษาในระดับอื่น ๆ ต่อไปเพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง
2. ครูผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดีและต้องชี้แจงทำความเข้าใจให้นักเรียนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองในระหว่างการจัดการเรียนรู้ จึงจะทำให้การจัดการเรียนรู้แบบใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ และเนื้อหาอื่น ๆ หรือระดับชั้นอื่น ๆ
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนใช้ในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E (7-E Learning Cycle) และสร้างเครื่องมือในการวัดผลการเรียนรู้ในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการต่อไป

การศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวพรพิมล จงจิตร
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.(วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆมาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและ

สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเองทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน

ในที่สุดก็สามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นครูผู้สอนนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัยจึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัยความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

เพื่อศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ วินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ แรงจูงใจในการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ
2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. กำหนดวัตถุประสงค์
4. กำหนดกลุ่มประชากร การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน
5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการสังเกตให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม
7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชาและการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบสนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น การทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักเรียนชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจโดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถาม ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียน ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียนและมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวของ ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับ ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ครูแนะแนว ผู้ปกครองในการนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษามาสร้างเสริม พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติสืบไป

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีความรับผิดชอบและมีวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวสุพิชชา ชนะพลชัย
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา วท.บ.
ปีการศึกษา 2564

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การ ปกครองจึงจำ เป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึง ทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากกล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมี คุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไป ในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝัง และพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มี ประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่ จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุดจากการเป็นครูประจำวิชาพลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในรายวิชา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียน ไม่สนใจเรียนขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัยจึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำจึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหาโดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ทฤษฎี แรงจูงใจและทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการ เรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเองซึ่ง จะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

ปัจจุบันพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรับผิดชอบและมีวินัย ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางวิชาอาจมีผลกระทบต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์จึงเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องพฤติกรรมความรับผิดชอบและความมีวินัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบและมีวินัยในการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวนนักเรียน 113 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 37 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกต
2. แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เลือกนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1
2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวช.1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน
3. ตรวจผลคะแนนจากแบบสอบถามแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับ ปวช.1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 1 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนเรื่องความรับผิดชอบและมีวินัย สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นบางครั้งมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนไม่ทำการบ้านเองและลอกการบ้านเพื่อน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 86.49 โดยคิดจากนักเรียน 37 คน ที่เลือก ลำดับที่ 2 คือ นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 70.27 โดยคิดจากนักเรียน 37 และสิ่งที่นักเรียนไม่กระทำเลย เป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะที่เรียน คิดเป็นร้อยละ 67.56 โดยคิดจากนักเรียน 37 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่างๆของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นายสิริเทพ อิสรธราดล
ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี
ปีการศึกษา 2564

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญวิกฤตทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความเจริญก้าวหน้าทาง วิทยาการซึ่งส่งผลกระทบต่อคนไทยทั่วประเทศ ดังนั้นนโยบายของรัฐจึงต้องมุ่งพัฒนาเพื่อการศึกษาของปวงชน เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ทั้งในด้านความรู้ คุณภาพชีวิต และทักษะต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อ ความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัด สภาพแวดล้อมทางสังคมตลอดจนจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาอารยประเทศ (กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 หน้า 2)

ด้วยเหตุนี้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศึกราช 2544 จึงมุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข คือ เป็นคนที่มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม รู้วิธีที่จะแสวงหาความรู้และนำความรู้ไปใช้ในการจัดการ และแก้ไขสถานการณ์ ปัญหาขัดแย้ง รู้จักตนเอง ปรับเปลี่ยน ตนเองให้อยู่ร่วมกับผู้อื่น และสร้างสรรค์สังคมได้ ตลอดจนสามารถเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามทางสติปัญญา ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ คุณธรรม จริยธรรม และพฤติกรรมทางสังคม ดังที่กิติยวดี บุญซื่อ (2541, หน้า 23) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาไทยที่พึ่งประสงค์เป็นการจัดกระบวนการศึกษาที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ตลอดทั้งฝึกฝนนักเรียนรู้วิธีแสวงหาความรู้ด้วย ตนเอง และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อให้มีความรู้อย่างลึกซึ้งและกว้างไกล ทั้งยังสามารถหาความรู้ ด้วยตนเอง และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตเพื่อให้มีความรู้ลึกซึ้งและกว้างไกล ทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์เข้ากับตัวเองอย่างกลมกลืน สร้างสรรค์ เพื่อความสุขให้ตนเองและคนรอบข้าง โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญของการปฏิรูป

การเรียนรู้คือ การพัฒนาคุณภาพคนไทย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยใช้เวลาเรียนตามหลักสูตรในแต่ละช่วงชั้นชั้นละ 3 ปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรดังกล่าว ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนที่ครูเป็นศูนย์กลางกลายมาเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีหน้าที่ติดตามความก้าวหน้านักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ในส่วนของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 นั้น ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ให้ครอบคลุมและตอบสนองต่อการพัฒนานักเรียน โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ไว้ถึง 8 กลุ่มสาระและได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่เน้นการพัฒนานักเรียนให้สมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม โดยเฉพาะกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมได้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาโดยให้ความสำคัญปลูกฝังนักเรียนให้มีความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างเป็นกระบวนการ เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ ตลอดจนมีคุณลักษณะ บทบาทหน้าที่ที่สำคัญคือ คิดเป็น มีวินิจฉัยที่ถูกต้องต่อสภาพการณ์ที่เบี่ยงเบน สามารถเป็นผู้นำด้านความคิด และปฏิบัติในการพัฒนาสร้างสรรค์สภาพแวดล้อม และสังคมอย่างยั่งยืน อีกทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีในการแสวงหาความรู้ นำค่านิยมที่ดีงามและหลักธรรมมาฝึกฝนปรับปรุงตนให้มีความเจริญก้าวหน้า มีชีวิตที่สงบสุข ด้วยเหตุนี้สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมจึงออกแบบมาเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเป็นพลเมืองดีให้แก่นักเรียน (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3)

อย่างไรก็ตาม โรงเรียนมีหน้าที่สำคัญคือ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาร่วมกับท้องถิ่นของตนเอง เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นพลเมืองดี มีปัญญา มีความสุข ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้หรือตั้งอยู่บนพื้นฐานธรรมชาติของแต่ละกลุ่มสาระเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 2) โรงเรียนแม่เจดีย์วิทยาคม เป็นสถานศึกษาหนึ่งที่จัดการศึกษาในระดับช่วงชั้นที่ 3 และระดับช่วงชั้นที่ 4 และได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นบาน พุทธศักราช 2544 โดยมอบหมายให้ครูผู้สอนแต่ละกลุ่มสาระได้จัดทำสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ครูผู้สอนต้องพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนต้อง เปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อ แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่นักเรียนเป็นหลัก สอดคล้องกับ สำลี รักสุทธี (2544, หน้า 1) ที่กล่าวว่า การจัดการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญนั้นมีหลายวิธีการหรือหลายกิจกรรม ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำมาจัดการเรียนการสอนได้ แต่ละกิจกรรมยึดนักเรียนเป็นสำคัญ เช่น เกมการศึกษา สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง โครงงาน การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรธณ์ (2545, หน้า 1) ที่กล่าวถึง การเรียนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางว่า การจัดกิจกรรมการเรียนต้องคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด เน้นให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง และสืบค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังที่ ประเวศ วะสี (2541, หน้า 68-72) ได้กล่าวถึง การปฏิรูปการสอนไปสู่การเรียนด้วยตนเอง นักเรียนเป็นตัวตั้ง และเรียนจากสถานการณ์จริงทั้งความจริงในตัวเองและสิ่งแวดล้อม โดยครูต้องลดบทบาทในการถ่ายทอดเนื้อหาในห้องเรียน สนับสนุนให้นักเรียนได้ เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและทำกิจกรรมมากที่สุดเพื่อให้เกิดความสุขกับการเรียนและเกิดการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหากับวิถีชีวิต พร้อมทั้งมีการนำพาให้มีการศึกษาเพื่อเรียนรู้จากแหล่งวิทยาการโดยรอบสถานศึกษาด้วย

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 3 คน สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ค่อยดี มักมี พฤติกรรมการเรียนที่ค่อนข้างเป็นปัญหาในห้องเรียนและคาบเรียน โดยที่ครูผู้สอนดำเนินการสอนด้วยการอธิบายแล้ว นักศึกษาส่วนหนึ่งไม่ค่อยสนใจและตั้งใจเรียนหรืออ่านหนังสือการ์ตูน และบางคนมักถือโอกาสทำงานอื่น บ้างก็คุยกัน เล่นกัน นักเรียนบางคนแสดงอาการง่วงเหงาหาวนอน และขาดสมาธิในการเรียน ชวนเพื่อนคุย หลับที่โต๊ะเรียน ให้ความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียน (สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2565)

จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนหรือการแสดงออกในขณะเรียนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช บางส่วน เป็นไปในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ที่เป็นไปในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ว่ามีผลมาจากปัจจัยใด ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 62 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกต
2. แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ศึกษาจะทำหน้าที่ สังเกตนักศึกษาและนักศึกษาแต่ละคนจะได้รับการสังเกตคนละ 2 ครั้ง ดำเนินการแล้วเสร็จในเวลา 2 เดือน
2. แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 5 ในรายวิชาอนามัยและความปลอดภัย ให้แก่นักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด พอสรุปผลของการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 91.94 และเพศชาย ร้อยละ 8.06 เนื้อหาสาระที่นักเรียนชอบเรียนเป็นเรื่องอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ร้อยละ 40.32 รองลงมาเป็นเรื่องการปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือผู้ประสบอันตราย ร้อยละ 30.65 ภาวะมลพิษและชนิดของภาวะมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 12.90 โรคจากการประกอบอาชีพ ร้อยละ 8.06 และอุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ ร้อยละ 8.06 ผลการเรียนที่ได้รับในรายวิชาอนามัยและความปลอดภัย ระดับ 2 มากที่สุด ร้อยละ 40.32 รองลงมาเป็นระดับ 3 ร้อยละ 27.42 ระดับ 4 ร้อยละ 20.97 และระดับ 1 ร้อยละ 11.29 บุคคลที่นักศึกษาอาศัยอยู่ด้วยเป็นบิดา/มารดา มากที่สุด ร้อยละ 83.87 อาศัยอยู่กับบิดา ร้อยละ 8.06 และอาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 8.06 มีลักษณะของครอบครัวส่วนใหญ่เป็นแบบครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 59.68 และลักษณะของครอบครัวเป็นแบบครอบครัวขยาย ร้อยละ 40.32

2. ครูผู้สอนโดยรวมเห็นว่าพฤติกรรมก่อนเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.17 , S.D. = 0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมก่อนเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับมาก คือ เตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อม ($\overline{X}$ = 2.60 , S.D. = 0.10) นอกนั้นเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในระดับปานกลาง

3. ครูผู้สอนโดยรวมเห็นว่าพฤติกรรมขณะเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 1.80 , S.D. = 0.50) และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าพฤติกรรมขณะเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกในระดับมาก คือ ขาดสมาธิและเหม่อลอย ($\overline{X}$ = 2.72 , S.D. = 0.10) ส่วนพฤติกรรมที่แสดงออกในระดับน้อย คือ แอบอ่านหนังสือ การ์ตูน ($\overline{X}$ = 1.44 , S.D. = 0.19) แอบรับประทานขนม ($\overline{X}$ = 1.32 , S.D. = 0.10) ชอบลุกจากเก้าอี้ ($\overline{X}$ = 1.00 , S.D. = 0.00) นอกนั้นเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในระดับปานกลาง

4. พฤติกรรมก่อนเรียนและขณะเรียนของนักศึกษานั้นแสดงออกในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรมีการเตรียมการสอนให้พร้อมก่อนสอน ทั้งในส่วนของกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน

2. ครูผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนของนักศึกษาโดยมีการย้ำเตือนทุกครั้งก่อนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การเตรียมตัวและการเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ครูผู้สอนควรมีการสร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในขณะเรียน เช่น ไม่คุยกันภายในห้องเรียน ไม่นำขนมมากินในห้องเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการเรียนและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาอนามัยและความปลอดภัยในช่วงชั้นอื่น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาจากกลุ่มประชากรอื่น เช่น ผู้ปกครองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ในวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับพฤติกรรมของนักเรียน

2. ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยต่อไป